



Tirsdag den 23. april 2013 (D)

1

84. møde

Tirsdag den 23. april 2013 kl. 13.00

Dagsorden

1) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 29 [afstemning]:

Forespørgsel til beskæftigelsesministeren og forsvarsministeren om danske hjemvendte soldater og PTSD.

Af Jørgen Arbo-Bæhr (EL) og Nikolaj Villumsen (EL).

(Anmeldelse 07.02.2013. Fremme 19.02.2013. Forhandling

16.04.2013. Forslag til vedtagelse nr. V 57 af Jørgen Arbo-Bæhr (EL), Jakob Ellemann-Jensen (V), Bjarne Laustsen (S), Marie Krarup (DF), Nadeem Farooq (RV), Sanne Rubinke (SF), Villum Christensen (LA) og Lene Espersen (KF)).

2) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 15 [afstemning]:

Forespørgsel til social- og integrationsministeren og ministeren for sundhed og forebyggelse om behandling af personer med PTSD.

Af Liselott Blixt (DF) m.fl.

(Anmeldelse 14.12.2012. Fremme 18.12.2012. Forhandling

19.04.2013. Forslag til vedtagelse nr. V 58 af Liselott Blixt (DF), Jane Heitmann (V), Karen J. Klint (S), Camilla Hersom (RV), Özlem Sara Cekic (SF), Stine Brix (EL), Joachim B. Olsen (LA) og Benedikte Kiær (KF)).

3) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 23 [afstemning]:

Forespørgsel til ministeren for sundhed og forebyggelse om allergi.

Af Liselott Blixt (DF) m.fl.

(Anmeldelse 22.01.2013. Fremme 24.01.2013. Forhandling

19.04.2013. Forslag til vedtagelse nr. V 59 af Liselott Blixt (DF), Jane Heitmann (V), Sophie Hæstorp Andersen (S), Camilla Hersom (RV), Özlem Sara Cekic (SF), Stine Brix (EL), Joachim B. Olsen (LA) og Benedikte Kiær (KF)).

4) 3. behandling af lovforslag nr. L 149:

Forslag til lov om ændring af lov om midlertidig regulering af boligforholdene. (Benyttelse af helårsboliger til fritidsformål).

Af ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen).

(Fremsættelse 20.02.2013. 1. behandling 26.02.2013. Betænkning 02.04.2013. 2. behandling 16.04.2013).

5) 3. behandling af lovforslag nr. L 127:

Forslag til lov om ændring af retsplejeloven, lov om international fuldbyrdelse af straf m.v. og lov om udlevering af lovovertrædere.

(Gennemførelse af Europarådets konvention om hvidvask, efterforskning, beslaglæggelse og konfiskation af udbytte fra strafbare handlinger samt finansiering af terrorisme samt gennemførelse af den tredje og fjerde tillægsprotokol til den europæiske konvention om udlevering m.v.).

Af justitsministeren (Morten Bødskov).

(Fremsættelse 30.01.2013. 1. behandling 07.02.2013. Betænkning 04.04.2013. 2. behandling 11.04.2013).

6) 3. behandling af lovforslag nr. L 131:

Forslag til lov om ændring af konkursloven, retsplejeloven og retsafgiftsloven. (Konkurskarantæne).

Af justitsministeren (Morten Bødskov).

(Fremsættelse 30.01.2013. 1. behandling 08.02.2013. Betænkning 04.04.2013. 2. behandling 11.04.2013. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

7) 3. behandling af lovforslag nr. L 140:

Forslag til lov om ændring af lov om våben og eksplosivstoffer og straffeloven. (Udførsel af skydevåben m.v. til civil brug til lande uden for EU, lempelse af kontrolordningen for visse hardball- og paintballvåben m.v.).

Af justitsministeren (Morten Bødskov).

(Fremsættelse 06.02.2013. 1. behandling 19.02.2013. Betænkning 04.04.2013. 2. behandling 11.04.2013).

8) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 11:

Forslag til folketingsbeslutning om fortolkning af regler for cabotagekørsel.

Af Kim Christiansen (DF) m.fl.

(Fremsættelse 09.10.2012. 1. behandling 15.11.2012. Betænkning 09.04.2013).

9) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 33:

Forslag til folketingsbeslutning om alkohol i nye biler.

Af Kim Christiansen (DF) m.fl.

(Fremsættelse 28.11.2012. 1. behandling 15.01.2013. Betænkning 14.03.2013).

10) 2. behandling af lovforslag nr. L 123:

Forslag til lov om nedlæggelse af overkørsler m.v. på jernbanestrækningen mellem Hobro og Aalborg.

Af transportministeren (Henrik Dam Kristensen).

(Fremsættelse 30.01.2013. (Omtrykt). 1. behandling 07.02.2013. Betænkning 18.04.2013).

11) 2. behandling af lovforslag nr. L 170:

Forslag til lov om ændring af lov om institutioner for almen- og folkeskolen. (Etablering af en europaskole).

Af børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini).

(Fremsættelse 28.02.2013. 1. behandling 12.03.2013. Betænkning 16.04.2013).

12) 2. behandling af lovforslag nr. L 129:

Forslag til lov om ændring af udlændingeloven. (Bedre beskyttelse af ofre for menneskehandel og ret til fortsat ophold for voldsramte ægtefællesammenførte).

Af justitsministeren (Morten Bødskov).

(Fremsættelse 30.01.2013. 1. behandling 08.02.2013. Betænkning 09.04.2013).

13) 2. behandling af lovforslag nr. L 130:

Forslag til lov om ændring af udlændingeloven, kildeskatteloven og integrationsloven. (Adgang for asylansøgere til at arbejde og bo uden for asylcentre m.v. samt overdragelse af en del af politiets sagsbehandling i den indledende fase af asylprocessen til Udlændingestyrelsen).

Af justitsministeren (Morten Bødskov).

(Fremsættelse 30.01.2013. 1. behandling 08.02.2013. Betænkning 16.04.2013).

14) 2. behandling af lovforslag nr. L 143:

Forslag til lov om ændring af straffeloven, udlændingeloven og lov om tilhold, opholdsforbud og bortvisning. (Styrket indsats mod tvang i forbindelse med ægteskaber og religiøse vielser).

Af justitsministeren (Morten Bødskov).

(Fremsættelse 06.02.2013. 1. behandling 22.02.2013. Betænkning 16.04.2013).

15) 1. behandling af lovforslag nr. L 208:

Forslag til lov om ændring af lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder. (Forstærket indsats mod uroligheder i forbindelse med fodboldkampe).

Af justitsministeren (Morten Bødskov).

(Fremsættelse 12.04.2013).

16) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 64:

Forslag til folketingsbeslutning om at sikre, at den nuværende frist for sletning af fingeraftryk i Danmark bibeholdes.

Af Peter Skaarup (DF) og Tom Behnke (KF) m.fl.

(Fremsættelse 19.02.2013 (omtrykt)).

17) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 69:

Forslag til folketingsbeslutning om afskaffelse af forældelsesfristen i pædofilisager.

Af Peter Skaarup (DF) m.fl.

(Fremsættelse 26.02.2013).

18) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 70:

Forslag til folketingsbeslutning om begrænsning af visse kriminelles adgang til internet under afsoning.

Af Tom Behnke (KF) m.fl.

(Fremsættelse 28.02.2013).

19) 1. behandling af lovforslag nr. L 209:

Forslag til lov om vikarers retsstilling ved udsendelse af et vikarureau m.v.

Af beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen).

(Fremsættelse 17.04.2013).

20) 1. behandling af lovforslag nr. L 204:

Forslag til lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. (Ophævelse af bestemmelse vedrørende beskæftigelseskravet efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats ved arbejde som vikar i forbindelse med jobrotation).

Af Christian Juhl (EL) m.fl.

(Fremsættelse 09.04.2013).

21) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 82:

Forslag til folketingsbeslutning om genoptjening af dagpengeret ved løntilskud og virksomhedspraktik.

Af Christian Juhl (EL) m.fl.

(Fremsættelse 20.03.2013).

22) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 84:

Forslag til folketingsbeslutning om genoptjening af dagpengeret ved uddannelsesaktivering.

Af Christian Juhl (EL) m.fl.

(Fremsættelse 20.03.2013).

23) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 85:

Forslag til folketingsbeslutning om opgørelse af dagpengesats i timer.

Af Christian Juhl (EL) m.fl.

(Fremsættelse 20.03.2013).

24) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 86:

Forslag til folketingsbeslutning om ret til fuld dagpengesats for ny-udlærte.

Af Christian Juhl (EL) m.fl.

(Fremsættelse 20.03.2013).

Kl. 13:00

Meddelelser fra formanden

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelser:

Mette Bock (LA) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 127 (Forslag til folketingsbeslutning om Danmarks stemmeafgivelser ved valg til FN-organer med menneskerettighedsfunktioner).

Eva Kjer Hansen (V) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 128 (Forslag til folketingsbeslutning om visse foretagelser af borgmestre og byrådsmedlemmer).

Titler på de anmeldte sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 29 [afstemning]:

Forespørgsel til beskæftigelsesministeren og forsvarsministeren om danske hjemvendte soldater og PTSD.

Af Jørgen Arbo-Bæhr (EL) og Nikolaj Villumsen (EL).

(Anmeldelse 07.02.2013. Fremme 19.02.2013. Forhandling

16.04.2013. Forslag til vedtagelse nr. V 57 af Jørgen Arbo-Bæhr (EL), Jakob Ellemann-Jensen (V), Bjarne Laustsen (S), Marie Krarup (DF), Nadeem Farooq (RV), Sanne Rubinke (SF), Villum Christensen (LA) og Lene Espersen (KF)).

Kl. 13:00

Afstemning

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Forhandlingen er sluttet, og vi går til afstemning om det stillede forslag til vedtagelse (V 57). Der kan stemmes.

Afstemningen slutter. (*Klapsalver fra tilhørerpladserne*). Normalt er det ikke tilladt med klapsalver her i salen, men da det er en særlig lejlighed, så skal jeg lade det gå upåtaget hen. Men det er bare, så man ved det til en anden gang. Så skal man forholde sig lidt roligt på tilhørerpladserne.

For stemte 106 (V, S, DF, RV, SF, EL, LA og KF), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0.

Forslaget til vedtagelse er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 15 [afstemning]:

Forespørgsel til social- og integrationsministeren og ministeren for sundhed og forebyggelse om behandling af personer med PTSD.

Af Liselott Blixt (DF) m.fl.

(Anmeldelse 14.12.2012. Fremme 18.12.2012. Forhandling 19.04.2013. Forslag til vedtagelse nr. V 58 af Liselott Blixt (DF), Jane Heitmann (V), Karen J. Klint (S), Camilla Hersom (RV), Özlem Sara Cekic (SF), Stine Brix (EL), Joachim B. Olsen (LA) og Benedikte Kiær (KF)).

Kl. 13:02

Afstemning

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Forhandlingen er sluttet, og vi går til afstemning om det stillede forslag til vedtagelse (V 58). Der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 108 (V, S, DF, RV, SF, EL, LA og KF), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0.

Forslaget til vedtagelse er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 23 [afstemning]:

Forespørgsel til ministeren for sundhed og forebyggelse om allergi.

Af Liselott Blixt (DF) m.fl.

(Anmeldelse 22.01.2013. Fremme 24.01.2013. Forhandling 19.04.2013. Forslag til vedtagelse nr. V 59 af Liselott Blixt (DF), Jane Heitmann (V), Sophie Hæstorp Andersen (S), Camilla Hersom (RV), Özlem Sara Cekic (SF), Stine Brix (EL), Joachim B. Olsen (LA) og Benedikte Kiær (KF)).

Kl. 13:03

Afstemning

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Forhandlingen er slut, og vi går til afstemning om det stillede forslag til vedtagelse (V 59). Der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 109 (V, S, DF, RV, SF, EL, LA og KF), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0.

Forslaget til vedtagelse er vedtaget, og hermed er forespørgslen afsluttet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

4) 3. behandling af lovforslag nr. L 149:

Forslag til lov om ændring af lov om midlertidig regulering af boligforholdene. (Benyttelse af helårsboliger til fritidsformål).

Af ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen).

(Fremsættelse 20.02.2013. 1. behandling 26.02.2013. Betænkning 02.04.2013. 2. behandling 16.04.2013).

Kl. 13:03

Forhandling

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 13:03

Afstemning

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse.

Afstemningen slutter.

For stemte 101 (V, S, DF, RV, SF, LA og KF), imod stemte 8 (EL), hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

5) 3. behandling af lovforslag nr. L 127:

Forslag til lov om ændring af retsplejeloven, lov om international fuldbyrdelse af straf m.v. og lov om udlevering af lovovertrædere. (Gennemførelse af Europarådets konvention om hvidvask, efterforskning, beslaglæggelse og konfiskation af udbytte fra strafbare handlinger samt finansiering af terrorisme samt gennemførelse af den tredje og fjerde tillægsprotokol til den europæiske konvention om udlevering m.v.).

Af justitsministeren (Morten Bødskov).

(Fremsættelse 30.01.2013. 1. behandling 07.02.2013. Betænkning 04.04.2013. 2. behandling 11.04.2013).

Kl. 13:04

Forhandling

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Afstemning**Den fg. formand** (Bent Bøgsted):

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse.

Afstemningen slutter.

For stemte 108 (V, S, DF, RV, SF, EL, LA og KF), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

6) 3. behandling af lovforslag nr. L 131:**Forslag til lov om ændring af konkursloven, retsplejeloven og retsafgiftsloven. (Konkurskarantæne).**

Af justitsministeren (Morten Bødskov).

(Fremsættelse 30.01.2013. 1. behandling 08.02.2013. Betænkning 04.04.2013. 2. behandling 11.04.2013. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Forhandling**Den fg. formand** (Bent Bøgsted):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Afstemning**Den fg. formand** (Bent Bøgsted):

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse.

Afstemningen slutter.

For stemte 105 (V, S, DF, RV, SF, EL og KF), imod stemte 5 (LA), hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

7) 3. behandling af lovforslag nr. L 140:**Forslag til lov om ændring af lov om våben og eksplosivstoffer og straffeloven. (Udførsel af skydevåben m.v. til civil brug til**

Kl. 13:04

lande uden for EU, lempelse af kontrolordningen for visse hardball- og paintballvåben m.v.).

Af justitsministeren (Morten Bødskov).

(Fremsættelse 06.02.2013. 1. behandling 19.02.2013. Betænkning 04.04.2013. 2. behandling 11.04.2013).

Kl. 13:06

Forhandling**Den fg. formand** (Bent Bøgsted):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da dette ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 13:06

Afstemning**Den fg. formand** (Bent Bøgsted):

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse.

Afstemningen slutter.

For stemte 110 (V, S, DF, RV, SF, EL, KF og LA), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Kl. 13:05

Det næste punkt på dagsordenen er:

8) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 11:**Forslag til folketingsbeslutning om fortolkning af regler for cabotagekørsel.**

Af Kim Christiansen (DF) m.fl.

(Fremsættelse 09.10.2012. 1. behandling 15.11.2012. Betænkning 09.04.2013).

Kl. 13:07

Forhandling**Den fg. formand** (Bent Bøgsted):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Hr. Kim Christiansen ønsker ordet.

Kl. 13:07

(Ordfører)

Kim Christiansen (DF):

Når jeg tager ordet under den her anden og sidste behandling af beslutningsforslaget om en skærpelse af reglerne for cabotagekørsel, hænger det sammen med, at efter at vi afgav betænkning, har man i Finland vedtaget en ny godskørselslov, som betyder en stramning af cabotagereglerne. Og i mange af de svar, vi har fået i forbindelse med behandlingen af B 11, har det jo været helt uldsgørigt i forhold til EU at ændre de danske regler. Derfor vil jeg gerne bede om, at vi tager den her sag tilbage til fornyet udvalgsbehandling, så vi i hvert fald kan få belyst, hvad de nye finske tiltag indebærer. Hvorfor kan man i Finland, når vi ikke kan i Danmark? Så jeg vil gerne bede om at få forslaget tilbage i udvalget.

Forslag om standsning af sagens behandling**Den fg. formand** (Bent Bøgsted):

Der er nu stillet forslag om, at behandlingen standses, og at forslaget henvises til fornyet udvalgsbehandling.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet.

Kl. 13:08

hvorvidt alkohol i alle biler lige så vel som sikkerhedsseler og airbags osv. kunne være en del af det sikkerhedsudstyr, der skal indgå fremover. Det håber vi. Men Dansk Folkeparti vil til stadighed kæmpe for, at det bliver indført i biler i Danmark, uanset hvad man siger nede i Bruxelles, for det her redder menneskeliv.

Kl. 13:11

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak. Fru Karen Jespersen, Venstre, som privatist. Værsgo.

Kl. 13:11

Kl. 13:09

Afstemning om standsning af sagens behandling**Den fg. formand** (Bent Bøgsted):

Hvis ikke afstemning begæres, betragter jeg dette som vedtaget, og forslaget går til fornyet behandling i udvalget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

9) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 33:**Forslag til folketingsbeslutning om alkohol i nye biler.**

Af Kim Christiansen (DF) m.fl.

(Fremsættelse 28.11.2012. 1. behandling 15.01.2013. Betænkning 14.03.2013).

Kl. 13:09

Forhandling**Den fg. formand** (Bent Bøgsted):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Hr. Kim Christiansen ønsker ordet som ordfører.

Kl. 13:09

(Ordfører)

Kim Christiansen (DF):

Alkohol i alle nye danske biler blev under den tidligere regering foreslået af Socialdemokratiet. Dengang var det en vigtig sag for Socialdemokratiet, og vi har sådan set bare fremsat Socialdemokratiets forslag med lidt forbedringer. Men der er åbenbart sket et eller andet, der har gjort, at man fuldstændig har ændret holdning i forhold til brug af alkohol i danske biler, og det er jo selvfølgelig beklageligt. Der bliver dræbt masser af mennesker i trafikken, som følge af at folk kører spirituskørsel.

For 3 år siden blev det vedtaget, at vi skulle have det som sanktionsmulighed, altså alkohol som sanktion, i forbindelse med at man fik frakendt førerretten som følge af at have kørt i spirituspåvirket tilstand. Den lov er endnu ikke blevet implementeret, og det er noget nøleri.

Man henviser så til EU og siger: Jamen det her vil være en teknisk handelshindring. Vi kender alle sammen familien Drews, som har været meget berørt af at have mistet nære familiemedlemmer som følge af spirituskørsel. Familien Drews har forespurgt i Europa-Huset, om en eftermontering i Danmark af alkohol ville være en teknisk handelshindring, og det svarer man nej til. Men på trods af det mener de stadig væk i Trafikstyrelsen, at det ville være i strid med EU's regler. Der står også i svaret, at det vil være Trafikstyrelsens vurdering. Jo, det er meget godt, men man kunne måske også have forestillet sig, at de kunne have spurgt.

Det, jeg trods alt bemærker mig af positive ting i de svar, der foreligger, er, at Europa-Kommissionen nu vil begynde at kigge på,

(Privatist)

Karen Jespersen (V):

Jeg støtter forslaget, og jeg vil gerne begrunde, hvorfor jeg gør det.

Vi ved fra statistik, at alkohol er en af de mest tungtvejende årsager til de dødsulykker og meget alvorlige ulykker, der finder sted. Det er kun et par dage siden, der var en mand, der var påvirket af alkohol, der bakker ud og slår et andet menneske ihjel; han havde i øvrigt ikke noget kørekort, det havde han mistet på grund af alkoholkørsel. Så der er en meget tvingende grund.

Vi kan se, at flere erhvervskøretøjer bliver forsynet med alkohol, Carlsberg er i gang, Arriva er i gang i deres busser, men der er en afventende holdning til, at der kommer et tydeligt signal fra Folketinget om, at der skal ske noget. Så det er den ene grund.

Den anden grund er det, som jeg faktisk synes er en uhørt provokation fra Justitsministeriets side, nemlig at man i 3 år har tilsidesat en vedtagelse i Folketinget. Det er jo helt ufatteligt, at vi finder os i det – i 3 år! I sommeren 2010 blev det vedtaget, at der skulle gennemføres et forslag, som det også blev nævnt, med sanktioner i forhold til, hvis man havde fået en alvorlig dom for spirituskørsel. Det passer ikke embedsmændene i Justitsministeriet, og derfor lader man bare sagen ligge, og det finder vi os bare i. I 3 år er der ikke sket noget!

Så den anden begrundelse for at støtte forslaget er at tilkendegive, at jeg synes, det er vigtigt, at der sker noget, og jeg synes, det vil være meget vigtigt, at der snart kom et udspil fra Justitsministeriet om, hvordan man kan føre Folketingets vedtagelse ud i livet.

Kl. 13:13

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak. Så er det hr. Henning Hyllested som ordfører.

Kl. 13:13

(Ordfører)

Henning Hyllested (EL):

Også fra Enhedslistens side vil vi gøre opmærksom på, at vi støtter det her forslag. Vi mener ligesom fru Karen Jespersen, at der er rigtig mange tvingende grunde, som jeg ikke skal gentage her.

Vi synes også, at en god ting ved at vedtage det her forslag jo kunne være, at man så ville være med til at presse den diskussion igennem i forhold til EU. Det er fantastisk, at man så at sige vil ofre menneskeliv på at afvente et eller andet initiativ, som vi ikke aner om kommer fra EU's side.

Det kunne jo netop være, at man med en sådan vedtagelse fra det danske Folketing så ville få den diskussion med EU. Der bliver sagt: Uha! Vi får en sag på halsen. Ja, netop – måske! Men så lad os da bruge det som anledning til at presse den diskussion igennem i EU og få diskussionen med EU og måske på den måde presse et initiativ igennem fra EU. Derfor støtter vi forslaget.

Kl. 13:15

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Det ser ikke ud til, at der er flere, der ønsker ordet. Så vi går videre med behandlingen.

Der er som sagt ikke stillet ændringsforslag, og vi går dermed til afstemning.

Kl. 13:15

Afstemning

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Der stemmes om forslagens endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 23 (DF, EL og Karen Jespersen (V)), imod stemte 85 (V, S, RV, SF, LA og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Forslaget er forkastet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

10) 2. behandling af lovforslag nr. L 123:

Forslag til lov om nedlæggelse af overkørsler m.v. på jernbanestrækningen mellem Hobro og Aalborg.

Af transportministeren (Henrik Dam Kristensen).

(Fremsættelse 30.01.2013. (Omtrykt). 1. behandling 07.02.2013. Betænkning 18.04.2013).

Kl. 13:15

Forhandling

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ønsker nogen at udtale sig? Det gør hr. Henning Hyllested, Enhedslisten.

Kl. 13:16

(Ordfører)

Henning Hyllested (EL):

Enhedslisten har sammen med Dansk Folkeparti stillet ændringsforslag til det pågældende lovforslag, som angår banestrækningen fra Hobro til Aalborg. Det er meget sexet. Men for dem, som ikke ved det, kan jeg sige, at der i bund og grund er tale om, at man vil etablere det, vi vist roligt kan kalde en øjebæ i et – for Skørpings vedkommende – fredet stationsmiljø, som i virkeligheden skriver sig helt tilbage, til dengang jernbanen holdt sit indtog i Nordjylland.

Ændringsforslagene her åbner mulighed for at lave en blivende og holdbar løsning på lidt længere sigt, fordi de tager højde for den hastighedsopgradering, der jo efterfølgende kommer på den her banestrækning ifølge de nye togplaner om timemodel, så der altså bliver mulighed for at tage hensyn til den. Det vil også sige, at man så kan udskyde anlæggelsen af de fodgængerpassager, som er blevet det store stridspunkt i Skørping og i Svenstrup.

Med forslaget her vil man ikke forsinke signalprogrammet, i og med at signalprogrammet sådan set er ligeglad med, om man etablerer den ene eller den anden løsning. Og det giver altså tid til at finde den rigtige løsning for fodgængerpassage ved Skørping Station og ved Svenstrup Station. For Skørping handler det om, at man bare kan bruge den vejunderføring, man under alle omstændigheder etablerer 200 m syd for stationen.

Vi vil gerne benytte lejligheden her til at sige, at vi også finder Banedanmarks rolle og optræden i den her sag meget kritisabel. Først af alt måtte vi via Transportudvalget og via ministeren – og det vil jeg gerne kvittere for – nærmest tvinge Banedanmark til at tage til Nordjylland og holde møde med den arbejdsgruppe i Skørping,

som har arbejdet meget seriøst med det her. Når Banedanmark så endelig kommer derop, fremlægger man helt nye beregninger i forhold til det, som den arbejdsgruppe har siddet og arbejdet med, og dermed kuldaster man noget af det, de har siddet og bøvlet med. Hvor det tidligere var udgiftsneutralt og billigere i vedligeholdelse, blev det efter Banedanmarks nye beregninger pludselig meget dyrere.

Sagen er, at Banedanmark aldrig har realitetsbehandlet forslaget fra Arbejdsgruppen Skørping Station, som den hedder. Selv om forslaget var fremlagt i høringsprocessen – ganske vist lidt sent, men det er lige meget – var der forinden truffet aftale med Rebild Kommune om tilkøb af den løsning, man så valgte, og som er ganske uhensigtsmæssig, fordi den er uegnet til cykler. Og så placerer den altså en kæmpemæssig gangbro og nogle kæmpemæssige elevator-tårne lige midt i det her fredede stationsmiljø. Det samme gælder for Svenstrup, hvor man etablerer en kæmpemæssig bro i det lille bysamfund.

Så fra Enhedslistens side vil vi sige: Lyt nu for en gangs skyld til borgerne. Der er faktisk her en gruppe, som har sat sig ned og forsøgt at arbejde med nogle løsninger, der måske er bedre end Banedanmarks. Hvorfor køre dem over i bogstaveligste forstand? Hvorfor ikke give deres forslag en seriøs behandling? Hvorfor denne vi ved bedst- og vi alene vide-holdning? Det er uforståeligt, for det er jo ikke bare hvem som helst. Det jo ikke bare en tilfældig arbejdsgruppe, som har sat sig ned og arbejdet med Skørping Station og for den sags skyld også stationen i Svenstrup. Det er Danmarks Naturfredningsforening i Rebild, det er Skørping Erhvervsforening, det er Skørping Borgerforening, som er med i den her arbejdsgruppe. Så det er en ganske bred repræsentation for ikke mindst Skørping.

Så jeg vil appellere til Tinget om at stemme for vores ændringsforslag. Specielt vil jeg måske appellere til de nordjyske folketingsmedlemmer, som har været sådan delvis på sidelinjen i det her, om at stemme for vores ændringsforslag, så der bliver mulighed for en seriøs behandling og en realitetsbehandling af de forslag, der ligger fra henholdsvis Skørping og Svenstrup. Og inden vi går til afstemning om vores ændringsforslag, vil jeg foreslå, at vi tager behandlingen af forslaget tilbage til udvalget, så vi ikke i første omgang stemmer om ændringsforslagene.

Kl. 13:21

Forslag om standsning af sagens behandling

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Der er nu stillet forslag om, at behandlingen standses, og at forslaget henvises til fornyet udvalgsbehandling. Forhandlingen om afbrydelse foregår efter reglerne for korte bemærkninger.

Ønsker nogen at udtale sig i den forbindelse? Det ser det ikke ud til.

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning om det stillede forslag om udvalgsbehandling – og så driller teknikken lige lidt igen.

Fru Anne Baastrup.

Kl. 13:22

Anne Baastrup (SF):

Jeg vil foreslå, at vi dropper afstemningen, for der er jo ikke nogen, der har noget imod, at man får en ekstra udvalgsbehandling.

Kl. 13:22

Afstemning om standsning af sagens behandling

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hvis ikke der er nogen, der begærer afstemning, betragter vi det som vedtaget, og forslaget går tilbage til udvalget.

Det er vedtaget.

Kl. 13:23

Det næste punkt på dagsordenen er:

11) 2. behandling af lovforslag nr. L 170:

Forslag til lov om ændring af lov om institutioner for almen- og folkeskole. (Etablering af en europaskole).

Af børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini).

(Fremsættelse 28.02.2013. 1. behandling 12.03.2013. Betænkning 16.04.2013).

Kl. 13:22

Forhandling

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen er sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 13:23

Afstemning

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1, tiltrådt af et flertal af udvalget med undtagelse af DF og EL?

Det er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

12) 2. behandling af lovforslag nr. L 129:

Forslag til lov om ændring af udlændingeloven. (Bedre beskyttelse af ofre for menneskehandel og ret til fortsat ophold for voldsramte ægtefællesammenførte).

Af justitsministeren (Morten Bødskov).

(Fremsættelse 30.01.2013. 1. behandling 08.02.2013. Betænkning 09.04.2013).

Kl. 13:23

Forhandling

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Afstemning

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1, tiltrådt af udvalget om, at lovforslaget deles i to lovforslag?

Deling i to lovforslag er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

13) 2. behandling af lovforslag nr. L 130:

Forslag til lov om ændring af udlændingeloven, kildeskatteloven og integrationsloven. (Adgang for asylansøgere til at arbejde og bo uden for asylcentre m.v. samt overdragelse af en del af politiets sagsbehandling i den indledende fase af asylprocessen til Udlændingestyrelsen).

Af justitsministeren (Morten Bødskov).

(Fremsættelse 30.01.2013. 1. behandling 08.02.2013. Betænkning 16.04.2013).

Kl. 13:24

Forhandling

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ønsker nogen at udtale sig? Det gør hr. Martin Henriksen, Dansk Folkeparti, som ordfører.

Kl. 13:24

(Ordfører)

Martin Henriksen (DF):

Ja, man har jo lov at håbe på, at teknikken svigter, så der ikke er mulighed for at stemme om det her forslag, heller ikke ved tredjebehandling. Men i tilfælde af, at man får teknikken til at fungere, skal jeg på vegne af Dansk Folkeparti opfordre Folketingets medlemmer og jo især dem fra regeringspartierne og Liberal Alliance til at genoverveje deres stilling til dette lovforslag.

Det er ikke i Danmarks interesse at lempe asylpolitikken yderligere, da dette uundgåeligt vil føre til mere splittelse, ghettodannelse og påføre statskassen nye udgifter som en direkte konsekvens af den førte politik og dette lovforslag. I Dansk Folkeparti ønsker vi snarest muligt at gennemføre politiske tiltag, som begrænser tilstrømningen af asylansøgere til Danmark, fordi en for stor tilstrømning ganske enkelt skaber dårlige betingelser for integrationsprocessen og som nævnt har en særdeles negativ indflydelse på dansk økonomi.

Jeg har allerede under førstebehandlingen redegjort for, hvorfor vi er imod, at udlændinge, som ikke har noget opholdsgrundlag i Danmark, får adgang til det danske arbejdsmarked, og hvorfor vi ikke kan støtte, at asylansøgere i øget omfang kan flytte ud af asylcentre. Men der er et andet element i lovforslaget, som ikke har fyldt så meget, og som jeg vil tillade mig at sætte spørgsmålstegn ved. Det er om, hvorvidt det er hensigtsmæssigt at fjerne en række opgaver fra politiet i forbindelse med asylbehandlingen. Det virker ikke gennemtænkt, og vi frygter i Dansk Folkeparti, at den viden og ekspertise, som er opbygget hos politiet igennem mange år, vil gå tabt.

Vi finder det også uforståeligt, at regeringen endnu ikke har leveret noget brugbart i forbindelse med den udbredte kriminalitet, som begås af asylansøgere. Regeringen virker ligeglad eller ligefrem handlingslammet, når det handler om at bekæmpe kriminalitet blandt asylansøgere. Det glæder mig, at justitsministeren kunne kigge op fra papirerne der, så kan det være, der kommer nogle initiativer fremadrettet. Det ville være alle tiders.

Regeringen har også påstået i forbindelse med udvalgsbehandlingen, at de forbedrede forhold som følge af dette lovforslag stort set ingen betydning vil få for tilstrømningen her til landet. Det forstår jeg simpelt hen ikke, for det er indlysende, at rygterne om de forbedrede muligheder i Danmark lynhurtigt vil sprede sig, så menneskesmuglere og potentielle asylansøgere får et indgående kendskab til de danske regler og den danske politik. Der findes allerede i dag hjemmesider, som på arabisk forklarer de økonomiske vilkår for asylansøgere i forskellige europæiske lande, så de mennesker, der overvejer en anden tilværelse i Europa, systematisk kan undersøge, hvilke lande der tilbyder de bedste vilkår. Det har man ikke tænkt ind i udlændingepolitikken, men det bliver man selvfølgelig nødt til at tænke ind fremadrettet.

Jeg opfordrer til, at regeringen genovervejer sin politik, og jeg opfordrer til, at Folketingets medlemmer stemmer nej, når det kommer til tredjebehandlingen, af hensyn til sammenhængskraften i det danske samfund. Danmark kan som land ganske enkelt ikke klare mere, og der er brug for markante udlændingepolitiske stramninger, ikke flere af regeringens og Liberal Alliances lempelser.

Kl. 13:27

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Ønsker flere at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 13:27

Afstemning

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1-6, tiltrådt af udvalget?

De er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

14) 2. behandling af lovforslag nr. L 143:

Forslag til lov om ændring af straffeloven, udlændingeloven og lov om tilhold, opholdsforbud og bortvisning. (Styrket indsats mod tvang i forbindelse med ægteskaber og religiøse vielser).

Af justitsministeren (Morten Bødskov).

(Fremsættelse 06.02.2013. 1. behandling 22.02.2013. Betænkning 16.04.2013).

Kl. 13:27

Forhandling

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ønsker nogen at udtale sig? Hr. Martin Henriksen, Dansk Folkeparti.

Kl. 13:28

(Ordfører)

Martin Henriksen (DF):

Tak for det. Det ændringsforslag, som Folketinget skal stemme om lige om lidt, er fremsat af Dansk Folkeparti. Det indebærer, at religiøse forkyndere fra Tyrkiet – og det vil typisk være imamer – der foretager vielser, ikke betragtes som arbejdstagere og derfor ikke er omfattet af den associeringsaftale, der er mellem EU og Tyrkiet. Derfor skal religiøse forkyndere fra Tyrkiet på lige fod med religiøse forkyndere fra andre lande deltage i undervisning om dansk familieret, et dansk kursus og kursus i danske samfundsforhold, hvis de vil have forlænget deres opholdstilladelse.

Når vi nu indfører et regelsæt, som på mange måder giver god mening, nemlig at religiøse forkyndere, der kommer til Danmark og skal vie folk her, også skal have kendskab til dansk familieret osv., synes vi, at det selvfølgelig også skal gælde for dem, der kommer fra Tyrkiet. Alt andet ville jo være tudetosset, så vi håber, at Folketinget kan bakke op om ændringsforslaget.

Kl. 13:29

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ønsker flere at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 13:29

Afstemning

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Der stemmes om ændringsforslag nr. 1 af et mindretal (DF), og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 13 (DF), imod stemte 92 (V, S, RV, SF, EL og KF), hverken for eller imod stemte 5 (LA).

Ændringsforslaget er forkastet.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

15) 1. behandling af lovforslag nr. L 208:

Forslag til lov om ændring af lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder. (Forstærket indsats mod uroligheder i forbindelse med fodboldkampe).

Af justitsministeren (Morten Bødskov).

(Fremsættelse 12.04.2013).

Kl. 13:29

Forhandling

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Forhandlingen er åbnet. Den første ordfører er hr. Jan E. Jørgensen, Venstre. Værsgo.

Kl. 13:30

(Ordfører)

Jan E. Jørgensen (V):

Tak. For snart mange år siden udtalte Bill Shankly, den gamle britiske fodboldlegende, at fodbold ikke er et spørgsmål om liv eller død; det er meget, meget mere. Udsagnet er jo meget sigende. Fodbold er en fantastisk sport, og for mange er det måske også et spørgsmål om liv og død – i hvert fald i overført betydning. Men for nogle ganske få får Shankly's citat desværre en ganske anden betydning, for rundtomkring i fodbold danmark findes nemlig nogle få tåber, som sætter fodboldens liv og levned på spil med hærværk, baneløb, kanonslag, slagsmål og meget mere.

Venstre mener, at vi skal gøre rigtig meget for at undgå at gribe ind i den store fodboldoplevelse, som mange mennesker har, for at få ram på de få. Men over for de få, altså bøller, hooligans og casuals, og hvad vi nu kalder dem, skal vi slå hårdt ned. Det er det, der er målet med dette lovforslag – i hvert fald en del af det – og den del af det bakker Venstre selvfølgelig op om.

Lovforslaget udmønter de initiativer i den fælles handlingsplan, der hedder »Gode fodboldoplevelser for alle«, som kræver lovændringer. I Venstre er vi grundlæggende positivt stillede over for flere af tiltagene. Vi er enige i, at vi skal sætte hårdt ind over for fodboldbøllerne.

Vi skal dog også være opmærksomme på, at antallet af frihedsberøvelser i forbindelse med fodboldkampe var lavt i sæsonen 2011-12. Der var tale om 266 mod hele 714 i sæsonen 2008-09. Det skal vi selvfølgelig være glade for, og det viser, at klubberne er blevet bedre til at håndtere uromagerne, ligesom politiets koncept med dialogbetjente lader til at fungere ganske godt.

Det betyder imidlertid ikke, at problemerne er løst. De voldsomme episoder i Aalborg i marts 2012 og i Brøndby i november 2012 vidner om, at vi har brug for nye værktøjer, og her mener Venstre, at lovforslaget indeholder flere gode takter.

For det første er vi enige i, at kursen skal skærpes over for personer, der er meddelt karantæne. Det er sund fornuft, at den nuværende karantænezone udvides fra 500 m til 3.000 m, og selvfølgelig skal en karantæne kunne forlænges som et supplement til en strafferetlig sanktion, hvis karantænen overtrædes. For det andet støtter vi, at adgangen til at meddele karantæne lettes i tilfælde, hvor der er begrundet mistanke om alvorlig kriminalitet. Vejen fra uacceptabel handling til konsekvens skal være så kort som mulig, og derfor bakker vi også op om denne del af lovforslaget.

Når det så er sagt, er vi skeptiske over for, at politiet tildeles kompetence til at flytte kamptidspunkter. Dels vil et sådan indgreb i betænkelig grad minde om ekspropriation, idet klubberne vil miste betydelige indtægter, hvis en kamp spilles kl. 8.30 søndag morgen i stedet for kl. 16.00 om eftermiddagen – vi taler om tv-rettigheder, entreindtægter, salg på stadion osv. – dels vil et sådan indgreb netop ikke begrænse sig til de få ballademagere, men ramme samtlige tilskuere.

De tal, som jeg nævnte tidligere, vidner jo netop om, at hooliganproblematikken er faldende, og derfor skal vi ikke bekæmpe problemet ved at skyde gråspurve med kanoner. Desuden tilsiger al logik og erfaring, at hooliganisme ikke er et resultat af et kamptidspunkt, men et produkt af en nærmest professionel og koordineret indsats mellem diverse fraktioner. Stort set alle voldsepisoder foregår uden for stadions fire tribuner – der, hvor politi, kontrollører og overvågningskameraer ikke er – og eksisterer derved uafhængigt af spillet på banen.

På den måde rammer regeringens forslag i højere grad klubbernes pengepung og familiefaren med to børn, end de rammer hooligangrupperingen, som nok skal finde et sted at slås uanset kamptidspunkt. Af principielle såvel som erfaringsmæssige årsager er vi i Venstre derfor fortsat yderst skeptiske over for dette initiativ, hvilket

vi også gav udtryk for, da vi tidligere her i salen behandlede et beslutningsforslag om samme emne.

Når vi går ind i Folketingssalen, kan vi se en del af forordet til Jyske Lov fra 1241, nemlig med lov skal land bygges, men rigtig mange glemmer eftersætningen: »men ville enhver nøjes med sit eget og lade andre nyde samme ret, da behøvede man ikke nogen lov.« Med andre ord: Klubberne har jo heller ikke nogen interesse i, at deres hold og deres fodboldkampe skal associeres med vold og slagsmål. Hvorfor kan vi ikke nøjes med frivillige aftaler, hvor politiet forhandler med klubberne om at flytte kamptidspunktet, hvis det er nødvendigt? Man lægger op til, at det er en forhandling, men den ene part, nemlig politiet, kan tvinge sin holdning igennem, og det har ikke meget med en forhandling at gøre.

I bund og grund handler det hele om, at alle skal have mulighed for at opleve den helt unikke stemning, som kun kan opstå på et fodboldstadion – en stemning med sang, bannere, ritualer, store oplevelser og store følelser. Den stemning og det mål skal ikke ødelægges. De få ballademagere skal ikke have lov til at ødelægge oplevelsen for alle os andre. Vi skal sætte hårdt mod hårdt mod de få hooligans, men bevare den store oplevelse for de mange fredelige fodboldfans.

Vi synes som sagt, at lovforslaget indeholder mange gode takter, men vi er skeptiske over for, at politiet skal kunne flytte kamptidspunkter. Derfor vil vi formentlig stille et ændringsforslag.

Kl. 13:36

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Der er ingen korte bemærkninger. Så går vi videre i ordførerrækken. Det er hr. Ole Hækkerup, Socialdemokratiet, som ordfører.

Kl. 13:36

(Ordfører)

Ole Hækkerup (S):

Tak, formand. Med det her lovforslag følger Folketinget op på aftalen mellem Rigspolitiet, Dansk Boldspil-Union, Danske Fodbold Fanklubber, Divisionsforeningen og Justitsministeriet om uroligheder ved fodboldkampe.

Det her med at gå til en fodboldkamp skal jo være en familieoplevelse, og den skal ikke præges af uroligheder. Alle dem, jeg lige har nævnt står bag aftalen, står i virkeligheden fælles om det synspunkt. Der er en bred forståelse, som også gør, at det her kommer til at virke.

Nu kan vi så fra Folketingets side løfte vores del af opgaven, nemlig at ændre reglerne. Konkret drejer det sig om, som den forrige ordfører nævnte, at personer, der har karantæne i en klub, efter nærmere regler fra Justitsministeriet nu kan meddele det til andre klubber; at politiet får nye værktøjer, når det gælder påbud om sikkerheden ved bestemte kampe; at man i yderste konsekvens kan gøre det her med at flytte tidspunktet for afviklingen af en kamp; at dem, der er meddelt en generel karantæne, får udvidet det område, som karantænezonen dækker; og at der bliver adgang til at optage billeder i alle tilfælde, hvor der meddeles karantæne.

Der er nogle få, som i virkeligheden går til sportsskampe med det ene formål at lave så meget uro, som de overhovedet kan, og dermed i virkeligheden ødelægge det for alle andre. Og det er jo dem, som vi i første række skal ramme for simpelt hen at fastholde en positiv fan-kultur, som jo i virkeligheden også kendes fra langt, langt de fleste fodboldkampe og langt, langt de fleste stadions rundtomkring.

Den aftale, vi følger op på, er fra december, og jeg synes, at det er vigtigt at sige, at man jo ikke generelt kan tegne et billede af, at den er helt gal. Tværtimod synes jeg, at klubber og politi og mange andre i et samarbejde har godt fat. Men med det her forslag tror vi, at de kan få endnu bedre fat. På den baggrund skal jeg anbefale forslaget til vedtagelse.

Kl. 13:38

Kl. 13:40

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Der er en kort bemærkning. Hr. Jan E. Jørgensen.

Kl. 13:38

Jan E. Jørgensen (V):

Jamen jeg vil gerne spørge Socialdemokraterne, om man vil være positivt indstillet over for at vente med at indføre den del af lovforslaget, der omhandler politiets kompetence til at flytte kamptidspunkter og så se tiden an; se, om politiet og klubberne på frivillig basis kan forhandle om at flytte kamptidspunkter, hvis det viser sig at være nødvendigt.

Der er jo ingen grund til, at vi skal lovgive om noget, hvis det kan klares ad frivillighedens vej.

Kl. 13:38

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 13:38

Ole Hækkerup (S):

To ting: Det her med at flytte en kamp er jo i virkeligheden den alleryderste konsekvens af det med, at politiet kan give nogle påbud i forbindelse med sikkerheden omkring en kamp. Jeg tror ikke, at hr. Jan E. Jørgensen eller andre skal forestille sig, at det bliver sådan en fast, tilbagevendende begivenhed, at politiet flytter en kamp. Det er det ene.

Det andet er: Er det rimeligt, at politiet overhovedet kan flytte en kamp i yderste konsekvens? Ja, det synes jeg er rimeligt, hvis politiet har fuldstændig sikre underretninger om, at her er der planlagt noget større organiseret.

Så er det rigtigt, som hr. Jan E. Jørgensen påpegede, at nogle af dem, der ellers havde planlagt at gå til kamp, selvfølgelig vil blive ramt af, at man flytter den. Men hvis politiet ved, at der foregår noget, har de for det første et hensyn til alle de fredelige, der også har tænkt sig at gå til kampen, og selvfølgelig også et hensyn til resten af samfundet.

Derfor synes jeg, at det er rimeligt at give politiet myndighed til i den yderste konsekvens at kunne gøre det.

Kl. 13:39

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Jan E. Jørgensen.

Kl. 13:39

Jan E. Jørgensen (V):

Jamen er ordføreren ikke enig med mig i, at klubberne jo heller ikke har nogen interesse i vold og kaos i forbindelse med kampene, så derfor vil klubberne være lydhøre over for politiet, hvis politiet kommer med de her efterretninger? Men der kan være en forhandling, hvor klubben ved, at politiet vil trække det ultimative kort og sige: Prøv at høre her, der er ikke så meget at snakke om, for jeg har loven på min side, og jeg flytter bare kamptidspunktet. Det har jo ikke meget med en forhandling at gøre, i hvert fald ikke med en reel forhandling.

Kunne vi ikke vente med at se, om det her tiltag virkelig viser sig at være nødvendigt, og så udskyde den del og tage loven op igen om et års tid og se, hvordan det er gået uden den hjemmel?

Kl. 13:40

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Ole Hækkerup (S):

Men hvis jeg nu følger hr. Jan E. Jørgensens logik og siger, at politiet ikke i yderste konsekvens havde myndighed til at pålægge klubben, at den skulle flytte kamptidspunktet, ville man have en diskussion, hvor klubben ville sige: Vi har nogle væsentlige hensyn, der handler om vores kommercielle interesser, de penge, vi regner med at tjene på den her kamp, og så kan det godt være, at I som politi har nogle hensyn til de andre deltagere i fodboldkampen, de andre tilskuere, som sådan set slet ikke har noget med balladen at gøre, og det kan godt være, at I har et hensyn til samfundet.

Så skal vi søreme veje de to hensyn over for hinanden, den offentlige sikkerhed, sikkerheden for alle de fredelige tilhængere over for klubbens, tør jeg sige mere kortsigtede økonomiske interesser i kampen. Nej, der synes jeg ikke, at det er rimeligt, at det nødvendigt skal undergå en forhandling.

Jeg synes faktisk, at det er meget rimeligt, at på den yderste revle kan man sige, at samfundets hensyn og hensynet til sikkerheden for alle de fredelige tilskuere til kampen vejer tungere. Og derfor er jeg tilhænger af, at politiet får tildelt den her kompetence.

Jeg vil bare gerne igen afslutningsvis understrege, at jeg ikke forestiller mig, at det er sådan noget, vi kommer til at opleve en hel masse gange. Men jeg synes faktisk, at det er vigtigt, at politiet på den yderste dag har en mulighed for at kunne gøre det.

Kl. 13:41

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Tom Behnke.

Kl. 13:41

Tom Behnke (KF):

Tak for det. Jeg har et spørgsmål, måske af lidt mere teknisk karakter, men nogle gange har regeringspartiernes ordførere jo også haft en lidt bredere, dybere gennemgang af lovforslagene. Jeg har siddet og bladret og bladret rundt for at finde ud af, hvorfor den mulighed, der bliver givet, i forhold til at man kan optage personfotografi af dem, som får en generel karantæne efter stk. 1, kun gælder dem, der er omfattet af stk. 1, og ikke dem, der er omfattet af stk. 2.

Stk. 1 er jo den nuværende regel, vi har, som altså omfatter dem, der i dag kommer ind i registeret. Men man laver jo et nyt stk. 2 i forhold til dem, der f.eks. laver vold mod tjenestemand i funktion. Hvorfor må der ikke blive taget foto af dem? Hvorfor er det kun dem, der gentagne gange har overtrådt lovgivningen og dermed er røget i registeret, man tager foto af, og ikke alle, der ryger i registeret? Jeg har bladret, men jeg synes ikke, jeg kan finde det. Det kan være, ordføreren kan hjælpe.

Kl. 13:42

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 13:42

Ole Hækkerup (S):

Som udgangspunkt forstår jeg sådan set godt hr. Tom Behnkes spørgsmål, men jeg skal ikke forsøge at vove mig ud i en teknisk forklaring for at redegøre for de præcise detaljer om, hvorfor det er indrettet sådan. Jeg tror i virkeligheden, vi står os bedst, ved at vi, i stedet for at jeg forsøger at svare hr. Tom Behnke noget, enten stiller et skriftligt spørgsmål til Justitsministeriet, eller at vi direkte spørger justitsministeren. For så er vi sikre på at få det helt rigtigt, så den sidder fuldstændig i skabet. Men hr. Tom Behnkes politiske udgangspunkt tror jeg sådan set jeg udmærket forstår.

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Peter Skaarup.

Kl. 13:42

sens side var, at store bøder, måske fængselsstraffe, har virkning for netop den gruppe, der finder på de her ting. Derfor vil jeg høre Socialdemokraterne, om det er noget, man vil overveje at tage med i forslaget, for det vil være naturligt at have det punkt med, når Folketinget alligevel ser på det.

Kl. 13:46

Peter Skaarup (DF):

I forbindelse med debatten om forslaget her, men også i forhold til hele diskussionen omkring hooligans ved fodboldkampe, har det tit været fremført, at det er et stort problem, når fans tager romerlys med ind på stadion og fyrer dem af under kampen til stor utryghed for bl.a. børnefamilier, der har oplevet de her meget farlige situationer, hvor der også bliver kastet romerlys ind mod banen; det kan ramme tilskuere, og det kan ramme spillere inde på banen, dommere osv.

En ting, jeg savnede i forbindelse med gennemlæsning af det her forslag, var, at der er taget hånd om det problem, at der kommer nogle følelige, markante sanktioner over for dem, der gør det. Kan den socialdemokratiske ordfører fortælle os, hvad grunden er til, at man ikke har det med i forslaget?

Kl. 13:43

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 13:43

Ole Hækkerup (S):

Uden at hr. Peter Skaarup skal hænge mig op på de præcise detaljer, så er det, så vidt jeg er orienteret, sådan, at hvis man opfører sig forkert til en fodboldkamp, lad os sige det sådan, hvad enten det er med romerlys eller i større omfang, er det allerede i dag noget, man bliver straffet for. Vi havde for nylig et tilfælde, hvor det gik helt galt – jeg tror, det var på Brøndby Stadion, hvor der var en masse tilskuere, der løb ind på banen. Det tror jeg så i øvrigt klubben blev straffet for med et par kampe, hvor der overhovedet ikke måtte være tilskuere. Så jeg tror, at meget af den adfærd, hr. Peter Skaarup spørger til, er der allerede i dag straf for.

Hvis jeg på stående fod tænker tilbage, kan jeg også komme i tanke om nogle superligakampe, hvor man har afbrudt kampene, fordi der har været for mange romerlys, og derefter har givet klubben, altså den klub, hvor fansene, der opførte sig sådan, kom fra, en straf. Men igen: En præcis tolkning af grundlaget for de regler vil jeg nødig med det samme sådan autoritativt give mig ud i et svar på her, men jeg mener altså, at det er dækket af andre forhold.

Kl. 13:44

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Peter Skaarup.

Kl. 13:44

Peter Skaarup (DF):

Hr. Ole Hækkerup har da fuldstændig ret i, at det ikke er lovligt at gøre det, men det sker jo så alligevel i forbindelse med mange af de her kampe, altså at der tændes romerlys, og at de også kastes ind mod banen, og så kan ramme mennesker, der bare er af sted for at have en hyggelig eftermiddag eller aften i forbindelse med en fodboldkamp. Specielt hvis man har børn med, er man ekstra urolig, når det sker.

Det er jo derfor, at vi i Dansk Folkeparti egentlig havde forventet, at regeringen, når den kommer med et serviceeftersyn af hooliganregisteret, og hvad der ellers kommer af initiativer, så havde noget med omkring det her, sådan at man sender et signal til dem, der gør det, om, at det skal man lade være med. Det er jo sådan, at formanden for DBU's etiske udvalg, Per Larsen, der har en fortid i politiet, netop har peget på det her problem. Og antagelsen fra Per Lar-

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 13:46

Ole Hækkerup (S):

Man kan sige, at der i hvert fald er to ting, der ligger i det her konkrete lovforslag, som sigter mod det. Og så skal man jo huske på, at det her konkrete lovforslag kun er en del af en større indsats, som er aftalt mellem de her forskellige parter. Den ene er jo det med at meddele karantæne, som man jo også udvider mulighederne for, og den anden er, at man udvider mulighederne for at udveksle informationer. Igen: Uden at gøre mig til ekspert vil jeg sige, at jeg godt kunne forestille mig en, som i dag har karantæne i én klub, fordi vedkommende har udført præcis den adfærd, hr. Peter Skaarup beskriver, men at man ikke har haft lov til at fortælle det til de andre klubber. Så har denne ballademager, der har karantæne i én klub, så-dan set kunnet tage hen på et andet stadion, hvor en anden klub hører hjemme og have den præcis samme ulovlige adfærd – altså være til fare for andre.

Det er jo noget af det, vi i virkeligheden sigter mod i det her lovforslag, nemlig at blive bedre til at fange lige præcis de der typer. Så det ene er det med udvidelsen af karantæne, og det andet er at være bedre til at udveksle informationer. Derfor er det bestemt også min forestilling, at noget af det, som ligger herom, også gerne skulle betyde, at vi fik mindre af den slags. For – og der tror jeg i øvrigt jeg er enig med hr. Peter Skaarup – det er jo i virkeligheden ganske få, der opfører sig på den måde, og det er jo lige præcis dem, vi skal ramme. Og det er dem, vi gerne skulle ramme med en karantæne, der ikke bare dækker én klub, men dækker mange klubber.

Kl. 13:47

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere bemærkninger. Så går vi videre i ordførerrækken, og den næste er hr. Peter Skaarup, Dansk Folkeparti.

Kl. 13:47

(Ordfører)

Peter Skaarup (DF):

Det forslag, vi har på dagsordenen her i Folketinget i dag, L 208, handler jo om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder, og her er det særlige fokus, at man vil have en skærpet indsats over for det, man kalder fodboldbøller, hooligans. Det har sådan set længe været tiltrængt, for vi har oplevet nogle situationer, der har været helt vanvittige, og at dem, der egentlig bare vil have en fredelig eftermiddag eller aften, når de går til fodbold – det kan være en familiefar, og det kan også være en mor, der har børnene med og gerne vil hygge sig lidt – kommer i farefulde situationer. De bliver måske i virkeligheden skræmt væk fra at tage af sted en anden gang, fordi det simpelt hen er for farligt. Og sådan skulle det jo meget nødig være.

Her må vi også fra Folketingets side have en interesse i at give nogle spilleregler for fodboldkampe – også når det gælder tilhængerne – som er til at forstå, og som skaber en høj grad af tryk i forhold til det at gå til fodbold, som vel stadig væk nok kan siges at være vores nationalsport – det er i hvert fald den sport, der samler rigtig mange unge og ældre, sågar old boys, om de kampe, der finder sted.

Så alt, hvad vi debatterer her i dag, og alt, hvad vi kan foreslå her i dag, må have det motto, der hedder: mere tryk. Det skal være

trykt og sikkert at komme til fodbold i Danmark, selvfølgelig specielt i forhold til de kampe, hvor der er rigtig mange tilskuere; så er det ekstra relevant at diskutere det her.

Så derfor er der heller ikke nogen tvivl om, at når vi kommer til valget mellem de røde og de grønne knapper, i hvert fald i forhold til hvad Dansk Folkeparti trykker på, vil vi trykke på de grønne knapper, for vi synes, at det, der ligger på bordet, i hvert fald er et skridt i den rigtige retning.

Det betyder så ikke, at alt er godt. Og der er jo mulighed for, fra nu af og frem til at der skal trykkes på knapperne, at prøve at se, om vi kan justere og tilrette det, der ligger på bordet, uden at være, synes jeg, bundet af, hvad nogle har foreslået i et udvalg, eller hvem justitsministeren har talt med om forskellige ting og sager. Det er jo Folketinget, der afgør det her, og det skal også være muligt at rette til, hvis der er behov for det.

Det centrale i L 208 kan man vel godt sige er karantæneordningen, der udvides fra 500 m til 3.000 m for udebanefans. Dansk Folkeparti kan tilslutte sig det, fordi det vil gøre, at man i hvert fald sender et signal til de voldelige fans – det er heldigvis et meget, meget lille mindretal – om, at man ikke vil have, at de kommer i nærheden af stadion, når de kampe, specielt højrisikokampene, finder sted, mellem hold, som disse personer er tilhængere af.

Der, hvor vi i Dansk Folkeparti har syntes at det var vigtigt at gøre noget – og derfor fremsatte vi jo også et forslag i sidste folketingssamling, som desværre ikke vandt flertal – har jo været i forhold til at udveksle oplysninger. Og vi kan i hvert fald konstatere, at den mulighed bliver forbedret med det forslag, der ligger på bordet.

Som jeg lige var inde på over for hr. Ole Hækkerup, Socialdemokraternes ordfører, savner vi, at man sætter ind med nogle bedre sanktioner, hvis folk bryder reglerne. For det er jo allerede i dag forbudt at fyre et romerlys af i forbindelse med en kamp – og i det hele taget at tage romerlys med ind til en kamp. Det er jo allerede i dag sådan, at vi har en karantæneordning. Så spørgsmålet er, hvad for nogle sanktioner vi har, hvis man ikke overholder de spilleregler, der er for fans. Og der hæfter vi os ved, at folk fra DBU – det var Per Larsen fra det etiske udvalg – i forbindelse med Folketingets hooligan-konference netop sagde, at en del af ballademagerne i forbindelse med fodboldkampe er fra den gruppe af mennesker i vores samfund, som han kaldte det bedre borgerskab. Og Per Larsens antagelse var, at store bøder og fængselsstraffe måske har virkning for netop den gruppe, og at det derfor var vigtigt, at man havde det med, når man så på de her ting.

Så jeg kunne godt tænke mig at få lidt mere indblik i, hvad regeringens tankegang egentlig er, når man ikke har, synes jeg, tilstrækkelige sanktioner i forhold til de ting, der foretages.

Så er der jo spørgsmålet om det med, at man fra politiets side skal have mulighed for i yderste konsekvens at flytte kampe. Det er med i forslaget, men grundlæggende er det jo egentlig en usik, hvis politiet skal komme og sige, at en kamp ikke kan spilles på en bestemt tidspunkt. Så derfor vil vi sige, at det skal være i yderste konsekvens, alleryderste konsekvens, hvis det skulle ske, at man kom dertil. Så vores grundlæggende opfattelse er, at det er noget, som klubberne selv må have mulighed for at styre, men vi vil ikke afvise, at der skal være den mulighed i den sidste ende, hvis tingene går helt galt. Og det ved man jo aldrig helt, altså i forhold til hvad det er for nogle hold, der ligger i toppen, og hvad for nogle hold, der egentlig kan være med i højrisikokampe.

Så vi synes, det er fornuftigt, at man har en ventil, men den skal kun bruges i yderste nødstilfælde.

Kl. 13:53

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så er det fru Karina Lorentzen Dehnhardt som ordfører for Socialistisk Folkeparti.

(Ordfører)

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg tror godt, vi kan konstatere, at Danmark er en nation af folk, der elsker fodbold. Mange bruger deres liv på det her. Som lærer har jeg været vidne til rigtig mange drenge i skolegården, som har brugt frikvarter på frikvarter på det. Der er mange, der bruger deres liv i klubberne på amatørplan som frivillige eller som spillere, og der er mange andre, som bruger weekend efter weekend på at følge lige præcis yndlingsholdet. Men der er desværre også dem, som ikke kan finde ud af det her, og som bruger kræfterne på at slås, når der er fodbold, og det er selvfølgelig det, vi prøver at adressere i det her lovforslag.

Jeg skal ikke lægge skjul på, at jeg synes, det er ærgerligt, at politiet skal bruge ressourcer på fodboldkampe, jeg synes, der er mange andre ting, politiets kræfter var bedre brugt på. Til gengæld synes jeg også, at politiet er kommet langt i deres tilgang til fodbolduroligheder. Vi har haft en høring her i Folketinget, kan jeg huske, hvor politiet var med for at fortælle om deres strategi med dialogbetjente, eventbetjente, og det lyder som en rigtig klog tilgang til det her problem. Jeg tror nemlig, at man, hvis man håndterer det korrekt, i mange tilfælde kan nedrosle de ting, der sker, eller forhindre, at der opstår uroligheder. Det synes jeg jo også noget af den statistik, som hr. Jan E. Jørgensen her fra talerstolen fremlagde, vidner om.

Det forventes jo selvfølgelig, at jeg roser regeringens lovforslag, og det vil jeg også gøre her. Jeg vil da gerne knytte et par ord til selve processen omkring det, for jeg synes faktisk, at det er godt og solidt, det er politisk inddragelse af alle, som har en – hvad kan man sige – aktie i problemstillingen. Det er lige fra politiet over klubberne og fanorganisationerne, og det er der også kommet en lang række konkrete forslag ud af, noget af det kræver lovgivning, og noget af det kræver, at forskellige aktører tager ansvar. Det synes jeg faktisk er en rigtig god måde og en rigtig god tilgang til den her problemstilling. Vi skal sikre, at fodbold og fest går hånd i hånd, at det er en god familieoplevelse i tryghed og sikkerhed. Det er de få, der ødelægger det, og det er også dem, som lovforslaget forsøger at lægge en kurs over for.

Jeg behøver ikke at gentage alt, hvad der er blevet sagt heroppefra, men der kommer nogle skrappe regler i forhold til karantæne, og det synes jeg sådan set er fornuftigt. Der er også nogle, der har rejst en anke i forhold til det at kunne flytte kampene, som politiet får en mulighed for. Jeg hæfter mig også i forhold til høringssvarene ved, at der har været et møde i Justitsministeriet, hvorefter Divisionsforeningen og DBU ikke finder, at et påbud om flytning af en kamp vil udgøre ekspropriation, hvis det er sådan, at nogle bestemte betingelser er opfyldt. Så det her kommer til at være noget, der skal bruges restriktivt, og det tror jeg egentlig vi kan være ganske trygge ved.

Så noterer jeg mig også, at høringssvarene sådan set er generelt positive. Der er også lyttet til de problemstillinger, der har været, der har medført nogle ændringer, så jeg synes alt i alt, der faktisk har været en rigtig god proces omkring det her lovforslag. Det er godt, at politiet nu står med nogle bedre redskaber, det er godt, at klubberne lover at tage mere ansvar. Så det er et lovforslag, som jeg synes man skal støtte, og det skal jeg også hilse og sige fra De Radikale at de gør.

Kl. 13:57

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Der er en kort bemærkning fra hr. Jan E. Jørgensen.

Kl. 13:57

Jan E. Jørgensen (V):

Jeg vil stille ordføreren et spørgsmål om Divisionsforeningens synspunkt. For et er, at Divisionsforeningen nødtvungent erkender, at der måske ikke er tale om egentlig ekspropriation, men det er jo ikke det samme, som at Divisionsforeningen synes, at det er en god idé. Har ordføreren nogen nærmere indikation af, hvorvidt det her er et resultat af nogle forhandlinger, hvor Divisionsforeningen måske af frygt for, at det kunne blive endnu værre, så nødtvungent har accepteret det? For jeg har nemlig ikke kunnet finde det i materialet.

Kl. 13:57

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 13:57

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg har ikke den konkrete viden, som hr. Jan E. Jørgensen efterlyser, for jeg har ikke siddet med ved mødet. Jeg forholder mig til det notat, der er her. Men jeg synes, at man skal holde sig for øje, at de rent faktisk har været inviteret, og at de har fået lov at give deres besyv med, og at de lover at tage mere ansvar. Det synes jeg vi skal kvittere for. Men de nærmere omstændigheder, som hr. Jan E. Jørgensen spørger til, tror jeg hr. Jan E. Jørgensen må spørge justitsministeren om.

Kl. 13:58

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så går vi videre i rækken af ordførere, og det er fru Pernille Skipper, Enhedslisten.

Kl. 13:58

(Ordfører)

Pernille Skipper (EL):

Tak for det. Det her lovforslag handler jo om en hel del forskellige og også meget kraftige udvidelser af en ordning, som vi i Enhedslisten i forvejen har været meget betænkelige ved. Det gælder den her karantænemulighed, altså at politiet kan pålægge mennesker, som vel at mærke ikke er dømt for noget, men er mistænkt for noget, en karantæne mod at opholde sig i nærheden af fodboldkampe.

Lovforslaget indeholder så, at man udvider den her mulighed for at give karantæne på en række områder. Et af dem er, at man ifølge forslaget vil ophæve det såkaldte gentagelseskrav. Det betyder jo, at der, når man skal tildeles en karantæne i dag, skal være mistanke om, at man har begået noget strafbart i forbindelse med en fodboldkamp, og derudover skal politiet også have en grund til at tro, at personen vil gøre det igen.

Grunden til, at man har det krav i dag, er jo at finde i selve formålet med den her lov, som forslaget vil ændre i. Formålet skulle netop være et præventivt forhold, at forhindre – forhindre – at der sker uroligheder i nærheden og omkring fodboldkampe, og det er jo et formål, vi alle sammen kan være enige om. Men hvis vi så ophæver kravet om, at der skal være risiko for gentagelse, for at man kan få en karantæne, ja, så virker det en lille smule mærkeligt; så virker det jo mere som en straf og ikke som et formål om at hindre, at der sker uroligheder igen en anden gang.

Så bliver det jo betænkeligt, for så lader man det være op til politiet at træffe beslutning om, hvem der skal straffes, og hvem der ikke skal straffes. Der har vi trods alt stadig væk domstolene i dag til at foretage sådan nogle vurderinger. I bemærkningerne til lovforslaget står der, at grunden til, at man fjerner det her krav om risiko for gentagelse, er at sikre retsbevidstheden. Og det er, som Institut for Menneskerettigheder også påpeger i deres hørings svar, en lille smule

sært, når lovens formål ikke er straf eller sikring af retsbevidstheden, men forebyggelse af uroligheder.

Derudover indebærer lovforslaget en mulighed for, at fodboldklubberne kan udveksle personfølsomme oplysninger, altså mellem de forskellige klubbers autoriserede kontrollører. Det er en såkaldt klubkarantæne, som man kan udvide til at være national, så FCK kan fortælle AaB, hvem de har i karantæne, og omvendt. Det betyder, at der laves et meget omfattende privat register, og det betyder også, at man dermed øger risikoen for misbrug, altså for, at de her meget personfølsomme oplysninger havner i de forkerte hænder og bliver brugt til noget, de ikke skal. Og det er vel at mærke oplysninger om mennesker, som ikke er dømt for noget strafbart.

Det synes vi i Enhedslisten er meget betænkeligt. Det er selvfølgelig ikke, fordi vi godt kan lide fodbolduroligheder – selv om jeg godt ved, der er andre partier i Folketinget, som gerne vil høre det, når jeg snakker om retssikkerhed. Tværtimod tror jeg, at vi alle sammen er enige om, at fodbold skal være en hyggelig og sjov oplevelse, og at vi skal gøre, hvad vi kan fra Folketingets side, for at sørge for, at det bliver ved med at være det. Man skal kunne tage sine børn med til en fodboldkamp og hygge sig med det, og man skal kunne følges med naboen og sludre over en rød pølse og en øl, som vi så nu får gjort billigere – med tak til regeringen, Venstre, Konservative og Liberal Alliance for det, og vist også Dansk Folkeparti.

Derfor er jeg rigtig glad for, at man i politiet fortsætter med den dialogbaserede tilgang. Det har der været rigtig god erfaring med, og det er vigtigt, at det fortsætter, og at man udvider den tilgang ved hele tiden at tale med de fans, som kommer til fodbold, og som udgangspunkt gør det for at se fodbold, og at man i det hele taget forsøger at stoppe urolighederne, før de eskalere.

Jeg vil også gerne rose justitsministeren for at have taget en dialog med fodboldklubberne. Det synes jeg er den rigtige tilgang til det, selv om man med det forslag, som vi står og behandler i dag, nok må have sin mistanke om, at flere af forslagene nok mere er Justitsministeriets, end det er fodboldklubbernes, men ikke desto mindre er det et godt udgangspunkt.

Det er også positivt, at man nu foreslår, at man kan flytte fodboldkampe til et andet tidspunkt, hvor der måske ikke er så mange øl involveret, sådan at risikoen for uroligheder ikke er lige så stor – og så selv om det måske har en negativ effekt på ølsalget og indtjeningsmulighederne. Det er vi villige til at tage med.

Derudover er der en gennemgang af kontrolløruddannelsen; det synes jeg er rigtig positivt og vigtigt.

Men vi kan ikke i Enhedslisten støtte det samlede lovforslag.

Kl. 14:04

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Leif Mikkelsen, Liberal Alliance, som ordfører.

Kl. 14:04

(Ordfører)

Leif Mikkelsen (LA):

Tak for det, formand. Jeg skal meddele, at jeg holder den her tale på vegne af vores ordfører på området, hr. Simon Emil Ammitzbøll, og nu er det ikke, fordi jeg ikke kan lide at gå til fodbold, men det er sådan set, fordi det er justitsministerens område, og derfor er det vores retsordfører, der har det.

Men jeg vil sige, at der ikke er nogen tvivl om, at man med dette forslag går meget langt. Det er indgribende foranstaltninger, der foreslås. Der gives hjemmel til at optage foto, selv om retsplejelovens almindelige betingelser ikke er opfyldt, der anføres karantænezoner for udebanefans på 3 km, hvilket i praksis vil sige 6.000 m i diameter, og herudover får man nogle meget, meget lange karantæneperioder.

Vi ser således også i høringssvarene til dette forslag, at Institut for Menneskerettigheder har en lang række bemærkninger og betæneligheder. Nu er det jo ikke nogen menneskeret at kunne gå til fodboldkamp, og hvis man ikke kan finde ud af at opføre sig ordentligt, overtrædes ens menneskerettigheder ikke, fordi man så ikke fremover får lov til at komme til fodboldkampe. Fodboldbøllers uroligheder ved fodboldkampe er generende for alle de mange fredelige fodboldentusiaster, herunder naturligvis børnefamilier, der hver anden søndag tager på det lokale stadion for at se fodbold, spise pølser og for at få en fælles oplevelse.

Bøllerne er også omkostningsfulde for såvel klubberne som skatteyderne, og derfor skal vi her fra Folketingets side gøre, hvad vi kan, for at klubber og myndigheder kan gribe ind over for det. Omvendt skal vi holde os for øje, om initiativerne er proportionale i forhold til den almindelige respekt for borgernes personlige frihed og for bevægelsesfriheden.

Det er Liberal Alliances vurdering, at proportionerne i dette forslag er skæve, og at initiativerne er for indgribende, og det er så begrundelsen for, at vi ikke kan støtte forslaget.

Kl. 14:06

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Hr. Tom Behnke som ordfører for Det Konservative Folkeparti.

Kl. 14:06

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Der er jo rigtig, rigtig mange, der synes, at det er fornøjeligt weekend efter weekend at gå til fodboldkamp, at være tilskuer til dem og andre idrætsbegivenheder. De har en stor passion for det, og det er jo dejligt at se, at de har noget at gå op i. Rigtig mange lader det også ledsage af, at de selv udøver den pågældende sportsgren, typisk fodbold. Så det er på alle måder godt.

Men det, der desværre også er kommet til at ske i nyere tid, er, at nogle få synes, at man skal benytte anledningen til at ødelægge det for de mange. Der er nogle få, der synes, at til sådan en fodboldkamp er det ikke nok, som andre ordførere har været inde på, at man kan drikke noget fadøl, spise nogle pølser og se en fodboldkamp – næh, man skal også lige rage uklar med nogle andre, man skal lige lange nogle lussinger ud, udøve vold, chikane, hærverk osv.

Det er mystisk, at der er nogle, der har den mani. Det er meget mystisk. Det er heldigvis nogle få. Men de få, der gør det, ødelægger det for de mange. Det var årsagen til, at vi i sin tid foreslog, at der skal laves et såkaldt hooliganregister, som de, der ikke kan finde ud af at opføre sig ordentligt og ødelægger det for de mange, kan blive puttet ind i, og så kan de få en karantæne fra at komme til de her kampe på op til 2 år. For de få skal ikke have lov at ødelægge det for de mange.

Erfaringerne har sådan set være rimelig fornuftige og gode. Jeg tror, det har afholdt mange fra at lave ballade, og de, der er kommet i registrene, har opdaget, at det altså har en konsekvens. Man kan ikke bare te sig, som det passer en selv, man er nødt til at have respekt for andre mennesker og deres ret til også at komme og se en fodboldkamp.

Det skal selvfølgelig ses i lyset af, at alle klubberne har masser af frivillige. Der er ikke bare hundredevis, men tusindvis af frivillige landet over, der weekend efter weekend og hverdagsaften efter hverdagsaften stiller op og yder en frivillig indsats for at afvikle kampene på en god og ordentlig måde. Jeg synes også, vi i dag lige skal kipe med flaget for alle de frivillige. Det er rigtig, rigtig mange, som er med til at sørge for, at sikkerheden er i orden inde på stadion, når der afvikles fodboldkampe. Uden alle de frivillige tror jeg slet ikke, man kunne afvikle de her fodboldkampe, for hvis man skulle ansætte personale og give det løn for at lave det samme arbejde, ville

der simpelt hen ikke være økonomi i at spille fodbold. Så det er supergodt, at vi har alle de frivillige, som gør en kæmpe indsats.

Klubberne, fanforeningerne er også meget optaget af at afvikle kampene i god ro og orden, for det er til fordel for alle. Så alle er sådan set enige om, at man skal gøre, hvad man kan, for at afvikle de her kampe på en god og ordentlig måde.

Nu har det såkaldte hooliganregister fungeret i nogle år, og jeg er meget enig med regeringen i, at det er på tide at stoppe op og se, om der er noget, der kan gøres bedre, altså om måden, vi putter nogle ind i registeret på, kan blive bedre? Vi er fra konservativ side enige i de opstramninger, som ministeren og regeringen lægger op til. Man udvider og sørger for, at for dem, der har lavet den grove vold, dem, der har lavet vold mod tjenestemand i funktion, altså dem, der bevidst overfalder politiet, f.eks. i forbindelse med fodboldkampe, behøver man ikke at have en mistanke om, at der er gentagelsesrisiko. Den slags mennesker skal bare direkte ind i registeret, og så kan de få lov til at blive væk fra fodboldkampe i de næste 2 år. Så vi er enige i de opstramninger, der er, i hvert fald i de fleste af dem.

For der er et sted, hvor vi er lidt skeptiske. Især Venstres ordfører var inde på det, nemlig med hensyn til at give politiet myndighed til at flytte en fodboldkamp. Der står ikke så meget om, hvad det er for kriterier, der skal være opfyldt, for at det kan lade sig gøre. Det er noget med, hvis det er af sikkerhedsmæssige grunde og det gælder samfundsmæssige interesser, så kan man flytte en kamp. Men det er noget diffust. Jeg kunne godt tænke mig, at vi i Folketinget er meget mere præcise med, hvad det er for situationer, så det ikke er overladt til enten politiet eller domstolen, der skal sidde og gætte sig til, i hvilke situationer man må det. Det er problematisk, hvis politiet bare sådan kan beslutte sig for, at den kamp kan flyttes, især hvis man oven i købet også overlader til politiet at bestemme, hvornår kampen så skal afvikles, så det ikke er klubben, der kan få lov at vælge et nyt tidspunkt. Så vi er nødt til at få helt på det rene, hvad det er for nogle kriterier, der skal være opfyldt. Indtil da er vi fra konservativ side meget skeptiske over for det her.

Vi har set, at klubberne selv har håndteret det indtil nu. Klubberne har selv valgt at flytte spilletidspunkter. Klubberne har valgt at spille kampene nogle andre steder, man har besluttet, at kampene skal afvikles uden tilskuere, altså i det hele taget er den her klubverden selv meget optaget af at gøre noget ved problemerne, så vi er skeptiske over for det.

Til sidst vil jeg blot gentage, at under udvalgsbehandlingen vil vi stille spørgsmål til det med fotooptagelse. Vi står lidt uforstående over for, at lovforslaget er formuleret på den måde, at man kun kan optage foto af de folk, der kommer i registeret efter § 2, stk. 1, men ikke efter § 2, stk. 2. Det er sådan lidt uforståeligt, hvorfor man ikke kan tage foto af dem, der har udøvet vold mod politifolk. Det underer vi os lidt over. Men samlet set synes vi, det er et udmærket forslag.

Kl. 14:11

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så er det justitsministeren.

Kl. 14:11

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak for det, formand. Må jeg ikke starte med at sige stor tak til de partier, og det er jo mange, som i dag har været positive over for regeringens lovforslag. Det overordnede sigte er jo som sagt at sikre – for alle os, der godt kan lide at bruge lørdag og søndag på tilskuerpladserne på at se en god fodboldkamp – at det er en positiv oplevelse. Det skal være en god oplevelse, som rummer den stemning og den fest, som det selvfølgelig skal være at være tilskuer til en fodboldkamp.

Men vi har jo alle sammen været vidne til, at selv om langt, langt de fleste af tilskuerne opfører sig ordentligt og betragter det at gå til fodbold som det, det skal være, nemlig en fest, er der en lille hård

kerne af uromagere, for hvem det at gå til fodbold desværre handler om andet end fodbold. Det er en hård kerne, som benytter det at gå til fodbold som et påskud til at lave ballade. Der var jo den erkendelse, at vi på den ene side skal sikre, at fodbold er en god oplevelse for tilskuerne – og for langt, langt de fleste af dem, der kommer på stadioner rundt omkring, er det og skal være en positiv oplevelse – men der er en hård kerne, som der på den anden side er behov for at sætte hårdere ind over for, fordi de udgør et problem, fordi de generer den gode fodboldoplevelse for alle andre. Det var det, der var enighed om mellem alle de centrale aktører i dansk fodbold, som jo står bag den handlingsplan, som ligger til grund for lovforslaget her i dag.

Vi aftalte i kredsen, at regeringen vil følge op med de nødvendige lovgivningsmæssige tiltag for at sikre, at både politiet og fodboldklubberne fremover får bedre muligheder for at skride effektivt ind over for denne lille gruppe, som vi taler om. Jeg synes, det forløb, vi har været igennem med aktørerne, som er Divisionsforeningen, DBU, Danske Fodbold Fanklubber, Rigspolitiet og selvfølgelig også Justitsministeriet, har været rigtig godt, og jeg synes, det vidner om, punkt 1, at der er en fælles erkendelse af, at der er et problem – det er et lille problem, men der er behov for at sætte mere effektivt ind over for det – samtidig med at vi, punkt 2, sikrer, at fodbold for den brede del af tilskuerne skal være og fortsat udvikles som en rigtig god oplevelse.

Lovforslaget indeholder som sagt en række hovedelementer: for det første ændringer af den eksisterende karantæneordning – det har været diskuteret i dag – en markant skærpet kurs over for personer, som er meddelt generelt karantæne, nye redskaber til politiet og også spørgsmålet om behandling af oplysninger om klubkarantæner. Det er selvfølgelig regeringens opfattelse, at gennemførelsen af de her nye regler vil være et både stort og vigtigt skridt i bekæmpelsen af uroligheder i forbindelse med fodboldkampe.

Endnu en gang synes jeg, der her fra Folketingets talerstol skal lyde en tak til alle, der har engageret sig i udviklingen af den her handleplan. Det har været et rigtig godt forløb, og jeg synes faktisk godt, vi kan være stolte over, at det er lykkedes at samle alle interesser bag det her forslag, og at vi så at sige har en fælles bane at spille på, når det handler om at bekæmpe dem, for hvem fodbold ikke er det, det er for flertallet, nemlig en rigtig god oplevelse.

Tak for de positive bemærkninger. Jeg ser frem til den videre behandling af lovforslaget i Folketingets Retsudvalg, hvor vi jo selvfølgelig står beredvilligt klar til besvarelse af spørgsmål, hvis der måtte være anledning hertil.

KI. 14:15

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Der er allerede et par spørgsmål nu her. Først er det hr. Jan E. Jørgensen.

KI. 14:15

Jan E. Jørgensen (V):

Tak. Når man læser bemærkningerne til lovforslaget, kan man se, at der er lagt en hel masse ind, før politiet kan meddele et påbud om at flytte en kamps spilletidspunkt. F.eks. står der:

»Det forudsættes, at der – inden der bliver tale om meddelelse af påbud – finder en dialog sted mellem politiet og den pågældende arrangør mv. med henblik på om muligt at nå til enighed om foranstaltninger til at imødegå den foreliggende risiko.

Som led i den løbende dialog op til begivenheden vil det desuden være naturligt, at politiet – i muligt omfang – drøfter de foreliggende oplysninger, som ligger til grund for politiets farevurdering, med arrangørerne.«

Som jeg læser det mellem linjerne, er der tale om, at Divisionsforeningen nødtvungent har accepteret, at politiet kan få den her mulighed, og så har man så forsøgt at dæmme op for skadevirkningerne. Kan justitsministeren fortælle noget nærmere om forhandlings-

forløbet, og kan justitsministeren fortælle, om man vil være indstillet på at lade tingene fortsætte med at blive løst ad frivillighedens vej og ikke gribe til lovgivning eller i hvert fald vente med at gribe til lovgivning, til man har set, om det virkelig er nødvendigt? For det, der lægges op til, er et meget, meget indgribende skridt.

KI. 14:16

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

KI. 14:16

Justitsministeren (Morten Bødskov):

De drøftelser, vi har haft med klubberne, DBU, fanklubberne og Rigspolitiet, har været rigtig konstruktive. Det kan man jo se ud af den handleplan, som ligger til grund for lovforslaget her. Det er jo rigtig nok, som hr. Jan E. Jørgensen siger, at inden man kommer ud i så at sige den yderste konsekvens, hvor det kan være nødvendigt at flytte en kamp, så er der jo en hel trappestige af initiativer, som skal iværksættes. Det har været det, der har været enighed om i forbindelse med det her konkrete forslag. På den baggrund er der enighed om, at i yderste konsekvens og jo så også, som det fremhæves, i helt særlige tilfælde, hvor det er nødvendigt at beskytte væsentlige samfundsmæssige interesser, herunder eksempelvis enkeltpersoners sikkerhed, vil politiet fremover kunne give påbud om flytning af afviklingstidspunktet for idrætsbegivenheder, som jo altså er omfattet af loven, som det hedder.

Bare så man forstår det, bliver der ikke givet en blankocheck til politiet her. Det er en trappestige, man skal op ad, og hvis vi så at sige kommer dertil, ja, så er det noget, den pågældende politikreds selvfølgelig skal forelægge for Rigspolitiet, således at det også indgår i betingelserne for det, så det – og det er jo også vigtigt at understrege – ikke bare vil være et lokalt skøn, men altså også et skøn, som vi er sikre på opfylder alle de foregående betingelser, som hr. Jan E. Jørgensen var så venlig at læse op før.

KI. 14:18

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Jan E. Jørgensen.

KI. 14:18

Jan E. Jørgensen (V):

Jeg er med på, at det ikke er en blankocheck, og at det ikke bare er den lokale politimester, der efter forgodtbefindende kan fastsætte et kamptidspunkt, som han nu synes er passende. Det er jeg med på. Jeg har læst bemærkningerne. Jeg stillede sådan set et spørgsmål til justitsministeren. Jeg spurgte justitsministeren, om han ville være villig til at gå ind i en drøftelse af, om det virkelig er nødvendigt at lovgive på det her område, eller om vi kan klare os med frivillige aftaler fremover.

KI. 14:19

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

KI. 14:19

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Jeg tror sådan set, at vi alle sammen har en eller anden forhåbning om, at de her nye redskaber, som ligger, inden så at sige det ultimative træder i kraft, vil være nok og vil virke. Men som sagt er det en handleplan, der er aftalt. Der er enighed om den. På de betingelser, som ligger til grund for den her del af forslaget, så er vi fra regeringens side trygge ved, at det er et instrument, som man både lokalt og i dialog med Rigspolitiet og i øvrigt med klubberne, skal vi huske, kan finde ud af at anvende. Der er enighed i kredsen om det, og jeg

synes, at det er en vigtig brik i det meget store forslag, som regeringen har fremsat i dag.

Kl. 14:22

Kl. 14:19

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 14:22

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Peter Skaarup.

Kl. 14:19

Peter Skaarup (DF):

Jeg vil spørge justitsministeren om det forslag, som kom fra formanden for DBU's etiske udvalg, Per Larsen, i forbindelse med Folketingets hooligan-konference, hvor han foreslog, at man indførte skærpede straffemuligheder med bøde, måske fængsel, over for dem, der fyrer romerlys af i forbindelse med kampene. I Dansk Folkeparti synes vi, det er ekstremt vigtigt, at dem, der virkelig laver den rigtig alvorlige ballade, hvor der også er risiko for personskade på andre, mærker, at det vil vi ikke finde os i. For på den måde kan man jo opdrage de pågældende og komme de rigtig mange, det kæmpestore flertal af fodboldtilhængere, som bare vil se en fodboldkamp uden ballade, til undsætning.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge justitsministeren, om vi kan forvente, at der sker noget på den front, eller der ikke kommer til at ske noget.

Kl. 14:20

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 14:20

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Som sagt skærper vi betingelserne vedrørende optagelse i karantæneeregisteret – så at sige – og de udvidelser, der ligger her, vedrører også det her område. Ser man på DBU's interne regelsæt, bl.a. et cirkulære om sikkerhed og orden på fodboldstadion, som klubberne tager udgangspunkt i ved fastsættelsen af de interne sikkerhedsregler, de har, ja, så fremgår det heraf, at det er forbudt at besidde eller anvende den form for artikler, som er omfattet af lov om fyrværkeri. Så det er sådan set allerede forbudt, og derfor har de skærpselser, vi laver, selvfølgelig også effekt på det her.

Kl. 14:21

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Peter Skaarup.

Kl. 14:21

Peter Skaarup (DF):

Jeg er med på, at det allerede er forbudt, og det er i virkeligheden derfor, at der kan være et problem, for det sker så alligevel, at der bliver bragt romerlys og andre genstande, der bruges som kasteskyts, ind mod banen med den risiko, det så også medfører for dem, der er tilskuere til kampene, for ikke at sige spillerne. Og det, at det er forbudt i dag, kunne jo netop tale for, at man så strammer skruen over for dem, der gør det.

Jeg er så med på, at det nye register bliver mere omfattende, og at karantæneordningen bliver udvidet, men det ændrer jo ikke ved, at vi har nogle, der måske bevidst forbryder sig mod de her ting og altså så kan komme ud af det med den samme straf – og det vil så sige stort set manglende straf – som vi har i dag, og hvorom DBU's repræsentant sagde, at det kunne være en idé at løfte det niveau. Det ændrer jo ikke ved det, og det er derfor, jeg spørger justitsministeren, om regeringen så vil komme med et ændringsforslag til sit eget forslag, der får kigget på det. For det er da vigtigt, at vi hører på, hvad repræsentanter for DBU, der trods alt arbejder med det her i det daglige, siger.

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Det er ikke regeringens indstilling, at vi skal komme med et ændringsforslag til vores eget forslag, al den stund vi har brugt ret lang tid på bl.a. at tale med DBU om det her, og deres melding er den, at de vurderer, at den handleplan er den rigtige ramme. Det er jo sådan, at med handleplanen kan politiet jo også ud over det, de kan med den sikkerhedsmæssige indretning, stille krav om den sikkerhedsmæssige afvikling, altså eksempelvis spørgsmålet om antallet af kontrollører til at sætte ind, hvis man ved, at der til bestemte kampe typisk vil være problemer med fyrværkeri.

Så politiet får muligheder, men det vigtige er, at det selvfølgelig foregår i tæt dialog med klubberne. Det er dem, der ved, hvor problemerne er, og det er ligesom det, der har været det centrale i tilbivelsen af den her plan, hvor der skærpes, også ret kraftigt, på nogle områder for at målrette indsatsen mod dem, som vi ved har et andet formål med at gå til fodboldkamp end at se fodbold, nemlig vold og uro og slagsmål.

Kl. 14:23

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 14:23

Karsten Lauritzen (V):

Jamen hr. Jan E. Jørgensen har tidligere rost ministeren for dele af det her lovforslag og den proces, der har været med Divisionsforeningen og andre, og da det sker så sjældent, at vi har noget at rose ministeren for, så vil jeg da godt gentage rosen. Det skal ministeren vide: Vi synes faktisk, det er et fornuftigt stykke arbejde, der er blevet lavet her, med undtagelse af det punkt, som hr. Jan E. Jørgensen fra Venstre spurgte ind til tidligere, nemlig det her med hjemmel til i særlige situationer at kunne bestemme kamptidspunktet.

Der vil jeg godt spørge ministeren om præcis det samme, som hr. Jan E. Jørgensen spurgte om, nemlig: Er ministeren indstillet på at diskutere, om det nu er nødvendigt at have den hjemmel? For hvis man kan løse det ad frivillighedens vej – og det har man jo kunnet, siden den dialog startede, som ministeren selv tog initiativ til – er det så ikke bedre, at vi ligesom gør det, altså ad frivillighedens vej? Så undgår vi at lovgive på et område, som jo godt nok i øjeblikket er snævert, men som man senere kan forestille sig kan rulles ud og vise sig at være en glidebane. Vil ministeren ikke overveje, om det nu helt er nødvendigt at have sådan en bemyndigelse i den her lov?

Kl. 14:25

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 14:25

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Den plan, som ligger til grund for lovforslaget her, er jo selvfølgelig et samlet hele. Det punkt har også været diskuteret i de drøftelser, der har været med Divisionsforeningen og DBU, og på baggrund af bemærkningerne til lovforslaget, hvor det altså fremgår, at det her er noget, der kan komme på tale i yderste konsekvens, hvor der er tale om helt særlige tilfælde, og hvor det kan være nødvendigt eksempelvis af hensyn til, som det hedder, at beskytte væsentlige samfundsinteresser – det er det niveau, vi er på – er der enighed om, at inden vi når dertil, er der en hel række andre trin på stigen, som skal betrædes, og en intensiv dialog, som skal tages. Og når vi så dertil, ja, så

er det ikke en lokal afgørelse. Så skal den op at vende hos Rigspolitiet, således at man også får det perspektiv med, nemlig at sikre, at de foregående trin så at sige er gennemarbejdet. Så på den baggrund mener regeringen selvfølgelig, at forslaget er ganske udmærket, og det er noget, som er aftalt i tæt dialog med interessenterne, herunder jo DBU og Divisionsforeningen.

Kl. 14:26

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 14:26

Karsten Lauritzen (V):

Det er selvfølgelig rigtigt, og sådan er det jo, når man har en dialog; så har Divisionsforeningen en mulighed for at høre visse ting ud, og nogle ting må man så leve med er der. Og noget tyder på, at det her har været et kardinalpunkt for ministeren. Jeg har i hvert fald noteret mig, at justitsministeren meldte ud på et meget tidligt tidspunkt, at det her var noget, regeringen ville skubbe på. Og der vil jeg godt sige til justitsministeren, at hvis grunden til, at man stadig væk har det med, på trods af der egentlig ikke er behov for det, er, at man frygter at blive anklaget for løftebrud, så vil jeg godt sige, at på det her område vil vi ikke klandre regeringen for ikke at have gjort det, man har sagt tidligere. Der synes Venstre sådan set, det ville være fornuftigt af regeringen at sige: Vi har truet med det her, og det har vist sig, at man har fundet ud af det ad frivillighedens vej. Den løsning vælger vi at stole på indtil videre, vi behøver ikke at lovgive. Og så kan jeg godt fortælle justitsministeren, at hvis man på et senere tidspunkt skulle finde ud af, at der alligevel var behov for det, så vil Venstre gerne lægge stemmer til det her forslag. Men vi forstår ikke rigtig, hvorfor ministeren ikke vil være med til at lade det her vente og bare lade foreningerne ordne det her selv. Det har de netop vist at kunne efter noget politisk pres.

Kl. 14:27

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 14:27

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Det, der har været vigtigt for regeringen, er for det første at sikre, at det, der skal ske nu på det her område, foregår i enighed med de aktører, der er. Det er derfor, vi har brugt meget god tid på at tage en diskussion om, hvad problemerne er. Vi er interesseret i, at en fodboldkamp skal være en fest og en fornøjelig dag for alle de mange, mange tusind som sidder rundt omkring på tilskuerpladserne.

Men der er en hård kerne, for hvem det at gå til fodbold som sagt handler om noget andet. Dem skal vi have bedre fat i kraven på så at sige. Derfor får både klubberne og politiet bedre muligheder for at gøre det. Politiet får værktøjer, og klubberne får jo også i forhold til deres egne karantæneregistre bedre muligheder for udveksling af oplysninger. Alt sammen med det formål at få et skærpet fokus på dem, der er problemet, og så at sige skåne dem, som ikke er problemet, og som vil have, at fodbold skal være en fest. Den aftale, vi har lavet, er udmøntet i det her lovforslag, og der skal også i det være en sidste udvej: Hvis der er væsentlige samfundsinteresser på spil – det er det niveau, vi taler om – er det aftalt, at så kan politiet give påbud om at flytte en kamp. Men det er det niveau, vi taler om, og derfor vil jeg da bare opfordre Venstre til lige igen at læse, hvad der rent faktisk står i lovforslaget, for så tror jeg, at man vil blive betrygget; vi taler om et ret højt niveau for risiko i forbindelse med en sådan kamp.

Kl. 14:28

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Tak til justitsministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

16) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 64:

Forslag til folketingsbeslutning om at sikre, at den nuværende frist for sletning af fingeraftryk i Danmark bibeholdes.

Af Peter Skaarup (DF) og Tom Behnke (KF) m.fl.

(Fremsættelse 19.02.2013 (omtrykt)).

Kl. 14:29

Forhandling

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Forhandlingen er åbnet. Justitsministeren.

Kl. 14:29

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak for det, formand. Beslutningsforslaget pålægger regeringen i indværende folketingsår at sikre, at den nuværende frist for sletning af fingeraftryk i Danmark bibeholdes.

Baggrunden for forslaget er, at regeringen som bekendt agter at gennemføre de regler, som en konservativ justitsminister tilbage i 2009 tilkendegav at ville gennemføre, og som et flertal i Folketinget bestående af samtlige partier på nær Dansk Folkeparti siden tilsluttede sig, regler, der går ud på, at der på baggrund af en dom fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol skal fastsættes nye frister for, hvor længe politiet kan opbevare fingeraftryk vedrørende personer, der har været sigtet, men ikke er dømt. Men meget kan jo ske på få år, og jeg kan med beslutningsforslaget her i hånden i hvert fald konstatere, at Det Konservative Folkeparti, som i sin tid stod bag forslaget, nu har skiftet mening. Men lad mig i den forbindelse med det samme trykke forvisse alle om, at den her regering sådan set mener det samme om emnet, som da vi stemte om det i Folketingssalen sidst. Vi mener fortsat, at der skal gælde ens regler på dette område, og det er også derfor, jeg netop har sendt et udkast til bekendtgørelse herom i høring. Af samme grund kan regeringen ikke stemme for beslutningsforslaget.

Lad mig indledningsvis kort redegøre for, hvad der egentlig er op og ned i forhold til det her spørgsmål. I 2010 vedtog Folketinget en ændring af dna-registerloven; det skete med opbakning fra samtlige partier i Folketinget, men som sagt med undtagelse af Dansk Folkeparti, som jo altså valgte at stemme imod. Med ændringen blev der indført en frist på 10 år for politiets opbevaring af oplysninger om dna-profiler for sigtede, men ikke dømte personer. I forhold til de dømte personer skete der ingen ændringer; oplysningerne om disse personer kunne – og kan fortsat – opbevares, indtil den, som oplysningen vedrører, fylder 80 år, eller indtil 2 år efter den pågældendes død. Baggrunden for, at man vedtog de her nye regler om dna-profiler for personer, der har været sigtet, men ikke er dømt, var, som det også fremgår af beslutningsforslaget, helt rigtigt en dom afsagt af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol tilbage i december 2008.

Med dommen fastslog Menneskerettighedsdomstolen, at Storbritannien havde krænket artikel 8 i den europæiske menneskerettighedskonvention om retten til respekt for privatlivet og også familie-

livet. Dommen fra Menneskerettighedsdomstolen fastslog, at der skal være en rimelig balance mellem på den ene side hensynet til politiets arbejde med at efterforske og opklare forbrydelser og på den anden side hensynet til borgernes privatlivs beskyttelse, og den balance fandt domstolen ikke at den britiske lovgivning levede op til. Overtrædelsen bestod i, at Storbritanniens regler bl.a. indebar en tidsbegrænset opbevaring af dna-profiler og fingeraftryk fra personer, der havde været sigtet, men altså ikke var blevet dømt, for noget strafbart. De danske regler svarede på daværende tidspunkt i vidt omfang til de britiske, som altså blev underkendt af Menneskerettighedsdomstolen, og derfor var det som sagt nødvendigt, at det blev ændret.

Selve lovændringen vedrørte alene dna-registeret, men det er udtrykkeligt tilkendegivet i bemærkningerne til lovforslaget, at der med vedtagelsen af lovforslaget fra Justitsministeriets side også vil blive taget initiativ til at indføre tilsvarende regler for fingeraftryk. Reglerne om opbevaring af fingeraftryk svarede – og svarer stadig i dag – nemlig helt til de daværende regler om opbevaring af dna-profiler. Det var derfor vurderingen, at den omtalte dom fra Menneskerettighedsdomstolen nødvendiggjorde en tilsvarende ændring af reglerne om fingeraftryk, og det er altså de regler, som den daværende konservative justitsminister tilkendegav man ville lave om, og som vi nu har sendt i høring. Udkastet, som er sendt i høring, indebærer, at også fingeraftryk vil blive slettet efter 10 år, i det omfang der er tale om en person, der har været sigtet, men altså ikke er dømt. Hermed tilpasses reglerne om fingeraftryk til den dom fra Menneskerettighedsdomstolen, som jeg tidligere har været inde på.

Lad mig samtidig sige, at jeg naturligvis godt er klar over, at der bag beslutningsforslaget gemmer sig et helt anerkendelsesværdigt ønske om, at politiet skal have de bedst mulige arbejdsbetingelser; det synspunkt deler regeringen selvfølgelig også. Sagen er bare den, at det hensyn ikke kan stå alene. Som jeg var inde på tidligere, skal der være en rimelig balance mellem på den ene side hensynet til politiets arbejde med at efterforske og opklare forbrydelser og på den anden side hensynet til borgernes privatlivs beskyttelse. Det følger af Menneskerettighedsdomstolens praksis, og det er vel desuden også et princip, vi i hvert fald alle burde kunne være enige om. Den balance mente et bredt flertal i Folketinget i lyset af dommen fra Menneskerettighedsdomstolen for relativt kort tid siden at have fundet med 10-årsfristen for opbevaringen af dna-profiler og fingeraftryk vedrørende sigtede, men altså ikke dømte personer, og det er den balance, som det udkast til bekendtgørelse, som jeg omtalte før, og som vi netop har sendt i høring, også er udtryk for.

Med beslutningsforslaget lægges der jo sådan set op til at ændre den her balance. Det betyder selvfølgelig også, ud over det, der er nævnt i indledningen her, at regeringen ikke kan støtte beslutningsforslaget.

Kl. 14:35

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er korte bemærkninger. Det er først hr. Peter Skaarup.

Kl. 14:35

Peter Skaarup (DF):

Tak for besvarelsen. Jeg må indrømme, at det er en af de dårligste beslutninger, regeringen nogen sinde har truffet, at man nu ude i politikredsene begynder at slette fingeraftryk, som kan bruges til at opklare kriminalitet. Det håber jeg egentlig at justitsministeren er enig i. Man er så åbenbart tvunget af forskellige domme og af tidligere love til at gennemføre det – mener man selv – men er det ikke fuldstændig tosset, at politiet bliver handicappet i forhold til at kunne opklare kriminalitet, ved at de både skal slette dna-materiale og fingeraftryksmateriale? Er justitsministeren ikke enig i det?

Så kunne jeg godt tænke mig at spørge om, hvad grunden er til, hvis det er meget vigtigt at slette det her materiale – og det er det

åbenbart alligevel for regeringen – at man har ventet i 3 år på at finde ud af, hvordan det skal foregå? Hvad er grunden til, at der går 3 år? Er det udtryk for, at regeringen helst havde undgået at gennemføre den her sletning? Hvordan ser justitsministeren på det?

Kl. 14:36

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 14:36

Justitsministeren (Morten Bødskov):

For så vidt angår det sidste om de 3 år, kan jeg svare for den tid, jeg har siddet med ansvaret. Der er det her nu så at sige ved vejs ende.

Vi tager konsekvensen af det, som den tidligere konservative justitsminister skrev i bemærkningerne, nemlig at de her to forhold – altså slettereglerne for dna-profiler og fingeraftryk – ville blive sidestillet.

Vi har ikke ændret holdning. Andre, der måske har ændret holdning, må selv redegøre for det. Jeg synes, at det er rimeligt, at man, når vi taler om folk, der har været sigtet, men ikke er blevet dømt for noget, sidestiller de her to regelsæt. Det følger af dommen. Det fulgte af den tidligere regerings – altså VK-regeringen – lovforslag, at man ville gøre det. Det er det, vi nu følger op på, og det er det, der er indholdet af den bekendtgørelse, som regeringen har sendt ud.

Kl. 14:37

Første næstformand (Bertel Haarder):
Peter Skaarup.

Kl. 14:37

Peter Skaarup (DF):

Jeg synes godt nok, at justitsministeren lyder lidt som en administrator. Kan justitsministeren virkelig ikke se, at det handicapper politiet, og dermed støder borgernes retsfølelse, at man ikke kan opklare kriminalitet – eller at der i hvert kan være en risiko for, at man ikke kan opklare kriminalitet – fordi man ikke længere har mulighed for at finde fingeraftrykket i registeret? Det er det ene.

Det andet er, at jeg ikke synes, justitsministeren svarer på, hvorfor der skulle gå over halvandet år, hvor justitsministeren har været minister, før man fandt ud af, at der skulle ske noget i forhold til fingeraftrykkene. Var det ikke netop en god mulighed for at undgå den justering, der nu gør, at politiet får sværere vilkår for at efterforske kriminalitet?

Så kunne jeg også godt tænke mig at spørge: Er det virkelig sådan, at justitsministeren mener, at en sigtet i dansk retshistorie nogen sinde har følt sig krænkede over, at fingeraftrykkene blev gemt i et register?

Kl. 14:38

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 14:38

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Årsagen til, at det sker nu, er jo, at det, regeringen har sendt i høring – altså den bekendtgørelse – så at sige står på skuldrene af det lovforslag, som den tidligere regering fik stemt igennem med et meget bredt flertal her i Folketinget. Det er derfor, at tingene nu bliver ændret. Det er for at følge op på det, som den tidligere konservative justitsminister tilkendegav.

Det er en balance mellem på den ene side hensynet til, at politiet har effektive efterforskningsredskaber, og jo i øvrigt gør det ganske udmærket, og på den anden side respekten for, som dommen siger, privatlivets fred. Det er den balance, man skal finde. Og der mener regeringen, at ved at sidestille 10-årsreglen for dna og fingeraftryk og stadig væk have den her 80-årsregel, og 2 år efter man er afgået

ved døden for andre, fås et rum, hvor den her balance så at sige kan findes, altså hensynet til at politiet har effektive efterforskningsredskaber, og at man respekterer privatlivets fred.

Kl. 14:39

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 14:39

Karsten Lauritzen (V):

Jeg vil ikke udfordre ministerens begrundelse for, at det er en afvejning af to hensyn. Men hvor balancepunktet er henne, er jo det, der er spørgsmålet. Og der kan vi så forstå, at man for 2010 i Justitsministeriet har vurderet, at balancepunktet er de 10 år – så kan vi ikke gemme længere, så bliver vi nødt til at slette.

Det, som jeg kan forstå at forslagsstillerne med det her forslag udfordrer, er sådan set, om det nu er et rigtigt balancepunkt. Kunne man se på, om det skulle være længere tid? Det er vi i Venstre positive over for, og derfor vil vi også høre justitsministeren, om justitsministeren vil være med til igen at spørge Rigspolitiet, der jo var dem, der var med til at fastlægge 10-årsgrænsen tilbage i 2010, om deres vurdering fortsat er de 10 år, eller om man godt kan se, som forslagsstillerne til det her forslag, at der kan være nogle teknologiske landvindinger, der gør, at man ud fra politifaglige hensyn skulle opbevare de her fingeraftryk i lidt længere tid.

Kl. 14:40

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ministeren.

Kl. 14:40

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Man kan selvfølgelig stille alle de spørgsmål, man gerne vil, til det her lovforslag i udvalget, men inden man kommer dertil, kunne man eksempelvis også tage at læse debatten fra det samråd, som vi også har haft om det her spørgsmål, hvor der fyldigt er redegjort for, hvorfor balancen er den rette. Det er altså som sagt en balance mellem på den ene side hensynet til, at politiet har effektive efterforskningsredskaber, og på den anden side en respekt for privatlivet som sådan. Det er den balance, der er fundet.

Lytter man til nogle af de andre debatter, Venstre har lige i øjeblikket, om retspolitikken, har jeg da svært ved at forstå, at man ikke kan se sig selv i det her.

Kl. 14:41

Første næstformand (Bertel Haarder):

Karsten Lauritzen.

Kl. 14:41

Karsten Lauritzen (V):

Nu kan jeg se, at justitsministeren sådan er på vej ind i ministerens sædvanlige teknik, hvor ministeren i stedet for at svare på spørgsmålene stiller dem til sig selv eller stiller dem til vedkommende, der er spørger. Det er fint, fortsæt endelig med det, vil jeg sige til ministeren. Jeg synes, at den her sag sådan set fortjener, at der bliver svaret på de spørgsmål, som bliver stillet.

Det, jeg spurgte om, var, om ministeren er enig i, at man kan udfordre det balancepunkt på de 10 år. Balancepunktet er jo kommet frem, ved at Rigspolitiet over for Justitsministeriet har anført, at der ud fra et politimæssigt synspunkt ikke bør fastsættes en slettefrist på mindre end 10 år i forhold til fingeraftryk og i øvrigt også i forhold til dna. Det kunne jo godt være, at man kunne fastsætte en frist, der var mere end de 10 år; det er som sagt mindre, Rigspolitiet har indstillet. Og der vil jeg bare spørge: Er justitsministeren indstillet på at kigge på den her vurdering igen? Det er jo ikke et spørgsmål om,

hvem der har bestilt udvalgsspørgsmål; det er et spørgsmål om, om ministeren er villig til at se på det her eller ej.

Kl. 14:42

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ministeren.

Kl. 14:42

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Som sagt er der lige udsendt en bekendtgørelse, som fuldkommen følger det, som den tidligere regering tilkendegav, og det er et udtryk for, at vi mener, at balancen er rigtig. Den er jo selvfølgelig afspejlet i den her bekendtgørelse, og det ser vi ikke noget grundlag for at ændre på.

Kl. 14:42

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Tom Behnke for en kort bemærkning.

Kl. 14:42

Tom Behnke (KF):

Man kan jo ikke lade være med at kvittere for, at den nuværende regering binder sagligheden af beslutningen op på, hvad den tidligere regering besluttede sig for. Det er det, jeg hører ministeren blive ved med at sige: Jamen det er slet ikke noget, den nuværende regering har fundet på; det var den tidligere regering, og vi gør bare, hvad de sagde dengang. Men det er jo ikke et argument, der holder. Jeg er enig i, at den forrige regering gjorde det rigtig godt, men det kan man jo ikke bruge, når man er en ny regering.

Det andet, jeg vil spørge ind til, er, at ministeren siger, at man har fundet den rigtige balance. Men er det ikke rigtigt forstået, at man overhovedet ikke har overvejet, hvor balancen skal være, men at man bare har kopieret det, som står i dommen, nemlig at grænsen er 10 år. Det er det, man har gjort. Man har egentlig ikke været inde og vurdere eller balancere noget, man har bare kopieret det ind. Derfor er vi jo i den situation, at regeringen sådan set ikke har truffet en politisk beslutning om, hvad man vil, man har bare indrettet sig efter praksis. Men praksis har vel ændret sig?

Kl. 14:43

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ministeren.

Kl. 14:43

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Jeg følger mig faktisk helt tryk ved, at der i de vurderinger, som lå til grund til det lovforslag, som den tidligere regering fremsatte, og hvori det her jo står, selvfølgelig er foretaget grundige overvejelser om, hvorvidt balancen er den rigtige. Den ros vil jeg da gerne give min forgænger hr. Brian Mikkelsen, at han selvfølgelig har foretaget sig det som justitsminister. Så det er sådan set alvorligt ment, at de overvejelser har været foretaget, og at balancen er den rigtige mellem på den ene side, at politiet selvfølgelig skal have effektive efterforskningsredskaber, og på den anden side også respekten for den sigtedes privatliv.

Kl. 14:44

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tom Behnke.

Kl. 14:44

Tom Behnke (KF):

Ja, og det har jeg så forstået. Det var ikke, fordi der lå en dom; det var ikke, fordi man var tvunget til at gøre det; det var ikke, fordi der var nogle andre, der havde sagt, at det var 10 år. Det var, fordi det var den tidligere regerings vurdering – eller i virkeligheden den tidli-

gere regerings embedsmænds vurdering, for det er jo de samme embedsmænd, der sidder i dag – at 10 år ville være et rigtigt balancepunkt. Så er vi også ude over at skulle træffe nogle politiske beslutninger om, hvad vi politisk mener er fornuftigt. Men det er jo sådan lidt bare at levere den videre.

For – og nu kommer spørgsmålet – er det ikke korrekt, at der har været en udvikling siden den dom, man hele tiden refererer til, i evnen til at kunne bruge selv meget gamle spor og trække bl.a. dna ud af det og kunne opklare sager? Dermed er den grænse på 10 år. Det kan godt være, den var fornuftig engang, for dengang var der ingen grund til at gemme det længere, men i dag er der teknisk set en grund til at gemme det i mere end 10 år. Det giver vel anledning til, at man genovervejer, om balancen stadig væk er den rigtige.

Kl. 14:45

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ministeren.

Kl. 14:45

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Den overvejelse er foretaget. Den er foretaget jo tilbage i 2010, og overvejselsen er selvfølgelig også foretaget i forhold til den bekendtgørelse, som er udsendt. Derfor må jeg sige, at det, De Konservative stadig skylder svar på, er, hvad årsagen til, at man har ændret synspunkt, er. Det var grundige overvejelser, der lå til grund for, hvordan man havde tænkt sig at efterleve dommen fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol. Det fremgår soleklart af det lovforslag, som altså den tidligere regering fik vedtaget i øvrigt jo ikke bare med den tidligere regerings stemmer, men med et meget bredt flertal. Alle partier minus Dansk Folkeparti stod bag lovforslaget, som blev vedtaget der tilbage i 2010.

Kl. 14:45

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til justitsministeren, og så giver jeg ordet til hr. Karsten Lauritzen, nu som ordfører for Venstre.

Kl. 14:46

(Ordfører)

Karsten Lauritzen (V):

Tak for det, formand.

Det er jo, som justitsministeren har redegjort for, et beslutningsforslag, som handler om at sikre, at den nuværende frist for sletning af fingeraftryk i Danmark bibeholdes, altså til den registrerede er fyldt 80 år, i stedet for at den sættes ned til 10 år. Justitsministeren har jo fuldstændig ret i det principielle i diskussionen, nemlig at man på den ene side har hensynet til borgerens retssikkerhed, og på den anden side har man den efterforskningsmæssige redskabsværdi, det har for politiet, i forhold til at opklare alvorlige forbrydelser. Og der, hvor man så har valgt at lægge snittet i 2010 – og det er som sagt sket som følge af den dom, der faldt mod Storbritannien; ikke mod Danmark, men mod Storbritannien – skal Danmark så rette ind. Det er sådan, det må være. Vi tilslutter os Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, og vi retter selvfølgelig også ind, når der falder en dom.

Men så er det jo altid en vurdering, hvor balancepunktet skal være. Hvad angår den dom, der faldt mod Storbritannien, så havde de, hvis jeg ikke tager meget fejl, nogle andre regler i Storbritannien, end vi havde i Danmark. De havde slet ingen slettefrister, og det har vi altid haft i Danmark. Der er de politifaglige argumenter, som man kan hive frem. Jeg tror, og det gør vi i Venstre, at det er muligt at have en længere slettefrist end de 10 år, der er fastsat, i forhold til sigtet, og vi mener sådan set også, at det er retssikkerhedsmæssigt forsvarligt.

Der er jo ikke tale om, at det er alle danskere, der bliver registreret i det her arkiv. Der er tale om, at hvis man er sigtet – og der skal alligevel lidt til, før man bliver sigtet – så må man acceptere, at man findes i det her fingeraftryksarkiv i mere end 10 år. Det kan vi acceptere, fordi det jo har vist sig, at den teknologiske udvikling både i forhold til dna og i forhold til fingeraftryk gør, at politiet kan bruge de her oplysninger til at opklare ganske alvorlige forbrydelser.

Så er der spørgsmålet, om den tidligere regering tog fejl. Jeg vil først og fremmest sige, at det er muligt, at den tidligere regering har begået fejl, det anerkender jeg til fulde. Er der begået en fejl på det her område? Det er jeg ikke sikker på, men jeg synes, at når nu politifolk og andre siger, at man har en teknologisk udvikling både i forbindelse med fingeraftryk og i forbindelse med dna, der peger på, at hvis man opbevarer de her oplysninger i længere tid, kan man opklare alvorlige forbrydelser, så skylder vi politisk også at tage det seriøst.

Så er spørgsmålet så tilbage: Kan man fortolke den afgørelse, der var fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol mod Storbritannien, til at have en længere slettefrist end de 10 år? Og vi er sådan set i Venstre af den overbevisning, at det kan man godt, og det vil vi undersøge i den udvalgsbehandling, der skal være.

Jeg har svært ved at forestille mig, at man ikke kan se på at lave den her vurdering om, hvis der er nogle saglige, politifaglige argumenter, og vi vil bede Rigspolitiet om at vurdere igen, som de gjorde for 3 år siden, om slettefristen virkelig skal være 10 år. Så håber vi, at det lykkes at overtale justitsministeren til at se på det. Men hvis det ikke er tilfældet og vi ikke kan skrive en beretning i udvalget, er vi som udgangspunkt klar til at stemme for beslutningsforslaget.

Kl. 14:49

Første næstformand (Bertel Haarder):

En kort bemærkning fra hr. Ole Hækkerup.

Kl. 14:49

Ole Hækkerup (S):

Jeg skal bare lige forstå hr. Karsten Lauritzen ret. Man forestiller sig – hvad gud måtte forbyde og alt det der – at der sad en VK-regering, og der sad en VK-justitsminister, og der så kom nogle embedsmænd fra Justitsministeriet og sagde: Det er vores bedste juridiske vurdering, at Danmark for at leve op til Menneskerettighedsdomstolen, er nødt til at have en slettefrist på 10 år for fingeraftryk, hvad du så end i øvrigt måtte mene om det politisk.

Ville en VK-justitsminister så sige: Det kan godt være, at det er jeres faglige synspunkt, det er jeg ligeglad med, jeg træffer nu en politisk beslutning om, at Danmark skal sætte sig ud over Domstolen, fordi jeg tror, at I simpelt hen tager fejl juridisk?

Kl. 14:50

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 14:50

Karsten Lauritzen (V):

Jeg er ikke helt sikker på, at jeg forstod hr. Ole Hækkerups spørgsmål. Men jeg vil i hvert fald holde fast ved, at det jo er en vurdering. Så er det selvfølgelig rigtigt at spørge, hvor meget politisk kapital man vil satse. Man risikerer jo, at Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol rejser en sag mod Danmark.

Det må jeg sige jeg næppe tror vil komme til at ske i den her sag, selv om man fastsatte en slettefrist, der var længere end de 10 år. Det faktum, at man har været 3 år om alene at tage stilling til det her spørgsmål i Justitsministeriet, siger jo også lidt om, at det måske ikke er sådan, at Den Europæiske Menneskerettighedsdomstolen har en pistol rettet mod Danmark, for så havde vi altså nok gjort det hur-

tigere. Så det er rigtig nok, at det er et spørgsmål om, hvilken politisk risiko man vil løbe.

Jeg har kigget på lovbehandlingen fra dengang, og det var jo ikke noget, Folketingets partier interesserede sig synderligt for. Det er det så nu. Hvad er årsagen til det? Jamen den er jo, at der bl.a. er politifolk, der er fremme og pege på det her som et alvorligt problem.

Det er vi nogle der tager seriøst, og det er der andre, der ser igenem fingre med. Sådan er vi jo forskellige.

Kl. 14:51

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ole Hækkerup.

Kl. 14:51

Ole Hækkerup (S):

En Venstreledet regering vil altså, hvis der er afsagt en dom, uanset hvad det gælder om, ved Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, som af de danske embedsmænd er fortolket til, at det vil have den her konsekvens i dansk lovgivning, sige: Det er underordnet for os, hvad Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol har sagt.

Kl. 14:52

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 14:52

Karsten Lauritzen (V):

Det kan jeg klart svare nej til. Jeg må sige, at hr. Hækkerup har en livlig fantasi, hvis hr. Ole Hækkerup hørte det, jeg sagde før fra Folketingets talerstol, som om man bare skulle ignorere Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol.

Det er jo ikke tilfældet. Det er jo et spørgsmål om, hvilken betydning den her dom mod Storbritannien har. Det er også en diskussion om, i hvilket omfang vi tør udfordre nogle af de afgørelser, der kommer nede fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol.

Der foregår jo en hel diskussion i Storbritannien i øjeblikket om udvisningsregler. Og der har den regering, som hr. Ole Hækkerups parti står i spidsen for, jo sagt: Det vil vi slet ikke interessere os for, vi skal ikke presse på for at få strammet udvisningsreglerne.

Vi i Venstre har en lidt anden indfaldsvinkel. Vi siger: Det vil vi da godt se på, hvis der er en bevægelse. Og sådan er der som sagt forskel på de politiske partier. Vi vil gerne respektere afgørelsen, men vi anerkender også, at der er mulighed for at lave en vis fortolkning. Og vi siger så blot: Lad os se på, om de der 10 år ikke kan strækkes lidt længere. Det tror vi godt de kan.

Kl. 14:53

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Venstres ordfører. Så går vi straks til Socialdemokraternes ordfører, hr. Ole Hækkerup.

Kl. 14:53

(Ordfører)

Ole Hækkerup (S):

Tak, formand. Som det allerede er fremgået, ønsker forslagsstillerne, at de nuværende regler om sletning af fingeraftryk opretholdes. Som det også allerede er fremgået, skyldes den diskussion i virkeligheden en dom fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol om frister for opbevaring af fingeraftryk på sigtede, men altså ikke dømte. Den frist bliver altså nu på 10 år. Det er en vurdering, der i øvrigt følger domstolens opfattelse af opbevaring af dna-oplysninger.

Som det også allerede er fremgået undervejs i debatten, tilkendegav VK-regeringen, at den vil følge Menneskerettighedsdomstolens afgørelse. Nu fremgår det så af bemærkningerne, at i hvert fald Det

Konservative Folkeparti og Dansk Folkeparti fortolker Menneskerettighedsdomstolens afgørelse anderledes end Justitsministeriet.

Ville det give dansk politi nogle bedre opklaringsmuligheder, hvis Danmark valgte at ignorere Menneskerettighedsdomstolens afgørelse? Det tror jeg i virkeligheden det ville gøre. I Socialdemokratiet går vi grundlæggende ind for at give politiet så gode værktøjer som muligt i kampen mod kriminalitet. Men det kan under alle omstændigheder ikke stå alene, om ikke andet af den grund, at vi mener, at det er rigtigt, at Danmark følger Menneskerettighedsdomstolens afgørelse. Det er i øvrigt præcis det samme synspunkt, som De Konservative havde før regeringsskiftet.

Vi kan så undervejs i udvalgsarbejdet få afklaret fortolkningen af domstolens afgørelse, som i hvert fald Dansk Folkeparti og Konservative nu mener der kan sættes spørgsmålstejn ved i den her forbindelse. Mit spørgsmål er i virkeligheden: Hvad så, hvis det undervejs i udvalgsbehandlingen viser sig, at det er i overensstemmelse med Menneskerettighedsdomstolens afgørelse at opretholde de 10 år? Hvad vælger Dansk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti så? Vælger de så at sige, at de vil sætte sig ud over Menneskerettighedsdomstolens afgørelse, eller vælger de at sige, at det var forkert, det, de mente i det her beslutningsforslag? Det er jo i virkeligheden det politisk interessante. Det var det valg, den gamle regering, VK-regeringen, traf.

Når jeg understreger det her, er det, fordi at for mig hænger Menneskerettighedsdomstolens nøje sammen med nogle af de grundlæggende menneskerettigheder. De er jo i virkeligheden udtryk for de værdier, som vores demokrati bygger på. For mig ville det være trist, hvis Dansk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti valgte at svigte netop de værdier, som der kæmpes så hårdt for mange steder i verden, og som jeg i øvrigt også synes vi generelt set i Danmark med jævne mellemrum kan se problemer med i snævre miljøer, hvor vi også skal kæmpe for at opretholde dem.

På den baggrund skal jeg selvfølgelig afvise forslaget.

Kl. 14:56

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra hr. Peter Skaarup.

Kl. 14:56

Peter Skaarup (DF):

Jeg kunne godt tænke mig at spørge den socialdemokratiske ordfører om en meget omtalt sag, nemlig sagen om Amagermanden. Amagermanden blev jo fældet på baggrund af, at man kunne tage gamle spor frem igen og sammenligne dem med nogle aktuelle spor. Hvis man i en sådan sag giver lov til, og det er i virkeligheden det, man giver lov til nu, at slette gamle spor, altså gamle fingeraftryk, men også gamle dna-spor, så handicapper man politiet i høj grad i forhold til at opklare kriminalitet.

Kan den socialdemokratiske ordfører egentlig svare på, til hvilken nytte det er? Altså, skyder vi i virkeligheden ikke os selv i foden ved at gøre Menneskerettighedsdomstolens tale her til noget, vi skal følge på alle punkter, i virkeligheden også overfølge? Burde vi ikke kunne samensætte vores regler frit? Er det ikke det, der karakteriserer et frit land, at vi kan det?

Kl. 14:57

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 14:57

Ole Hækkerup (S):

Som jeg allerede sagde i min ordførertale, og jeg tror oven i købet, at jeg kiggede hr. Peter Skaarup ind i øjnene, ville dansk politi stå med bedre opklaringsmuligheder, hvis Danmark valgte at ignorere Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol – ja, det ville man forment-

lig. Og jeg kan sikkert godt finde på andre eksempler ud over dem, hr. Peter Skaarup kom på.

Min pointe er i virkeligheden bare en anden, og den er, at den dag, det strammer om lårene og man selv sidder i regering, er der ikke en eneste af de partier, der er til stede her, der ville sige: Nu skal det være dansk politik at sætte sig ud over Menneskerettighedsdomstolen; det tror jeg bare er bundlinjen, når det kommer til stykket.

Hvorfor ville de ikke det? Det ville de ikke, for hvis Dansk Folkeparti dengang havde sagt, at de nu går ind til en finanslovsforhandling med den gamle VK-regering for at sige, at de nu gerne vil have, at det skal være en politik, at vi sætter os ud over Menneskerettighedsdomstolen, så tror jeg, at VK-regeringen dengang øjeblikkelig havde slået bremserne i og sagt: Nej, der går grænsen. Det næste er så, at det, hvis det virkelig var Dansk Folkepartis politik, at Danmark skulle sætte sig ud over Menneskerettighedsdomstolen, så fundamentalt for mig at se ville være at angribe følgende synspunkt, nemlig menneskerettigheder.

Den demokratiske styreform, de vestlige værdier hænger nøje sammen, og i det øjeblik, vi vælger at sætte os ud over dem, så ville lige præcis nogle af os, der skulle slås for de værdier, som ellers godt kan være truet af alle mulige fundamentalister ude i verden, svigte den kamp. Også af den grund ville det ideologisk være forkert af Dansk Folkeparti at sige, at Danmark skal sætte sig ud over Menneskerettighedsdomstolen.

Kl. 14:58

Første næstformand (Bertel Haarder):

Peter Skaarup.

Kl. 14:58

Peter Skaarup (DF):

Konsekvensen af det, hr. Ole Hækkerup siger, er, at vi i virkeligheden skulle acceptere, hvis Menneskerettighedsdomstolen fandt ud af, at Jorden ikke var rund. Det er jo i virkeligheden det, vi så bare skal følge. Menneskerettighedsdomstolen siger det, og det må vi så følge. Sådan en facitliste kan vi vel ikke være tjent med i alle tilfælde. Vi må vel have lov til fra national side, vi er et selvstændigt land, at sige, at det måske er kommet så vidt med nogle af dommene – ud fra en eller anden aktivistisk holdning, som domstolen er ved at få eller faktisk har haft i et stykke tid – at det simpelt hen er for voldsomt; det er for stort et indgreb, hvis vi skal følge de danske juristers bud på, hvordan vi skal oversætte de domme, der kommer fra Menneskerettighedsdomstolen. Er hr. Ole Hækkerup ikke en lille smule enig i, at vi vel ikke bare kan sige, at vi skal indføre alt, hvad der kommer fra Menneskerettighedsdomstolen, som dansk lov? Eller kan vi? Er det virkelig Socialdemokratiets holdning?

Kl. 14:59

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ole Hækkerup.

Kl. 15:00

Ole Hækkerup (S):

Det, der er vores holdning, og det, som jeg også tror hr. Peter Skaarup med søvngængeragtig sikkerhed ved, er, at der ikke kommer til at stå nogen justitsminister, uanset hvilket parti han er fra, i den her Folketingssal og sige følgende fra Folketingets talerstol: Ja, mine embedsmænd i Justitsministeriet har sagt til mig, at hvis vi ikke gør sådan og sådan, sætter vi os ud over Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, men det har jeg valgt at være ligeglad med, for nu træffer jeg bare mine egne politiske beslutninger uafhængig af den juridiske vurdering.

Det første spørgsmål til den justitsminister, der sagde det, ville så være: Jamen det betyder jo, at Danmark efter al den rådgivning, du har modtaget, sætter sig ud over Den Europæiske Menneskerettigheds-

hedsdomstol – hvorefter ingen regering, end ikke den gamle VK-regering, ville have sagt: Ja, vi har truffet den principielle beslutning, at det sætter vi os ud over. Det tror jeg simpelt hen ikke et halvt sekund på. Uanset hvor meget Dansk Folkeparti i gamle dage under VKO-flertallet pralede med, hvor meget indflydelse de havde, håber jeg virkelig, at Dansk Folkeparti havde fået en kurv, hvis de mødte op til en finanslovsforhandling med det ultimative krav, at det nu skulle være regeringens politik at sætte sig ud over Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol. Det ville være at svigte nogle af de værdier, vi ellers har stået på mål for gennem Muhammedkrisen, og jeg ved ikke hvad. Også derfor er det forkert.

Kl. 15:01

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Tom Behnke for en kort bemærkning.

Kl. 15:01

Tom Behnke (KF):

Er hr. Ole Hækkerup enig med mig i, at når Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol træffer en afgørelse, gør den det på et grundlag, hvor der er nogle præmisser for den afgørelse, den når frem til. Man sidder ikke bare og rafler med en terning og siger: Gad vide, hvad der kommer ud af det her. Man har et grundlag, både objektivt og subjektivt, som man træffer sin beslutning på. Hvis det grundlag nu ændrer sig over tid, er vi så ikke i en situation, hvor der kan sættes spørgsmålstegn ved, om den oprindelige, gamle afgørelse af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol stadig væk skal fortolkes, som man fortolkede den dengang? Altså, hvis virkeligheden forandrer sig, er det vel rimeligt, at man kan prøve en ny sag.

Kl. 15:02

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:02

Ole Hækkerup (S):

Hvis jeg skal forstå hr. Tom Behnkes synspunkt ret, vil det betyde, at hr. Tom Behnke, hvis han fik magt, som han har agt, ville begynde med at sige: Nu skal en ny regering udfordre Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol – den fortolkning af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols domme, som embedsmænd i Justitsministeriet vil give regeringen. Jeg kan ikke se, hvordan man på nogen måde kan tolke det, hr. Tom Behnke har sagt, på nogen anden måde. Det er selvfølgelig interessant, hvis vi er nået hen til, at en plan for en kommende VK-regering er at udfordre embedsmændenes fortolkning af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols domme. Det synes jeg er utrolig interessant. Så har jeg et politisk opfølgningsspørgsmål om, hvor mange områder man har brug for at gøre det, og jeg har et opfølgende spørgsmål, der handler om, hvordan man har tænkt sig at gøre det.

Men jeg vil gerne hen til det springende punkt, der hedder: Hvad nu hvis det viser sig undervejs i udvalgsbehandlingen af det her beslutningsforslag fra Det Konservative Folkeparti og Dansk Folkeparti, at der ikke er grundlag for at fortolke det anderledes? Hvad er så egentlig Det Konservative Folkepartis politiske valg? Er det så at sige: Vi beslutter bare politisk at sætte os ud over en juridisk vurdering? Eller er det at sige: Nå, men så kan vi ikke stå bag beslutningsforslaget mere?

Kl. 15:03

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Tom Behnke.

Kl. 15:03

Tom Behnke (KF):

Ja, det var jo et interessant svar. Nej, det var sådan set ikke noget svar. Ikke noget som helst af det, jeg spurgte om, er der blevet svaret på. Hr. Ole Hækkerup stiller mig en lang række spørgsmål, men jeg kommer på på et tidspunkt, og så kan vi tage den debat der. Det, der gør sig gældende, er, at Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols afgørelse på daværende tidspunkt om, at 10 år er en rimelig grænse, blev truffet ud fra en nødvendighed. Hvor længe er det overhovedet nødvendigt at gemme et spor? Ja, der siger man 10 år, for på det tidspunkt var den teknologiske udvikling sådan, at det ikke gav mening at gemme spor eller personer i registeret længere, for man kunne ikke bruge det til noget efter 10 år. Den udvikling har jo forandret sig, for der er kommet en teknologisk udvikling, der gør, at man i dag rent faktisk kan trække nogle spor af gamle gerningssteder, som man ikke kunne før. Det vil sige, at præmisserne for, hvor længe det egentlig er rimeligt og nødvendigt at gemme spor og personer i registeret, har forandret sig. Det må da gøre, at man så også kan udfordre domstolene og sige: Gad vide, om ikke virkeligheden har ændret sig.

Kl. 15:04

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:04

Ole Hækkerup (S):

Nu får vi jo lejlighed til at komme rundt om det senere i debatten, men havde det så ikke været bedre, hvis det af det her beslutningsforslag var fremgået, hvorledes det er, Dansk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti forestiller sig at udfordre Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol? For det, jeg i virkeligheden synes er befriende ved hr. Tom Behnkes synspunkt, er, at han siger: Jeg skipper embedsmændene, jeg går direkte til domstolen, for jeg mener, den vurdering, Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol foretog dengang, er forkert, og jeg kunne godt tænke mig, at der kom en anden vurdering ud af den, og nu vil jeg gerne have, at man laver en plan for at udfordre Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol.

Det havde vel i virkeligheden været, havde jeg – undskyld mig – nær sagt, en mere reel overskrift for det her beslutningsforslag, for så er det jo det, der i virkeligheden er hr. Tom Behnkes pointe. Der må jeg så bare sige, at jeg så inderligt ikke håber, at vi på noget tidspunkt ender med at have en regering siddende, der siger: Vi ender med de facto til slut at sætte os ud over, hvad der måtte være af afgørelser fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol. Jeg tror, at det lige præcis er det forhold, der afspejler sig i, at også den daværende konservative justitsminister for 2 år siden havde præcis det samme synspunkt, som jeg her giver udtryk for.

Kl. 15:05

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Socialdemokraternes ordfører. Så går vi til Socialistisk Folkepartis ordfører, fru Karina Lorentzen Dehnhardt, værsgo.

Kl. 15:06

(Ordfører)

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg var ikke lige opmærksom på, at vi selvfølgelig også sprang Dansk Folkeparti over i den her sammenhæng, men det er klart, og det er rigtigt, at jeg skal sige noget på vegne af SF og på vegne af De Radikale og også på vegne af Enhedslisten, så man kan sige, at det er en stor, god paddehat af politiske partier.

Det, vi jo skal debattere her i dag, er de her fingeraftryksregistre, som der nu skal ændres i, og det kommer jo på baggrund af, at vi i

2010 under den konservative regering ændrede i reglerne for dna-registeret, og det skete igen, som vi jo før har hørt i debatten i dag, på grund af at der faldt en menneskerettighedsdom i Storbritannien. Allerede dengang blev det varslet, at man højst sandsynligt også måtte kigge på fingeraftryksregisteret.

Jeg er sådan set enig i, at vi skal give politiet de bedst mulige redskaber. Jeg tror faktisk, at SF og Dansk Folkeparti engang var de eneste, der snakkede om et fuldt dna-register. Vi anerkender, at det kommer vi ingen vegne med, fordi vi respekterer den internationale retsstilling på området, og det er netop denne dom, der er faldet. Så vi accepterer, at man både ændrer i dna-register og i fingeraftryksregistre, men jeg læner mig også op ad, at jeg faktisk synes, at dansk politi – heldigvis – er rigtig, rigtig dygtige til at opklare forbrydelser. Når det f.eks. handler om de allerallergroveste ting, er vi faktisk rigtig gode. Det betyder jo, at politiet, register eller ej, godt kan håndtere de her sager.

Så synes jeg også, at vi skal nedtone det aggressive i den her debat en smule, fordi det her handler om folk, som har været sigtet, men ikke dømt. Når det handler om de dømte kommer de jo stadig væk til at stå i registeret, og det er endda i rigtig, rigtig lang tid. Jeg er sikker på, at hvis vi spørger den person, som i 18 dage sad fængslet for et mord, han rent faktisk ikke havde begået, om han skulle have sit fingeraftryk eller sit dna i et register, ville han højst sandsynligt have nogle meget stærke holdninger til det.

Det er den afvejning, vi skal gøre som politikere. Vi skal sikre på den ene side, at politiet har nogle redskaber og nogle opklaringsmuligheder, men vi skal på den anden side også varetage hensynet til den person, som måske er blevet hvirvlet ind i en sag ganske uforholdsmæssigt, og som ikke vil stå i sådan et register.

Det er derfor, at SF må afvise det her beslutningsforslag. Jeg skal hilse og sige, at det samme gør De Radikale og Enhedslisten.

Kl. 15:08

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra hr. Peter Skaarup, som nu vil få lejlighed til at spørge hele tre partier på en gang.

Kl. 15:08

Peter Skaarup (DF):

Det er da helt fantastisk. Måske er det lidt ærgerligt, at de respektive partier ikke selv stiller med en ordfører, men det må vi jo så i hvert fald leve med i dag. Jeg kunne godt tænke mig at spørge SF's ordfører om noget. Hun går faktisk i virkeligheden ind i et forsvar af det, man gør – sådan syntes jeg at jeg hørte det – altså et forsvar af, at man altså handicapper mulighederne for, at politiet kan opklare kriminalitet, idet de ikke længere kan gemme fingeraftryk fra personer, der har været sigtet i en sag tilbage i tiden. Man må heller ikke længere gemme dna-materiale fra de pågældende personer.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge til sagen om den såkaldte Amagermand, hvor det jo netop var sådan, at Amagermanden i 1980'erne var mistænkt for mordet på en ældre dame, men klarede frisaag dengang. Men fordi man havde gemt spor fra den tidligere forbrydelse, lykkedes det faktisk at lave en sammenligning og få fat i Amagermanden og få ham dømt. Dermed handicapper man jo nu politiet, fordi vi risikerer, at de ikke længere kan tage gamle drabssager op, hvilket er vigtigt for at undgå fremtidige ofre. Kan SF's ordfører virkelig ikke se, at der er et problem i det, og burde vi ikke slå fra os og sige, at det her simpelt hen ikke er rimeligt, i stedet for bare at sætte stemplet på og sige: O.k., så accepterer vi, hvad det er, der kommer fra Menneskerettighedsdomstolen?

Kl. 15:10

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:10

Kl. 15:13

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg kan da sagtens se, at der er nogle udfordringer i den her sag. Jeg er heldigvis glad for, at dansk politi faktisk formår at knække langt de fleste af sagerne. Vi har en rigtig god opklaringsrate på det her område. Vi respekterer, at der er faldet en international menneskeretsdom, og at det betyder, at vi må ændre vores registre på området. Dem, der er blevet dømt for noget kriminelt, står selvfølgelig stadig væk i de her registre. Jeg har ikke helt forstået, hvad det så er for nogle eksperter, eller hvad det er for en egenfortolkning, man lærer sig op ad, når man siger, at man ikke anerkender den fortolkning, der er lavet af Menneskerettighedsdomstolen – altså når man siger, at den ikke korrekt.

Kl. 15:11

Første næstformand (Bertel Haarder):

Peter Skaarup.

Kl. 15:11

Peter Skaarup (DF):

Jeg tror ikke, at det kan være et ukendt fænomen for SF's ordfører, at det i forbindelse med de sager, hvor der bliver afsagt dom ved Menneskerettighedsdomstolen eller andre domstole, kan være vigtigt at se på, hvordan tingene udvikler sig, efter at de pågældende domme er faldet. Der kan jo sagtens være kommet nye oplysninger, der kan være sket en udvikling, der gør, at det, der var sagen for efterhånden en del år siden i den pågældende dom, ikke længere er sagen.

Det, jeg i virkeligheden vil sige, er, at vi er nødt til at følge med tiden, og i en tid, hvor politiet jo ikke vælter sig i ressourcer – det tror jeg godt at SF og Dansk Folkeparti kan blive enige om – så er det dog endnu mere dumt, at vi gør det sværere, hvilket den socialdemokratiske ordfører faktisk også var inde på, for politiet at opklare kriminalitet, fordi man ikke længere må gemme det her materiale. Skulle vi ikke hellere gøre det lettere for politiet at opklare ting i stedet for at gøre det sværere, som SF og andre partier nu vil?

Kl. 15:12

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:12

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg tror på, at politiet stadig væk har rigtig gode muligheder for at opklare den kriminalitet, der sker, og det gælder specielt den allerveste kriminalitet. Det handler jo ikke udelukkende om politiets lette adgang til virkemidler. Det handler sådan set også om borgerens ret til at have et privatliv og ret til ikke at være registrerede, specielt hvis de ikke har – hvad kan jeg sige – begået noget kriminelt. Hvis man har været sigtet på et måske ganske forkert grundlag, skal man have ret til ikke at stå i de her registre.

Men jeg savner simpelt hen, at Dansk Folkeparti fremlægger, hvad det er, man lærer sig op ad, når man siger, at man er uenig i den fortolkning, som Justitsministeriet har anlagt i forhold til fingeraftryk og formentlig også i forhold til dna. Jeg savner simpelt hen, at man uddyber det mere, og det har jeg ikke set i forslaget, så jeg synes, at det er lidt svært at bygge noget på en tilgang, der hviler på noget rent hypotetisk.

Kl. 15:13

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren. Og så giver jeg ordet til Liberal Alliances ordfører, hr. Leif Mikkelsen.

(Ordfører)

Leif Mikkelsen (LA):

Tak for det. Og jeg er stadig væk suppleant for hr. Simon Emil Ammitzbøll. Men inden jeg læser det op, jeg skal gøre på hans vegne, vil jeg gerne nævne, at vi opfatter lovforslaget som gående på fingeraftryk og ikke på muligheden for at gemme dna-spor, som hr. Peter Skaarup spurgte til. Vi mener i den konkrete sag, der er blevet nævnt et par gange, at det her ikke vil være til hinder for at gemme de dna-spor, der var væsentlige dér. Men det kan vi jo så få afklaret om vi har forstået rigtigt.

Det, jeg vil sige, er, at det ikke er nogen hemmelighed, at Liberal Alliance er endog meget skeptiske over for Big Mother-statens stadig mere omsiggribende kontrol og overvågning, og her ser vi så endnu et forslag, der øger tilsynet med borgerne og begrænser deres ret til at være i fred for staten.

Selvfølgelig kan man gøre sig skyldig i forbrydelser, og så gælder der nogle særlige regler. Men er man frikendt, eller har det vist sig, at der ikke er grundlag for at opretholde en sigtelse, kan det simpelt hen ikke være rigtigt, at alle mulige oplysninger skal være registreret hos staten.

Liberal Alliance mener, at det vil være fint, hvis justitsministeren fastsætter regler om, at fingeraftryk for sigtede, men ikke dømte personer, skal slettes efter 10 år, så man ikke fortsat opbevarer fingeraftryk, indtil den registrerede fylder 80 år eller indtil senest 2 år efter den pågældendes død.

Derfor skal jeg blot sige, at vi er imod dette beslutningsforslag.

Kl. 15:14

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra hr. Peter Skaarup.

Kl. 15:14

Peter Skaarup (DF):

Jeg skal nok lade være med at stille sådan meget direkte spørgsmål, for jeg forstår, at Liberal Alliances ordfører er suppleant for den sædvanlige ordfører, hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Jeg vil bare sige, at det jo er rigtigt, at det her forslag går ud på, at vi er modstandere af, at man sletter gamle fingeraftryk fra længere tilbage end 10 år i forhold til sigtede. Men Folketinget har jo desværre – set med vores øjne – via et stort flertal uden om Dansk Folkeparti accepteret at slette dna-aftryk, også tilbage i tiden, på nøjagtig samme vis som med fingeraftryk. Det har så varet 3 år, før regeringen fandt ud af, at der også skulle ske noget i forhold til fingeraftryk, og det er derfor, at forslaget handler om det. Men beslutningen om dna er desværre truffet og har efter vores opfattelse allerede handicappet politiets muligheder for at opklare også alvorlig kriminalitet.

Kl. 15:15

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:16

Leif Mikkelsen (LA):

Jeg kan forstå, at vi så er enige om, at det ikke er det her lovforslag, der i givet fald i den konkrete sag ville have forhindret politiet i at have det materiale, der førte til pågribelsen af den enkeltperson. Det er ikke det her lovforslag, der forhindrer det; det er åbenbart et tidlige, kan jeg forstå på hr. Peter Skaarup.

Kl. 15:16

Første næstformand (Bertel Haarder):

Peter Skaarup.

Kl. 15:16

Peter Skaarup (DF):

Vi kender nok dybest set ikke alle detaljer i den sag, jeg nu har været inde på, Amagermandsagen, men der kan have været både det ene og det andet materiale, gammelt materiale, som man har kunnet gøre brug af; det kan både have været fingeraftryk og dna. Jeg er ikke ekspert i sagen, men det kunne man forestille sig, og derfor er det under alle omstændigheder kritisk, at man gør det sværere at opklare kriminalitet.

Kl. 15:16

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:16

Leif Mikkelsen (LA):

Liberal Alliances bud går alene på forskellen på, om man er dømt eller ej. Hvis en person overhovedet er dømt, er der sådan set ingen begrænsninger for, hvad man må. Men betænkeligheden går på, at man kan have ret til at opbevare noget i forhold til sigtede personer eller mistænkte personer i ubegrænset tid; det er statsformynderi, som vi ikke går ind for.

Kl. 15:17

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren. Så går vi til den konservative ordfører, hr. Tom Behnke.

Kl. 15:17

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Jeg synes, jeg vil starte med lige at slå fast, at opbevaring af en sigtet persons fingeraftryk ikke er et spørgsmål om, at staten kan gemme alle mulige oplysninger om borgerne. Man kan intet udlede af et fingeraftryk. Det eneste, man kan, er, at man kan se, om det matcher en anden dag, når man finder et fingeraftryk på et gerningssted, eller man finder et fingeraftryk på et gerningssted og derefter finder en gerningsmand, så kan man se, om der er et match. Det er det eneste, et fingeraftryk kan bruges til. Der er ikke nogen informationer, der er ikke nogen hemmelige oplysninger gemt i et fingeraftryk. Så det argument om fingeraftryk holder simpelt hen ikke. Det er bare lige for at bringe gemytterne en lille smule ned til det, vi egentlig taler om.

Vi taler om fingeraftryk. Vi taler om fingeraftryk, som man jo har gemt igennem rigtig, rigtig mange år. Så kom der en dom fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, som om opbevaring af dna-materiale mente, at man måtte sætte en øvre grænse på 10 år for personer, som kun er sigtet. Så valgte man juridisk set i Danmark på det tidspunkt at drage den konklusion, at så måtte det nok også gøre sig gældende med hensyn til fingeraftryk. Det satte jeg dengang meget store spørgsmålstegn ved, og det gør jeg stadig væk den dag i dag. Det er derfor, forslaget ligger her. Men det er ikke det eneste argument.

Det andet, meget væsentlige argument for at fremsætte beslutningsforslaget her, hvilket vi har gjort sammen med Dansk Folkeparti, er, at virkeligheden har forandret sig, siden den dom blev afsagt. På samme måde pålægger man i dag ikke længere borgere, som har heste, at de skal registreres ved Forsvarskommandoen, i tilfælde af at vi skal mønstre i tilfælde af krig. Det gør man heller ikke mere. Man kan garanteret finde citater af konservative, der har argumenteret for, at det er en god idé, at de, der har heste, lader dem registrere hos staten i tilfælde af krig, så de kan blive mønstret og indkaldt. Men det betyder jo ikke, at man i 2013 skal fastholde den beslutning, bare fordi man en gang har sagt det. Nej, tiden og tingene og virkelighe-

den forandrer sig. Når det sker, opstår der nye situationer, så opstår der nye muligheder.

Der er det, at vi som Folketing skal indrette os efter den virkelighed, vi nu engang lever i. Ellers kunne man med rette lukke Folketinget og sige: Slut, vi har lavet alle de love, der kan laves. Der kan ikke laves flere love i det her land. Alting står stille fra nu af, nu gør vi ikke mere. Det kan man ikke. Det er jo et fuldstændig vanvittigt argument at føre til torvs i en folketingsdebat, i et parlament, at nu er det slut, man må ikke længere diskutere tingene. Selv om virkeligheden forandrer sig, så skal vi holde fast i det, vi gjorde i går, sidste år og for 100 år siden. Selvfølgelig skal man ikke det.

Det, som har forandret sig på det her punkt, er, at muligheden for rent faktisk at bruge gamle spor er blevet forbedret. Efterforskere, politi, teknologi, teknikere osv. bliver hver dag bedre til at opklare forbrydelser, bliver hver dag bedre til at finde ud af, hvordan man kan lave et match mellem nogle spor på et gerningssted og nogle mistænkte gerningsmænd. Det bliver man bedre og bedre til. Det betyder jo også, at nødvendigheden eller måske rettere rimeligheden af at opbevare både dna og fingeraftryk – men nu er beslutningsforslaget altså kun om fingeraftryk – er påvirket af, at tingene har forandret sig, og i dag er der rent faktisk gode grunde til at gemme sporene længere end i 10 år.

Derfor bør man jo som minimum udfordre præmisserne for den dom, der er afsagt. Man bør sige, at den dom ikke kan holde til evig tid. Man kan ikke om tusinde år referere til den dom. Det tror jeg alle kan være enige om. Spørgsmålet er så bare, om tingene har forandret sig så meget fra 2010 til 2013, altså over 3 år, at det er rimeligt at fremsætte det her beslutningsforslag? Ja, det er lige nøjagtig i den periode, at der er sket en forandring. Det var lige nøjagtig i 2012, at man fandt nye metoder til at trække spor fra gamle gerningssteder. Så fra dommen blev afsagt, og til beslutningsforslaget blev lavet, har virkeligheden forandret sig, og derfor berettiger det til, at man selvfølgelig fremsætter beslutningsforslaget her. Vi har den opfattelse fra konservativ side, at vi skal gøre, hvad vi kan, for at de skyldige bliver fundet og dømt for deres forbrydelser, og derfor fremsætter vi forslaget.

Lad mig afslutningsvis kvittere for justitsministerens imødekomme af beslutningsforslaget. Justitsministeriet har jo rent faktisk lige udsendt et udkast til en ny bekendtgørelse. I den nye bekendtgørelse går man rent faktisk ind og laver en ny vurdering af den gamle dom, der blev afsagt. Det er præcis det, man gør. Så definitionen, tolkningen af dommen i 2010 har den nuværende regering sådan set allerede ændret på, justeret på, og dermed er det muligt, at man kan tolke en dom anderledes, end man gjorde i 2010. Regeringen har bevist det med sit udkast til en ny bekendtgørelse.

Kl. 15:22

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra hr. Ole Hækkerup.

Kl. 15:22

Ole Hækkerup (S):

Jeg har et helt lavpraktisk spørgsmål. Når hr. Tom Behnke siger, at man skal udfordre afgørelsen fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol om de 10 år, hvordan forestiller hr. Tom Behnke sig, at det helt lavpraktisk og teknisk set skal gøres, hvis han, som han sikkert ønsker, får magt, som han har agt? Forestiller man sig, at der så sidder en konservativ justitsminister og udsender en ny bekendtgørelse, hvor det eksempelvis hedder 15 år, og derefter må vi se, om Danmark bliver trukket for Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol? Hvordan forestiller hr. Tom Behnke sig at det der med at udfordre afgørelsen fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol bliver omsat i praksis?

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:23

jeg kan forsikre hr. Ole Hækkerup i forhold til en kommende borgerlig regering og et regeringsgrundlag om, at jeg ikke vil stå her i dag og løfte sløret for, hvordan et sådant regeringsgrundlag kommer til at se ud.

Kl. 15:23

Kl. 15:26

Tom Behnke (KF):

I første omgang kan man vedtage beslutningsforslaget her. Hvis man gør det, foretager vi os ikke noget i Danmark. Så gør vi, som vi hidtil har gjort. Det vil formentlig provokere nogle, som vil anlægge sag ved Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol og sige, at vi i Danmark overtræder reglerne i den europæiske menneskerettighedskonvention, jævner den dom, der blev afsagt i 2010. Hvis man her i landet har is i maven, vil sagen blive ført ved domstolen, og så vil vi få en ny afgørelse ud fra det. Det er den ene mulighed.

Den anden mulighed er – hvis den lykkelige situation skulle opstå, at vi hurtigst muligt igen fik en borgerlig regering – at man kan udsende en ny bekendtgørelse, som det fuldstændig rigtig blev sagt, hvor man sammen med kloge mennesker laver en vurdering af, hvad der vil være en rimelig grænse i vore dage. Vil det, som man lægger til grund, præmissen i dommen, være, at man f.eks. har en sletningsfrist på 15 år eller 20 år eller 30 år? Så fastslår man det og lader det derefter prøve, hvis der er nogen, der ønsker at prøve det.

Kl. 15:24

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ole Hækkerup.

Kl. 15:24

Ole Hækkerup (S):

Jeg skal altså forstå det sådan, at hvis der, hvad gud forbyde og alt det der, kom en VK-regering igen, så ville der i regeringsgrundlaget for en sådan regering stå et afsnit, der hed: udfordring om fortolkning af den europæiske menneskerettighedskonvention. Er den konservative ordfører i stand til at løfte sløret for, hvad det ville dreje sig om ud over lige det, vi her diskuterer? Jeg spørger selvfølgelig, fordi jeg ikke er helt sikker på, at der, når det kommer til stykket, og gud forbyde det og alt det der, så rent faktisk ville stå sådan et afsnit i et regeringsgrundlag, som indeholdt bl.a. hr. Tom Behnkes parti.

Hvorfra skulle jeg dog have fået den mærkelige idé, at de siger det her, men i virkeligheden aldrig kommer til at omsætte det i handling? Ja, det kunne jeg bl.a. få fra det forhold, at for 2 år siden mente en konservativ justitsminister ikke, at der var grundlag for det. Så kan man selvfølgelig sige, at det betyder, at Det Konservative Folkeparti har skiftet politik og nu mener noget andet og er blevet meget mere moderne. Det er måske også et udtryk for, hvor moderne De Konservative er blevet, efter at de har forladt deres politik om registrering af heste; det er da også befriende.

Kan den konservative ordfører løfte sløret for, om det simpelt hen vil indgå i et regeringsgrundlag for en VK-regering, hvis man får magt, som man har agt, at man skal udfordre Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, og kan vi eventuelt som tillægsspørgsmål også få uddybet, hvor det så ellers skal ske ud over lige på det her punkt?

Kl. 15:26

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:26

Tom Behnke (KF):

Jeg forstår udmærket den socialdemokratiske ordførers desperate behov for at tilkalde højere magter for at undgå, hvad der kommer til at ske i fremtiden i forhold til et regeringsskifte, for det er nok det eneste sted, man kan søge hjælp i øjeblikket. Men det ændrer ikke på, at

Første næstformand (Bertel Haarder):

Så siger vi tak til den konservative ordfører, og så giver vi ordet til ordføreren for forslagsstillerne, hr. Peter Skaarup.

Kl. 15:26

(Ordfører for forslagsstillerne)

Peter Skaarup (DF):

Jeg vil sige tak til i hvert fald Venstre for en positiv tilgang til det her beslutningsforslag. Men jeg må jo så også konstatere, at hvis man kigger på de andre partiers ordførertaler, ses det, at det her forslag ikke er noget, vi ser ud til at få flertal for, om end det ville være ekstremt positivt, hvis det var, at regeringen i hvert fald undlod at gennemføre det, som man har tænkt sig, nemlig at slette fingeraftryk fra sigtede i Danmark efter 10 år. Det havde været fornuftigt, hvis man undlod det.

Vi vil selvfølgelig under udvalgsbehandlingen prøve at arbejde videre med det her beslutningsforslag og se, om vi kan få regeringen i tale på nogle stræk. Men efter det, der er sagt i dag, ser det umiddelbart svært ud. Og man kan i virkeligheden undre sig over det, for den regering, vi har nu, er jo egentlig på alle måder kommet skidt fra start, og nu på andet år har regeringen store problemer – både med troværdigheden og også med vælgeropbakningen. Det tror jeg ikke man går for langt ved at sige.

Regeringen har en svag politik på retsområdet efter Dansk Folkepartis opfattelse, og med til det hører åbenbart også, at man nu vil handicappe politiets mulighed for at opklare kriminalitet ved at sætte politikredse i gang med at slette gamle fingeraftryk på manuel vis, har jeg forstået. Vi har spurgt justitsministeren, hvordan det skulle foregå i praksis, om der var maskinelle måder, man kunne gøre det her på, og det har været lidt svært at få svar på, hvordan det præcis skulle foregå. Og under alle omstændigheder er det noget, der koster penge, og det er noget, der koster ressourcer, og det er noget, der koster dyr efterforskningstid, fordi man så vel på anden vis skal til at prøve at se, om man kan rekonstruere gamle spor eller beviser, når man nu ikke har fingeraftrykkene længere.

Jeg har nævnt den såkaldte amagermandsag nogle gange under debatten. Sagen var jo, at der var en person, der var mistænkt for mordet på en ældre dame, men som desværre dengang klarede frisag. Amagermanden var kun sigtet, men blev aldrig anklaget for mordet. Men tænk, hvis man havde slettet beviserne fra dengang, så han senere var sluppet for at blive dømt for det mord også. Det havde gjaldt dna-materialet, og det kunne også have gjaldt fingeraftryksmateriale.

Det giver også sig selv, at man ved at slette fingeraftryk fra sigtede efter 10 år på et eller andet tidspunkt med matematisk sikkerhed vil have hjulpet flere kriminelle til at slippe for straf. Og hvad er så nytten, hvad er begrundelsen for det? Man kan sige, at den var der, hvis der var en meget tydelig begrundelse, som regeringen kunne stille sig op med her i Folketinget og sige: Det er ekstremt vigtigt af hensyn til det og det, at vi gør det her. Men det er svært at få øje på den tydelige begrundelse, og jeg synes, det er meget godt karakteriseret ved, at den tilgang til det, man har fra henholdsvis Socialdemokraterne og SF, er meget forskellig i de ordførertaler, der er leveret i dag. Man har ikke et samlet svar på, hvad det er, der er nytten ved at slette vigtige efterforskningsmaterialer.

Vi har heller ikke fået at vide med nogle konkrete eksempler, om der er nogen sigtede i dansk retshistorie, som har lidt under, at deres fingeraftryk skulle være blevet gemt i en lidt længere periode, end de måske havde regnet med, og selvfølgelig er der ikke det. Der er ikke

nogen, der har særligt fokus på, at der – fordi man har været sigtet i en sag for lang tid siden – ligger et fingeraftryk eller for så vidt et dna-spor, hvis det var det, i politiets arkiver, alene af den grund, at man, i hvert fald hvis man er uskyldig, selvfølgelig aldrig kommer i en situation, hvor man kan blive sigtet for ny kriminalitet.

Så det er svært at få øje på nogle begrundelser og nogle eksempler, der kunne konkretisere, hvorfor det er, regeringen føler sig så sikker på, at det, som Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol sagde i 2008, stadig væk skulle være gældende her i 2013, hvor det jo først er, at regeringen er gået i gang med at implementere det, man åbenbart stadig væk mener var beskeden fra menneskerettighedsdomstolen i 2008.

Så altså, hvis der skulle være nogen som helst linje i det, som regeringen foretager sig i retspolitikken, så burde man også kunne tillade sig at sætte spørgsmålstegn ved, om der ikke er sket en ny udvikling, der kunne betyde, at man kunne ændre signaler på det her område.

Kl. 15:32

Som sagt har jeg svært ved at forstå, at det skulle kunne genere nogen, at der er tale om en registrering af et fingeraftryk i et register, som egentlig kun benyttes til at eftersøge potentielle kriminelle. For det er jo ikke sådan, som også hr. Tom Behnke var inde på i sin tale heroppefra, at et fingeraftryksregister indebærer noget som helst andet, end at man kan sammenligne fingeraftryk. Det er jo ikke sådan, at et fingeraftryk kan bruges i sundhedsmæssig henseende eller medføre nogen af de store katastrofer, som nogle gerne vil sige at Dna-registeret kunne medføre. Der er i virkeligheden ikke tale om, at det kan bruges til andet end bare at finde en person ud fra et fingeraftryk, og det burde jo ikke være noget problem, at det kunne lade sig gøre – tværtimod, synes vi i Dansk Folkeparti.

Det er helt givet, set med vores øjne, at det her sammen med sletningen af dna-profilerne vil kunne betyde, at flere kriminelle vil kunne undslippe deres straf i fremtiden og undgå at blive dømt for kriminalitet, hvis et folketingsflertal ikke vil stoppe det, som Justitsministeriet og justitsministeren er i gang med.

I Dansk Folkeparti er vi egentlig ikke i tvivl om, at det kunne være en rigtig stor fordel – når vi nu er ved snakken om registre – hvis alle danskere og indvandrere var i Dna-registeret, for på den måde ville myndighederne til enhver tid kunne finde dem, der måtte forbyrde sig mod loven, hvis de efterlader sig et dna-spor i forbindelse med en kriminel handling. Det skal i den sammenhæng selvfølgelig pointeres, at det i høj grad også vil komme eventuelle anklagede til gode, hvis man havde et sådant register. Den anklagede vil jo kunne frikende sig selv ved at stå i registeret, fordi man på den måde vil kunne udelukke vedkommende fra at have begået den pågældende kriminalitet, hvis man har vedkommendes dna; det vil være en nem måde at gøre det på.

Jeg tør ikke tænke på, hvis Danmark havde været i den situation, som Boston har været i i den forgangne uge. Der havde man i flere dage to ekstremt kyniske og voldsparater terrorister på fri fod. De viste sig senere at fortsætte deres terror; de dræbte en betjent og sårede en anden og skabte panik i et døgn tid, inden politiet omsider kom på sporet af disse to terrorister med tjetjensk baggrund. Tænk, hvis Bostons politi havde haft dna til rådighed, fingeraftryk til rådighed, ved at alle var registreret i et sådant register – så ville man stille og roligt kunne have gået ind i de to terroristers lejligheder en nat, mens de sov, og så ville man kunne have sparet Boston og hele verden for et mareridtsagtigt døgn.

Så der er gode grunde til, at vi følger med tiden og ser på, hvor vi kan spare både samfundet og politiet for mange ærgrelser, meget postyr og mange ressourcer ved at lave registre, der efter vores opfattelse ikke vil krænke nogen som helst.

I øjeblikket er dansk politi under et historisk hårdt pres på grund af den stadig eskalerende bandekrig, som ser ud til at være en per-

manent ting, også selv om der gøres meget store bestræbelser på at undgå den. Man kan ikke være i tvivl om, at netop den banderelaterede kriminalitet er kendetegnet ved meget få vidner og mange kriminelle overgreb, som oftest kun opklares ved hjælp af tekniske beviser og meget grundig efterforskning fra politiets side. Og der er det jo destruktivt og modproduktivt i forhold til politiets arbejde, når Folketinget – om nogen Folketinget – gør det vanskeligere for politiet at passe deres arbejde. Nu skal de så indsamle flere beviser, bruge mere tid på efterforskning og mindre tid på opklaring af eksempelvis bandekriminalitet, når et folketingsflertal accepterer sletning i fingeraftryksregisteret.

Dette er for os i Dansk Folkeparti bekymrende, unødvendigt og ødelæggende for effektiviteten hos politiet i en tid, hvor den kriminalitet, der ofte er vidneløs, stiger, og imens kan banderne og den organiserede kriminelle brug af forrænde metoder fortsætte, fordi vi gør tingene sværere fra Folketingets side. Vores opgave burde i virkeligheden være at gøre tingene nemmere for politiet i deres meget, meget ressourcekrævende arbejde.

Kl. 15:37

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Karsten Nonbo for en kort bemærkning

Kl. 15:37

Karsten Nonbo (V):

Først og fremmest synes jeg, at jeg vil komplimentere både ordføreren og også den tidligere ordfører, hr. Tom Behnke, for nogle gode ordførertaler. Jeg kan sige, at ordføreren, hr. Peter Skaarup, er så forudseende, at han, siden jeg trykkede mig ind for at spørge, næsten har svaret på mit spørgsmål. Men ordføreren kan vel godt alligevel forestille sig, at det ikke gør ondt at afgive sine fingeraftryk. Jeg er selv en af dem, der som tjenestemand har afgivet mine fingeraftryk for lang tid siden, og jeg har ikke mærket noget til det, så det gør overhovedet ikke ondt.

Noget andet er, som ordføreren også var inde på, at hvis man nu forestiller sig et indbrud begået i en landsby, hvor landsbysladderer altid går, og hvor man hiver en mand ind, som det viser sig ikke er gerningsmanden – enten fordi man får ham frikendt, eller fordi han ikke bliver dømt – så kører landsbysladderer jo alligevel: der er nok noget om det. Så går der 2 år, og så har man et nyt indbrud. Igen siger man, at der er nogle fingeraftryk, og at de hidrører fra gerningsmanden. Er ordføreren så ikke enig i, at så behøver man ikke hvide ham her ind en gang til, så han skal igennem samme mølle, hvis det er sådan, at det fingeraftryk, som han afgav for 2 år siden, kan bruges, og at man dermed kan sige: Vi har fingeraftryk fra gerningsmanden, men det er ikke ham.

Er det ikke sådan, at det vil være en stor lettelse. Selv om vi jo selvfølgelig her i landet har den præmis, at man ikke skal bevise, at man er uskyldig, så er det da alligevel rart for ham, der har afgivet fingeraftryk, at han ikke skal igennem samme mølle, som han skulle sidst. Er ordføreren enig i det?

Kl. 15:39

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:39

Peter Skaarup (DF):

Jo, og i virkeligheden er hr. Karsten Nonbo inde på noget af det helt essentielle ved både Dna-registeret og fingeraftryksregisteret, som vi i særlig grad diskuterer her i dag, nemlig at det kan bruges til at frikende uskyldige på et tidligt tidspunkt og derfor jo også sparer politiet for brug af meget omfattende ressourcer, men jo ikke mindst også gør, at den, der måske i landsbysladderer bliver betragtet som den, der har begået kriminaliteten, nemt kan frikendes. Så det ville

både være til myndighedernes fordel og til de uskyldiges fordel, hvis man havde sådan nogle registre, og det gør det jo så endnu mere aktuelt at spørge regeringen og justitsministeren: Skulle man ikke lige kigge på det her en gang til?

Kl. 15:40

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren for forslagsstillerne.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen afsluttet.

Jeg foreslår, at forslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

17) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 69:

Forslag til folketingsbeslutning om afskaffelse af forældelsesfristen i pædofilisager.

Af Peter Skaarup (DF) m.fl.

(Fremsættelse 26.02.2013).

Kl. 15:40

Forhandling

Første næstformand (Bertel Haarder):

Forhandlingen er åbnet, og jeg begynder med at give ordet til justitsministeren.

Kl. 15:40

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak for det, formand.

Vi skal behandle et beslutningsforslag om at afskaffe forældelsesfristen i sager vedrørende seksuelle overgreb mod børn og unge og i sager om incest. Beslutningsforslaget pålægger regeringen at fremsætte lovforslag om ændring af straffeloven, sådan at forældelsesfristen i sager vedrørende seksuelle overgreb mod børn og unge og i incestsager afskaffes.

Jeg kan oplyse, at regeringen ikke kan støtte beslutningsforslaget. Det her spørgsmål om forældelse af strafansvar for seksuelt misbrug af børn har jo gentagne gange været behandlet her i Folketinget. Som det også fremgår af bemærkningerne til beslutningsforslaget, har forslagsstillerne fire gange tidligere fremsat beslutningsforslag om afskaffelse af forældelsesfristen i sager om seksuelt misbrug af børn. Ved behandlingen af de to seneste beslutningsforslag i samlingen 2010-11 og i samlingen 2011-12 var der bred enighed om at afvente Straffelovrådets arbejde, som på det tidspunkt jo var i gang.

Som bekendt blev Straffelovrådets betænkning om seksualforbrydelser sendt i høring i november sidste år, og jeg fremsatte her i år, den 6. februar, et lovforslag om en modernisering af straffelovens regler om seksualforbrydelser. Spørgsmålet om forældelse af strafansvar for seksuelt misbrug af børn indgår i det lovforslag, der, som alle jo ved, her i salen i hvert fald, i øjeblikket behandles her i Folketinget, og regeringens holdning til spørgsmålet fremgår selvfølgelig også af lovforslaget. Lovforslaget er omtalt i bemærkningerne til beslutningsforslaget, men jeg vil da lige kort redegøre for regeringens forslag.

Der gælder allerede i dag en helt særlig ordning i sager om forældelse af strafansvaret for seksuelt misbrug af børn, som går ud på, at forældelsesfristen først begynder at løbe fra den dag, hvor offeret

fylder 18 år. Den almindelige regel, som gælder i alle andre sager, er ellers, at forældelsesfristen begynder at løbe fra den dag, hvor forbrydelsen er ophørt. I dag gælder den almindelige regel også i sager om seksuelle krænkelser i modsætning til sager om seksuelt misbrug af børn. Strafansvaret for blufærdighedskrænkelser af et barn forældes altså i dag eksempelvis 5 år efter den dag, hvor blufærdighedskrænkelsen er ophørt. Strafansvaret for blufærdighedskrænkelser af et mindre barn kan dermed efter de gældende regler være forældet, længe før barnet bliver voksen.

Jeg har i lovforslaget om seksualforbrydelser foreslået en række væsentlige ændringer af de gældende regler om forældelse af strafansvaret for seksuelt misbrug og seksuel krænkelse af børn. For det første har jeg foreslået at ændre den gældende 18-årsregel til en 21-årsregel, sådan at forældelsen alt andet lige vil indtræde 3 år senere end i dag. Begrundelsen for det forslag er jo, at børn i almindelighed ikke flytter hjemmefra, straks de fylder 18 år, men at de fleste børn vil være flyttet hjemmefra, før de fylder 21 år. Selv om barnet er myndigt som 18-årig, vil en 21-årsgrænse på den baggrund efter min opfattelse bedre afspejle, hvornår et barn, der har været udsat for seksuelt misbrug i familien, i praksis typisk vil kunne frigøre sig fra sin afhængighed af forældrene.

For det andet har jeg foreslået at supplere 21-årsreglen med en regel om yderligere udskydelse af begyndelsestidspunktet for forældelse, hvis gerningsmanden på strafbar måde har tvunget offeret til ikke at anmelde forbrydelsen til politiet. Dermed sikres, at gerningsmanden ikke ved på strafbar måde at tvinge et offer til ikke at anmelde seksuelt misbrug til politiet kan slippe for straf på grund af forældelsen.

For det tredje har jeg foreslået at udvide anvendelsesområdet for 21-årsreglen til også at omfatte blufærdighedskrænkelser af børn under den seksuelle lavalder på 15 år. Efter lovforslaget vil det derfor som noget nyt blive sådan, at forældelsesfristen for blufærdighedskrænkelser af børn tidligst vil begynde at løbe fra den dag, hvor offeret altså fylder 21 år. Da forældelsesfristen for blufærdighedskrænkelser er 5 år, vil forældelsen for blufærdighedskrænkelser af børn under 15 år dermed som noget helt nyt nu tidligst kunne ske, når offeret fylder 26 år.

Det er min opfattelse, at regeringen med de foreslåede væsentlige ændringer af de gældende regler om forældelse af strafansvaret i sager om seksuelt misbrug og seksuel krænkelse af børn under 15 år har fundet den rigtige balance mellem de forskellige hensyn, som selvfølgelig gør sig gældende her. Det er vigtigt at være opmærksom på, at det er et almindeligt princip, at strafansvaret for en forbrydelse forældes efter en vis tid. Det gælder i Danmark, og det gælder i øvrigt i andre lande, herunder andre nordiske lande. Forældelsesfristens længde afhænger af forbrydelsens grovhed, som udtryk selvfølgelig også for forbrydelsens strafferamme. Også på det punkt er der, hvad man kan kalde for nordisk retsenhed. Det er som udgangspunkt kun forbrydelser med fængsel indtil livstid i strafferammen, som ikke forældes. Det er f.eks. forbrydelser som forsætligt drab, terrorisme og mordbrand.

Regeringen – og det kan nok ikke komme som nogen overraskelse – kan på den baggrund ikke støtte beslutningsforslaget, som altså lægger op til, at strafansvaret for seksuelt misbrug af børn skal være uforældeligt. Der er ingen tvivl om, at vi her taler om alvorlige forbrydelser, og det er også derfor, regeringen har skærpet indsatsen over for seksuelt misbrug af børn med det forslag, som jeg før omtalte.

Kl. 15:46

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra hr. Peter Skaarup.

Peter Skaarup (DF):

Jeg synes selvfølgelig, det er ærgerligt, at regeringen ikke kan støtte forslaget fra Dansk Folkeparti om at afskaffe forældelsesfristen, og jeg kunne godt tænke mig at spørge justitsministeren, om ikke det gør indtryk på justitsministeren, at den højt respekterede samfundsdebattør og ekspert i forhold omkring børn Lisbeth Zornig Andersen har sagt, at forældelsesfristen bør fjernes, da, som hun har sagt, forældelsesfristen er problematisk, fordi nogle først i en moden alder opnår den styrke, der skal til, før de kan se den slags dømmener i øjnene og indgive en anmeldelse.

Er justitsministeren ikke enig i, at det netop er sagen, at mange først får det her op til overfladen og får det bearbejdet i en meget moden alder, og at de dermed heller ikke vil være hjulpet af den lille forhøjelse, som regeringen vil lave i sit lovforslag, men derimod vil le være hjulpet, hvis man afskaffer forældelsesfristen fuldt ud?

Kl. 15:46

Kl. 15:47

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 15:47

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Regeringen har skærpet indsatsen på det her område. Det håber jeg trods alt hr. Peter Skaarup vil anerkende. Vi ændrer 18-årsgrundreglen så at sige til en 21-årsregel nu. Samtidig kan man se af det lovforslag, som regeringen har fremsat, at der ændres på en række andre områder også. Hvorfor gør vi det? Det gør vi for det første for at understrege vigtigheden af, at det her er alvorlig kriminalitet, det, der finder sted, er afskyeligt, ergo mener regeringen, at det er rigtigt at skærpe indsatsen over for det, og det er det, det lovforslag, som regeringen har fremsat, er udtryk for.

Kl. 15:48

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Peter Skaarup.

Kl. 15:48

Peter Skaarup (DF):

Jeg synes egentlig, at justitsministeren selv siger det her. Det er alvorlige sager, det, der finder sted, når man misbruger et barn seksuelt, er afskyeligt. Men bliver det mindre alvorligt, bliver det mindre afskyeligt af, at der går en længere periode, inden det bliver anmeldt, i forbindelse med at efterforske det pågældende forhold? I parentes bemærket skal jeg jo lige i forbindelse med det, vi debatterede for ikke så længe siden, omkring registre, dna, fingeraftryk og lignende, sige, at man i den teknologi, der er i dag, jo har meget bedre muligheder for at finde gerningsmænd. Så det kan dårligt være det, der er argumentet, altså at man ikke kunne finde gerningsmænd, hvis justitsministeren fastholder, at man skal kunne lade sådan nogle sager forælde. Så kan justitsministeren ikke fortælle Folketinget, hvad det er, der gør, at de her sager er mindre alvorlige og mindre afskyvækkende, fordi der går en rum tid, inden de bliver anmeldt?

Kl. 15:49

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 15:49

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Der kan ikke være to meninger i den her sal om, at det, man ser på det her område, altså seksuelt misbrug af børn og seksuelle krænkelser af børn, er afskyeligt, det kan der ikke være nogen uenighed om. Det er også derfor, regeringen har skærpet indsatsen, det er derfor, vi udvider forældelsesfristerne, og det er derfor, vi på en række andre

områder også skærper indsatsen over for seksuelt misbrug af børn. Det gør vi, fordi det er alvorlige forbrydelser, og vi gør det, fordi vi mener, at de regler, der har været hidtil, har trængt til at blive strammet op.

Kl. 15:50

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til justitsministeren. Så går vi til ordførerrækken, først Venstres ordfører, hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 15:50

(Ordfører)**Karsten Lauritzen (V):**

Tak, formand. Som justitsministeren jo har redegjort for, er det her ikke en ny sag, vi diskuterer i Folketingssalen. Det er en genfremsettelse af et beslutningsforslag fra Dansk Folkeparti, og jeg kan sige, hvis man nu ikke kan erindre, hvad Venstres holdning var til beslutningsforslaget, sidste gang vi diskuterede det, at det ikke har ændret sig synderligt. Det var, at vi er af den opfattelse, at der på den ene side skal være en forældelsesfrist for pædofilisager, men på den anden side synes vi heller ikke, at den lovgivning, der er gældende i dag, hvor forældelsesfristen altså indtræder ved det fyldte 18. år +10 år, er tilstrækkelig.

Det mener vi ikke, bl.a. fordi man kan komme i den situation, som man jo har set ved nogle sager, at der er en person, der bliver tiltalt og også dømt for en lang række overgreb, der ligger lang tid tilbage, hvor man i virkeligheden slipper for straf for nogle af de tidligere overgreb, fordi forældelsesfristen er indtrådt. Man kunne egentlig godt løfte en bevisbyrde, og derfor er der god ræson – sund fornuft – i at se på at diskutere forældelsesfrister. Derfor er vi også glade for, at Dansk Folkeparti har genfremsat det her beslutningsforslag.

Det er jo en diskussion om hensynet på den ene side til den person, der har været udsat for et overgreb, og når det handler om overgreb på børn, skal man jo både som barn og senere som voksen leve med det overgreb resten af livet. Det er en meget, meget alvorlig forbrydelse, en forbrydelse, som vi i Venstre synes at man skulle straffe hårdere, end man straffer i dag, og også en forbrydelse, hvor der kan være sund fornuft i at se på det her med forældelsesfrister. Vi er også tidligere, for et års tid siden, kommet med vores eget udspil til en række ting, man skal se på i forhold til overgreb på børn, og stramme op på lovgivningen, bl.a. mulighed for prøveløsladelse, som vi også tidligere har diskuteret her i Folketingssalen i dag.

Men på den anden side er det hensyn, der er at tage, jo spørgsmålet om muligheden for rent faktisk at løfte en bevisbyrde. Derfor kan det være problematisk fuldstændig at fjerne forældelsesfristen, for når der er en dato, er det jo også et pres for, at man skal melde det. Når man ved, at forældelsen er ved at løbe ud, kan man måske føle et vist pres for at sige: O.k., nu er det min sidste chance, hvis forældelsen ikke skal indtræffe, så bliver jeg nødt til at melde det.

Men som sagt er det vores opfattelse, at de regler, der er gældende i dag, ikke er tilstrækkelige. Vi synes, at enkelte dele af Dansk Folkepartis forslag måske lige er en tak for vidt i forhold til helt at afskaffe den. Så siger justitsministeren, at man har fremsat et lovforslag her i salen, og det er fuldstændig rigtigt, det følger af Straffelovrådets betænkning, hvor man rykker en lille smule på det her med forældelsesfristen. Det synes vi i Venstre ikke er nok, og vi vil godt være med til at gå videre. Vi håber da – det ligger så lidt ud over det her beslutningsforslag – at de partier, der ønsker at gå videre end det, justitsministeren lægger op til, vil fremsætte et ændringsforslag i forbindelse med den sag.

I forhold til det konkrete her vil jeg sige, at hvis det kommer til afstemning, må vi tage stilling til, hvor vi står, men hvis vi skal vælge mellem at bibeholde de nuværende regler og helt afskaffe foræl-

delsesfristerne, vælger vi at afskaffe forældelsesfristerne, men vi vil egentlig helst lægge os et sted midt imellem.

Kl. 15:53

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Venstres ordfører. Så går vi til Socialdemokraternes ordfører, hr. Ole Hækkerup.

Kl. 15:53

(Ordfører)

Ole Hækkerup (S):

Tak, formand. Med det her beslutningsforslag ønsker Dansk Folkeparti at afskaffe forældelse i sager om pædofili. Folketinget behandler faktisk for tiden – det har så ikke noget at gøre med det her, som er et beslutningsforslag – et lovforslag, der omhandler straffelovens regler om seksualforbrydelser, herunder netop det at forlænge forældelsesfristerne i sager om pædofili. Og det synes Socialdemokraterne er rigtigt.

Vi har brug for i Danmark at gøre det bedre for ofrene for pædofili, og vi har fra starten sagt, at vi ønsker længere forældelsesfrister. Og netop derfor er vi glade for det lovforslag, som regeringen har fremsat, bl.a. fordi det med forslaget vil blive sådan, at forældelsesfristen ved ethvert misbrug af børn under 12 år først kommer til at træde i kraft ved det fyldte 36. år.

Det lovforslag, som altså er fremsat for nogen tid siden, og som Folketinget i øjeblikket behandler, er så nået til Folketingets Retsudvalg. I Retsudvalget har vi bl.a. aftalt et ekspertmøde, og så er der jo den almindelige høring af lovforslag. Det betyder også, at Folketinget er midt i en behandling af et lovforslag om længere forældelsesfrister i sager om pædofili.

Vi ønsker jo som sagt længere forældelsesfrister, og det ligger så i lovforslaget. Andre partier kan mene noget andet om, hvor de synes det skal ligge henne, og det er sådan set helt fair. Men vi tror på mange måder, at det bedste vi i virkeligheden kan gøre for ofrene for pædofili – ud over at sørge for, at der bliver færre overgreb i fremtiden – er at følge lige præcis det her lovforslag rigtig tæt. Vi skal høre, hvad der siges på ekspertmødet, og hvad der kommer frem undervejs i høringen.

Jeg tror, at det bedste, vi i virkeligheden kan gøre i den her sag, er det med at følge behandlingen af lovforslaget, altså at følge den behandling, der ligger i Retsudvalget. Og så er det jo helt reelt, hvis der er nogle partier, der siden hen mener noget andet om det, man så er nået frem til, og den endelige lov, der så er blevet vedtaget med de forlængelser af forældelsesfristerne, der så ligger der. Så kan man komme med et beslutningsforslag om det.

Men lige nu er Folketingets Retsudvalg jo faktisk i gang med en proces i forhold til at forlænge forældelsesfristerne. Derfor synes jeg i virkeligheden, at når beslutningsforslaget kommer til behandling nu, så bryder det lidt med det arbejde, vi allerede er i gang med at lave i Retsudvalget. Og som sagt ligger der allerede i det lovforslag, som regeringen har fremlagt, at der kommer længere forældelsesfrister. På den baggrund skal jeg afvise beslutningsforslaget.

Kl. 15:56

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Der er to korte bemærkninger. Hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 15:56

Karsten Lauritzen (V):

Tak. Hr. Ole Hækkerup har jo tidligere, da vi behandlede de tidligere versioner af det her beslutningsforslag, der har været fremsat i tidligere samlinger, været meget klar i mælet, og det er ikke altid, at Socialdemokraternes retsordfører er det, så det vil jeg godt kvittere for.

Men jeg synes, at hr. Ole Hækkerup denne gang trækker noget i land. Hr. Ole Hækkerup har tidligere sagt, at man ville være med til

at lave væsentlig længere forældelsesfrister og også helt at afskaffe dem. Det har hr. Ole Hækkerup bl.a. sagt til BT i forbindelse med, at den tidligere formand for Børnerådet, Lisbeth Zornig Andersen, var i en udsendelse, hvor hun fortalte, at hun ikke kunne anmelde sin stedfars overgreb på hende, da hun var barn. Der skal jeg bare fortælle ordføreren, at det lovforslag, der ligger her, ikke løser Lisbeth Zornig Andersens problem. Hun vil fortsat ikke kunne anmelde det overgreb, da det er væsentligt efter forældelsesfristen. Jeg skal bare høre, om hr. Ole Hækkerup mener noget andet, end hr. Ole Hækkerup mente den 19. maj 2012?

Kl. 15:57

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Ordføreren.

Kl. 15:57

Ole Hækkerup (S):

Først spørgsmålet om helt at afskaffe forældelsesfristerne: Jeg har aldrig været tilhænger af at afskaffe forældelsesfristerne, og det tror jeg heller ikke hr. Karsten Lauritzen kan finde noget eksempel på. For jeg har sagt – og jeg har i øvrigt også sagt det hernede, det tror jeg også hr. Karsten Lauritzen kan huske fra de debatter, vi har haft hernede – at det synes jeg er forkert, i øvrigt af nogle af de samme grundlæggende overvejelser, som hr. Karsten Lauritzen var inde på.

Så er der spørgsmålet om den forlængelse af forældelsesfristerne, som ligger i det, regeringen har foreslået i sit lovforslag. Hvis vi først ser på spørgsmålet om en krænkelse, kan vi se, at det i dag er sådan, at forældelsesfristen er 5 år. Det vil sige, at hvis der er en, der er blevet krænkede som 10-årig, så er sagen forældet, når vedkommende er 15. Der vil det være sådan for krænkelse i fremtiden, at forældelsen indtræffer fra det fyldte 21. år, og så er der de 5 års forældelse. Det vil sige, at har man været udsat for en krænkelse som 10-årig, så er den nye forældelsesfrist ved det fyldte 26. år.

Er der tale om misbrug, er det sådan, at det med lovforslaget – og nu skal jeg sørge for at læse op, så jeg er sikker på at sige det korrekt – bliver sådan, at ethvert misbrug af et barn under 12 år i fremtiden vil blive regnet som voldtægt, og det betyder, at forældelsesfristen er 15 år. Fra nu af indtræder forældelsesfristen fra det fyldte 21. år plus de 15 år; det vil sige, at forældelsesfristen bliver fra det fyldte 36. år for et hvilket som helst misbrug af et barn under 12 år.

Kl. 15:58

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Så er det spørgeren.

Kl. 15:58

Karsten Lauritzen (V):

Jo, det er jo fint. Men hr. Ole Hækkerup var jo bare citeret i BT som følge af den her sag, hvor den tidligere formand for Børnerådet, Lisbeth Zornig Andersen, fortæller, at hun ikke kan anmelde det, og hvor hr. Ole Hækkerup var ude og give indtryk af, at ja, det er et problem, det må vi gøre noget ved. Og det, hr. Ole Hækkerup forklarer, og det, der ligger i lovforslaget, løser jo ikke den problemstilling, som Lisbeth Zornig Andersen står i. Så kan jeg bare ikke helt forstå – det er der jo ikke sammenhæng mellem – at hr. Ole Hækkerup for et år siden siger i BT: Det vil vi gerne være med til at løse, det er vi også optaget af i Socialdemokratiet, det vil vi gerne se på. Så fremlægger man et lovforslag, som ikke løser problemet, og så er man glad; så er det der, strengen skal slås. Det er da en ændret holdning. Jeg synes, det ville tjene til hr. Ole Hækkerups ære at anerkende, at hr. Ole Hækkerup nu mener noget andet, end han mente i BT for et års tid siden.

Så kan jeg i øvrigt til sidst oplyse om det her med helt at ophæve forældelsesfristerne, at hr. Ole Hækkerup i den pågældende artikel bliver spurgt: Så kan det godt ende med, at I foreslår, at forældelses-

fristerne helt ophæves? Så svarer hr. Ole Hækkerup: Det vil jeg ikke spekulere i nu, men vi må afvente at se, hvad de kommer med.

Kl. 15:59

Fjerde næstformand (Anne Baastруп):
Ordføreren.

Kl. 15:59

Ole Hækkerup (S):

Der er to elementer i det her. Det ene er, at når man siger, at for krænkelse er enhver forældelse i fremtiden ved det fyldte 26. år, så er det en substantiel forøgelse i forhold til i dag. Det tror jeg sådan set vi er enige om. Det synes jeg er en væsentlig forøgelse. Når vi siger, at for et hvilket som helst tilfælde af misbrug af et barn under 12 år vil forældelsen i fremtiden være fra det fyldte 36. år, så synes jeg også, at det er en væsentlig forøgelse af forældelsesfristen.

Så spørger hr. Karsten Lauritzen som det andet: Når jeg i et interview i BT giver udtryk for, at jeg ikke vil gå i gang med at spekulere – altså, før Straffelovrådet er færdig med sit arbejde og er kommet med sine anbefalinger – i, hvor det skal ligge henne, er det så ikke udtryk for, at vi har skiftet politik? Nej, det mener jeg selvfølgelig ikke, bl.a. fordi jeg hver eneste gang – herunder i de debatter, vi har haft her i Folketingssalen, det kan man jo bare gå tilbage og se – har sagt, og det tror jeg også hr. Peter Skaarup kan bekræfte, at vi mener, der skal være en forældelsesfrist. Vi går ikke ind for principielt at afskaffe dem. Til gengæld opfylder vi, både når det gælder krænkelse, hvor det nu bliver 26 år, og når det gælder misbrug, hvor det bliver 36 år, med det lovforslag, der ligger her, det, vi hele tiden har sagt, nemlig at vi ønsker væsentlig længere forældelsesfrister.

Kl. 16:01

Fjerde næstformand (Anne Baastруп):
Så er det hr. Peter Skaarup.

Kl. 16:01

Peter Skaarup (DF):

Jeg kunne godt tænke mig at følge op på det, som hr. Karsten Lauritzen spurgte om. For lige præcis de udtalelser, hr. Ole Hækkerup kom med i forskellige medier, bl.a. i Danmarks Radios TV-avisen sidste år, havde jo til formål at afhjælpe den situation, som blev blotlagt for hele Danmarks befolkning i den tv-udsendelse, hvor Lisbeth Zornig Andersen deltog – Lisbeth Zornig Andersen, der er en samfundsdebattør og ekspert i de her ting og har gjort sig gældende på mange områder i det hele taget omkring Børnerådet. Derfor virker det jo ekstra mærkeligt, at det, man så når frem til fra regeringens side og fra Socialdemokraterne, dvs. hr. Ole Hækkerups parti, er, at man så i yderste nødstilfælde – kan vi sige ud fra det, hr. Ole Hækkerup forklarede – kan gå op på 36 år. Men må jeg lige minde om, at det ikke hjælper Lisbeth Zornig Andersen noget som helst.

Kl. 16:02

Fjerde næstformand (Anne Baastруп):
Ordføreren.

Kl. 16:02

Ole Hækkerup (S):

Min pointe var følgende banale: Et hvilket som helst misbrug af et barn under 12 år vil efter det lovforslag, L 141, som er præsenteret i Folketinget – hvis det bliver vedtaget, som det ligger nu – i fremtiden være at regne som en forbrydelse med en strafferamme på op til 12 år og med en forældelsesfrist på 15 år. Hvis vi tager de 15 år og et hvilket som helst misbrug af et barn under 12 år og lægger til, at forældelsen først tæller fra det 21. år, vil det nye år, hvor sagen vil være udløbet, være fra det fyldte 36. år. Min banale pointe er, at der

hermed er tale om en væsentlig forøgelse af forældelsesfristen, altså for, hvornår forældelsen indtræffer.

Så har vi derudover en udestående diskussion. Det er helt reelt, og der mener vi noget forskelligt. Dansk Folkeparti synes, at man helt skal afskaffe forældelsesfrister – sådan som jeg har forstået forslaget – men vi synes, at der skal være forældelsesfrister. Men vi forlænger forældelsesfristerne, og det synes jeg er fornuftigt og rigtigt, bl.a. på baggrund af den offentlige debat, der har været om, hvornår folk er parat til at se de uhyggelige ting, de har været udsat for i fortiden, i øjnene.

Kl. 16:03

Fjerde næstformand (Anne Baastруп):
Så er det hr. Peter Skaarup.

Kl. 16:03

Peter Skaarup (DF):

I Dansk Folkeparti er vi enige i det, justitsministeren sagde tidligere i debatten, nemlig at det er alvorlige sager, det er afskyvækkende sager, når børn misbruges seksuelt. Det gør jo så også, at vi har svært ved at se, at de sager er mindre alvorlige og mindre afskyvækkende, fordi der går en rum tid, inden de bliver anmeldt.

Når Lisbeth Zornig Andersen deltager i en tv-udsendelse i den alder, hun nu har, og jeg kan vist godt sige, at det er 45 år, og her siger, at det er et kæmpeproblem for hende og mange andre, at de ikke har mulighed for at anmelde og føre sager, fordi de er forældede på grund af en forældelsesfrist, der set med hendes øjne ikke duer, og hr. Ole Hækkerup så træder frem og siger, at det vil man afhjælpe og nu kommer med et forslag – der sidder et Straffelovråd, regeringen osv. osv. – og det så ikke afhjælper problemet, hvad skal Lisbeth Zornig Andersen og andre i samme situation så tænke om en regering, der i den grad mangler troværdighed?

Kl. 16:04

Fjerde næstformand (Anne Baastруп):
Ordføreren.

Kl. 16:04

Ole Hækkerup (S):

Jeg synes, at der er et sted i hr. Peter Skaarups argumentation, hvor logikken halter, nemlig om det så havde hjulpet Lisbeth Zornig Andersen, hvis de regler, vi nu foreslår, havde været gældende dengang. Det kan i virkeligheden hverken hr. Peter Skaarup eller jeg på stående fod svare på. Men jeg kan svare på en ting: Hvis vi havde haft en længere forældelsesfrist, som regeringen nu har foreslået, ville det da ganske givet have hjulpet nogle, der er faldet for forældelsesfristen.

Derudover ligger der så den reelle politiske uenighed mellem Dansk Folkeparti og Socialdemokratiet, nemlig om man helt skal afskaffe forældelsesfristerne. Der tror jeg i virkeligheden at hr. Peter Skaarup vil være enig med mig i, at hvis man helt afskaffer dem, vil der også opstå nogle meget besværlige situationer, fordi folk kan blive anklaget for noget, og politiet skal så i gang med at undersøge noget, der kan ligge 40 år tilbage i tiden. Her er det utrolig svært at skaffe beviser, og derfor må man sige, at sagen ikke kan rejses, hvilket kan være sårende for den, der har anmeldt den. Derudover knytter der sig også en lang række andre problemer til det.

Kl. 16:05

Fjerde næstformand (Anne Baastруп):

Jeg siger tak til ordføreren. Der er ikke flere der har bedt om korte bemærkninger. Den næste ordfører er fru Karina Lorentzen Dehnhardt fra SF.

(Ordfører)

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Endnu en gang må jeg agere tre i en som repræsentant for både SF, Radikale og Enhedslisten.

Jeg vil godt starte med at sige, at jeg ikke tror på, at der er nogen i den her Folketingssal, som ikke synes, at sexmisbrug af børn er afskyeligt. Men jeg vil også godt sige, at jeg synes, det er ret positivt, at vi langt om længe har fået sat enormt meget fokus på det her, som har været et tabubelagt emne. Jeg tror virkelig, det er noget, som både har myndighedernes og civilsamfundets opmærksomhed, og det er bare enormt vigtigt, at vi får retsforfulgt gerningsmændene, får dem behandlet, så de ikke gør det igen, og får hjulpet ofrene.

Når vi nu diskuterer forældelsesfrister i sexmisbrugssager i dag, er forskellen fra sidst, vi gjorde det, vi har jo gjort det et par gange, at det her spørgsmål er blevet behandlet af Straffelovrådet. Det er jo det, vi har henvist til i rigtig lang tid. Vi kan nu også konstatere, at der faktisk bliver ændret på forældelsesfristerne, så de løber fra det 21. år, og det kommer også til at omfatte blufærdighedskrænkelse, som ikke er omfattet i dag.

Det vil sige, at vi i hvert fald med 21 år kan være rimelig sikre på, at barnet eller den unge er flyttet hjemmefra og ikke længere kan være under påvirkning af sine forældre og dermed være bange for at anmelde en sag.

Dansk Folkeparti vil gerne helt have ophævet forældelsesfristerne. Det kommer jo ikke til at ske i forhold til det forslag, som regeringen har lagt frem. Det betyder ikke, at vi ikke skal hjælpe og anerkende ofrene, det synes jeg faktisk vi har en særlig forpligtelse til at gøre, og vi må også bare konstatere, at i disse år melder der sig som følge af den fokus, der har været på det, en masse, som har levet med den sorteste hemmelighed i rigtig mange år, og som har båret på det her måske i 40 år, i 50 år eller længere.

Her tror jeg faktisk vi som samfund kan blive bedre til at behandle de senfølger, der er af et seksuelt misbrug. Men mit håb og min forventning er, at vi ikke kommer til at se så gamle ofre i fremtiden, fordi vi faktisk har brudt tabuet nu; fordi vi er opmærksomme på signalerne i folkeskolen, i vuggestuen, alle steder, hele vejen rundt, og vi reagerer på det. De børn, kan nu få hjælp i de regionale børnehuse, noget, som SF bl.a. har været bannerfører for sammen med resten af oppositionen og sammen med resten af regeringen faktisk, dengang vi sad som opposition, og som vi faktisk er lykkedes med få gennemført nu.

Det vil sige, at der er en unik mulighed for få givet de her børn hjælp, og det tror jeg bare er rigtig vigtigt. Så mit håb er også, at det faktisk ikke vil være nødvendigt med en meget, meget lang forældelsesfrist i fremtiden, for nu opdager vi børnene. Vi opdager dem hurtigt, og vi får retsforfulgt gerningsmændene, og vi får givet dem hjælp.

Så jeg tror sådan set, at den balance, der er fundet i det lovfor-slag, som regeringen har lagt frem, er helt fin. Og vi kan naturligvis på den baggrund ikke støtte det forslag, der ligger fra Dansk Folkeparti.

Kl. 16:08

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Der er en enkelt kort bemærkning. Hr. Peter Skaarup.

Kl. 16:08

Peter Skaarup (DF):

Jeg synes selvfølgelig ligesom fru Karina Lorentzen Dehnhardt, at det er godt, at der er kommet mere fokus på seksuelle overgreb mod børn. Det, der så er vigtigt i opfølgningen på det, er, at vi ikke skuffer dem, der har været udsat for seksuelle overgreb, da de var små, med, at de ikke kan føre en sag, hvis det er det, de ønsker, når de

kommer i en alder, hvor de mener, at de nu er parate til at træde frem, eller overhovedet bliver bevidste om det.

Der må vi bare sige, at det set med Dansk Folkepartis øjne er skuffende, at regeringen er nået frem til den her lille forhøjelse i forhold til reglen. Og der vil jeg spørge SF's ordfører, som også taler på vegne af to andre partier, kan jeg forstå: Er det det sidste ord, der er sagt her, eller er SF til at snakke med? Kan det gøre indtryk, at der er nogle, der får børn i en alder af f.eks. 40 år, og som jo så efter forslaget ikke kan anmelde og få ført sag i dag?

Kl. 16:09

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Så er det ordføreren.

Kl. 16:09

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Det gør selvfølgelig stærkt indtryk, når en person melder sig på banen og siger, at vedkommende har været udsat for nogle overgreb og har båret på den hemmelighed i rigtig, rigtig mange år. Der synes jeg at vi skylder at anerkende dem som de ofre, de nu engang er. Men jeg tror også, at vi må anerkende, at det kan blive meget, meget svært at føre en sag efter så mange år, da der simpelt hen ikke vil være noget bevismateriale.

Så jeg tror sådan set, at det bedste, vi kan gøre som samfund, er at stille op med al den hjælp, som de mennesker har brug for i bestræbelserne på at komme over det grimme, som er hændt dem. Jeg håber, at vi i fremtiden bliver langt bedre til at opdage det tidligere. Det er ganske urimeligt, at der er nogle, der kan bære på en hemmelighed i så mange år, men det er jo en af de gode ting ved, at vi endelig har brudt tabuet.

Kl. 16:10

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Så er det hr. Peter Skaarup.

Kl. 16:10

Peter Skaarup (DF):

Jeg forstår, at fru Karina Lorentzen Dehnhardt også har interesseret sig for det her emne på forskellig vis og alle de facetter, der er ved det. Er fru Karina Lorentzen Dehnhardt ikke opmærksom på, at der netop er nogle kvinder, der, når de får børn, bliver opmærksomme på, hvad det egentlig er, de har været udsat for, altså fordi de jo så får et forhold til deres børn, der forhåbentlig er meget anderledes end det, de selv har været udsat for, da de var små.

Med andre ord: Det kommer op til overfladen for mange i den alder, hvor de kan få børn. Og i og med at vi jo har en situation i Danmark, hvor kvinder, par, får børn i en stadig højere alder, også når de er 38 år, 37 år eller 39 år, var det så ikke rimeligt, at vi fik kigget på den her frist en gang for alle, i stedet for at vi skal til at diskutere det igen om 3 år, efter hvad jeg kan forudse?

Kl. 16:11

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Så er det ordføreren.

Kl. 16:11

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg anerkender, at der er kvinder, der, når de får børn, står med alle de her oplevelser, som pludselig trænger sig på. Og der synes jeg jo også, at vi som samfund skulle være bedre til at anerkende dem. Vi skal være bedre til at hjælpe dem igennem den oplevelse, både for deres og deres børns skyld.

Jeg synes faktisk, det er ærgerligt, at Dansk Folkeparti har fremsat det her forslag – om det er fjerde eller femte gang, husker jeg ikke helt præcist – men jeg har aldrig hørt Dansk Folkeparti stå og

kræve, at der rent faktisk er den hjælp, som ofrene har brug for. Børnehuse var noget, som S, SF og De Radikale og Enhedslisten i særlig grad ville have. Bedre hjælp til voldtægts ofre var noget, vi i særlig grad ville have, da vi var i opposition, og som jeg ikke hørte Dansk Folkeparti være med til at bakke op om og støtte op om.

Det synes jeg bare er rigtig ærgerligt, for jeg tror, at de her ofre har brug for massiv støtte og bistand, og det skal vi selvfølgelig give dem.

Kl. 16:12

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Der er ikke flere, der har bedt om ordet. Jeg siger tak til ordføreren, og den næste ordfører er hr. Leif Mikkelsen fra Liberal Alliance.

Kl. 16:12

(Ordfører)

Leif Mikkelsen (LA):

Tak for det. Vi har tidligere støttet et lignende forslag fra Dansk Folkeparti, og det gør vi bestemt også her. Seksuelle overgreb på børn er noget af det mest afskyelige, når vi taler om forbrydelser. Vi ved desværre efter en lang række sager, at det er en problemstilling, der ofte først bliver afdækket lang tid efter forbrydelsen, og derfor er det sådan set rigtigt, at det bør være sådan, at uanset tidsforløbet kan den straf falde, som man rettelig har fortjent efter at have foretaget noget, der er så afskyeligt.

Derfor støtter vi forslaget.

Kl. 16:13

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Der er ikke nogen, der har bedt om korte bemærkninger. Jeg siger tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Tom Behnke fra De Konservative.

Kl. 16:13

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Vi kan fra konservativ side støtte beslutningsforslaget her, hvilket vi også har tilkendegivet tidligere ved andre debatter om forældelsesfristen i pædofilisager. Vi er samtidig meget tilfredse med det lovfor-slag, som regeringen har fremsat, og hvormed man trods alt har forlænget forældelsesfristen – dog ikke så lang tid, som vi gerne ville, nemlig lige så lang tid som forslaget lægger op til, altså sådan at der faktisk ikke er nogen forældelsesfrist.

Det er sådan lidt på siden af det her, men jeg kan ikke alligevel ikke, efter at Liberal Alliances ordfører har været på talerstolen, lade være med at sige, at vi også har den holdning, at en af forudsætningerne for, at man rent faktisk kan opklare de her sager så lang tid efter, jo bl.a. er, at man f.eks. har noget dna eller nogle fingeraftryk, som er blevet gemt ud over de 10 år, som vi diskuterede lige før. Men det var sådan en lille sidebemærkning og lidt drilleri over for Liberal Alliance.

På bundlinjen støtter vi beslutningsforslaget her. Vi er enige i, at netop på det her område bør der faktisk ikke være nogen forældelsesfrist.

Kl. 16:14

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Jeg siger tak til ordføreren. Så giver jeg ordet til ordføreren for forslagsstillerne, hr. Peter Skaarup, fra Dansk Folkeparti

Kl. 16:14

(Ordfører for forslagsstillerne)

Peter Skaarup (DF):

Jeg vil sige tak til Folketinget for en seriøs debat om det her beslutningsforslag. Og selvfølgelig specielt tak til Liberal Alliance og De

Konservative og også Venstre for i hvert fald delvis tilslutning til forslaget. Jeg er da glad for, at hr. Karsten Lauritzen sagde, at hvis man skulle vælge mellem den nuværende retstilstand og så en fuldstændig fjernelse af forældelsesreglen, ville man vælge en fuldstændig fjernelse af forældelsesreglen. Det synes vi er godt, for det kunne indebære, at man, hvis ikke nu, hvor regeringen ligesom har bundet sig på hænder og fødder til det, den har fremlagt for nylig i Folketinget, så på et senere tidspunkt med et andet flertal i Folketinget kunne fjerne forældelsesfristen fuldstændig.

For det savner jo faktisk enhver logik, at fordi man nu er fyldt, lad os sige 38 år, f.eks. skal have barn for første gang og bliver opmærksom på den forbrydelse, man har været udsat for som barn, og gerne vil anmelde den og føre en sag i forhold til den – man ved selvfølgelig udmærket godt, hvem det er; man har måske også beviser eller kender nogen, der kan skaffe beviser for forbrydelsen – så nægtes man at føre en sag. Det savner for mig at se helt logik, og jeg synes egentlig, at justitsministeren sagde det meget godt selv: Det er så alvorligt, det er så gruopvækkende, hvad vi har set nogle være udsat for. Jamen hvorfor så ikke sige, at det stadig væk er så alvorligt, at det er så gruopvækkende, når den pågældende er fyldt f.eks. 38 år, at man skal kunne føre en sag i forhold til den pågældende forbrydelse. Selvfølgelig skal man kunne det. Det virker helt logisk, at der skal være mulighed for det.

Generelt må man sige, at pædofili er overgreb mod børn, hvis seksualitet af gode grunde ikke er udviklet, og som derfor bliver udsat for et meget grimt overgreb. De forstår det ikke, og det er ofte voksne mennesker i deres familie og omgangskreds, der har udsat dem for sådan nogle overgreb. Ja, for dem virker det helt uforståeligt, at nogen, de i virkeligheden skulle kunne stole på og regne med og have tillid til, begår meget ødelæggende og krænkende overgreb. Det er ganske forfærdeligt at tænke på.

Det er også sådan, at ofrene for de her overgreb har en langt større risiko for at begå selvmord, udvikle forskellige adfærdsmæssige problemer og måske selv blive pædofile, hvis de ikke får massiv hjælp resten af livet, som vi også har debatteret det her under behandlingen af det her forslag. Forbrydelsen er ekstremt ødelæggende for dem, det går ud over; den er ekstremt dyr for samfundet; den er endvidere et udtryk for, at nogle mennesker er skruet sådan sammen, at de har en lyst til at ødelægge andre mennesker ved hjælp af deres seksualitet. Det er ikke deres mål, men det er i virkeligheden det, der sker, når de går i gang med deres forehavende. Så hvis man kan stoppe pædofile i tide, kan man også redde mange ofre, måske mange andre ofre end det offer, som anmelder en forbrydelse.

Som sagt: Børn har ikke udviklet deres seksualitet, og derfor har de meget svært ved at sætte ord og begreber på et overgreb, de har været udsat for. Det er af oplagte grunde meget tabubelagt, hvad der foregår, hvorfor de fleste børn ikke af egen drift anmelder pædofili. Børn har jo heller ikke samme myndighed eller autoritet som voksne, og derfor kan de ikke bare sådan lige anmelde pædofili selv; de er afhængige af, at der er nogle andre, der hjælper dem til at forstå, hvad de er blevet udsat for, og hvad de er blevet krænkede af i forholdet til den her pædofile, der har begået overgrebet. Men ofte vil det være sådan, at den pædofile selvfølgelig vil forsøge at forhindre barnet i at anmelde overgrebet og vil forsøge at latterliggøre den påstand, som måtte være kommet, og det i sig selv medfører, at mange pædofile går fri.

Det, der er vigtigt her at forstå, er, at der er mange voksne, der som børn er blevet misbrugt af et familiemedlem eller en ven af familien, som har meget ubehagelige minder om den situation. Ofte går de så måske i terapi; de prøver at bearbejde det, der er sket, det, de er blevet presset ud i i forbindelse med overgrebet. Det forekommer også, at det voksne offer, som blev udsat for overgreb i barndommen, når til den konklusion, at nu skal familiehemmeligheden, i anførselstegn, ud, fordi offeret ikke længere kan holde ud at gemme

på den og ruge over den. Det er der jo også lavet fremragende studier af, altså hvor vi har kunnet læse os til, hvordan de ting foregår. Meget ofte er det sådan, at det berømte bæger flyder over, så det stakkels offer ikke længere kan holde på hemmeligheden. Så kommer det ud, og så er det jo vigtigt, at der er nogle, der er parate til at tage over, at der fra samfundets side er nogle, der kan lægges af til. Og det har vi en fælles interesse i at sørge for at der så er.

Kl. 16:20

Med til det hører også, at man skal have mulighed for at anmelde den pågældende sag. Ja, det har man, men i dag sker det så desværre meget ofte, at man bliver afvist, fordi sagen er forældet. Sådan vil det også være i fremtiden med regeringens forslag, desværre. Vi var måske nogle, der troede på, at man ville gøre nok, for at det ikke ville ske, men virkeligheden er, at sådan vil det også være i fremtiden; sådan vil det også være for Lisbeth Zornig Andersen. Hvis hun havde været i den situation som 44-45-årig, at hun gerne ville anmelde det, hun havde været udsat for, så vil hun også i fremtiden med det, regeringen har lagt frem, blive afvist, fordi hun jo så har en alder, hvor det ikke længere kan køre som en sag.

Det, der er det helt grundlæggende, og det er her, vi i Dansk Folkeparti mener, at vi skal være på offerets side, er, at der kan være tilfælde, hvor nogle af de pædofile, der har misbrugt et offer, et barn, gør det igen. De gør det over for andre og har måske gjort det igen mange år, så det vil sige, at hvis det lykkes efter en anmeldelse at føre en sag, der betyder, at den pågældende kan blive dømt for det pågældende forhold, så kan man på den måde også hindre mange andre forhold, for mange af de mennesker, der er pædofile, har desværre en trang til at ville gøre det, de engang gjorde over for et barn, over for andre børn. Så i virkeligheden er det utrolig vigtigt, at det kan lade sig gøre at stoppe pædofile, inden det er for sent, inden der kommer nye overgreb. Og der giver den nuværende retstilstand og også den fremtidige, hvis regeringen ikke ændrer på det, ikke mulighed for, at man i alle tilfælde kan føre en sag ved domstolene i forhold til pædofile.

Som jeg har nævnt nogle gange, ved vi fra den meget højt respekterede samfundsdebattør og tidligere formand for Børnerådet, Lisbeth Zornig Andersen, at det er noget, der er vigtigt for dem, der har været udsat for overgreb, at forældelsesfristen bliver fjernet. Hun har sagt i medierne – det var i Nordjyske her sidste år – i forbindelse med den her debat, at forældelsesfristen, og jeg citerer, »er problematisk, fordi nogle først i en moden alder opnår den styrke, der skal til, før man kan se den slags dæmoner i øjnene og indgive en anmeldelse«. Det er i virkeligheden sagens kerne, også i dag. Rigtig flot sagt af en, der selv har været udsat for det, vi taler om her i dag.

Det var i øvrigt i den forbindelse, at Socialdemokraternes retsordfører, hr. Ole Hækkerup, i TV-avisen udtalte, at han ville bakke op om en forlængelse af forældelsesfristerne på det her område. Der kan man sige, at det jo er meget godt, at der måske kommer en lille forlængelse, men det hjælper altså ikke Lisbeth Zornig Andersen – og andre i hendes situation – der har nået en alder, hvor de ikke vil få kunne hjælp, fordi de altså ligger over det antal år, regeringen vil lægge oven i den nuværende forældelsesfrist.

Det er ikke, fordi det er dårligt – vi skal slet ikke i Dansk Folkeparti kritisere det, som regeringen spiller ud med. Det er da godt, at der sker noget i den retning, men den troværdighed, enhver regering burde have, når den udtaler sig om ting og sager i medierne, kan altså ligge på et meget lille sted. Der kunne jeg efterlyse overensstemmelse mellem det, man siger, og det, man gør.

Kl. 16:24

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Jeg siger tak til ordføreren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, så forhandlingen er slut.

Jeg foreslår, at forslaget henvises til Retsudvalget, og hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

18) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 70:

Forslag til folketingsbeslutning om begrænsning af visse kriminelles adgang til internet under afsoning.

Af Tom Behnke (KF) m.fl.

(Fremsættelse 28.02.2013).

Kl. 16:24

Forhandling

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Justitsministeren.

Kl. 16:25

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak for det, formand. Efter beslutningsforslaget skal regeringen i indværende folketingsår fremsætte et lovforslag, der sikrer, at visse dømte kriminelle ikke får adgang til at begå ny kriminalitet over internettet, mens de afsoner.

Beslutningsforslaget retter sig mod personer, der er dømt for kriminalitet, som er egnet til at blive begået over internettet. Og som jeg forstår forslaget, er det altså ikke nogen betingelse, at den dømte rent faktisk har brugt internettet til at begå noget kriminelt. Det fremgår endvidere af bemærkningerne til beslutningsforslaget, at forslaget retter sig både mod kriminelle, der afsoner fængselsstraffe i kriminalforsorgens institutioner, og mod kriminelle, som på baggrund af en nedsat psykisk funktionsevne er domsanbragt på en institution i de sociale myndigheders regi.

På den baggrund har de fleste nok opdaget, at det ikke kun er mig selv, der står her, men at også min kollega, social- og integrationsministeren, Karen Hækkerup, er til stede i salen i dag til førstebehandling af forslaget. Jeg vil selvfølgelig starte med at udtale mig om den del af forslaget, som handler om indsatte i kriminalforsorgens institutioner. Derefter vil jeg vende tilbage til dem, der er anbragt hos de sociale myndigheder, og hvis forhold som sagt reguleres i Social- og Integrationsministeriets lovgivning.

Jeg vil først lige oplyse, at regeringen af flere grunde ikke kan støtte beslutningsforslaget. Det kommer jeg tilbage til.

Når det gælder kriminalforsorgen, så fremgår det jo af bemærkningerne til beslutningsforslaget, at forslaget primært retter sig mod indsatte i åbne institutioner, idet indsatte i lukkede fængsler allerede efter de gældende regler ikke kan få udleveret en computer med mulighed for internetadgang. Derfor vil jeg selvfølgelig også i det følgende koncentrere mig om de åbne institutioner. Det vil sikkert også være gavnligt for debatten her i dag, at jeg lige starter med at oprids de muligheder, som indsatte efter de nugældende regler har for at bruge internettet i vores åbne institutioner i kriminalforsorgens regi.

Reglerne om adgang til computere og internet i fængslerne afspejler naturligvis, at der er forskel på klientellet i åbne og lukkede institutioner. I de lukkede institutioner, hvor de grovere kriminelle afsoner, er der kun meget begrænset adgang til brug af internet, mens der i de åbne institutioner er, hvad man kan kalde en videregående adgang til brugen af internet.

På pensionerne har beboerne f.eks. mulighed for at have deres egen computer med internetadgang, og der føres ikke systematisk tilsyn med brugen af computeren og internetadgangen. Det er altså på

pensionerne. Det er også en forudsætning for at få tildelt en pensionsplads, at den pågældende ud fra en sikkerhedsvurdering forventes at kunne administrere de lempeligere vilkår på pensionerne.

I de åbne fængsler kan de indsatte i forbindelse med undervisning eller uddannelse få adgang til internettet fra computere, som er opstillet i skolens regi. Fra disse computere er der internetadgang med begrænsede restriktioner. Derudover er der i nogle af de åbne fængsler adgang til at benytte en såkaldt internetcafé i forbindelse med jobsøgning, boligsøgning og den type af aktiviteter. For både skolerne og internetcafeerne er det sådan, at brugen af internet sker, mens der er personale til stede i lokalet, og de indsatte aktiviteter logges, så personalet altså har mulighed for at undersøge den enkeltes internetaktivitet.

Indsatte i åbne fængsler kan derudover få lov til at opstille en computer i deres eget opholdsrum, hvis hensynet til den indsatte uddannelse eller arbejde taler for det. Den indsatte har som udgangspunkt ikke internetadgang fra computeren, og der kan kun udleveres et modem, hvis uddannelses- eller beskæftigelsesmæssige grunde taler for det. Samtidig er det en betingelse, at udleveringen af det her modem skal være ordens- og selvfølgelig også sikkerhedsmæssigt forsvarlig. Hvis en indsat har fået lov til at opstille en computer i sit eget opholdsrum og ønsker at kunne komme på internettet fra computeren, bliver der altså for det første foretaget en helt konkret vurdering af, om der er særlige grunde, der taler for at imødekomme det her ønske. For det andet bliver der foretaget en konkret vurdering af, om det er foreneligt med det, jeg omtalte før, altså de ordens- og sikkerhedsmæssige hensyn, at give den pågældende indsatte mulighed for så at sige at gå på nettet.

Det siger sig selv, at de her nævnte forholdsregler først og fremmest selvfølgelig varetager det hensyn, der ligger forslagsstillerne på sinde, nemlig hensynet til at sikre, at de indsatte ikke bruger internettet til at begå ny kriminalitet. Samtidig sikrer reglerne, at en indsat, som passer et arbejde eller en uddannelse, i særlige tilfælde kan få udleveret et modem, hvis den indsatte beskæftigelse nødvendigvis gør, at han eller hun for den sags skyld har en computer med internetadgang.

Kl. 16:29

Jeg er naturligvis helt enig med forslagsstillerne i, at det er krænkende, hvis en dømt kriminel benytter afsoningen til at begå ny kriminalitet. Det gælder, hvis f.eks. en sædelighedsforbryder bruger internettet til at begå nye krænkelse fra fængslet eller for den sags skyld, hvis en voldsdømt under afsoningen begår vold mod en anden indsat.

Jeg har forstået beslutningsforslaget sådan, at det først og fremmest er muligheden for at få tilladelse til at gå på nettet fra eget opholdsrum, som forslagsstillerne ønsker at indskrænke, og jeg kan selvfølgelig godt få øje på det besnærende i tanken om, at hvis man afskærer brugen af internettet, afskærer man selvfølgelig også muligheden for at misbruge internettet. Men som sagt er der flere grunde til, at vi ikke i regeringen kan støtte forslaget.

For det første sikrer de gældende regler, at det jo som sagt konkret skal vurderes, om der er en risiko for misbrug, før der gives adgang til internettet og uden overvågning. Det indebærer på den ene side, at den indsatte, som har et fagligt behov for internetadgang, og som har reelle hensigter, kan få udleveret et modem, og på den anden side, at adgangen til internettet kan nægtes eller ophæves, hvis altså ordens- og sikkerhedsmæssige hensyn taler for det. De gældende regler er således efter min opfattelse udtryk for en fornuftig balance mellem på den ene side hensynet til at forebygge ny kriminalitet og sikre orden og sikkerhed og på den anden side hensynet til at støtte de indsatte i deres resocialiserende beskæftigelse. Det synes jeg er en balance, vi skal fastholde.

Jeg har naturligvis noteret mig, at forslagsstillerne har peget på nogle enkeltstager, hvor indsatte tilsyneladende har misbrugt deres

internetadgang fra et fængsel, men generelt at udelukke en større gruppe indsatte fra internetadgang, blot fordi nogle enkelte har misbrugt adgangen, mener regeringen ikke er hensigtsmæssigt. Men hvis der skulle vise sig at være et enkelt tilfælde, hvor en indsat ikke har forstået at administrere sin internetforbindelse på en ordentlig måde, f.eks. ved at overlade brugen til andre indsatte, er det selvfølgelig klart, at så skal der reageres prompte og også med den fornødne konsekvens.

For det andet rejser beslutningsforslaget spørgsmål om, hvilke indsatte der i givet fald skulle være underlagt de yderligere restriktioner, som forslaget så lægger op til. Der står i beslutningsforslaget, at det sigter på kriminelle, der er dømt for kriminalitet, som er egnet til at blive begået over internettet. Forslagsstillerne tænker i den forbindelse navnlig på børneporno og andre seksuelle krænkelse, stalking, hacking, visse former for bedrageri og anden it-kriminalitet.

Jeg er for så vidt enig i, at de nævnte former for kriminalitet er egnet til at blive begået over internettet, men derudover er der for mig at se en lang række andre former for kriminalitet, som kan begås ved hjælp af internettet, men som ikke nævnes af forslagsstillerne. Det gælder jo eksempelvis trusler, narkokriminalitet eller for den sags skyld blasfemi eller f.eks. falsk anmeldelse. For mig at se vil det være mere end vanskeligt at udskille de kriminalitetstyper, som – i citationstegn – er egnede til at blive begået via internettet, uden at det bliver pænt sagt noget vilkårligt.

Endelig synes jeg, at det er problematisk, at forslagsstillerne vil bruge de foreslåede særforanstaltninger, uanset om den indsatte rent faktisk har begået noget kriminelt ved hjælp af internettet eller ej, og uanset hvordan den indsatte forhold i øvrigt har været under en afsoning.

Jeg vil endnu en gang gerne understrege, at jeg selvfølgelig har forståelse for den overordnede intention bag beslutningsforslaget, men som jeg har været inde på, indebærer de ændringer, som beslutningsforslaget lægger op til, ikke en forbedring i forhold til de gældende regler – tværtimod. Jeg vil derfor gerne gentage, at de gældende regler efter min opfattelse netop sikrer, at der for det første foretages en konkret vurdering, før der gives adgang til internettet, at der for det andet konkret tages højde for den begåede kriminalitet, og at der for det tredje konkret kan tages hensyn til den enkeltes forhold under afsoningen.

Når det gælder kriminelle, som på grund af nedsat psykisk funktionsevne er domsanbragt på en institution i de sociale myndigheders regi, skal jeg henlede opmærksomheden på, at social- og integrationsministeren så sent som den 27. februar her i år – 2013 – har fremsat et lovforslag om netop dagens emne. Med lovforslaget foreslås det bl.a. at indføre indskrænkninger i domsanbragtes adgang til telefon og internet, så den anbragtes brug af telefon og internet kan på høres eller overvåges, når det skønnes nødvendigt af ordens- og sikkerhedsmæssige hensyn, herunder for at forebygge eller forhindre kriminalitet.

Kl. 16:35

I tilfælde, hvor det ikke er tilstrækkeligt, vil der også med forslaget blive skabt mulighed for om nødvendigt at afbryde den anbragtes telefon- eller internetforbindelse.

Det er regeringens opfattelse, at de her foreslåede regler er udtryk for en fornuftig balance mellem på den ene side hensynet til at forebygge kriminalitet og sikre orden og sikkerhed på institutionerne og selvfølgelig på den anden side hensynet til at støtte de anbragte i deres resocialiserende udvikling. I øvrigt har jeg aftalt med social- og integrationsministeren som sagt, at hun er til stede her i salen i dag og vil besvare eventuelle spørgsmål om lovforslaget.

Afslutningsvis vil jeg gentage, som jeg startede med at sige, at regeringen af de grunde, som jeg her har været inde på, ikke kan støtte beslutningsforslaget.

Kl. 16:35

Kl. 16:38

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Der er en enkelt kort bemærkning, hr. Tom Behnke.

Kl. 16:36

Tom Behnke (KF):

Tak for en meget lang tale. Jeg har to spørgsmål. Det første, som jeg vil stille nu, er: Hvordan resocialiserede man indsatte, før internettet blev opfundet?

Kl. 16:36

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ministeren.

Kl. 16:36

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Jeg er helt sikker på, at der er skrevet rigtig mange, lange bøger om, hvordan man i kriminalforsorgen igennem de senere mange årtier har forsøgt at resocialisere folk. Resocialisering og mulighederne for resocialisering udvikler sig jo. Eksempelvis udvikler mulighederne for uddannelse sig også i kriminalforsorgen. I den aftale, som hr. Tom Behnkes parti og hr. Tom Behnke selv har været med til at lave, om en flerårsaftale for kriminalforsorgen er der mere fokus på uddannelse. De initiativer, der er taget der, blev ikke taget for årtier siden.

Min pointe er, at tingene udvikler sig. It er en del af resocialiserende initiativer og aktiviteter i kriminalforsorgens institutioner, og det synes jeg faktisk at det skal blive ved med at være, fordi det bliver håndteret på den måde, at på den ene side sker det under behørigt tilsyn, som jeg håber at jeg har redegjort for, og på den anden side kan det være med til at understøtte de indsattes forhåbentlig succesfulde udgang fra kriminalforsorgen. Og vi har jo alle sammen en interesse i, at de ikke kommer igen igen.

Kl. 16:37

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Hr. Tom Behnke.

Kl. 16:37

Tom Behnke (KF):

Jamen til trods for disse betryggende forhold ser vi så bare igen og igen, at reglerne bliver overtrådt, og at der begås fornyet kriminalitet, det er jo det, der er problemet. Men mit spørgsmål handler sådan set om, at man sagtens kan resocialisere, uden at der gives adgang til internettet. Det har man gjort i tusind år, og det kan man sådan set også godt gøre fremadrettet.

Det betyder ikke, at internettet ikke er en god ting i forhold til en resocialiserende indsats, og det kan det sagtens være for andre indsatte, men lige præcis for den her type indsatte er det, vi siger: Lad nu være, risikoen er simpelt hen for stor!

Det andet spørgsmål, jeg har, for nu er vi ligesom blevet enige om, at det altså ikke er et argument, der holder, er, om det er en menneskeret at have adgang til internettet. Er det sådan, at vi kræver nogen konventioner eller lignende, ved at folk, der er dømt for pædofili, bliver afskåret muligheden for at have adgang til internettet, altså, er det en krænkelse af menneskerettighederne?

Det er sådan mere for at høre, hvad regeringens holdning til det her beror på.

Kl. 16:38

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ministeren.

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Jeg tror, uden at det skal virke polemisk, at der selv før regerings-skiftet fandtes computere i Kriminalforsorgens regi, som også indsatte havde adgang til. Det kan næppe komme som nogen overraskelse for Det Konservative Folkeparti, som har siddet på justitsministerposten i de foregående 10 år, at computere bruges som led i undervisningen, at internetadgang så at sige også bruges som en del af de resocialiserende aktiviteter.

Det synes jeg er godt, for vi har alle sammen en interesse i, at dem, der sidder i vores fængsler, kommer succesfuldt ud derfra, således at de ikke vender tilbage, men hvis de vender tilbage, så ved vi jo, at der står et offer ude på den anden side af fængselsmurene, og det er det, vi alle sammen skal undgå. Derfor skal vi styrke resocialiseringsindsatsen.

Jeg er meget tilfreds med, at den nye flerårsaftale for kriminalforsorgen, som Det Konservative Folkeparti er medunderskriver af, også styrker både uddannelse og resocialiseringsaktiviteterne i øvrigt, og her spiller computer- og internetadgang under de kontrollerede former, som det er, selvfølgelig en rolle, og det vil det også gøre i fremtiden.

Kl. 16:39

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Jeg siger tak til ministeren. Så går vi over til ordførerrækken. Hr. Karsten Nonbo for Venstre.

Kl. 16:39

(Ordfører)

Karsten Nonbo (V):

Der kommer her et beslutningsforslag fra Det Konservative Folkeparti om, at man absolut skal have stoppet kriminelles adgang via internettet til at fortsætte deres kriminalitet, når de sidder inde. Jeg må indrømme, at da jeg læste det første gang, var min tanke, at nu vil De Konservative sparke en åbentstående dør ind. Det tør jeg så ikke sige, for vi har jo desværre set resultater, som viser, at det er det, der sker.

Men jeg vil også gerne takke justitsministeren for en god tale, i hvilken han kom bredt omkring og fik forklaret, hvordan tingene er.

Min tro er egentlig, at der er lovgivning og bekendtgørelser, som tager højde for det. Det er måske mere at få omsat de love og bekendtgørelser til virkelighed. Hvad er det, der foregår i den virkelige verden? Det er, om det overholdes, så det er måske mere håndhævelsen af de ting, der er, vi skal se mere på. Har Kriminalforsorgen mulighed for virkelig at sørge for, at de restriktioner, der er, overholdes?

Men jeg kan give hr. Tom Behnke det ord, at hvis der bare er den mindste smule at komme efter med hensyn til manglende værktøjer, er vi i Venstre på De Konservatives side lige med det samme for at få indført dem, for det kan ikke passe, at man f.eks. kan sidde inde, dømt for pædofili, samtidig med at man skriver ud til en masse unge piger og drenge om sine seksuelle fortræffeligheder, var jeg lige ved at sige. Det kan ikke nytte noget, at man sidder inde og fortsat driver svindlervirksomhed, hvis man sidder inde for bedrageri. Det kan heller ikke nytte noget, hvis man er dømt for overtrædelse af straffelovens § 265 og gentagne gange har overhørt advarsler, fortsat kan sidde og stalke og skrive til personer, som man ikke må genere.

Så vi vil se meget grundigt på det og stille spørgsmål i forbindelse med udvalgsarbejdet, for er der bare den mindste flig af sandhed i, at der kræves ændret lovgivning og bekendtgørelse, er vi med med det samme, men det er nok mere administrationen af gældende love og rettigheder, der skal ses på. Er der de rigtige værktøjer, er der de rigtige ressourcer? Jeg var lige ved at sige, at på det område burde det jo være, som man ser i forholdet Vesten kontra Østen. I Vesten

er alt tilladt, indtil det bliver forbudt. I Østen, som jeg mere vil betragte fængslerne som, er alt forbudt, indtil det modsatte er tilfældet, altså at det er tilladt. Det er nok mere det, vi skal se på, og vi skal kun tillade det, der kan holde dem kriminalitetsfri, mens de sidder inde.

Så vi kan helt tilslutte os tankerne i beslutningsforslaget, og som sagt håber jeg ikke, det er nødvendigt at gøre andet end at stramme op på administrationen. Tak.

Kl. 16:42

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Jeg siger tak til ordføreren. Den næste ordfører er fru Julie Skovsby fra Socialdemokraterne.

Kl. 16:42

(Ordfører)

Julie Skovsby (S):

Da vores ordfører, hr. Ole Hækkerup, ikke kan være til stede, vil jeg læse den socialdemokratiske ordførertale op.

Med dette forslag ønsker De Konservative, at indsatte i fængslerne ikke skal kunne begå ny kriminalitet via internettet. Den holdning har Socialdemokraterne også. Alligevel kan vi ikke støtte beslutningsforslaget.

I dag er det sådan, at indsatte i lukkede fængsler ikke kan få udleveret en computer med internetadgang. I åbne fængsler er der til udannelse, boligsøgning, jobsøgning m.v. adgang til internettet i begrænset omfang, men kun når der er personale til stede, eksempelvis på internetcafé. Derudover bliver adfærden på nettet logget. Endelig kan der i særlige tilfælde gives adgang til, at indsatte kan have computer og gå på nettet fra eget opholdsrum. Som justitsministeren har redegjort for, kræver det, at der foretages en konkret vurdering af den enkelte. Alt dette er for at sikre, at indsatte ikke begår kriminalitet på nettet, simpelt hen fordi det ville være krænkende, hvis en indsat benyttede afsoningen til at begå ny kriminalitet.

I forslaget henvises der til enkeltsager, hvor det faktisk er lykkedes en kriminel at begå ny kriminalitet via nettet fra fængslet. Enhver af sådanne sager er en for meget, og vores system skal kunne fange den slags. Derfor kan jeg godt følge intentionen bag dette forslag, men at rulle generelle regler ud fra Folketingets side tror jeg ikke vil virke godt, netop fordi det vil lægge sig i vejen for den konkrete vurdering af den enkelte.

Endelig nævnes i forslaget folk med psykisk nedsat funktionsevne, og regeringen har den 27. februar fremsat lovforslag om netop det. Vi kan støtte intentionen. Regeringen har fremsat forslag om at indføre indskrænkninger i psykisk syges adgang, og vi mener, at der skal være en konkret og individuel regulering i fængsler og institutioner, sådan at nettet ikke giver adgang til at begå ny kriminalitet.

På den baggrund afvises forslaget.

Kl. 16:45

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Jeg siger tak til ordføreren. Den næste ordfører er fru Pia Adelsteen fra Dansk Folkeparti.

Kl. 16:45

(Ordfører)

Pia Adelsteen (DF):

Tak for det. I modsætning til de to tidligere ordførere går vi fuldt og helt ind for det her forslag. Jeg synes faktisk, at det er rigtig godt. Jeg synes, at der er noget, man misser i de pointer, der har været tidligere, nemlig at det her forslag jo primært retter sig mod kriminalforsorgens øvrige institutioner og ikke mod de tilfælde, hvor vi ligesom godt ved at man ikke må bruge computere. Det står jo også klokkeklart i forslaget, at det retter sig mod de tilfælde, hvor man

godt må bruge computere. Ellers var det ligesom lidt overflødigt at fremsætte forslaget.

Så er det jo rigtig godt, at der er fremsat et forslag af social- og integrationsministeren den 27. februar, har vi fået at vide. Det her forslag er fremsat den 28. februar, så jeg ved ikke, om det er, fordi man har skyndt sig, eller hvad man har, men de ligger i hvert fald meget tæt op ad hinanden.

Jeg synes under alle omstændigheder, at det må være sådan, at bare der er ét tilfælde, hvor sådan noget her sker, så skal man gøre noget. For Dansk Folkeparti er det altså sådan, at når man kommer i fængsel, fordi man har begået noget ulovligt, så må det godt opfattes som en straf. Det er det jo faktisk. At vi så også hjælper folk og prøver på at forhindre, at de kommer ud i kriminalitet igen osv. osv., er noget helt andet. Der er altså noget retfærdigt i at give en straf, når en person har begået noget ulovligt. Og hvis man har begået noget ulovligt ved brug af internettet, må det da give mening at sige, at så får man altså ikke lov til at bruge internettet, mens man – hvad hedder det? – afsoner sin straf. Det er godt, at vi har en minister, der lige kan mime, så jeg kan huske ordene.

Derfor støtter vi forslaget. For bare vi kan undgå det én gang, er det i orden.

Kl. 16:47

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Jeg siger tak til ordføreren. Den næste ordfører er fru Karina Lorentzen Dehnhardt fra SF.

Kl. 16:47

(Ordfører)

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Det bliver så sidste gang, jeg optræder i teenighed i dag – endnu en gang SF, Radikale og Enhedslisten under én hat. Vi har lige landet, ja, det var i efteråret, men det føles, som om det stadig væk er meget nærværende, en kriminalforsorgsaftale, som sætter massivt ind i et uddannelsessats. Det gør vi selvfølgelig, fordi vi er optaget af at forhindre, at der kommer et næste offer. Når vi ved, at indsatte er enormt dårligt kørende, når det handler om at være rustet til arbejdsmarkedet, og at beskæftigelse og uddannelse er noget af det mest kriminalitetsdæmpende, man overhovedet kan finde, så giver det jo mening at sætte ind her.

Men uddannelse i dag kræver i mange tilfælde en computer. Nu har jeg lige været ude at besøge Sønder Omme i torsdags, og det er altså sådan, at det er et forlangende, at det, hvis man skal tage en eksamen, faktisk skal foregå på computer. Så det kan altså i nogle tilfælde være ret nødvendigt at være i besiddelse af sådan en. Jeg har også tidligere hørt beretninger om indsatte, som har måttet skrive hele opgaver i hånden, og som ikke havde basale muligheder for at foretage søgninger og opslag. Så derfor tror jeg, vi må konstatere, som justitsministeren har sagt det, at tiderne har ændret sig, og at computere er et væsentligt redskab, når man tager uddannelse.

Men det er klart, at der skal gives lov til at bruge computere med en vis omtanke, og det er da også sådan, at de i Kriminalforsorgen har taget hensyn til, at der, hvor man afsoner for de groveste forbrydelser, nemlig i lukket regi, er der en meget begrænset adgang med lukket net – det var i øvrigt noget, vi vedtog i den forrige aftale om kriminalforsorgen under den borgerlige regering – mens der på pensionerne er en mere åben adgang. Det vil sige, at man altså laver en form for vurdering af de indsatte i forhold til, hvor bred en adgang til internettet de skal have. Det er en faglig vurdering, som man foretager ude i Kriminalforsorgen, og det er jeg fuldstændig tryk ved, og jeg tror, vi skal overlade det til Kriminalforsorgen selv. Der er mulighed for at fratage folk computeradgang, hvis det er, at man har en frygt for, at de begår ny kriminalitet.

Er det så sådan, at det overhovedet ikke vil ske? Nej, formentlig vil man kunne finde et enkeltstående tilfælde en gang imellem, hvor

en indsat forbryder sig imod den tillid, der er vist ham, og bruger computere til noget, han ikke skal bruge dem til. Det har vi så heldigvis også et sanktionssystem der kan rette op på, men det er jo altså også sådan, at når vi giver en indsat udgang eller prøveløsladelse i tillid, så er der altså nogle, der vælger at bryde den. Det synes vi ikke skal komme alle de andre, som faktisk godt kan finde ud af at opføre sig pænt, til last.

Når vi nu har en snak om computere her i dag, vil jeg da også godt sige til Folketingets oplysning, at det faktisk er meget basalt at have adgang til computere i dag. Der er faktisk rigtig mange ting, som man er nødt til at foretage sig digitalt. Vi har NemID, vi har PBS, vi har netadgang osv., men det er der altså mange indsatte som ikke har. De kan ikke ordne basale ting fra fængslet, som f.eks. at få adviseret banken om, at der altså ikke kommer kontanthjælp, som kan betale hushjælpen, man kan ikke søge en ny bolig, hvis man står boligløs efter en løsladelse, man kan ikke kontakte myndighederne, man kan ikke skrive til kommunen osv. Så jeg tror sådan set, at man i en eller anden udstrækning skal udbrede de her internetcafeer, for der er faktisk nogle steder, man kan det, til resten af Kriminalforsorgen, for det kunne løse rigtig mange problemer, som bliver rigtig dyre at løse bagefter, hvis ikke man får det gjort digitalt. Vi kan faktisk kontrollere det, så derfor er det også smart.

Så jeg vil sige, at jeg synes, vi skal sikre, at man ikke kan bruge internettet til at begå kriminalitet, og det har vi sådan set også procedurer for, og vi har sanktioner, hvis det skulle ske, hvis uheldet skulle være ude, men jeg synes faktisk også, at det kunne være tiltrængt med en debat om, at der er en gruppe borgere, som sidder fængslet, og som ikke har adgang til basale digitale muligheder.

I forhold til domsanbragte i Kriminalforsorgen har jeg netop forstået, at der er et lovforslag på vej fra socialministeren, og jeg kan i hvert fald huske, at jeg har besøgt en af de institutioner, som ikke er Kriminalforsorgen, hvor man simpelt hen ikke har haft muligheder for at lave det her indgreb, men det kommer der rent faktisk nu. Så jeg synes, at alting er, som det skal være, men selvfølgelig skal vi observere, hvordan det går – man skal aldrig sige aldrig. Men det betyder i hvert fald, at vi ikke kan støtte det beslutningsforslag, som ligger her.

Kl. 16:52

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Jeg siger tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Leif Mikkelsen fra Liberal Alliance.

Kl. 16:52

(Ordfører)

Leif Mikkelsen (LA):

Tak for det. Hvis man lytter til talerne her i dag, kan man jo høre, at der sådan set er et flertal, der er enig i intentionerne med det her forslag. Og ministeren blev rost for at holde en meget lang og grundig tale. Jeg skal undlade at bevæge mig ind i, om det er sådan, som det ofte hænger sammen, at jo dårligere en sag, man har, jo længere taler man. Men nej, det er sikkert ikke tilfældet her, vil jeg tro.

Men modsat andre, som kun har intentioner, vil vi så til gengæld kunne støtte forslaget fuldt og helt, for uanset ministerens lange tale kan man jo ikke snakke sig fra, at eksemplerne i bemærkningerne til det her lovforslag taler deres eget tydelige sprog. Og derfor skal vi jo lige minde hinanden om, at når nogle er frihedsberøvet, er der intet problem i at formene dem adgang til internettet, hvor de ellers får muligheden for at gentage deres kriminalitet. Og det er præcis det, eksemplerne illustrerer.

Derfor er der sådan set god grund til at gennemføre det her, så det har en naturlig konsekvens på den måde, at de, der har været ofre for kriminaliteten, kan være i fred for dem, der nu er frihedsberøvet i den periode, det drejer sig om. Det er sådan set en menneskeret for ofrene. Og det er ikke en ret for de kriminelle at have adgang til det

her. Så jeg håber sådan set meget, at den lange tale og de gode intentioner en dag bliver omsat til, at det her bliver gennemført. Og derfor er det et godt forslag fra Det Konservative Folkeparti, som vi kan støtte.

Kl. 16:53

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Jeg siger tak til ordføreren. Og så giver jeg ordet til ordføreren for forslagsstillerne, hr. Tom Behnke, De Konservative.

Kl. 16:54

(Ordfører for forslagsstillerne)

Tom Behnke (KF):

Tak for det. Det interessante i den her debat er jo, at man kunne spørre hos alle ordførere – dem, der nu var til stede – at der er en enighed om, at der skal ske noget. Selv regeringen er enig i, at der skal ske noget. Socialministeren har fremsat forslag om at få strammet op. Spørgsmålet er jo så bare: Hvor langt er man villig til at gå? Hvor langt vil man gå, med hensyn til hvordan bevisbyrden skal vende, i forhold til om indsatte skal have internetadgang, hvad enten det er via mobiltelefon eller via computer? Og der har socialministeren jo fremsat et forslag.

Men for mig at se vender det forkert, forstået på den måde, at udgangspunktet for, om man skal have den her adgang eller ej, er forkert. For det er jo det, der også blev sagt af justitsministeren, der refererede til det: at i forhold til dem, der er domsanbragt på sociale institutioner, *kan* man begrænse adgangen til internettet, *når* det er nødvendigt. Det er ret væsentlige ord, for det betyder jo, at den, der er domsanbragt, som udgangspunkt har adgang til internettet, men at man *kan* begrænse det, *når* det er nødvendigt. Og det betyder, at det er personalet på institutionen, der skal bevise og dokumentere, at vedkommende ikke skal have adgang til internettet, for ellers har man det som udgangspunkt.

Det er det, der er problemet. Det, der er årsagen til, at jeg har fremsat det her beslutningsforslag, eller at vi har gjort det fra konservativ side – vi er jo selvfølgelig nogle stykker, der står bag forslaget – er, at bevisbyrden i dag vender forkert. Det betyder, at udgangspunktet er, at de indsatte både på nogle af kriminalforsorgens institutioner og på nogle sociale institutioner har adgang, medmindre der er grunde til at begrænse den adgang. Det betyder, at man i langt de fleste tilfælde er nødt til at give den her adgang, og så må man vente og håbe på det bedste, og i det omfang at vedkommende så overskrider grænserne for, hvad computeren må bruges til, måske endda begår fornyet kriminalitet via computeren, så kan man gribe ind og sige: Så må du ikke længere. Men der har vi jo allerede nye ofre, og det er det, der er problematisk.

Jeg synes, det er problematisk, at man i den her debat og diskussion slet ikke forholder sig til det, som er problemet, nemlig at som reglerne er i dag, og selv med det nye forslag fra regeringen, er det personalet, der skal argumentere for og dokumentere, at man som domsanbragt ikke skal have adgang til det. Selv hvis man er dømt for en forbrydelse, som netop er egnet til at blive begået via internettet – det kan være pædofilidømte – er det personalet, der har bevisbyrden for, at der ikke skal gives internetadgang.

Jeg synes, det vender helt, helt forkert. Og det er jo altså sådan, at det ikke er en menneskeret at have adgang til internettet. Det er det ikke, og det er heller ikke en forudsætning for resocialisering. Jeg ved godt, at det i mange tilfælde kan hjælpe og være nemmere, også i forhold til uddannelse, ja, men det betyder jo ikke, at de, som er dømt og anbragt, fordi de har begået forbrydelser, der er egnet til at begå via internettet – det kan være pædofilidømte, det kan være hackete, det kan være it-kriminelle, det kan være bedragerer osv. – så som udgangspunkt skal have internetadgang, og at vi så må håbe på det bedste. Det er det, der er problemet. Det er også det, der er problemet i de eksempler, som er beskrevet i beslutningsforslagets be-

mærkninger. Det er jo netop en række eksempler, hvor man har været inde at vurdere og givet lov og givet adgang, og hvor det så er blevet misbrugt – og misbrugt til at lave fornyet kriminalitet. Det er det, som er problemet.

Vi syntes fra konservativ side, at det var relevant at fremsætte det her beslutningsforslag og har arbejdet på det et stykke tid, og det tidsmæssige sammenfald, der er mellem fremsættelsen af det her forslag og ministerens forslag, er i virkeligheden en tilfældighed. Det kunne være, at vi kunne have behandlet begge forslag i dag. Så havde det måske været lidt nemmere at tage diskussionen samlet set. Men fred være med det.

Jeg vil alligevel på bundlinjen her sige – idet jeg først selvfølgelig takker de partier, som har bakket op om forslaget, specielt Dansk Folkepartis ordfører, som netop har forstået, hvad det er, det her forslag går ud på – at der altså er en forskel på tilgangen til, om man som udgangspunkt har en internetadgang, eller om man som udgangspunkt ikke har en internetadgang.

Så vil jeg også, som jeg har nævnt det tidligere, sige tak til regeringen for, at man trods alt gør noget, altså i vores satspuljeforligskreds, hvor man har afsat penge til at prøve at få strammet op på det her. Vi håber, at det kommer til at gå, men vi vil følge det nøje, og det er forhåbentlig sidste gang, at vi ser det her beslutningsforslag. Vi vil håbe på, at det, regeringen har sat i værk sammen med forligskredsen bag satspuljen, kommer til at virke, men jeg frygter desværre, at det ikke kommer til det. Jeg frygter desværre, at vi kommer til at se nye ofre, og så er det helt sikkert, at vi fra konservativ side vil gentage vores opfordring til, at udgangspunktet må være, at man ikke har internetadgang, når man er domsanbragt for en forbrydelse, der er egnet til at blive begået netop via internettet. Men tak for debatten.

Kl. 16:59

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Jeg siger tak til ordføreren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet i den her sag, så er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

19) 1. behandling af lovforslag nr. L 209:

Forslag til lov om vikarers retsstilling ved udsendelse af et vikarbureau m.v.

Af beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen).

(Fremsættelse 17.04.2013).

Kl. 16:59

Forhandling

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Forhandlingen er åbnet. Hr. Hans Andersen.

Kl. 16:59

(Ordfører)

Hans Andersen (V):

Tak for det. Indtil nu har vikararbejde ikke været specifikt lovreguleret i Danmark. L 209, som vi skal behandle i dag, er et forslag til ny lov, der gennemfører et EU-direktiv fra 2008 om vikararbejde. For-

målet er at beskytte vikaransatte i vikarbureauer, forbedre kvaliteten af vikararbejde ved at indføre et ligebehandlingsprincip, der gælder for vikaransatte, anerkende vikarbureauer som arbejdsgivere og etablere passende rammer for vikararbejde med henblik på at skabe arbejdspladser og fleksible former for arbejde.

Direktivet skulle have været gennemført i dansk ret senest den 5. december 2011, men forhandlinger mellem arbejdsmarkedets parter om implementeringen og særlig ligebehandlingsprincippet har forsinket processen. Nu ser det imidlertid ud til, at parterne er nået til enighed om en løsning, som det ses her i forslaget. Med den nye lov sikres det, at vikardirektivets ligebehandlingsprincip bliver gældende, det vil sige, at vikarbureauerne forpligtes til at sikre, at vikarer mindst skal behandles på lige fod med de fastansatte medarbejdere, når de sendes ud på forskellige brugervirksomheder. Det gælder i forhold til arbejdstidens længde, overarbejde, pauser, hvileperioder, natarbejde, ferie, helligdage og aflønning. Samtidig indeholder forslaget en adgang til at fravige ligebehandlingsprincippet, hvis vikarerne er omfattet af en kollektiv overenskomst på det relevante område. I den forbindelse stilles et krav om, at der skal være mindst en af de mest repræsentative danske arbejdsmarkedsparter i overenskomsten. I praksis vil det være overenskomster, der hører under DA og LO, for visse ansættelsesområder er det FA, AC og FTF samt KL, regionerne og staten. Udenlandske og ikkerepræsentative overenskomster vil dermed ikke kunne bruges til at fravige princippet.

Lovens kapitel 3 handler om de forpligtelser, brugervirksomhederne skal have, en undtagelse er dog, hvis virksomheden kan dokumentere, at vikarer på grund af kollektive overenskomster er sikret samme ret. Det drejer sig bl.a. om information, om eventuelle ledige stillinger i virksomheden og adgang til kollektive faciliteter og goder.

En anden del af den her nye lov er, at bureauerne ikke må forhindre en vikar i at blive fastansat eller indgå en arbejdsaftale på virksomheden efter udsendelsens ophør. Bureauet må på den anden side heller ikke kræve betaling fra vikaren for at hjælpe med en fastansættelse eller arbejdsaftale. Det nævnes desuden, at en vikar efter anmodning til bureauet skal have ret til at få oplysninger om de ansættelsesvilkår, der er gældende under udsendelsen til en brugervirksomhed.

De økonomiske konsekvenser forventes at være begrænsede, men nogle af vikarbureauerne vil få øgede udgifter i forbindelse med ligebehandling og administration.

Til sidst kan det nævnes, at loven vil træde i kraft den 1. juli 2013.

I Venstre mener vi, at der er en række gode grunde til at stemme ja til det her forslag. En af de væsentligste er, at vi modvirker social dumping på vikarområdet, vikarernes rettigheder sikres, og samtidig implementeres direktivet i den danske lov på en fleksibel måde, og det er en fordel for den store organiserede del af vikarbranchen. De bureauer, der gennem mange år har aftalt regler og ordninger, som sikrer ordentlige løn- og ansættelsesvilkår, kan altså fortsætte med at anvende deres overenskomster. Som endnu en god grund kan nævnes, at Europa-Kommissionen har reageret på Danmarks manglende implementering. Vedtagelsen af loven haster derfor, hvis vi skal undgå en traktatkrænkelssag.

Så på den baggrund vil Venstre stemme for lovforslaget.

Kl. 17:03

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Jeg siger tak til ordføreren. Der er et par korte bemærkninger. Hr. Finn Sørensen.

Kl. 17:04

Finn Sørensen (EL):

Tak. Tak til ordføreren for fremlæggelsen. Ordføreren nævnte, at der er en mulighed for at fravige ligebehandlingsprincippet ved kollektiv

overenskomst. Mener ordføreren, at den måde, det er beskrevet på, er tilstrækkelig til at sikre, at vikarer, der er omfattet af en sådan fravigende kollektiv overenskomst, er sikret de samme rettigheder, som er beskrevet i direktivet, og som vil være gældende for ikkeoverenskomstdækkede vikarer?

Når jeg spørger – jeg vil gerne lige begrunde det – er det selvfølgelig, fordi der jo kun stilles en eneste betingelse, for at fravigelsen er gyldig, og det er, at mindst en af parterne er en såkaldt repræsentativ part på det danske arbejdsmarked. Mener ordføreren, at det er en tilstrækkelig sikkerhed for, at overenskomstdækkede vikarer ikke risikerer at blive ringere stillet, end hvis de ikke var omfattet af sådan en overenskomst?

Kl. 17:05

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Ordføreren.

Kl. 17:05

Hans Andersen (V):

Jeg mener sådan set, at arbejdsmarkedets parter her har fundet en fornuftig løsning til at implementere vikardirektivet i Danmark. Det nævnes, at hvis man skal fravige det, så handler det om, at en af de repræsentative parter på arbejdsmarkedet skal være repræsenteret i den her overenskomst. Det synes jeg sådan set er en fornuftig og fleksibel måde at håndtere den udfordring, vi har i forhold til ligebehandlingsprincippet, på. Så jeg er sådan set tilfreds med den løsning, der er fundet.

Kl. 17:05

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Spørgeren.

Kl. 17:05

Finn Sørensen (EL):

Nu spurgte jeg jo ikke, om ordføreren mener, at arbejdsmarkedets parter har fundet en fornuftig løsning. Jeg spurgte, om ordføreren mener, at der er tilstrækkelig sikkerhed for i det redskab, der beskrives for fravigelse, at vikarens rettigheder sikres, sådan som de er beskrevet i direktivet, og som de er beskrevet i loven, for så vidt angår vikarer, der ikke er omfattet af sådan en overenskomst.

Kl. 17:06

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Ordføreren.

Kl. 17:06

Hans Andersen (V):

Jeg mener, at vikarens rettigheder er sikret med de formuleringer, vi er nået frem til her. Det mener jeg sådan set at de er. Samtidig har arbejdsmarkedets parter jo også givet håndslag på, at det er den måde, vi kunne implementere det her direktiv på i dansk lovgivning. Det er jeg sådan set meget tilfreds med. Så jeg har en tro på og er overbevist om, at det her sådan set er den løsning, der gør, at vi kan sikre også vikarens rettigheder.

Kl. 17:06

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Så er det hr. Bent Bøgsted.

Kl. 17:06

Bent Bøgsted (DF):

Tak. Det er jo et lidt, hvad kan man sige, spændende lovforslag. Man kan ikke rigtig finde ud af, om det egentlig løser de problemer, det skal løse, når det kommer til stykket. Jeg skal lige høre Venstres ordfører, hr. Hans Andersen: Hvad er forskellen på det lovforslag, der ligger nu, og det, der var, dengang der var en VK-regering, som ikke

mente, at der var behov for at lave et indgreb i vikarordningen?

Hvad er der sket siden dengang, siden Venstre nu kan stemme for et forslag om indgreb i vikarordningen, men ikke kunne det, dengang VK havde magten?

Kl. 17:07

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Ordføreren.

Kl. 17:07

Hans Andersen (V):

Nu kan jeg ikke på stående fod redegøre for detaljerne og give et rigtig kvalificeret svar, da jeg ikke var medlem af Folketinget i den periode, hr. Bent Bøgsted henviser til. Men det, vi har noteret os i Venstre, er, at arbejdsmarkedets parter er nået til enighed om en løsning. Det er rigtigt, at det har taget lang tid, nemlig fra 2008 og så til i dag. Man kan synes, at det har taget for lang tid, men nu er man i hvert fald nået til enighed om en løsning, og den bakker vi op om i Venstre.

Kl. 17:08

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Hr. Bent Bøgsted.

Kl. 17:08

Bent Bøgsted (DF):

Jamen det er også helt fint. Jeg forstår udmærket ordføreren. Det er svært at svare, hvis man ikke har været i Folketinget dengang.

Noget andet er, at der står, at det gælder for et dansk eller et udenlandsk vikarbureau. Mener hr. Hans Andersen så, at de problemer, der er vedrørende de her udenlandske eller danske vikarbureauer, der tilbyder arbejdskraft til typisk 70-80 kr. i timen, vil blive løst med det her indgreb? Vil det betyde, at de vikarer, de udsender, ikke længere kan tilbyde underbetalt arbejdskraft med det her lovforslag? Hvordan ser ordføreren på den problematik?

Kl. 17:08

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Ordføreren.

Kl. 17:08

Hans Andersen (V):

Som jeg også nævnte det i min ordførertale, er det jo med til at bekæmpe social dumping. Jeg skal ikke hævde, at det løser alle problemer – ingenlunde. Der vil fortsat være behov for at arbejde med initiativer, der begrænser og bekæmper social dumping, og det vil vi fortsat arbejde med i Venstre. Men det her er et godt skridt på vejen, som gør, at der også kommer nogle ordnede forhold for de vikarer, der i dag arbejder ude i de danske virksomheder.

Kl. 17:09

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Jeg siger tak til ordføreren. Der er ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger. Den næste ordfører er fru Ane Halsboe-Jørgensen fra Socialdemokraterne.

Kl. 17:09

(Ordfører)

Ane Halsboe-Jørgensen (S):

Tak for det. Når du kommer ind på en arbejdsplads som vikar, skal du have det samme i løn som de andre ansatte. Hvis de andre har ret til at få løn, når de bliver syge, så skal du også have det, og når alle andre har ret til f.eks. den sjette ferieuge, skal det selvfølgelig også gælde for dig. Det er kernen i det her lovforslag.

Ud over at det vil sikre vikarers rettigheder, vil det også sikre, at de fastansatte ikke udsættes for uretfærdig konkurrence. Vi har i alt

for mange tilfælde set, at fastansatte bliver fyret, hvorefter arbejdsgiveren går ind og ansætter vikarer til en meget lavere løn. Det ser vi i mange brancher, eksempelvis både i byggeriet og i gartnerierne rundt omkring i landet. Det er vi i gang med at rydde op i med det her lovforslag. Vi får ryddet op på de områder, hvor der i dag er uretfærdig konkurrence, mens vikarfirmaer, der rent faktisk har orden i sagerne, kan fortsætte som hidtil. Det synes jeg er rigtig stærkt.

Lovforslaget gennemfører et EU-direktiv om vikarbejde og er udformet i samarbejde med arbejdsmarkedets parter, og Socialdemokraterne støtter det varmt.

Kl. 17:10

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Der er en enkelt kort bemærkning, hr. Finn Sørensen.

Kl. 17:10

Finn Sørensen (EL):

Tak og tak til ordføreren for fremlæggelsen. Det er lidt i forlængelse af det spørgsmål, jeg stillede til den foregående taler, men måske lidt mere konkret. Hvis vi nu kan fremlægge et eller flere eksempler på vikaroverenskomster, der er indgået med mindst én repræsentativ part, men som klart fraviger og ikke opfylder ligebehandlingsprincippet for så vidt angår beskæftigelse i brugervirksomheder, hvad vil ordføreren så gøre ved det? Mener ordføreren så, at der er en mekanisme i den her lov, som kan sikre, at de pågældende vikarer ikke skal stilles ringere end i forhold til det ligebehandlingsprincip, der er beskrevet med hensyn til væsentlige løn- og ansættelsesvilkår her?

Kl. 17:11

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Ordføreren.

Kl. 17:11

Ane Halsboe-Jørgensen (S):

Jeg har meget stor tillid til vores arbejdsmarkedsmodel i Danmark, jeg har meget stor tillid til vores arbejdsmarkedsparter, og når der i det her lovforslag står, at der lige præcis skal være en part til stede, som godkender det her, og som er en af de mest repræsentative, så har jeg stor tillid til, at det så også vil betyde nogle ordnede forhold, hvilket vi i alt for mange tilfælde desværre ikke ser i dag.

Kl. 17:12

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Hr. Finn Sørensen.

Kl. 17:12

Finn Sørensen (EL):

Tak. Jeg forstår lovforslaget på den måde, at alle gældende vikaroverenskomster, hvoraf der er mindst én repræsentativ part, automatisk er godkendt med det her lovforslag, sådan som det er formuleret, og hvis det bliver vedtaget. Men vil ordføreren så ikke give mig ret i, at man dermed risikerer at købe katten i sækken og godkende nogle vikaroverenskomster, som faktisk ikke lever op til ligebehandlingsprincippet, og at de vikarer, der er omfattet af sådan nogle overenskomster, rent faktisk vil være ringere stillet end de ansatte i de brugervirksomheder, hvor de er sendt ud at arbejde?

Kl. 17:12

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Ordføreren.

Kl. 17:12

Ane Halsboe-Jørgensen (S):

Jeg synes, det er fuldstændig afgørende, at vores vikarer har en retstilling på det danske arbejdsmarked, hvor de også har ordnede forhold, og hvor de ikke kun skal se på, at alle de andre ansatte kan ha-

ve overenskomster, mens de ikke selv har det. Derfor synes jeg, det er fuldstændig afgørende, at når de kommer ind på en arbejdsplads, hvor der er overenskomstdækning, skal de enten være dækket af den, eller også skal de selv være dækket af en overenskomst, der er så stærk, at en repræsentativ part har godkendt den og har nikket til den. Det er sådan set nok for mig, det er et kvalitetsstempel for mig.

Kl. 17:13

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Så er det hr. Bent Bøgsted.

Kl. 17:13

Bent Bøgsted (DF):

Tak, formand. Det her lovforslag kan være meget godt, fordi det er der, hvor der er overenskomstdækning, og der er ikke de store problemer her i Danmark. Jeg skal bare høre ordføreren: Løser det her problemet med de vikarbureauer, der beskæftiger udenlandsk arbejdskraft? Vi kender alle sammen Baltic Workforce, der tilbyder arbejdskraft til 80 kr. i timen. Løser det noget problem for udenlandsk arbejdskraft, at man stopper det vikarbureau, så de ikke kan underbyde dansk arbejdskraft?

Kl. 17:13

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Ordføreren.

Kl. 17:13

Ane Halsboe-Jørgensen (S):

Nu ved jeg godt, at når man som nordjyde siger, at det her lovforslag kan være godt nok, så er det jo faktisk en temmelig stor ros, og det vil jeg da tage for pålydende fra ordføreren. Jeg synes, at det er et godt lovforslag. Jeg synes ikke – for at svare på ordførerens spørgsmål – at det her løser alle vores problemer med social dumping i Danmark, og derfor skal vi arbejde videre ad den vej også på alle mulige andre fronter, hvor vi kan komme afsted med det.

Kl. 17:14

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Hr. Bent Bøgsted.

Kl. 17:14

Bent Bøgsted (DF):

Det er bare, fordi der står, at det omfatter danske og udenlandske virksomheder, og der står, at det skulle hindre det. På den ene side sikrer vi vikaransatte rettigheder på en måde, så social dumping gennem brug af vikarer hindres effektivt, står der, og på den anden side har vi den situation, hvor der er vikarbureauer, der sender breve ud til virksomheder, til selvstændige om, at de kan tilbyde vikarer til 80 kr. i timen. Det er der, hvor det er interessant, om vi vil løse det problem, fordi i de fleste danske virksomheder, der bruger vikarer, er der jo ordnede forhold. Det er jo ikke der, der er det store problem. Problemet er der, hvor vi ser, at de bliver underbudt, og det er der, jeg interesserer i, om det her kan løse det, men jeg synes, at jeg kan forstå på fru Ane Halsboe-Jørgensen, at det gør det sådan set ikke.

Kl. 17:15

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Ordføreren.

Kl. 17:15

Ane Halsboe-Jørgensen (S):

Lovforslaget løser ikke alle problemer med social dumping, men jeg deler ikke ordførerens opfattelse af alle de steder, der har ordnede forhold i dag, og når der så kommer vikarer ind, så har de også ordnede forhold. For det ved vi simpelt hen ikke passer. Selv store, velrenommerede danske virksomheder, der har overenskomst, og som

gør tingene efter reglerne, kan finde på at tage vikarer ind, som har meget, meget ringere vilkår. Det er jo den del, der også skal stoppes, særlig fordi det jo også udsætter de fastansatte for en meget unfair konkurrence, og det synes jeg vi skal slå ned på.

Kl. 17:15

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Jeg siger tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Bent Bøgsted fra Dansk Folkeparti.

Kl. 17:16

(Ordfører)

Bent Bøgsted (DF):

Tak, formand. Det er jo altid godt at sikre, at der ikke sker social dumping, underbetaling og forskelsbehandling på det danske arbejdsmarked.

Jeg kan huske, dengang vikardirektivet sidst blev behandlet tilbage i 2008 eller noget i den stil. Problemet i EU var jo, at f.eks. England overhovedet ikke havde nogen regler for vikarer. Det havde vi i Danmark, og vi havde et rimelig godt system i forhold til mange andre lande i Europa. Vi havde sikret arbejdsforholdene, og i hvert fald der, hvor der er overenskomster, var der rimelige vilkår for vikarerne. Der kunne selvfølgelig være andre virksomheder, hvor der ikke var det. Derfor var behovet ikke så stort i Danmark som i andre lande.

Nu er arbejdsmarkedets parter så åbenbart blevet enige om det her, og det, der står tilbage, sådan som vi ser det i Dansk Folkeparti, er, når vi hører om de vikarbureauer, der tilbyder arbejdskraft til landbruget og til gartnerier. De sender breve ud til anlægsgartnere og kan tilbyde vikararbejdskraft til 80 kr. i timen. Her er det interessant, at der står, at social dumping gennem brug af vikarer hindres effektivt. Det står der i teksten. Mens de vikarbureauer, som hidtil har opereret på solide overenskomstmæssige vilkår, kan fortsætte deres virksomhed uden at blive generet af nærværende lovforslag.

Set ud fra mit perspektiv må det her jo kunne hindre, at vi ser den underbygning i forhold til arbejdsforhold, lønninger og arbejdsvilkår, som de her firmaer tilbyder. Vi kender alle sammen et firma som Baltic Workforce, og der er også andre firmaer – jeg tror, at der er 5-7 forskellige vikarbureauer – der tilbyder billig arbejdskraft til virksomhederne. Og der, hvor det er interessant, er, om det bliver stoppet med det her lovforslag, for det står der jo. Der står jo, at det effektivt hindrer social dumping. Så må vi jo gå ud fra, at regeringen har fundet de vises sten på det her område.

Vi har det i hvert fald sådan i Dansk Folkeparti, at vi synes, der er mange gode ting i vikarbureauer, som vi sagtens kan acceptere, fordi de ikke har den store indflydelse på det danske arbejdsmarked – i hvert fald ikke der, hvor der er ordnede forhold, og det kan være blevet forbedret på andre områder.

Men det, der står tilbage, og det skal jeg have spurgt ind til i forbindelse med udvalgsbehandlingen, er jo netop, om det så også stopper den sociale dumping, sådan som der står i lovforslaget. Det har jeg så mine tvivl om. Derfor glæder jeg mig også til at se ministerens svar og se, om ministeren virkelig har fundet de vises sten til at hindre social dumping fra underbetalt østeuropæisk arbejdskraft, som bliver tilbudt gartnerier og landmænd, og hvem der nu bliver tilbudt deres arbejdskraft til 80 kr. i timen og måske nogle gange en endnu lavere timeløn.

Det er da noget af det, vi skal have spurgt ind til, inden vi tager endelig stilling til det her forslag. Vi skal da lige være sikre på, at ministeren nu ikke har lovet mere, end der kan holdes. Man kan få fornemmelsen af, at der måske er lovet lidt mere, end der kan holdes, når der står, at det effektivt hindrer social dumping. Det skal vi lige have spurgt ind til, inden vi tager endelig stilling.

Jeg håber da, at ministeren allerede i dag måske kan forklare lidt om, hvordan det kommer til at fungere over for netop de vikarbureauer,

for når det er et EU-direktiv, må man gå ud fra, at det skal gælde for alle vikarbureauer i hele EU, uanset om det er en dansker, der har ansat polakker i et vikarbureau og tilbyder arbejdskraft, eller om det er polske vikarbureauer, der tilbyder arbejdskraft til Danmark. Det må jo gælde for alle vikarbureauer, at de skal overholde reglerne i det land, de kommer til. Det ser vi frem til at få en lidt bedre forklaring på.

Kl. 17:20

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Der er en enkelt kort bemærkning. Hr. Finn Sørensen.

Kl. 17:20

Finn Sørensen (EL):

Så vågnede mikrofonen. Den skulle bare have nogle tæsk. Sådan er det. Tak til ordføreren for fremlæggelsen. Jeg har jo med stor glæde i mit hjerte set den store omsorg, som ordføreren har haft for – hvad kan man sige – at vi undgår social dumping her i Danmark, og specielt den omsorg, der er blomstret op efter den 15. september 2011.

Så mit spørgsmål er jo, nu vi taler om det her problem med social dumping via vikarbureauer: Hvad er egentlig baggrunden for, at ordføreren og ordførerens parti ikke sørgede for at få løst det problem, dengang ordføreren og ordførerens parti havde afgørende indflydelse på den tidligere regerings politik?

Kl. 17:21

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ordføreren.

Kl. 17:21

Bent Bøgsted (DF):

Jamen baggrunden for det var jo, at der ikke dengang var flertal for at lave det vikardirektiv.

Kl. 17:21

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Hr. Finn Sørensen.

Kl. 17:21

Finn Sørensen (EL):

Jo, men det er vel sådan, at med Dansk Folkepartis stemmer og regeringens stemmer, så ville der da være flertal for at lave det om. Så hvorfor har Dansk Folkeparti ikke sikret, at den tidligere regering benyttede sig af det flertal, som Dansk Folkeparti havde på det tidspunkt, for at få løst det problem? Så kunne vi jo have sparet en time af vores kostbare tid her i Folketingssalen i dag.

Kl. 17:21

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ordføreren.

Kl. 17:21

Bent Bøgsted (DF):

Jamen igen må jeg sige, at der jo på det tidspunkt ikke var enighed mellem arbejdsmarkedets parter om direktivet, og hr. Finn Sørensen ved udmærket godt, at den nuværende regering og også den tidligere regering ikke ville gennemføre det her, hvis ikke arbejdsmarkedets parter havde fundet en løsning. På det tidspunkt var det jo også sådan, at man kunne se, der var et problem i Europa, men ikke i Danmark. Det var ikke det store problem set i forhold til f.eks. England, der ikke rigtig har nogen regler vedrørende vikarer.

Så det er baggrunden for, at der ikke var nogen lovforslag, der kunne stemmes igennem på det tidspunkt, netop fordi arbejdsmarkedets parter på det tidspunkt ikke var enige om, hvordan man skulle tackle det. Og der ved hr. Finn Sørensen jo godt, at de partier, der nu er i regering, så meget på, hvordan arbejdsmarkedets parter forholdt

sig – i hvert fald på det tidspunkt. Nu er de så kommet i regering; så er det lidt anderledes, og så lytter man ikke så meget til arbejdsmarkedets parter. Det ved hr. Finn Sørensen jo også godt.

Kl. 17:22

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Jeg siger tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Nadeem Farooq, Det Radikale Venstre.

Kl. 17:23

(Ordfører)

Nadeem Farooq (RV):

Tak. Det er et ret væsentligt lovforslag, vi behandler i dag, ikke kun fordi det eksekverer EU-direktivet om vikarbejde, som jo har været længe undervejs, som de øvrige talere også har været inde på, og så fordi det handler om noget så vigtigt som at sikre vikarerne en række rettigheder, som de ikke har haft tidligere, men også fordi der er nogle balanceudfordringer her.

Jeg mener, at vi skal tilvejebringe lovforslaget og den model, der ligger bag ved, på en så balanceret måde, så vi tager skyldigt hensyn til vikarbranchens og brugervirksomhedernes rammevilkår.

Det er også vigtigt, at vi hermed tager endnu et pragmatisk, men nødvendigt skridt i kampen mod social dumping. Det er også et vigtigt indsatsområde for regeringen i øvrigt.

Vikarbranchen er vigtig for Danmark og for det danske arbejdsmarked, fordi den bidrager med fleksibilitet, og fordi den ofte fungerer som et springbræt til et ordinært job. Jeg mener, at der nu foreligger en fornuftig løsning, som har været nogen tid undervejs, en fornuftig løsning på et meget komplekst område og for en meget kompleks problemstilling. Det er jeg meget tilfreds med.

Radikale Venstre kan med disse bemærkninger støtte lovforslaget.

Kl. 17:24

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Der er ikke nogen, der har bedt om korte bemærkninger. Jeg siger tak til ordføreren.

Jo, Jørgen Arbo-Bæhr har bedt om en kort bemærkning, men jeg ser ikke Jørgen Arbo-Bæhr nogen steder. Hr. Christian Juhl. (*Munterhed*).

Kl. 17:24

Christian Juhl (EL):

Jamen jeg vil bare prøve at se, om hr. Jørgen Arbo-Bæhrs mikrofon virkede. Tak for ordet.

Jeg vil gerne spørge ordføreren, om ikke han fortalte sig. Han sagde, at vi havde en balanceudfordring, der skulle være en balance mellem vikarbureauet og brugervirksomhedens rammevilkår.

Dem interesserer jeg mig ikke så meget for i den her sammenhæng. Dem må de to klare indbyrdes. Er det ikke sådan, at det er virksomheden og vikaren, det her handler om, og at det faktisk er en beskyttelseslov for vikaren?

Kl. 17:25

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Ordføreren.

Kl. 17:25

Nadeem Farooq (RV):

Jo, det er det også. Det er også udgangspunktet. Det var ikke nogen fortalelse.

Det, der har været vigtigt for mig hele tiden, er, at vi på den ene side sikrer en rimelig beskyttelse af vikarerne, og på den anden side også sikrer – og det er klart, at her er det vikarbranchen, der især skal stå der og ikke brugervirksomhederne – vikarbranchens mulig-

heder for at agere på det danske arbejdsmarked og for fortsat at kunne formidle de her job.

Det er jo ingen hemmelighed, at hvis man tilrettelægger et lovforslag, som kun tager hensyn til arbejdstagersiden, kunne det også gøre det sværere for vikarbranchen at operere fremadrettet, og det ønsker vi ikke. Vi ønsker balancen.

Kl. 17:26

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Tak. Hr. Christian Juhl.

Kl. 17:26

Christian Juhl (EL):

Tak. Jamen jeg forstår det slet ikke. Altså, er vikaren ikke den svage part i den her sammenhæng, når man ser ikke kun på danske vilkår, men også på europæiske vilkår? De er jo jaget vildt, som bliver behandlet som skidt mange steder.

Derfor har vi jo netop råbt efter regulering af det her område. Og derfor har dele af dansk erhvervsliv, fagforeningerne og arbejdsgiverne, heldigvis for længst løst det her problem, f.eks. i Dansk Industris overenskomst.

Ville det ikke være klarere, i stedet for den her lidt slappe holdning om det med den ene og den anden part, at melde klart ud og sige: Det her er en beskyttelseslov for de arbejdere, der er vikarer?

Det er jo det, det drejer sig om. Og der synes jeg, at det ville klæde Radikale at tage stilling til, hvem det er, de vil gavne med det her forslag, i stedet for at snakke lidt på den ene og lidt på den anden side.

Kl. 17:27

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Ordføreren.

Kl. 17:27

Nadeem Farooq (RV):

Jeg er faktisk glad for at få spørgsmålet, for jeg vil meget gerne nagelfast og klart sige, at det handler om beskyttelse af vikarerne. Det er helt centralt. Men det er også vigtigt, at vi hermed også så at sige sikrer den almindelige arbejdstagers muligheder for at få et job på det danske arbejdsmarked. Så jeg er måske mere interesseret i at beskytte vikarerne og vikarernes muligheder på arbejdsmarkedet. Når jeg siger, at jeg også tager skyldigt hensyn til vikarbranchens rammevilkår, er det netop for at sikre, at vikarerne har mulighed for at bruge vikarerbranchen som et springbræt til et varigt job.

Kl. 17:28

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Så er det hr. Finn Sørensen.

Kl. 17:28

Finn Sørensen (EL):

Tak. Det er et spørgsmål til ordføreren om, hvordan han opfatter den fravigelsesbestemmelse, der ligger i lovforslagets § 3, stk. 5. Der står jo, at man kan fravige – for nu at gøre det lidt kort – ligebehandlingsprincippet, hvis vikarbureauet er omfattet af eller har tiltrådt en kollektiv overenskomst, som er indgået af de mest repræsentative arbejdsmarkedsparter i Danmark, og som gælder på hele det danske område, hvorved den generelle beskyttelse af vikarer respekteres. Hvad forstår ordføreren ved formuleringen den generelle beskyttelse af vikarerne? Hvad omfatter ordet generelle, når vi taler om løn- og ansættelsesvilkår?

Kl. 17:28

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ordføreren.

Kl. 17:28

Kl. 17:31

Nadeem Farooq (RV):

Jeg kan ikke lave en teknisk gennemgang af, hvad ordet generelle indbefatter her. Det, der er vigtigt for os med lovforslaget § 3, stk. 5, er at sikre en fleksibilitet for virksomhederne, samtidig med at vi så at sige kan nå et stykke i kampen mod social dumping. At vi hermed så også indirekte har lagt nogle skinner ind for at bekæmpe social dumping, synes jeg faktisk er rigtig godt.

Kl. 17:29

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Hr. Finn Sørensen for anden korte bemærkning.

Kl. 17:29

Finn Sørensen (EL):

Tak. Jeg er da ked af, at ordføreren ikke kan forklare, hvad der menes med lovteksten om, at man skal respektere den generelle beskyttelse af vikarer. Det er da ikke særlig betryggende for retssikkerheden, at man vedtager et lovforslag, hvor vikarerne, altså de mennesker, der skal ud at arbejde på en brugervirksomhed, ikke kan sammenholde lovens rettigheder med indholdet i en konkret overenskomst. Hvad har ordføreren tænkt sig at gøre ved det problem, at ordføreren ikke kan forklare, hvad ordlyden generel beskyttelse betyder?

Kl. 17:30

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ordføreren.

Kl. 17:30

Nadeem Farooq (RV):

Der synes jeg at spørgeren leder efter håret i suppen, hvorimod spørgeren burde glæde sig over, at når vi har ligebehandlingsprincippet, så er det netop, fordi vi som udgangspunkt ønsker, at de arbejdstagere, der arbejder i vikarbranchen, har samme vilkår, som man har i andre virksomheder. For at sikre en smidighed og for at sikre en fleksibilitet har vi så givet den her mulighed for at kunne fravige, og det synes jeg er ganske fornuftigt for at sikre, at man også så at sige tager de ting med, som arbejdsgiverne har betonet i den her sag.

Kl. 17:30

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak. Der er ikke flere, der har bedt om adgang til korte bemærkninger, så tak til ordføreren. Næste ordfører i talerækken er hr. Eigil Andersen fra SF. Værsgo.

Kl. 17:31

(Ordfører)

Eigil Andersen (SF):

Som det er nævnt nogle gange, har det været en lang proces at finde en løsning på at implementere EU's vikardirektiv. Også for SF er det uhyre vigtigt, at vikarer på en arbejdsplads behandles mindst lige så godt med løn og andre forhold som de fastansatte, ellers bliver vikarerne, som f.eks. kan være østeuropæisk arbejdskraft, som det er blevet nævnt, løntrykkere, og det duer naturligvis ikke, for det har ikke sin rimelighed. Et polsk vikarbureau kan efter forslaget ikke komme og bruge sin polske overenskomst, hvis den er anderledes end arbejdspladsens overenskomst, fordi den polske overenskomst ikke er dansk, og det er et krav i lovforslaget, at der skal være tale om en dansk overenskomst. SF mener, at der er fundet en god løsning, og derfor stemmer vi for lovforslaget.

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak. Der er et enkelt medlem, der har bedt om adgang til korte bemærkninger. Det er hr. Finn Sørensen fra Enhedslisten.

Kl. 17:32

Finn Sørensen (EL):

Tak til ordføreren for redegørelsen. Allerførst vil jeg gerne ønske ordføreren hjertelig velkommen tilbage til folketingsarbejdet – det er dejligt at se ordføreren igen, glad og frisk.

Jeg har et spørgsmål: Mener ordføreren, at der kan være en risiko for, at det her lovforslag betyder, at man blåstempler nogle overenskomster, som faktisk ikke lever op til ligebehandlingsprincippet, fordi der kun er ét krav til en sådan overenskomst, og det er, at den skal være indgået af mindst en af de repræsentative parter?

Kl. 17:32

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ordføreren.

Kl. 17:32

Eigil Andersen (SF):

Jeg vil sige, at jeg også er meget glad for at være tilbage efter min sygeorlov, som har været i 3 måneder – så tak for det. Jeg må være ærlig at sige, at jeg på grund af den sygeorlov ikke kan svare helt ordentligt på det, der her bliver spurgt om, for jeg har ikke været inddraget i processen – af naturlige grunde, når jeg ikke har været her. Men jeg synes i hvert fald, at det er en vigtig pointe, at man altså ikke kan komme med en polsk overenskomst og så pludselig få den til at gælde på arbejdspladsen – det løser i hvert fald utrolig mange problemer. Men med hensyn til det helt præcise svar, bliver jeg lidt svar skyldig, men det må vi jo kunne prøve at få belyst under udvalgsarbejdet.

Kl. 17:33

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Hr. Finn Sørensen for anden korte bemærkning.

Kl. 17:33

Finn Sørensen (EL):

Så vil jeg bare sige, at det har jeg fuldstændig forståelse for, altså at ordføreren er i den situation. Så glæder jeg mig til, at vi sammen kan få opklaret, hvad konsekvenserne af det her lovforslag kan være. Tak for det.

Kl. 17:33

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak til ordføreren. Næste ordfører i talerækken er hr. Finn Sørensen fra Enhedslisten.

Kl. 17:34

(Ordfører)

Finn Sørensen (EL):

Tak. Jeg vil begynde med at erklære mig enig med Dansk Arbejdsgiverforenings høringssvar i én ting: EU skal ikke blande sig i løn- og ansættelsesvilkår. Det skal vi klare ved hjælp af vores overenskomstmodel. Med enigheden med Dansk Arbejdsgiverforening hører jo nok op, når jeg siger, at jeg synes, det er en falliterklæring for den danske overenskomstmodel, at vi ikke for længst gennem kollektive overenskomster har sikret alle vikarer de samme rettigheder som ansatte på brugervirksomheden.

Jeg er nødt til lige at tage en tår vand, jeg håber, det bliver trukket fra taletiden. (Den fg. formand (John Dyrby Paulsen): Det skal du ikke regne med). Nej, ingen nåde.

Når det ikke er lykkedes, skyldes det jo først og fremmest modstand fra Dansk Arbejdsgiverforenings medlemsvirksomheder, der ikke har ønsket den her ligebehandling. Men vi skal jo nok være ærlige og sige, at fagbevægelsen også selv har gjort det noget indviklet, da ikke alle overenskomstgrupper i fagbevægelsen er enige om, at det ideelle er, at vikarerne i alle væsentlige forhold aflønnes som ansatte på brugervirksomheden.

Men når galt skal være, må vi jo bare konstatere, at vi her har den usædvanlige situation, nemlig et EU-direktiv, der blander sig direkte i løn- og ansættelsesvilkår for vikarer, men på en måde, så man sikrer vikarerne nogle rettigheder, som de ikke har i forvejen. Prisen for dette gode er ifølge direktivet, at så skal medlemsstaten også arbejde for at fjerne barrierer for udbredelsen af vikarbureauer. I modsætning til, hvad der er tilfældet i Norge, har vi jo for længst betalt denne pris, hvis der da nogen sinde har været væsentlige barrierer for vikarbureauer i Danmark. Tilbage står det, som er kernen i dette direktiv, nemlig at vikarbureauet er forpligtet til at sikre deres vikarer mindst samme vilkår som ansatte på brugervirksomheden, hvad angår de væsentlige løn- og ansættelsesvilkår. Hvad det sidste betyder, er så måske en af de ting, der skal opklares fuldstændigt.

Enhedslisten er derfor også positive over for lovforslaget, men der er en del vigtige spørgsmål, vi skal have afklaret, før vi tager endelig stilling. Det drejer sig især om lovforslagets mulighed for, at ligebehandlingsprincippet kan fraviges ved kollektive overenskomster. Det er positivt, at udenlandske vikaroverenskomster og ikke repræsentative overenskomster ikke kan bruges til at fravige ligebehandlingsprincippet. Så vidt så godt. Men det helt centrale spørgsmål er: Betyder muligheden for fravigelse ved kollektiv overenskomst som beskrevet i lovforslaget, at overenskomstdækkede vikarer kan komme i en situation, hvor de er ringere stillet end ansatte på brugervirksomheden? Det er et relevant spørgsmål, når man ser på, at det eneste krav, der stilles til fravigelse ved kollektiv overenskomst, er, at blot en af parterne i overenskomsten skal kunne betegnes som en repræsentativ part på det danske arbejdsmarked. Der er ingen krav til, at ligestillingen med vilkårene på brugervirksomheden skal respekteres ud fra en helhedsbetragtning. Allerede indgåede overenskomster blåstemples uden videre som værende i overensstemmelse med loven ud fra en simpel antagelse af, at de nok lever op til direktivets krav.

Det er et relevant spørgsmål, om loven dermed legaliserer, at fravigelse ved kollektiv overenskomst medfører et brud med ligebehandlingsprincippet, og om loven dermed selv er i strid med direktivet. Det vil vi gerne have undersøgt nærmere i udvalgsbehandlingen. Det er meget vigtigt at få det afklaret, ikke fordi vi er begejstrede for EU-direktiver om arbejdsmarkedsforhold, tværtimod, men fordi det vil være krænkende for retssikkerheden og ødelæggende for tilliden til den danske overenskomstmodel, hvis man indfører en lov, som kan medføre, at vikarer er bedre stillet uden overenskomst. Vi skal jo nødig i den situation, at vi vedtager en lov, som efterfølgende dømmes ude af EU-Domstolen, fordi loven åbner for en ringere beskyttelse af vikarer end fastsat i direktivet. Det vil for at sige det mildt være ret pinligt.

Herudover følgende kommentarer: Vi glæder os selvfølgelig over, at ministeren afviser de fleste af Dansk Arbejdsgiverforenings forsøg på at svække lovforslaget. Men vi undrer os da over, at en socialdemokratisk minister afviser de fleste af fagbevægelsens udmærkede ønsker og forslag. Jeg tænker især på følgende: LO's ønske om, at der kommer en bestemmelse i udstationeringsloven om, at udstationerede vikarer, både udenlandske her i landet og danske i udlandet, skal følge vikarloven. LO's ønske om, at der skal være pligt til at oplyse vikaren om, at der er indgået en aftale om jobklausul mellem vikarbureauet og brugervirksomheden, og hvad indholdet og betalingen er for sådan en aftale. LO's ønske om, at der indføres en autorisationsordning for vikarbureauer på linje med den, der findes i gods-

kørselsloven. Det vil virkelig være en effektiv måde at få skilt færene fra bukkene på i vikarbranchen, og det foreslås jo også som en mulighed i rapporten fra udvalget om social dumping. Så er der FTF's ønske om, at vikaroverenskomster skal indeholde vilkår, der mindst er svarende til vilkårene i brugervirksomheden som nævnt i § 3, stk. 1, og at de repræsentative parter skal være enige om at fravige loven. FTF's ønske om, at vikarbureauet skal oplyse vikaren om vilkårene på brugervirksomheden, og til sidst LO og FTF's fælles ønske om, at det er Arbejdsretten, der skal tage stilling til, hvem der er de mest repræsentative parter, og til sager om brud på og fortolkninger af loven.

Det var da en pæn stribe gode, positive konkrete ønsker fra fagbevægelsen, som ministeren dermed har hældt ned af brættet. Jeg skal bare meddele ministeren, at hvis hun pludselig skulle få lyst til at lytte til fagbevægelsen på disse punkter, så er Enhedslisten selvfølgelig parat til at sikre et flertal for at gennemføre det. Og hvis ministeren ikke selv har fantasi til at formulere de fornødne ændringsforslag, vil vi under alle omstændigheder hjælpe til med dette og i det hele taget lade vores endelige stillingtagen til lovforslaget være bestemt af, hvad udvalgsarbejdet munder ud i. Tak for formandens tålmodighed.

Kl. 17:39

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak til ordføreren. Der er ikke nogen, der har bedt om adgang til korte bemærkninger, så vi går videre til næste ordfører i talerrækken. Det er hr. Leif Mikkelsen for Liberal Alliance, værsgo.

Kl. 17:40

(Ordfører)

Leif Mikkelsen (LA):

Tak for det. Jeg har lovet Venstres ordfører, hr. Hans Andersen, at nævne, at han egentlig også talte på vegne af Det Konservative Folkeparti, som så åbenbart også tilslutter sig lovforslaget. Og det vil fremgå af det, jeg nu her vil sige, at derfor kunne jeg ikke tage det med i Liberal Alliances tale herom, da det ville give signalforvirring.

Jeg står her på vegne af vores ordfører på området, hr. Joachim B. Olsen, som ikke kunne være her. Og jeg vil læse følgende op:

Mange steder rundt om i Europa er det dyrt for virksomheder at ansætte folk og yderst besværligt og dyrt for virksomheder at skille sig af med folk. Sådan er det bare ikke i Danmark. I Danmark har vi et fleksibelt arbejdsmarked, hvor det både er nemt at komme ind på og nemt at komme ud af arbejdsmarkedet, og sådan synes vi at det bør være.

At EU finder behov for at implementere lovgivning på dansk område, finder vi ikke begrundet. Vi finder det principielt forkert, at EU vil regulere på overenskomstmæssige og ansættelsesretslige områder. Vi siger nej til forslaget, fordi vi generelt ikke mener, at EU skal blande sig i grundlæggende forhold på det danske arbejdsmarked, og fordi vi mere konkret mener, at behovet for direktivet ganske enkelt ikke er til stede i Danmark, ligesom loven i øvrigt ikke ville have den store effekt.

Arbejdsmarkedets parter har i mange år forhandlet vilkårene på det danske arbejdsmarked. Det fungerer, og markedet eller aftalesystemet virker. I Liberal Alliance mener vi, at der er behov for et liberalt parti, der siger fra, og vi siger derfor – af respekt for den danske model, af respekt for arbejdsmarkedets parter og af respekt for, at nationale beslutninger ikke skal trumfes af overflødige EU-reguleringer – nej til forslaget.

Kl. 17:42

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak til ordføreren. Der er ikke nogen, der har bedt om adgang til korte bemærkninger. Næste taler i rækkefølgen er beskæftigelsesministeren, værsgo.

Kl. 17:42

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Tak for det, og først og fremmest tak for den grundige behandling af lovforslaget her. Det er et rigtig vigtigt lovforslag, som har været lang tid undervejs, også for længe, forstået på den måde, at fristen for gennemførelsen af direktivet for længst er overskredet.

Det har ligget mig meget på sinde, at der har kunnet opnås en fælles forståelse arbejdsmarkedets parter imellem om en implementering af vikardirektivet. Ligeegyldigt hvad man måtte mene om EU og EU's syn på arbejdsmarkedet, håber jeg, at vi kan fortsætte den tradition, der har været i det danske Folketing om, at vi på arbejdsmarkedsområdet implementerer direktiver med fælles indstillinger fra arbejdsmarkedets parter.

Det har været svært at opnå i den her sag. Det har taget lang tid. Jeg har selv været involveret i store dele af processen. Derfor er jeg ualmindelig glad for, at det i sidste øjeblik, to minutter i tolv, er lykkedes at få en fælles forståelse mellem arbejdsmarkedets parter om vikarområdet.

Hvad er det så for en model, vi står med i dag? Jeg synes, at vi står med en stærk model. Jeg vil ikke love, at den her model løser alle problemer, der er, hverken med social dumping, underbetalt udenlandsk arbejdskraft eller problemer på vikarområdet. Det kan én lovgivning ikke gøre. Men vi kommer til at tage væsentlige skridt i den rigtige retning.

For det, vi siger med lovforslaget her, er, at vikarer kommer til at få en bedre beskyttelse på det danske arbejdsmarked. Det ligebehandlingsprincip, der er omdrejningspunktet for direktivet, bliver nu en del af dansk lovgivning. Men direktivet åbner samtidig for, at det kan fraviges i forskellige tilfælde, bl.a. ved kollektiv overenskomst.

Da vi nu har et dansk arbejdsmarked, der bygger på et overenskomstsystem, som jeg personligt sætter meget, meget højt, er det for os naturligt, at ligebehandlingsprincippet i fremtiden vil kunne fraviges i tilfælde af kollektiv overenskomst.

Vi har på baggrund af den enighed, der er opnået på lønmodtager- og arbejdsgiversiden udformet et lovforslag. Vi sikrer vikarerne flere rettigheder, end de har i dag, men vi sikrer samtidig også, at den del af arbejdsmarkedet, hvor der findes vikarbureauer, og hvor der er overenskomster, i øvrigt kan få lov til at fungere fremefter.

Jeg er glad for det, der i dag tegner til en bred politisk opbakning. Jeg svarer beredvilligt på de spørgsmål, der måtte blive stillet i udvalgsbehandlingen, både mundtligt og skriftligt.

Jeg forstår det sådan, at der allerede er tilsagn fra en række partier. Noget skal bores ud. Og der er vist kun et enkelt parti, nemlig Liberal Alliance, der stemmer nej, som jeg forstod ordføreren.

Jeg er glad for den opbakning, der er, for det er afgørende, når vi implementerer EU-direktiver på arbejdsmarkedsområdet, at vi også gør det i den enighed, vi nu kan opnå.

Som sagt har vi her, synes jeg, fundet den rette balance mellem på den ene side at yde en bedre beskyttelse til vores vikarer og samtidig på den anden side at sikre den fleksibilitet, der skal til på vores arbejdsmarked – og i øvrigt at det danske overenskomstsystem står, også herefter.

Kl. 17:45

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Der er to medlemmer, der har bedt om adgang til korte bemærkninger. Den første er hr. Finn Sørensen fra Enhedslisten, værsgo.

Kl. 17:45

Finn Sørensen (EL):

Tak til ministeren. Spørgsmålet er: Hvis der nu et eller andet sted derude på det danske arbejdsmarked findes en eller flere vikaroverenskomster, hvor der er mindst en repræsentativ part, som har indgået den, som klart stiller de vikarer, der er omfattet af den, ringere

end de ansatte på den brugervirksomhed, hvor vikarerne er ude, er ministeren så enig i, at en sådan – lad os bare kalde det kort og præcist – dårlig og dårligere overenskomst automatisk bliver blåstemplet med det her lovforslag?

Kl. 17:46

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ministeren.

Kl. 17:46

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jeg må først og fremmest sige, at jeg ikke anerkender præmissen, at der er dårlige overenskomster i Danmark. Jeg har grundlæggende tiltro til arbejdsmarkedets parter og er også af den meget, meget klare overbevisning, at når der laves en overenskomst mellem de mest repræsentative parter i Danmark, lægger jeg til grund, at den overenskomst er god. Jeg blander mig ikke i den løndannelse, der foregår via de danske overenskomster, men jeg har en grundlæggende tiltro til og tillid til, at når arbejdsmarkedets parter i Danmark sætter sig omkring et forhandlingsbord og forhandler en overenskomst i hus, er det, fordi de to parter er enige om, at den overenskomst er god. Det er det, der er mit udgangspunkt for at vurdere overenskomster, og derfor har jeg ikke samme udgangspunkt, nemlig at der findes dårlige overenskomster.

Kl. 17:47

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Hr. Finn Sørensen for anden korte bemærkning.

Kl. 17:47

Finn Sørensen (EL):

Nu tror jeg godt, at ministeren forstod, at jeg rettede det til *dårligere*, og med det mente jeg jo *dårligere* end det krav, der stilles ved ligebehandlingsprincippet. Der sker jo det helt nye på det danske arbejdsmarked, at hvad angår løn- og ansættelsesvilkår for en bestemt gruppe lønmodtagere, nemlig vikarer, får de nu en lov, der siger noget om, hvordan de skal aflønnes, og hvordan deres ansættelsesvilkår skal være. Det er en rimelig usædvanlig lovgivning. Vi har noget inden for godstransport, men ellers bruger vi jo ikke sådan noget lovgivning i Danmark. Det er vi så blevet påtvunget af EU, og vi skal have lavet en lov, der bedst muligt implementerer det.

Men det, jeg mente, var jo, at nu er der noget, man skal måle overenskomsterne på, og så spørger jeg bare: Er det ikke sådan, at hvis nu der skulle findes en eller flere vikaroverenskomster derude på arbejdsmarkedet, som ikke lever op til ligebehandlingsprincippet, og som stiller vikarerne ringere end dem, der er ansat på brugervirksomheden, så vil en sådan overenskomst med det her lovforslags vedtagelse automatisk være blåstemplet, sådan at der kun vil være ét sted, hvor lønmodtageren kan afprøve, om han har fået sine rettigheder, og det er ved EU-Domstolen?

Kl. 17:48

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ministeren.

Kl. 17:48

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Det er helt rigtigt, at der i fremtiden vil være et ligebehandlingsprincip for vikarer. Det er der ikke i dag. Dermed når vi jo altså et skridt videre i beskyttelsen af en gruppe på vores arbejdsmarked, der kan være i en sårbar eller måske udsat situation. Jeg siger ikke, at alle vikarer er det, men det kan man være. Der, hvor man som vikarbureau eller i øvrigt kan fravige ligebehandlingsprincippet, er i tilfælde af en overenskomst, der er indgået af en af de mest repræsentative parter i Danmark. Det er helt rigtigt.

Kan vi forestille os en situation, hvor den overenskomst, man så kan fravige ligebehandlingsprincippet med, er anderledes end det, der gælder for brugervirksomheden? Ja, det kan vi godt. Kan det både være i positiv og negativ retning? Ja, det kan man sagtens forestille sig. Det mener jeg sådan set ikke er et problem, for jeg har det som udgangspunkt sådan, at overenskomster indgået i Danmark mellem arbejdsmarkedets parter har jeg grundlæggende tillid og tiltro til, og det gælder også på vikarområdet.

Kl. 17:49

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Den næste, der har bedt om adgang til korte bemærkninger, er hr. Bent Bøgsted fra Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 17:49

Bent Bøgsted (DF):

Tak. Det bliver spændende i udvalgsarbejdet at se de svar, ministeren vil give på de spørgsmål, der bliver stillet. For noget af det, der bliver rejst, også ifølge det, som hr. Finn Sørensen siger, er jo, om det her med vikarbureauer danner præcedens for indgreb vedrørende lønninger. Jeg kan forstå på det her, at det gør det egentlig lidt på grund af EU-direktivet. Så går man egentlig ind og siger, at vikarerne skal have en bestemt løn, når de er sendt ud, og det er da et indgreb i aftalemodellen.

Men det andet, som jeg er interesseret i, var det, jeg nævnte fra talerstolen, og det er jo, hvor meget det her vil påvirke de vikarbureauer, vi ser underbyde dansk arbejdskraft med lønninger på 60, 70, 80 kr. i timen. Spørgsmålet er, om det egentlig vil få nogen indflydelse, for de er jo uden overenskomst. De har jo ikke en overenskomst, for de beskæftiger udenlandsk arbejdskraft. Det kan godt være, det er en dansker, der har oprettet bureauet, men det kan også være, at det er en udlænding, der har oprettet det. Men får det noget indflydelse på dem?

Kl. 17:50

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Først og fremmest vil jeg gerne sige, at min holdning til, hvad EU skal på arbejdsmarkedsområdet, er uændret. Jeg mener, at det som udgangspunkt er et dansk anliggende. Så er der nu et vikardirektiv, der vedrører, kan man sige, et hjørne af vores arbejdsmarked, og det forsøger vi med det her lovforslag at implementere med så stor respekt for den danske model som overhovedet muligt. Det er også derfor, jeg fremsætter et lovforslag, som er formet af de drøftelser, der har været mellem arbejdsmarkedets parter.

Så bliver der konkret spurgt til vikarbureauer, der underbyder danske overenskomster og giver deres medarbejdere meget lave lønninger. Hvis de vikarbureauer skal arbejde på en brugervirksomhed, hvor der er en overenskomst, så vil de ikke længere kunne aflønne deres medarbejdere med 60-70 kr. i timen, for der er ikke danske overenskomster på det niveau. Det betyder selvfølgelig, at ligebehandlingsprincippet kun kan fraviges, hvis der er en overenskomst, hvilket jeg allerede har redegjort for. Hvis du til gengæld har en brugervirksomhed, hvor der ikke er overenskomster, så ændrer det her sådan set ikke på retsstillingen. Og det, der er vores fælles udfordring, er jo, at med den danske arbejdsmarkedsmodel er det op til arbejdsmarkedets parter at sørge for, at der er en overenskomst på de arbejdspladser, hvor danskerne går på arbejde.

Kl. 17:52

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Jeg har ikke noteret ønske om anden kort bemærkning fra hr. Bent Bøgsted. Det har jeg så nu, hvor hr. Bent Bøgsted rejser sig op. Anden korte bemærkning til hr. Bent Bøgsted, værsgo.

Kl. 17:52

Bent Bøgsted (DF):

Jeg beklager, at jeg ikke fik trykket på knappen. Det sker så tit, at en af mine kollegaer ikke får trykket på knappen, når de skal have deres anden korte bemærkning, men det går nok alligevel. Vi har jo et fleksibelt arbejdsmarked i Danmark.

Det, jeg kan forstå på ministeren, er jo kort og godt, at selv om det her bliver vedtaget, vil vi stadig væk se, at der er vikarbureauer, der sender breve ud til anlægsgartnere, landmænd, gartnerier, entreprenører, og hvad det nu er, og tilbyder arbejdskraft til 80 kr. i timen. Det vil vi fortsat kunne se. Det vil det her overhovedet ikke have indflydelse på. Det kan jeg forstå.

Noget andet, jeg lige vil spørge om, er: Hvor mange lande i EU har p.t. implementeret det her vikardirektiv?

Kl. 17:52

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ministeren.

Kl. 17:53

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Til det sidste må det blive et svar, som jeg husker det, ellers må jeg svare efterfølgende. Jeg tror, at Danmark er det eneste land, der ikke har implementeret det. Det vil sige, at det er implementeret i alle de andre lande, og at vi er det eneste land, der mangler, og vi har overskredet fristerne.

Som jeg sagde før: Når vi har overskredet fristerne, er det selvfølgelig ikke, fordi jeg ikke synes, at man skulle overholde de aftaler, man indgår, men så er det, fordi jeg har efterstræbt at få en fælles forståelse mellem arbejdsmarkedets parter og også har været villig til at overskride de gældende frister for at opnå det resultat. Derfor er jeg glad for lovforslaget her.

Det er ikke korrekt, at jeg siger, at man i fremtiden kan sende de breve ud til gartnerne. Jeg synes, at man skal lade være med at sende sådan nogle breve. Jeg synes, det er forkasteligt, at der er arbejdsgivere i Danmark, der reklamerer, og det er ligegyldigt, om de har udenlandsk baggrund eller ej, for arbejdskraft til de lønninger, der bliver omtalt her, og hvor der ofte også er dårlige arbejdsvilkår. Jeg synes, der er al mulig grund til at tage afstand fra det. Det, der er spørgsmålet, er, om det er implementeringen af et vikardirektiv, der kan løse de problemer. Og det, jeg kan konstatere med lovforslaget her, er, at vi tager nogle vigtige skridt i retning af at bekæmpe social dumping, for i fremtiden bliver det sådan, at der er et ligebehandlingsprincip for vikarer, og det ligebehandlingsprincip kan kun fraviges, hvis der er en overenskomst.

Kl. 17:54

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Den foreløbig sidste, der har bedt om adgang til korte bemærkninger, er hr. Christian Juhl fra Enhedslisten, værsgo.

Kl. 17:54

Christian Juhl (EL):

Der findes konkurrerende virksomheder, der findes også konkurrerende fagforeninger, og jeg vil gerne høre arbejdsministeren, om ikke en overenskomst, hvor man ikke får tillæg for weekendarbejde f.eks., alt andet lige så er dårligere end en overenskomst, hvor man får et tillæg for weekendarbejde, eller f.eks., at en overenskomst, hvor man får 110 kr. i timen, er dårligere for vikarer end en overenskomst alt andet lige, hvor man får 129 kr. i timen. Jeg synes, at der er en væsentlig forskel.

Kl. 17:54

Det er vedtaget.

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ministeren.

Kl. 17:54

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jeg vil ikke kvalitetsvurdere danske overenskomster. Som jeg sagde før, lægger jeg til grund, at i respekt for den danske aftalemodel, en meget, meget flot tradition med arbejdsgiver og arbejdstager, der forhandler sammen i Danmark, at når der laves en overenskomst på et område i Danmark, at det er den overenskomst, parterne har kunnet blive enige om, og som set med begges briller er det rigtige kompromis. Det er det, der er mit udgangspunkt, også i de konkrete sager.

Kl. 17:55

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Jeg har ikke noteret hr. Christian Juhl, det har jeg så nu. Anden korte bemærkning til hr. Christian Juhl, værsgo.

Kl. 17:55

Christian Juhl (EL):

For mig er en overenskomst som de kristeliges overenskomst på f.eks. Vejlegården dårligere end 3F's overenskomst, og jeg kan godt kvalitetsvurdere sådan en overenskomst, og det tror jeg også at arbejdsministeren kan. Men jeg har et andet spørgsmål: En række af LO-kravene er ikke med i lovforslaget. Kan ministeren fortælle, hvorfor de ikke er det, da det jo er meget moderate og meget fornuftige krav?

Kl. 17:55

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ministeren.

Kl. 17:55

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jeg vil gerne – meget kraftigt endda – understrege, at det her lovforslag er udformet i respekt for den fælles forståelse, der har kunnet etableres mellem arbejdsmarkedets parter. Det er jo parter, som spørgeren kender, og det gælder på det private område. Der er så efterfølgende kommet høringssvar ind. Høringssvarene bakker jo grundlæggende op om lovforslaget, som det ligger. Så er der derudover en række bemærkninger både fra arbejdsgivers og fra arbejdstagers side. Vi har fastholdt at udmønte lovforslaget i respekt for begge parter, fordi vi ønsker, at det er arbejdsmarkedets parter holdning, der ligger til grund for implementeringen af EU-direktivet.

Så er der en række konkrete ting i LO's høringssvar. Både hr. Finn Sørensen og hr. Christian Juhl har været inde på det omkring Arbejdsretten, og der vil jeg gerne sige, at vi lytter til de ønsker, der er på det område, og sætter nu et arbejde i gang for at se på, om der vil være grund til at udvide Arbejdsrettens arbejdsområde. Det synes jeg ikke er noget, man gør fra den ene dag til den anden. Vi har et unikt system i Danmark med vores arbejdsret, og derfor vil jeg gerne have lov til at vurdere det grundigere på baggrund af anbefalinger fra folk, der sidder konkret med arbejdet, men det sættes i gang nu.

Kl. 17:57

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak til beskæftigelsesministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen hermed sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Beskæftigelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

20) 1. behandling af lovforslag nr. L 204:

Forslag til lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. (Ophævelse af bestemmelse vedrørende beskæftigelseskravet efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats ved arbejde som vikar i forbindelse med jobrotation).

Af Christian Juhl (EL) m.fl.

(Fremsættelse 09.04.2013).

Sammen med dette punkt foretages:

21) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 82:

Forslag til folketingsbeslutning om genoptjening af dagpengeret ved løntilskud og virksomhedspraktik.

Af Christian Juhl (EL) m.fl.

(Fremsættelse 20.03.2013).

22) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 84:

Forslag til folketingsbeslutning om genoptjening af dagpengeret ved uddannelsesaktivering.

Af Christian Juhl (EL) m.fl.

(Fremsættelse 20.03.2013).

Kl. 17:57

Forhandling

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Forhandlingen er åbnet, og den første på talerstolen er beskæftigelsesministeren. Værsgo.

Kl. 17:58

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Tak for det. Vi skal i gang med at behandle en række beslutningsforslag og et enkelt lovforslag, som vedrører den aktive beskæftigelsespolitik, og jeg vil egentlig gerne først og fremmest kvittere for, at vi får debatten her i Folketingssalen. Jeg er også helt med på den intention, der ligger til grund for forslagene, nemlig at Enhedslisten ønsker at tage vare på mennesker, der er arbejdsløse, og som jo potentielt kan stå i en rigtig, rigtig svær situation.

Jeg vil nu sige noget af helt principiel karakter, nemlig at jeg synes, det er vigtigt – regeringen synes, det er vigtigt – at den måde, man kan genoptjene retten til dagpenge på i Danmark, er via ordinær beskæftigelse. Det er et princip, som bestemte ikke er nyt. Som jeg husker det, er det et princip, der knæsettes allerede i starten af den daværende Nyrup Rasmussen-regering. Det er en væsentlig del af den aktive arbejdsmarkedspolitik, og jeg tror, at vi skal helt tilbage i starten af 1990'erne for at finde de ændringer, der i dag ligger til grund for princippet.

Når det princip er væsentligt, er det, fordi jeg synes, at det, vi skal bruge den aktive beskæftigelsespolitik til, er at hjælpe mennesker i varig, ordentlig beskæftigelse. Det er ikke til at holde mennesker uden for arbejdsmarkedet. Det er til at sikre, at så mange som overhovedet muligt får et arbejde, kan forsørge sig selv, kan have noget at stå op til om morgenen, kan være en del af et arbejdsfællesskab. Og der er mange mennesker, der står i den svære situation, at de er ramt af arbejdsløshed.

Svaret på den udfordring er i mine øjne ikke, at vi begynder at opfinde forskellige modeller for, hvordan man kan komme ind i dagpengesystemet. Det er snarere: 1) at sikre, at vi får skabt nogle flere arbejdspladser, 2) at sikre, at mennesker står stærkere efter en periode som arbejdsløse i beskæftigelsespolitikken end den dag, de blev

fyret, 3) at sikre, at vi igen får en beskæftigelsespolitik, der så at sige er i retning af virkeligheden. Når jeg bruger den sidste formulering, er det, fordi jeg synes, at beskæftigelsespolitikken på mange måder i en årrække har været for langt væk fra den virkelighed, både arbejdsløse og virksomheder oplever.

Så jeg forstår intentionen i forslagene her og deler som altid Enhedslistens grundlæggende syn på, at det er vigtigt at hjælpe mennesker, der står i en svær situation. Men jeg mener altså ikke, at det her er den rigtige vej at gå. Derimod synes jeg, vi skal bruge kræfterne på at skabe arbejdspladser og sikre en bedre beskæftigelsespolitik.

På den baggrund afviser regeringen de tre forslag, vi behandler her.

Kl. 18:01

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak. Der er et enkelt medlem, der har bedt om adgang til en kort bemærkning, og det er hr. Christian Juhl fra Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 18:01

Christian Juhl (EL):

Jeg har forstået, at arbejdsministeren har betænkeligheder ved det her forslag, og hun sagde, at hun havde tre punkter, som var vigtige i det nye system. Jeg synes, der mangler et punkt: Skal der ikke være et minimum af tryghed for dem, der så rammes af arbejdsløshed? Det troede jeg vi var enige om. Det var det første.

Det andet handler om varig beskæftigelse. Hvis man igangsætter en jobrotation – og det er jo noget, vi har været enige om at vi skal bruge som et rigtig godt redskab, ikke nødvendigvis som et beskæftigelsesfremmende redskab, men som et erhvervspolitisk redskab til gavn for folk i arbejde, når de skal ud og have uddannelse – så kommer der en vikar ind og laver et ganske ordinært stykke arbejde. Det er godt nok ikke varigt, men af kortere varighed – nogle gange 3 måneder, nogle gange 6 måneder og nogle gange et helt år.

I mange tilfælde siger virksomheden: Det var da en god vikar; ham eller hende beholder vi, fordi han eller hun fra første dag kunne passe arbejdet. Er det ikke så regulært et stykke arbejde, at det som minimum burde tælle som arbejde, når man skal genoptjene sin dagpengeret?

Kl. 18:02

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ministeren.

Kl. 18:02

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jeg er meget, meget enig med Enhedslistens ordfører, hr. Christian Juhl, i, at jobrotation er et godt redskab. Og det er også helt rigtigt, at det er et redskab, vi har fremmet i fællesskab ved de forskellige aftaler, vi har indgået, mens regeringen har været regering.

Jobrotation er genial, fordi vi kombinerer flere forskellige ting. Vi sikrer både efter- og videreuddannelse af den arbejdsstyrke, der er på arbejdsmarkedet, og med det skaber vi så jobåbninger, som eksempelvis den nyuddannede eller den langtidsledige eller andre kan indgå i. Så det er en ordning, der er god både for den enkelte arbejdsløse og for den person, der er i arbejde, og dermed for virksomhederne og samfundet som helhed.

Jeg vil nu fastholde, at det er ordinær beskæftigelse, der bør kunne genoptjenes dagpengeret ved, og minder i øvrigt om, at der ved jobrotation så at sige er tale om en død periode i dagpengereglerne.

Kl. 18:03

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak. Hr. Christian Juhl for anden korte bemærkning. Værsgo.

Christian Juhl (EL):

Hvis nu arbejdsgiveren lånte en person fra nabovirksomheden til at gå ind og passe arbejdet – det kunne være, det var lidt småt med efterspørgslen hos nabovirksomheden – så ville den medarbejder, der gik ind og vikarierede for dem, der var på uddannelse, få optjent sine timer, hvis han eller hun senere skulle blive arbejdsløs. Det vil sige, at der i det nuværende lovsystem er en verden til forskel på, om man er en vikar, som kommer fra arbejdsløshedskøen, eller om man er en vikar, som kommer fra en anden virksomhed, selv om det er det samme arbejde, man udfører.

En person i løntilskudsjob kan opleve at søge ordinært arbejde og få arbejdet, hvorefter arbejdsgiveren får et tip fra jobcentret – det har jeg oplevet flere gange i mit tidligere job – om, at arbejdsgiveren kan få et tilskud til vedkommende person, for det er arbejdsgiveren berettiget til, fordi den person har været ledig i en vis periode. Så ændres personens status lige pludselig fra at være ordinært ansat til at være løntilskudsperson. Arbejdet er det samme, så hvorfor skal den persons timer ikke tælle?

Kl. 18:04

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ministeren.

Kl. 18:04

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jeg tror, det er vigtigt at sige, at om man kommer ind på en arbejdsplads, fordi man er arbejdsløs og går derhjemme, eller om man kommer direkte fra en anden virksomhed, så er der ikke nogen forskel på hverken aflønning eller optjening. Der, hvor der er en forskel, er, når der er tale om støttet beskæftigelse på den ene eller den anden måde. Og selv om jeg, som spørgeren godt ved, priser jobrotationsredskabet og sætter det meget, meget højt, så er det også en dyr måde at lave beskæftigelsespolitik på. Det koster rigtig mange penge at have jobrotationsordninger. Det er noget, vi har været villige til at prioritere på grund af den arbejdsløshed, vi har. Men der er tale om meget store tilskud til arbejdsgiveren, og derfor er der også tale om støttet beskæftigelse.

Jeg vil fastholde, at når man skal genoptjene ret til dagpenge, bør det være via ordinær beskæftigelse, og det, vi i fællesskab skal bruge vores tid på, er at sørge for en bedre beskæftigelsespolitik, der bringer mennesker i arbejde, og så i øvrigt sammen få skabt nogle flere arbejdspladser.

Kl. 18:05

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak. Der er yderligere en enkelt, der har bedt om adgang til en kort bemærkning. Det er hr. Henning Hyllested fra Enhedslisten, værsgo.

Kl. 18:05

Henning Hyllested (EL):

Jeg synes jo også, det ville være rigtig godt, hvis man kunne sikre genoptjeningsretten først og fremmest ved ordinært arbejde. Det, jeg ikke helt kan forstå, er så, hvorfor man med djævelens vold og magt, om jeg så må sige, holder fast i de meget, meget skrappe regler, vi har fået i Danmark. Det kræver i dag 1.924 timer at få retten genoptjent. Det er blevet så populært at sammenligne med andre lande. I Sverige skal man blot have 480 timer og i Finland 612 timer.

Jeg synes også, det er udmærket, hvis folk kan få arbejde og så genoptjene retten til dagpenge på den måde, men når det nu ikke er tilfældet, fordi jobbene ikke er der, hvorfor så køre med de der skrappe regler? Hvorfor så ikke prøve at kigge ud i verden, eller om ikke andet til vores nordiske broderlande og så se på, om man måske kunne lære noget af dem i stedet for at køre med de her meget skrap-

pe regler? Det er også i forhold til, at man jo så ikke har nogen genoptjeningsret i de der forskellige rotationsordninger, og hvad ved jeg, altså alle de der aktiveringsordninger, som der er.

Kl. 18:06

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ministeren.

Kl. 18:06

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jamen jeg synes altid, at der er grund til at afdække, om vi kan lade os inspirere af andre, og det gælder selvfølgelig ikke mindst de øvrige nordiske lande, som har samfund, vi vel ligner mest.

Hvad angår reglerne for genoptjening, blev det jo sådan set fastlagt ved folketingsvalget, hvor danskerne godt nok sagde, at man ønskede en ny regering, men hvor man samtidig gav opbakning til de partier, der stod bag dagpengereformen. Det gjorde Socialdemokratiet som bekendt ikke, men de 90 mandater kan vi ikke tale imod.

Kl. 18:07

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Hr. Henning Hyllested for en anden kort bemærkning, værsgo.

Kl. 18:07

Henning Hyllested (EL):

Men der blev vel i forbindelse med valgkampen og i forbindelse med forliget inden ikke sagt noget om, at man ikke kunne se på reglerne for genoptjening, også i forhold til de der forskellige aktiveringsordninger. Det er jo det, det her drejer sig om. Jeg kan ikke forstå, at regeringen ikke er indstillet på at gå ind på det. Det ville jo dog trods alt være, om jeg så må sige, et plaster på såret, i forhold til at de ordinære job, hvor ministeren foretrækker man får sin genoptjeningsret – og jeg er ikke uenig – jo ikke er til stede i øjeblikket. Vi kan godt alle sammen stikke hovedet i busken og vente på, at de kommer i løbet af 1 år eller 2 eller 3, eller hvornår de kommer, who knows. Men stadig væk: Hvorfor skal vi ikke kigge på reglerne for de forskellige aktiveringsordninger og jobrotation, og hvad det hedder alt sammen, og der sørge for, at der bliver en genoptjeningsret, så længe jobbene ikke er der?

Kl. 18:08

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ministeren.

Kl. 18:08

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jeg synes ikke, at man skal stikke hovedet i busken, og jeg synes ikke, at man skal håbe på, at der bliver skabt flere arbejdspladser. Jeg synes, at man skal gøre, hvad man kan for at sikre, at vi har et miljø i Danmark, hvor vores arbejdspladser fastholdes, udvikles, og hvor vi evner at tiltrække nye. Det er derfor, vi sidder og forhandler om en vækstplan netop nu. Det er jo ikke at stikke hovedet i busken. Det er jo at gå derind, hvor tingene for alvor bliver interessante. Hvordan kan vi politisk i Danmark understøtte, at vi har et konkurrencedygtigt dansk erhvervsliv? Det er ligegyldigt, hvordan man vender og drejer det, for det er det, der er virkeligheden. Virkeligheden for danske virksomheder er en benhård global konkurrence, og vores politiske opgave er ikke at føre erhvervspolitik, men at skabe rammerne for, at danske virksomheder kan konkurrence. For det er forudsætningen for, at der er arbejdspladser nok. Og ligegyldigt, hvordan man vender og drejer det, er den bedste måde at bekæmpe arbejdsløshed på at sikre, at der er et arbejde til mor og far, når de står op om morgenen.

Kl. 18:09

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak. Der er ikke flere korte bemærkninger. Tak til beskæftigelsesministeren. Næste ordfører i talerrækken er Hans Andersen fra Venstre.

For god ordens skyld skal jeg gøre opmærksom på, at da vi behandler flere forslag samlet, er der adgang til dobbelt taletid. Det vil sige, at man har ret til 10 minutters taletid, hvor det normalt er 5 minutter. Der medfølger dog ikke en pligt til at bruge alle 10 minutter.

Hr. Hans Andersen, Venstre. Værsgo.

Kl. 18:09

(Ordfører)

Hans Andersen (V):

Tak for det. B 82 – et beslutningsforslag fremsat af Enhedslisten om genoptjening af dagpengeret ved løntilskudsjob og virksomhedspraktik – er, som jeg må forstå det, Enhedslistens bedste bud på, hvordan man hjælper ledige i Danmark. Vores holdning vil altid være, at man hjælper en ledig ved at give erhvervslivet de bedste rammer, så flere job kan opstå, reelle job, og at der altid skal være et incitament i samfundet til at være i arbejde og en motivation hos den ledige til at søge arbejde, indtil det lykkes. Enhedslistens forslag, nemlig at fastholde den ledige i statisk arbejdsløshed, er ikke en hjælp, og det er, hvad det her forslag vil medføre, hvis det bliver vedtaget.

Det er vigtigt at holde sig for øje, hvad løntilskud og virksomhedspraktiks formål er: Formålet er at give den ledige tilknytning til arbejdsmarkedet. Den ledige har mulighed for at gøre sit netværk større og ikke mindst få erfaring. Meningen er ikke, at man er der for at genoptjene dagpengeretten, og for mig virker det, som om Enhedslisten helt grundlæggende har misforstået, hvad virksomhedspraktik og løntilskud går ud på.

Enhedslisten må stoppe med at tro, at man hjælper den ledige ved at forlænge dagpengeperioden eller gøre det nemmere at genoptjene dagpengeretten. Gode ordninger som løntilskud og virksomhedspraktik skal ikke reduceres til at være, hvad skal man sige, nemme måder, hvorpå man kan genoptjene sin dagpengeret. Det er ikke vejen frem at kunne generhverve dagpengeretten gennem midlertidige, statsfinansierede arbejdstilbud i den offentlige eller den private sektor.

Vi ved, at flere kommer i arbejde, når dagpengeperioden lakker mod enden. Det kan vi også læse om i dagens aviser, og vi ved, vi har et meget fleksibelt arbejdsmarked, hvor der hver dag er 2.000 nye jobåbninger. Det er vurderet af et flertal af jobcenterchefer, at den forkortede dagpengeperiode får flere ledige til at søge mere geografisk spredt og at tage et job også uden for deres naturlige branche. Det viser, at der er brug for at holde fast i en aktiv beskæftigelsespolitik, der også står fast på de reformer, vi indtil videre har været enige om at gennemføre.

For netop det her med reformsporet, dagpengereformen, står Venstre fast på. Det var en nødvendighed, og effekterne af den 2-årige dagpengeperiode og det forstærkede beskæftigelseskrav undergraves kort og godt af det her beslutningsforslag, som Enhedslisten fremsætter, så derfor kan Venstre ikke støtte op om B 82.

For så vidt angår B 84 om genoptjening af dagpengeretten ved uddannelsesaktivering, bliver det lidt en gentagelse. Det er igen en ordning, der skal give den ledige bedre mulighed for at opnå beskæftigelse ved at opkvalificere den lediges kompetencer, og igen vil man gøre ordninger, der er til for at motivere den ledige, til, hvad skal man sige, en mulig sovepude, så det bliver en sur pligt og noget, der skal overstås, for at få en ny dagpengeperiode. Så Venstre kan heller ikke støtte op om B 84.

I L 204 foreslår Enhedslisten, at det skal være muligt at genoptjene dagpengeretten gennem deltagelse i jobrotation. Ja, der gør man igen beskæftigelseskravet lempeligere, og selv om der er tale

om beskæftigelse på normale ansættelsesvilkår, kan der jo ikke være tale om genoptjening af en dagpenget, da den ledige har fået jobbet som et led i en aktiv, beskæftigelsespolitisk handling på linje med løntilskudsjob og virksomhedspraktik.

Så i Venstre mener vi ikke, at vi som lovgivere skal blive ved med at fastholde, hvad skal man sige, den ledige på dagpenge, og det må altid være målet, at den ledige skal finde et arbejde, og der skal ikke være statslige tilbud, der i princippet bliver et evigt beskæftigelsessystem, hvor man igen og igen kan genoptjene rettigheder til nye dagpenge. Vi synes, de ledige skal målrette deres energi mod, hvordan man får et varigt job, og så handler det om, at vi via vores beskæftigelsespolitik, hvor der både skal bruges løntilskud, virksomhedspraktik og jobrotation, skal bringe de ledige tættere på arbejdsmarkedet.

Så på den baggrund kan Venstre heller ikke stemme for L 204, og vi står sådan set ved den dagpengereform, der er blevet gennemført, og den viser jo også en effekt i de her dage.

Det skulle være de afsluttende bemærkninger, og jeg skal bare nævne på vegne af De Konservative, at de heller ikke kan støtte hverken B 82, B 84 eller L 204. Tak.

Kl. 18:15

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak for det. Der er et enkelt medlem, der har bedt om adgang til korte bemærkninger, og det er hr. Christian Juhl fra Enhedslisten, værsgo.

Kl. 18:15

Christian Juhl (EL):

Jeg vil gerne høre om tryghed for dem, der skulle rammes af arbejdsløshed. Som regel er det jo ganske uforskyldt, at man bliver arbejdsløs, netop fordi der ikke er produktion eller aktivitet. Er det et fuldstændigt fremmedord i Venstre? Er det sådan et arbejdsvilkår, at de arbejdsløse bare skal piskes rundt efter noget arbejde, der ikke findes, fordi det nu engang er bedst for dem?

Jeg ved ikke, om ordføreren hørte mine eksempler på arbejdsgivere, der ansætter en person i ordinær ansættelse, og hvor jobcentret så kommer og fortæller: Du kan for resten få tilskud. Det vil sige, at det er en ordinær ansættelse, som så bliver omdannet med nogle penge fra jobcenteret til skade for den ledige. Eller der er de masser af, de tusindvis af kommunale job, som i dag er blevet jobtræningspladser, og som i går var ordinære job. Det vil sige, at vi underminerer samfundet.

Hvad angår kommentaren til den dagsaktuelle debat, har jeg ikke den erfaring. Jeg har været 20 år i en fagforening og arbejdet med akasser. Arbejdsløse søger meget, meget vidt og meget, meget bredt fra den første dag. Jeg mener ikke, at arbejdsløse stort set har flere timer i døgnet til at søge videre, altså med længere afstand til arbejdet, end de gør i dag.

Kl. 18:16

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ordføreren.

Kl. 18:16

Hans Andersen (V):

Jeg bliver spurgt til tryghed. Vi er sådan set også optaget af tryghed i Venstre. Det handler om, at vi får skabt nogle flere ordinære job, der kan være med til at nedbringe den ledighed, vi har i Danmark. Og det er jo netop, at vi skal gå efter, at der bliver endnu flere jobåbninger ud over de 2.000, der allerede i dag viser sig hver dag på vores arbejdsmarked. Det kan være med til at skabe yderligere tryghed.

Så skal vi da hele tiden arbejde med at forbedre vores beskæftigelsesindsats, hele tiden arbejde med, at når vi bruger offentlige midler til at etablere løntilskudsjob, bruger vi dem der, hvor det gi-

ver effekt; at vi ikke har eksempler på, at kommuner på meget kreativ vis omgår reglerne. Det synes vi da heller ikke er i orden, og det skal vi sætte ind over for. Vi skal bruge vores aktive beskæftigelsespolitik. Når nu vi bruger mere end 16 mia. kr. om året på aktiv beskæftigelsespolitik-tilbud, skal vi da bruge dem fornuftigt.

Kl. 18:17

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak. Den næste taler, jeg har på listen, er ... hr. Christian Juhl nåede lige at tegne sig ind, så nu giver vi ordet for den anden korte bemærkning til hr. Christian Juhl, Enhedslisten.

Kl. 18:17

Christian Juhl (EL):

Jeg vil anbefale dirigenten eller formandens afløser, at når man rejser sig op, er det et tegn på, at man gerne vil have den anden replik også. Sådan er det i hvert fald for mig – og det vil jeg som regel, det er hovedreglen fra min side.

Jeg vil gerne sige, at jeg jo ikke fik noget svar på det med det omfattende misbrug, i mine øjne. Det er misbrug, når kommunerne bruger folk på den måde, og når private bruger tilskud på den der måde, og det bør stoppes. Og ellers bør det tælle som arbejde, når man indgår som ordinær ansat. Derfor vil jeg gerne i forbindelse med L 204 fokusere meget på: Hvad er forskellen på, at en vikar går ind og laver et stykke arbejde for en virksomhed, mens en fastansat er på uddannelse, og at samme vikar går ind og får sig et stykke ordinært arbejde?

Jeg kan ikke se forskellen: De laver det samme arbejde, de er ansat på samme vilkår, de får den samme løn, og de producerer det samme. Hvad er forskellen? Hvorfor skal den ene diskvalificeres og diskrimineres ved ikke at få sine timer talt, mens den anden får sine timer talt?

Kl. 18:18

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ordføreren.

Kl. 18:18

Hans Andersen (V):

Det var jo et lignende spørgsmål, som ordføreren for forslagsstillerne stillede beskæftigelsesministeren, og jeg er sådan set enig i det, beskæftigelsesministeren svarede på det spørgsmål.

Så tror jeg bare, at det i dag jo handler om, at Enhedslisten et eller andet sted skal have frustrationerne ud, på baggrund af at man sidste efterår indgik en finanslovsaftale med regeringen, hvor man ikke blev imødekommet på en lang række af de her spørgsmål og tiltag, som man så rejser i dag i Folketingssalen. Det er jo fair nok, at man ikke altid kan få regeringen til at gå i samme retning som Enhedslisten, men for mig handler det bare om, at vi får skabt nogle flere job, og at man ikke undergraver det dagpengesystem, som vi har.

Kl. 18:19

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak. Inden vi går videre til de næste korte bemærkninger, skal jeg lige sige til hr. Christian Juhl, at der gælder de samme regler for hr. Christian Juhl som for alle mulige andre i den her sal: Man trykker sig ind, og man kan ikke lave sine egne regler. Selv om jeg har meget veneration for de gode kollegaer i den her sal, kan man ikke lave sine egne regler. Sådan er det – punktum. Det har jeg tænkt mig at håndhæve.

Den næste, der har bedt om adgang til en kort bemærkning, er hr. Eigil Andersen fra SF. Værsgo.

Eigil Andersen (SF):

Ordføreren nævnte i sit indlæg hen imod slutningen, at han står ved den dagpengereform, som et borgerligt flertal vedtog, nemlig at dagpengeperioden blev forkortet fra 4 år til 2 år. Dengang regnede man med, sådan som jeg husker det, at 2.000-4.000 arbejdsløse årligt ville miste dagpengereetten. Det tal er jo så blevet hævet ganske voldsomt til 20.000-30.000, som nu står foran det. Hvordan kan det så gå til, at ordføreren stadig væk mener, at det var en god reform? Forudsætningerne er jo bristet. Jeg vil da også gerne spørge ordføreren: Hvad er rådet til de 20.000-30.000, der risikerer at ryge ud af dagpengesystemet, hvoraf nogle allerede er røget ud?

Kl. 18:20

offentlige kroner på. Vi skal da have en aktiv beskæftigelsespolitik, der gør, at de kommer ud i ordinært arbejde.

Kl. 18:23

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ordføreren.

Kl. 18:20

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Den foreløbig sidste, der har bedt om adgang til en kort bemærkning, er hr. Henning Hyllested fra Enhedslisten, værsgo.

Kl. 18:23

Hans Andersen (V):

Skal jeg forstå det således, at Socialistisk Folkeparti nu ikke støtter op om det, der står i regeringsgrundlaget? Det er jeg lidt i tvivl om. Men Venstre står sådan set bag dagpengereformen og genopretningspakken, for der var sådan set brug for at stramme op i det her land og få Danmark tilbage på sporet, for så vidt angår vores samlede økonomi.

Der er jo stadig væk brug for, at vi fører en stram økonomisk politik, for så vidt angår vores offentlige udgifter. Så tiden er ikke til, at vi ruller reformerne tilbage. Tiden er sådan set til, at vi fortsætter ud ad reformsportet. Det havde jeg sådan set også en opfattelse af at regeringen ønskede, men det kan være, at jeg har misforstået det.

Kl. 18:21

Henning Hyllested (EL):

Først vil jeg erklære mig enig i den siddende formands bemærkninger om hr. Christian Juhl. Så kan han lære det, kan han.

Jeg vil sige noget til ordføreren, som nu flere gange på talerstolen har sagt, at dagpengesystemet ikke er en evighedsmaskine. Det er jo ikke et system, der skal kunne køre i al evighed, så man skal kunne blive i systemet. Nej, det skal man ikke kunne. Jeg er enig i, at man ikke skal blive længere, end indtil jobbene er der. Men de er der jo altså ikke i øjeblikket.

Jeg vil godt gøre ordføreren opmærksom på, at systemet trods alt blev skabt for de folk, som mødte arbejdsløshed, og som blev arbejdsløse, fordi der ikke var job nok. Det modsatte er ved at ske nu. Folk falder ud af systemet, og for manges vedkommende er det til nul forsøgelse. Det har aldrig været meningen med dagpengesystemet. Det har været meningen at tage hånd om dem, der kommer i den situation, at de rent faktisk bliver fyret, og at der mangler job. Det er den situation, vi står i nu. Så jeg forstår ikke helt, når ordføreren siger, at det her ikke skal være en evighedsmaskine. Nej, det handler om at få skabt de job. Men indtil jobbene er skabt, skal der da være et system, der samler op, og det er dagpengesystemet, der gør det.

Kl. 18:25

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Hr. Eigil Andersen for den anden korte bemærkning.

Kl. 18:21

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ordføreren.

Kl. 18:25

Eigil Andersen (SF):

Det, jeg borer i, er, at Venstre praler af, at man har lavet den her dagpengereform med en dagpengeperiode på 2 år. Det, vi har fået nu, er en nationaløkonomisk redegørelse, men der er mennesker bag det her, og når det ikke er 2.000-4.000 mennesker, sådan som hr. Hans Andersens partifælle som minister troede, der vil ryge ud af det årligt, men 20.000-30.000 – i hvert fald i år – er det bare, at jeg spørger Venstres ordfører: Holder ordføreren fast i, at det er en reform, man kan prale af, når forudsætningerne er bristet? Og hvad er ordførers råd til de 20.000-30.000 mennesker, der måske mister dagpengene? Det er jo nogle menneskeskæbner og nogle familier, det her drejer sig om.

Kl. 18:22

Hans Andersen (V):

Enhedslisten fremsætter en række forslag i dag, og de har et formål, nemlig at undergrave i princippet hele dagpengesystemet. Det er at gøre det her dagpengesystem til et sted, hvor man via jobrotation, via uddannelsesaktivering, via virksomhedspraktik kan genoptjene nye dagpenge. Det er egentlig i princippet en fattig tilgang til det. Målet må jo være at få mennesker i ordinære job. Vi kan jo ikke leve af, at de job, der skabes i Danmark, alene er med tilskud i ryggen. Vi bliver jo nødt til at satse på, at virksomhederne skaber reelle job, fordi der er et marked, der efterspørger det. Det er den sikre vej til netop at få nogle flere ledige ud i helt ordinære job. Det er den vej, vi skal gå. Det er mit svar.

Så vil jeg til afslutning bare sige, at der er 2.000 jobåbninger hver dag på det danske arbejdsmarked. Så der er job at finde.

Kl. 18:26

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ordføreren.

Kl. 18:22

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Hr. Henning Hyllested, anden korte bemærkning.

Kl. 18:26

Hans Andersen (V):

Det bedste, vi kan gøre for de familier – og vi er i gang – er jo at få skabt noget vækst i Danmark. Vi har lavet en aftale om en vækstpakke, og vi forhandler sådan set om at lave endnu en aftale om en vækstpakke. Det skal skabe vækst, og det skal skabe job, således at de dagpengemodtagere, som ordføreren omtaler, ikke falder ud af dagpengesystemet, men netop får et job. Det er da det bedste, vi kan gøre. Det er da ikke det, som Enhedslisten i dag foreslår, nemlig at vi skal lave en evighedsmaskine, der gør, at man, når man er i dagpengesystemet, kan genoptjene retten til nye dagpenge. Det synes jeg ikke er en anstændig måde og fornuftig måde at anvende vores

Henning Hyllested (EL):

Ordføreren påstår, at Enhedslisten vil undergrave dagpengesystemet. Nej, det forholder sig lige nøjagtig omvendt. Vi prøver at holde fast i det oprindelige formål med dagpengesystemet. Det var noget af det, jeg lige var inde på. Dagpengesystemet er til for dem, der bliver arbejdsløse, bl.a. fordi der ikke er job nok. Det er derfor, vi har dagpengesystemet. Det er ikke for at fastholde folk i dagpengesystemet, men de skal have et livsgrundlag, et økonomisk grundlag og have en ordentlig tilværelse, indtil der er de der mange job, som jeg kan for-

stå ordføreren er enig med regeringen om at snakke om hele tiden. Jeg ønsker også, at vi får skabt nye job. Jeg er med på at få skabt nye job. Men indtil det sker, er vi da nødt til at sørge for, at folk har en ordentlig understøttelse. Det er det, der er hele meningen med dagpengesystemet. Så nej, vi forsøger ikke at undergrave det.

Ordføreren var tidligere inde på, at kommunerne misbruger systemet, og var også enig i, at det ikke skal være muligt. Men det forekommer jo i dag i kolossalt stort omfang. Så er det, jeg spørger: Hvordan vil ordføreren, hvordan vil Venstre være med til at komme det misbrug, som i dag finder sted, til livs inden for alle de her aktiveringsordninger, jobrotation, virksomhedspraktik, og hvad det hedder alt sammen?

Kl. 18:27

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ordføreren.

Kl. 18:27

Hans Andersen (V):

Når vi i Danmark bruger 16 mia. kr. plus de næsten 7.000 mennesker, der er ansat i de kommunale jobcentre, på at udføre en aktiv beskæftigelsespolitik, er det da helt afgørende, at de bliver brugt fornuftigt. Vi kan da ikke leve med, at der er kommuner, der er for kreative i udmøntningen af løntilskudsjob og virksomhedspraktik, således at man kan få tilskud fra staten til at få folk i ordinær beskæftigelse, var jeg lige ved at sige. Det er vi jo nødt til at tage hånd om. Vi er sådan set villige til at kigge på, at vi bruger pengene fornuftigt.

Men at påstå, at der er et kolossalt misbrug, ved jeg ikke rigtig, om man kan. Det skal vi have dokumenteret først. Jeg har noteret mig, at der er nogle påstande om, at der er nogle kommuner, der misbruger systemet. Jeg har også noteret mig, at jeg mener, at beskæftigelsesministeren er i gang med at undersøge det her. Men vi har ikke fået noget klart svar endnu. Så jeg vil ikke her, oppe fra talerstolen, sige, at alle kommuner snyder, men der er helt afgjort brug for at få rettet op på tingene og måske også få skrevet nogle skarpere retningslinjer for brug af offentlige beskæftigelsesmidler.

Kl. 18:29

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere, der har bedt om adgang til korte bemærkninger. Vi går videre i talerrækken. Næste ordfører er hr. Leif Lahn Jensen for Socialdemokraterne, værsgo.

Kl. 18:29

(Ordfører)

Leif Lahn Jensen (S):

Tak for det. Alle de her tre forslag drejer sig om genoptjening af dagpenge gennem jobrotation, løntilskud og virksomhedspraktik samt uddannelsesaktivering. Det, som landet virkelig har brug for, det, vi alle har brug for, er at få flere i arbejde. Derfor har regeringen jo også fokuseret på uddannelse og aktiv indsats for alle i kontanthjælpsreformen for at så mange som muligt vil blive en del af arbejdsfællesskabet. Det gælder unge, der kan tage en uddannelse, det gælder voksne og unge med uddannelse, som kan arbejde, og det gælder dem, som kræver en ekstra indsats.

Vi vil også kigge på hele beskæftigelsesindsatsen, så vi sikrer, at indsatsen bliver mere smidig og mere rettet mod den enkelte. Vi har fremrykket offentlige investeringer, renoveret almene boliger og lavet aftaler om skat og senest vækstplanen. Disse tiltag vil skabe flere arbejdspladser og dermed igen større mulighed for at skaffe arbejde til flere, også til de mennesker, der er i aktivering og tager en uddannelse.

Der er rigtig mange mennesker, som vil miste dagpenge og stå uden arbejde. Det er dybt ulykkeligt. Dem hjælper vi selvfølgelig bedst ved at give et arbejde. Derfor vil vi styrke deres kompetencer,

give dem nogle uddannelser, nogle muligheder og hjælpe dem i gang hurtigst muligt.

Jobrotation er lidt noget andet, fordi man faktisk går ind og tager et almindeligt arbejde med tilskud fra staten, mens en kollega, som typisk har været ansat i en tid, er på uddannelse og dermed får bygget flere kompetencer på, altså bliver dygtigere. Det er en rigtig god ordning, som gør, at den ansatte får en uddannelse og den arbejdsløse kommer tættere på arbejdsmarkedet og får et bedre netværk. Denne ordning har vi valgt at give flere penge via bedre tilskud til virksomhederne i håb om, at de vil bruge ordningen noget mere. Denne ordning er da også ulig de andre ordninger, vi snakker om, da man ikke bruger af dagpengeperioden.

Vi synes, det er rigtigt, at voksne samt unge med en uddannelse, der kan arbejde, skal arbejde for kontanthjælpen. Men vi synes også, det er rigtigt at holde fast i det grundlæggende princip, at der er forskel på aktivering og ordinært arbejde, og at det kun er ordinært arbejde, der tæller som arbejde ved genoptjening af dagpengereetten.

Så med det in mente og med de betragtninger, jeg har nævnt, kan Socialdemokratiet ikke støtte forslaget.

Kl. 18:31

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak. Der er et enkelt medlem, der har bedt om adgang til en kort bemærkning, og det er hr. Christian Juhl fra Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 18:31

Christian Juhl (EL):

Nu trykker jeg lige på knappen for en sikkerheds skyld. Ordinært arbejde? Er det ikke ordinært arbejde at gå ind som vikar i en virksomhed? Lad os sige, at de lavede løbende uddannelse i 1 år eller 2 år eller 3 år, og at vikaren blev ved med at være der. Hvor længe skal en vikar gå ind og køre på død tid i stedet for at få talt sine timer op? Det kunne jeg godt tænke mig at høre ordføreren om. Jeg vil gætte på, at han på adskillige kongresser i sit forbund har stemt for, at vi netop skulle sørge for, at de her timer talte.

Udover det vil jeg spørge, om der ikke er en grundlæggende forskel på en vurdering af, at der er 2.000-4.000, der ryger ud af dagpengesystemet, og at det nu viser sig, at måske op mod 30.000 i 2013 falder ud af dagpengesystemet. Giver det ikke anledning til, at man skal gøre et eller andet også for at sikre de arbejdsløse? Det er o.k., at vi skal skaffe arbejde, men skal vi ikke samtidig sikre de arbejdsløse, hvis de i tusindtal mister muligheden for at forsørge deres familie?

Kl. 18:32

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ordføreren.

Kl. 18:32

Leif Lahn Jensen (S):

Jeg vil lige starte med at sige til hr. Christian Juhl, at jeg desværre aldrig har været på en 3F-kongres, hvor jeg kunne stemme, for jeg nåede ikke så langt. Jeg nåede kun at blive almindelig tillidsmand. Så jeg har desværre ikke nået at komme til at sidde på et formandskontor, hvad spørgeren har. Det beklager jeg meget. Men det kan jeg selvfølgelig nå endnu.

Jeg vil sige, at jobrotation jo er en støttet ordning, og det er en dyr ordning, hvilket ministeren sagde. Og i forhold til det med, om vi ikke vil hjælpe dem, som falder ud, kan jeg sige, at jo, det vil vi. Det er da lige netop derfor, at vi har lavet alle de akutpakker, som vi har. Vi har sørget for at få alle de her mennesker kaldt ind, så vi kan tage en snak med dem; vi har set, om vi kunne give dem akutjob; vi har givet ekstra mulighed for ekstra jobrotation; vi har givet uddannelse til dem, som så ikke kunne få et akutjob eller andet. Det er da

netop derfor. For det bekymrer os lige så dybt, som det bekymrer Enhedslisten. Det er da derfor, at vi har gjort de her ting.

Kl. 18:36

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak. Hr. Christian Juhl for den anden korte bemærkning, værsgo.

Kl. 18:33

Kl. 18:33

Christian Juhl (EL):

Jeg kan se, at man skal trykke på knappen, efter man har talt. Jeg vil stille et spørgsmål en gang til. En borgerlig regering vurderede, at 2.000-4.000 ville miste retten til dagpenge. Nu viser det sig, at der i et år som i år er op mod 30.000, der risikerer at miste retten til dagpenge. Lad os sige det lidt mildt: Halvdelen af dem har måske ikke engang mulighed for at få kontanthjælp. O.k., så har man lavet akupakke I, akupakke II, uddannelsesordningen. Efter den 1.7. 2013 er der ingen af de tre ordninger, der længere fungerer. Der er naturligvis et efterløb. Det er erkendt af alle, at vækstplanen fortrinsvis virker på lang sigt. Der er nogle få elementer, der virker på kort sigt. Hvilke forslag har hr. Leif Lahn Jensen til de tusindvis af mennesker, der nu totalt mister deres forsørgelse i 2013? Er der et forslag fra partiet Socialdemokraterne, eller er det bare ærgerligt?

Kl. 18:34

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ordføreren.

Kl. 18:34

Leif Lahn Jensen (S):

Selvfølgelig kan og vil jeg jo ikke stå på mål for de tal, som den tidligere regering kom med. Jeg ved, at den nuværende beskæftigelsesminister har justeret tallene, hvad der også har været en del snak om. Jeg vil også sige til spørgeren, at i forhold til de aftaler, der er blevet lavet om seniorjob, om mere jobrotation, om uddannelsesordning, er det klart, at alle dem, som falder ud, selvfølgelig får den mulighed. Så det er klart, at det ansvar selvfølgelig bliver taget.

Jeg synes, der er blevet gjort rigtig, rigtig meget. Det vigtigste af alt, som jeg også sagde før, er, at vi jo skal skabe en masse arbejdspladser. Det skal vi simpelt hen blive ved med. Det ved jeg også de sidder og sveder overovre i Finansministeriet. De kæmper for det, alt hvad de overhovedet kan.

Kl. 18:35

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Den foreløbig sidste, der har bedt om adgang til en kort bemærkning, er hr. Henning Hyllested fra Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 18:35

Henning Hyllested (EL):

Er hr. Leif Lahn Jensen ikke enig med mig i, at dagpengesystemet i sin oprindelse i øvrigt er skabt af arbejderbevægelsen og arbejderne selv i dette land, at det er skabt med henblik på at samle folk op eller give folk et økonomisk grundlag at leve ordentligt på, hvis man bliver ramt af arbejdsløshed?

Hvis ordføreren er enig med mig i det, altså at det faktisk er formålet, hvorfor er det så ikke rimeligt at sige: Jamen så skal vi også have det system til at fungere, indtil de job, som også ordføreren efterlyser, som vi alle sammen efterlyser, opstår?

Det er selvfølgelig det bedste, at folk får ordinære job, men så længe de ikke er der, vil jeg spørge hr. Leif Lahn Jensen, er det så ikke meget fornuftigt, at man har et fungerende dagpengesystem, som samler folk op, om jeg så må sige – også i forhold til at vi nu altså står med, at der måske er op til 30.000 mennesker, som falder ud af det der dagpengesystem, for nogles vedkommende til nul forsørgelse? Er det rimeligt og acceptabelt?

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ordføreren.

Kl. 18:37

Leif Lahn Jensen (S):

Jeg ved godt, at hr. Henning Hyllested ved, at vi er enige om den betragtning om dagpengene. Selvfølgelig er vi det, og derfor var jeg jo også direkte imod, dengang den tidligere borgerlige regering foretog den forringelse af dagpengeperioden, som de gjorde. Og derfor ærgrede det mig selvfølgelig også, at det var et flertal af danskerne ikke. Det ærgrede mig bittert, og jeg kæmpede alt, hvad jeg kunne, i valgkampen for at få dem til at tro på noget andet.

Fordi det ærgrer mig så meget, og fordi jeg selvfølgelig er træt af det, synes jeg også, det er rigtigt godt, at den her regering rent faktisk har gjort rigtig, rigtig meget for at få de her mennesker i gang. Jeg har nævnt tingene før: uddannelsesindsatser, akutjobrotation, seniorjobordninger, og hvad ved jeg, alle de ting, vi holder fast i, samtidig med at vi skaber arbejdspladser. For jeg tror, at det bedste, vi kan gøre for de her mennesker, er at få dem i gang hurtigst muligt og skabe dem en arbejdsplads. Det er faktisk det, de råber efter, når jeg snakker med dem.

Kl. 18:37

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Hr. Henning Hyllested for den anden korte bemærkning, værsgo.

Kl. 18:37

Henning Hyllested (EL):

Men indtil de kommer i arbejde, vil jeg spørge hr. Leif Lahn Jensen, hvad skal de så leve af, især dem, som nu falder ud af systemet og går til nul forsørgelse for manges vedkommende eller til forsørgelse på kontanthjælp? Hvad skal de så leve af, hvis vi ikke har et fungerende dagpengesystem? Der er jo mulighed for med de forslag, som Enhedslisten nu har stillet, at rette op på nogle af skævhederne netop der, hvor folk går ind og trods alt yder et arbejde, for manges vedkommende et fuldstændig ordinært arbejde – det ved ordføreren lige så godt, som jeg gør – udfører et fuldstændig normalt, ordinært arbejde, men ikke kan genoptjene retten til at indtræde i dagpengesystemet.

Der er jo i mange tilfælde tale om folk, som har befundet sig på arbejdsmarkedet i årtier, og som ikke behøver arbejdsstræning eller noget som helst. Det er vel rimeligt nok, at de faktisk har en mulighed for at forsørge sig selv ordentligt, indtil alle de der job, som ordføreren jo bl.a. efterlyser, kommer.

Kl. 18:38

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ordføreren.

Kl. 18:38

Leif Lahn Jensen (S):

Det, at de skal forsørge sig selv ordentligt, og det, at vi skal give dem en chance i fremtiden, er netop grunden til, at vi lavede den aftale med Enhedslisten om en uddannelsesordning, som er en rigtig god ordning, hvor de i hvert fald bliver sikret en forsørgelse, og hvor de får bygget nogle kompetencer på, bliver dygtigere, så de har mulighed for at få sig et arbejde. Det er en rigtig, rigtig god ordning.

Kl. 18:39

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Der er ikke adgang til flere korte bemærkninger for de herrer fra Enhedslisten. Tak til ordføreren. Vi går videre til den næste ordfører i talerrækken, og det er hr. Bent Bøgsted fra Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 18:39

(Ordfører)

Bent Bøgsted (DF):

Tak, formand. De forslag, vi står og behandler her, er jo en hel stribe, der er kommet fra Enhedslisten, og man kan da godt se, at det bærer tydeligt præg af, at Enhedslisten måske har været skuffet over de finanslovsforhandlinger, de havde i efteråret, hvor der ikke blev opnået de helt store resultater fra Enhedslistens side. Man har opnået at få nogle erstatninger, dvs. akutjob og uddannelsespakke, og så har man stillet sig tilfreds med det. Nu siger man, at man løste opgaven, og lige før man skal have et årsmøde, skal man have markeret utilfredsheden, og så kommer man med en hel stribe af forslag. Det er fair nok; sådan skal det være. Det er acceptabelt; det er dansk politik, og jeg skal ikke hindre nogen i at komme med de forslag, de nu har lyst til og mener er berettigede.

Men når jeg så kigger på forslagene, synes jeg da egentlig, at der er positive ting i det. Jeg kan sagtens forstå det her med genoptjening. Det kan virke meget uretfærdigt, at man kan komme i jobrotation og så få at vide, at man ikke genoptjener dagpengereetten. Man går ind på lige vilkår med alle andre, og alligevel får man ikke genoptjent dagpengereetten. Det kan jeg sagtens forstå, og det virker også urimeligt. Nu har Enhedslisten snakket om vikarer, men her er det jo ikke en vikar, der kommer ind; det er en ledig, der er i jobrotation. Det er ikke at sammenligne med en vikar, for hvis det er en vikar, kan firmaet jo ansætte en fra et vikarbureau. Så genoptjener vedkommende dagpengereetten, hvis det er den vej, man går.

Spørgsmålet er jo, når det kommer til stykket, om det, Enhedslisten vil, egentlig er en revurdering af det danske dagpengesystem, altså om man skal have dagpengesystemet lavet helt om. Der bliver snakket om svenske forhold, hvor man har 1 år på dagpenge og så 410-timersgenoptjening. Det kan godt være, at det, Enhedslisten vil have, er, at man så kun skal have 1 års dagpenge i Danmark. Det er da muligt; det skal jeg ikke kunne afvise. Men der blev også henvist til Norge, og der har man så et helt andet system. Det er – så vidt jeg husker – noget med, at det er arbejdsgiveren, der betaler for dagpengesystemet deroppe. Og så har man i Norge en nedtrapning af dagpengene, så vidt jeg lige husker uden at ville hænges op på det. Der er mange måder at gøre det på.

I bund og grund synes jeg jo også, når jeg kigger på de forslag, der er kommet fra Enhedslisten, at noget af det, jeg mangler, er at finde ud af, hvordan det lige skal finansieres. For med alle de forslag – vi får også tre på torsdag, som vi skal beskæftige os med – er det jo ret beklageligt, hvis man skal indføre de ændringer her. Jeg ved ikke, om Enhedslisten har et forslag til, hvor pengene skal findes henne. Det har de sikkert – ingen tvivl om det. Enhedslisten plejer altid at have et eller andet, men det står ikke i forslagene.

Men det er nok ikke noget, man lige kan overbevise regeringen om, for med sådan en stor pulje af forslag vil vi i Dansk Folkeparti mene, at det var noget, man skulle tage op i forbindelse med en finanslov. Så kunne man få det gennemført i en finanslovsforhandling, hvor man også havde mulighed for at få de penge på plads, der skal finansiere ændringerne af dagpengesystemet. Det har Enhedslisten så i den her omgang forpasset. Det kan godt være, at det kommer til efteråret, når finanslovsforhandlingerne starter i august-september eller sådan noget. Så vil Enhedslisten måske sige til regeringen: Vi skal have det her igennem, ellers kan I ikke regne med, at vi støtter jer længere.

Det er jo den måde, man fra Enhedslistens side kunne gøre det på. Så kunne man trumfe det igennem over for regeringen ved at sige: Her er et krav, som Enhedslisten stiller til regeringen; det er det, I skal tage, ellers er der ikke noget at forhandle om i en finanslov. Det kunne man jo gøre; man kunne lægge pres på regeringen. Mon ikke det var den rigtige vej at gå?

Nu skal jeg selvfølgelig ikke give Enhedslisten gode råd om, hvordan de skal tackle regeringen, men det er jo den måde, hvorpå man kunne sætte trumf på og så sige til regeringen: Det her er så væsentligt for os, at vi vil have det igennem. Og hvis ikke regeringen vil gå med til det, kunne Enhedslisten jo gå ud af den dør, de var kommet ind ad. Så kunne regeringen jo se, hvor de så ville finde flertal for deres finanslov. Så kunne det jo godt være, at regeringen ville sige til Enhedslisten: Kom lige tilbage. Men det gør man ikke i Enhedslisten. Man kommer med en masse om, hvad man vil; man truer regeringen og siger, at regeringen er uretfærdig over for Enhedslisten. Men sætte trumf på sine krav vil man ikke.

Kl. 18:44

Men jeg synes, det er positivt i forhold til at se på forslagene, og jeg troede egentlig, vi var kommet dertil i Danmark, at man måske skulle til at vende hele dagpengesystemet, altså at man måske skulle snakke med arbejdsmarkedets parter om, om vi skulle have fuldstændig nytænkning i dagpengesystemet. Det kunne da også være, at man skulle se på et fleksibelt dagpengesystem i Danmark, der var afhængigt af konjunkturerne – det vil jeg overhovedet ikke afvise kunne komme på tale.

Vi har et dagpengesystem, der har eksisteret i mange år, og det har været udsat for flere ændringer. I Dansk Folkeparti mener vi stadig væk, at 2 års dagpenge er den rigtige periode. At vi så også har erkendt, at de forudsætninger, der var grundlaget dengang, ikke har holdt, er jo det, der har gjort, at vi var klar til at kigge på en forlængelse. Vi er også klar til at kigge på at udskyde genoptjeningsperioden i 2 år, så man vendte tilbage til 26 uger i 2 år og efter 2 år – når krisen var ovre – gik tilbage til 52 uger igen. Det har vi også været ude at sige, så vi er jo klar til at kigge på, hvordan det kunne ændres.

Men i bund og grund tror jeg, at Enhedslisten måske er ved at lægge kimen til, at det er en markant ændring af dagpengesystemet, vi skal i gang med. Det er det i hvert fald, hvis de her forslag bliver vedtaget. Så kan man jo sige, at der er mange positive ting i det. Og det er jo ordinære job, der skal give dagpengereetten. Det er jo ikke, fordi man bliver sendt ud i en eller anden aktivivering, at man så skal optjene dagpengereet der. Men jeg forstår udmærket Enhedslistens holdning vedrørende jobrotation; det er uforståeligt, at arbejdsgiveren skal have et stort tilskud til lønnen, næsten dobbelt så meget, som man ellers giver i løn. Man sender en medarbejder på kursus og tager en ind i jobrotation. Der kan jeg sagtens følge Enhedslisten i, at det virker uretfærdigt, at man så ikke kan genoptjene dagpengereetten.

Men jeg har bare svært ved at se, hvordan det skal finansieres, og jeg glæder mig til at høre Enhedslisten fortælle om, hvordan de vil finde finansiering, for det er jo så ikke sikkert, at vi kan blive enige om, hvor pengene skal tages fra i den forbindelse.

Vi har en masse lovforslag, hvor vi ikke kan se, hvordan pengene skal findes. Jeg tror, når man tager det samlet, at vi er oppe på langt over 500 mio. kr. i omkostninger, hvis alle Enhedslistens forslag skal gennemføres. Det er ikke bare de her tre forslag, men hvis alle Enhedslistens forslag skal gennemføres, er vi oppe på over 500 mio. kr. i omkostninger, og så står vi altså i en situation, hvor vi i Dansk Folkeparti mener at vi er derhenne, hvor det skal være i forbindelse med finansloven, at den slags skal igennem. Det er ikke noget, man bare lige vedtager i et beslutningsforslag og så pålægger regeringen at finde 500 mio. kr. til ændringer. Det er i hvert fald ikke det, vi gør i Dansk Folkeparti.

Men som sagt mener jeg, at der er noget at arbejde videre med. Spørgsmålet er så, om det reelt er et nyt dagpengesystem, Enhedslisten vil have her, eller om det kun er på nogle enkelte områder, det skal ændres. For vi ved også godt, at hvis man skal til at nytænke dagpengesystemet, bliver det sandsynligvis noget, der er helt anderledes end det, vi kender i dag, og det ved jeg ikke om Enhedslisten er parat til.

I Dansk Folkeparti kan vi ikke støtte de her forslag. Vi synes, der er nogle positive ting i dem, og i forbindelse med jobrotation kunne det godt være, at man skulle kigge lidt på, om det er reelt med det store tilskud, der gives til jobrotation, altså om det er fair over for dem, der kommer ud i jobrotation.

Som sagt kan vi ikke støtte forslagene, men der er positive tendenser i dem – men det ved jeg godt at Enhedslisten selvfølgelig ikke kan bruge til noget.

Kl. 18:49

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Den første, der har bedt om en kort bemærkning, er hr. Christian Juhl fra Enhedslisten, værsgo.

Kl. 18:49

Christian Juhl (EL):

Hvis man lytter til hr. Bent Bøgstedes ord, så kan man høre, at hr. Bent Bøgsted forstår rigtig meget, men alligevel kan han ikke helt forstå det – det er ikke nemt. Hr. Bent Bøgsted mener ikke, at Enhedslisten har opnået store resultater; det er noget småtteri med to gange ½ år til de arbejdsløse, det er jo ingenting. Jeg vil sige, at hvis jeg var arbejdsløs, ville jeg hellere have to gange ½ år end det, hr. Bent Bøgsted har præsteret at skabe. Hans bedrift har alene været at skabe nogle kæmpe huller i systemet i 2010, og han har endnu ikke formået at lappe de huller. Det er faktisk hr. Bent Bøgsted, der er hovedårsagen til, at vi står i den her kreperlige situation, som vi står i.

Jeg kan huske et spørgsmål, jeg stillede hr. Bent Bøgsted, om, hvorvidt han ville være med til at rulle de forringelser tilbage, nu hvor det viser sig, at det ikke er 2.000-4.000, der mister dagpenge retten, men op mod 30.000. Og der sagde hr. Bent Bøgsted: Nej, det vil jeg ikke. O.k., det var da et klart svar, langt om længe, for det er sjældent, vi får nogle konkrete bud på, hvad Dansk Folkeparti overhovedet vil her. Jeg vil gerne spørge, om hr. Bent Bøgsted er fuldstændig ligeglad med, at op mod 30.000 falder ud af dagpengesystemet i 2013. Skal de regne med, at det vender hr. Bent Bøgsted ligesom Venstre fuldstændig ryggen til og siger: Sådan er det bare, og det må I finde jer i, indtil vi engang skaber et par job til nogle af jer?

Kl. 18:50

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ordføreren.

Kl. 18:50

Bent Bøgsted (DF):

Jamen altså, man kan få lyst til at sige, at det var en gang bavl, hr. Christian Juhl lige kom af med her. For hvis man kigger på, hvad det er, Dansk Folkeparti har foreslået, så foreslog vi før sidste valg, at man kunne forlænge dagpengeperioden med ½ år. Vi foreslog yderligere ½ års forlængelse i forbindelse med akutjobpakken, som hr. Christian Juhl havde fået igennem. Vi var klar til at give ½ års forlængelse. Vi har også været ude at sige, at vi var klar til at suspendere genoptjeningsretten på 52 uger, så den kom tilbage til at være 26 uger. Det var vi klar til at se på i 2 år. Det har vi også sagt, og det står vi selvfølgelig ved, men vi mener også fortsat, at den rigtige periode er 2 års dagpenge. De oplysninger, der lå til grund for det dengang, har forandret sig rigtig meget i forbindelse med krisen, og det er derfor, vi er klar til at suspendere ordningen i en periode.

Men hr. Christian Juhl og hans parti kunne jo have lagt pres på ministeren og sagt: Det her skal igennem, ellers er der ikke noget, der hedder en socialdemokratisk regering. Det kunne man have gjort, og så havde Enhedslisten fået det igennem, men Enhedslisten turde jo ikke sætte trumf på der, så det er en gang bavl, der kommer.

Kl. 18:51

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger. Eller det har hr. Christian Juhl så, efter tiden er ophørt, men lad gå. Anden korte bemærkning, værsgo.

Kl. 18:52

Christian Juhl (EL):

Det burde være overflødigt at spørge hr. Bent Bøgsted, om det var hr. Bent Bøgsted, der var idémanden bag forslaget om at halvere dagpengeperioden og fordoble genoptjeningsretten i 2010, altså 2 år efter at krisen var startet. Jeg vil dog af høflighedsgrunde gøre det én gang til. Når man kommer ud i landet, er der nogle, der tror, at hr. Bent Bøgsted kun har bekæmpet forringelserne, og det er jo interessant.

Hvad angår genoptjeningsretten bliver det jo interessant, for vi har i Enhedslisten besluttet at fremsætte 12 forslag, som gavner de arbejdsløse. De fleste fremsætter vi dog efter vores årsmøde, for det er ikke muligt at få dem på dagsordenen før. Ud over det vil jeg gerne sige, at hvis hr. Bent Bøgsted ville læse vores forslag L 204, ville han nederst på side 3 kunne se, at der er en finansieringsplan for de her ting, for vi ved jo godt, hvad det her koster. I øvrigt er det så små beløb, at hvis det tilsammen skulle løbe op i 500 mio. kr., ville det jo ikke være noget stort problem.

Men vil hr. Bent Bøgsted slet ingenting gøre i den aktuelle situation? Har hr. Bent Bøgsted slet ikke tænkt sig at foreslå noget som helst inden den 1. juli for de op mod 30.000, der ryger lige lukket ned i helvede?

Kl. 18:53

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ordføreren.

Kl. 18:53

Bent Bøgsted (DF):

Jamen når man kigger på, hvad der sker, så har jeg sagt, at Dansk Folkeparti var klar til at forlænge dagpengeperioden. Det kunne vi ikke få igennem. Vi har sagt, at vi var klar til at suspendere genoptjeningsretten i 2 år, til krisen var overstået, og så vende tilbage til 52 uger efter 2 år. Men hr. Christian Juhl ved jo udmærket godt, at i forhold til alle de her forslag, som hr. Christian Juhl kommer med, var den rigtige måde, hvis man virkelig ønskede at få dem igennem, jo at tage dem med til finanslovsforhandlingerne og sige til den regering, som hr. Christian Juhl støtter: Hør nu lige her, vi har det her, vi skal have igennem, ellers kan vi ikke støtte jeres regering.

Jeg ville blive meget overrasket, hvis regeringen så sagde: Det er vi ligeglade med, så går vi af. Det tror jeg ikke på, så tror jeg nok, de ville have taget hr. Christian Juhl ind til nogle forhandlinger om det her. Men det mod har hr. Christian Juhl og Enhedslisten jo ikke. De står og skælder ud på regeringen bagefter, fordi de ikke ville lytte, men at sætte trumf på og sige, at det her vil vi have igennem, besidder Enhedslisten ikke mod til. Så er det nemmere at stå hernede med en stak beslutningsforslag, som vi så skal diskutere, vel vidende at det rigtige forum at behandle dem i ikke er ved en stor forhandling med en regering, det er i forbindelse med en finanslovsforhandling. Sådan er spillets regler, og det burde Enhedslisten efterhånden vide. Hr. Christian Juhl har ikke siddet herinde så lang tid, men det har andre i Enhedslisten. Der er vel nogen tilbage, der har siddet mere end 2 år.

Kl. 18:55

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Den foreløbig sidste, der har bedt om adgang til korte bemærkninger, er hr. Henning Hyllested fra Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 18:55

Henning Hyllested (EL):

Jeg har jo også noteret mig, at Dansk Folkeparti har konstateret, at den beslutning, man var en del af i sin tid, eller som man faktisk var ophavsmand til, ikke rigtig holder. Man undskylder sig så med, at man ikke kunne forudse det dengang. Det er jo alt sammen fair nok i forhold til at foreslå, at dagpengeperioden igen forlænges og genoptjeningsretten igen halveres. Det har vi så ikke kunnet komme igennem med. Hvorfor tager man så ikke de her beslutningsforslag og siger, at det så er en anden måde måske at komme folk til hjælp på, folk, der står over for at falde ud af dagpengesystemet nu? Der er tale om ganske, ganske mange mennesker, vil jeg sige til hr. Bent Bøgsted, også mennesker, som falder ud til nul forsørgelse, hvorfor ikke give dem chancen for i deres forskellige aktiveringsordninger, jobrotation, virksomhedspraktik, løntilskud, hvad det hedder alt sammen, det, vi har lavet B-forslagene omkring, at genoptjene retten til at indtræde i dagpengesystemet, når de nu er i de her ordninger, så længe der ikke er de jobs, som var forudsætningen for at lave det katastrofale forlig, som hr. Bent Bøgsted bl.a. var ophavsmand til?

Kl. 18:56

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ordføreren.

Kl. 18:56

Bent Bøgsted (DF):

Som jeg har sagt tidligere, er de beslutningsforslag, som Enhedslisten er kommet med, hver for sig måske ikke så meget, men når vi samler dem alle sammen, både det hjørne der og det hjørne der, er de et ret så omfattende indgreb i dagpengesystemet. Og når det er så stort et indgreb i dagpengesystemet, så store ændringer, der skal laves, så er den rette måde at gøre det på, som jeg sagde før, at tage en forhandling med regeringen i forbindelse med en finanslov, hvor man kan finde pengene og blive enige om, hvor pengene skal findes til det her. Men det gør Enhedslisten jo ikke, som jeg har sagt før. Man kommer med en række beslutningsforslag, velvidende at regeringen siger nej til dem, og så kommer man ikke videre, velvidende at Venstre og Konservative også siger nej til dem, og Liberal Alliance siger sikkert også nej til dem. Man kommer ikke videre med det. Socialdemokratiet, Socialistisk Folkeparti og De Radikale siger nej til dem. Derfor siger jeg igen, at det rette forum for det her er at tage det op i forbindelse med en finanslov. Jeg skal selvfølgelig ikke rådgive Enhedslisten, det kunne jo være, de lyttede for en gangs skyld.

Kl. 18:57

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Hr. Henning Hyllested for den anden korte bemærkning. Værsgo.

Kl. 18:57

Henning Hyllested (EL):

Jo, jo, men vi lytter skam også, og jeg er helt med på, at det kan vi da sagtens gøre. Men problemet er jo, at vi har et helt akut problem med en masse mennesker, som rammes af de her skæve regler, og det er jo dem, vi bekymrer os om, vil jeg sige til hr. Bent Bøgsted. Vi bekymrer os ikke i første omgang om et eller andet parlamentarisk spil, altså om vi skal gøre sådan eller sådan i forhold til regeringen, om vi skal vælte regeringen, eller om regeringen har nogle andre muligheder osv. osv. Vi bekymrer os om de mennesker, som falder ud af dagpengesystemet, og som jeg efterhånden har sagt det rigtig mange gange, falder nogle af dem ud til nul forsørgelse! Her er en mulighed for dem, som indtræder i de der forskellige aktiveringsordninger af den ene og den anden slags, til at få en genoptjeningsret og indtræde i dagpengesystemet, så de har et ordentligt forsørgelsesgrundlag, mens vi venter på jobbene. Det er det, de her beslutnings-

forslag går ud på, og det er vel egentlig ikke noget stort, og det er ikke et forsøg på at køre et eller andet parlamentarisk spil. Tværtimod er det en bekymring for de mennesker, som er ramt helt akut i øjeblikket af de der forfærdelige beslutninger, som hr. Bent Bøgsted i sin tid var med til at træffe.

Kl. 18:58

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ordføreren.

Kl. 18:58

Bent Bøgsted (DF):

De bekymringer har vi selvfølgelig også i Dansk Folkeparti, og det var også derfor, jeg var ude at foreslå, at man kunne suspendere genoptjeningsreglen og forkorte genoptjeningsperioden fra 52 uger til 26 uger. Det kunne vi gøre i en 2-årig periode, og så ville krisen forhåbentlig være ved at være ovre. Men det hjælper jo ikke noget, at Enhedslisten og Dansk Folkeparti står og diskuterer det her og skændes om det, for vi har jo hørt, at ministeren har sagt nej til det, vi har hørt, Socialdemokratiet har sagt nej til det, vi har hørt Venstre sige nej til det, vi har hørt De Konservative sige nej til det. Om lidt vil Enhedslisten også høre, at Socialistisk Folkeparti siger nej til det, for ellers går de imod deres egen regering, og det kan de ikke. De Radikale siger også nej til det. Jeg skal selvfølgelig ikke kunne sige det, men Liberal Alliance siger nok også nej til det. Så kan vi stå her og diskutere nok så meget, men der kommer ikke noget igennem. Den eneste måde, det kan gøres på, er, at Enhedslisten siger til regeringen, at de vil have et møde om det her. Hvis ikke regeringen vil lytte, har man den mulighed at stille et mistillidsvotum til regeringen, fordi de ikke lever op til forventningerne vedrørende dagpengesystemet. Men jeg har forstået, at mine råd ikke er velsete ved Enhedslisten, så jeg vil ikke gøre mig klog på, hvad Enhedslisten vil gøre.

Kl. 19:00

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere, der har bedt om adgang til korte bemærkninger, så vi går videre i ordførertalerækken. Den næste er hr. Nadeem Farooq fra Det Radikale Venstre. Værsgo.

Kl. 19:00

(Ordfører)

Nadeem Farooq (RV):

Tak for det. Mine gode kolleger har allerede gjort rede for indholdet af lovforslaget og beslutningsforslagene fremsat af Enhedslisten, så jeg vil ikke trætte seere og tilhørere med en gentagelse af indholdsdelen. Jeg vil gerne kvittere for Enhedslistens insisteren på at hjælpe de danskere, der er på dagpenge, og som er i fare for at opbruge retten til selv samme. Enhedslisten er reelt optaget af de lediges vilkår, men det er regeringen også – vi har så forskellige måder at anskue arbejdsmarkedet på. Det, som regeringen er meget optaget af, er at skabe så mange varige jobs som muligt, at skabe nye arbejdspladser, at give det danske folk bedre muligheder for at komme ind i vores alle sammens arbejdsfællesskaber.

Det, som jeg er reelt bekymret for, hvis man ser på de forslag, der er fremsat, er, at det, hvis vi begynder at slække på dagpengekriterierne, vil medføre en betydelig forøgelse af antallet af danskere på dagpenge. Vores ambition er jo det modsatte, nemlig at få flere dagpengemodtagere i job, og det skal helst være varige og permanente job. Vi anerkender fuldt ud, at udfordringen er stor, udfordringen er også unik, set i lyset af den måde, hvorpå dagpengereformen så at sige er blevet indfaset. Vi må ikke glemme, at der parallelt med de store udfordringer også sker en række bevægelser på arbejdsmarkedet, som trækker i retning af, at rigtig mange dagpengemodtagere kommer i job. Det er også vigtigt at have den del af historien med.

Det med at skabe varige og permanente job er en kongstanke, som regeringen har, og den kongstanke er jo ikke ny, den udløber af hele ideen om den aktive arbejdsmarkedspolitik, der blev knæsat tilbage i 1993-94. Det var dengang, den socialdemokratiske ledede regering igen tog ansvaret på sig, gennemførte reformer af arbejdsmarkedet af så markante dimensioner, at det var afsættet for årtiers økonomisk opblomstring i Danmark. På ryggen af disse reformer er den nuværende regering i gang med flere nødvendige reformer, reformer, hvis formål ikke er reformer i sig selv, men hvor formålet i bund og grund og til syvende og sidst er at give flere danskere mulighed for at blive selvforsørgende og realisere deres drømme, deres ideer og kunne gøre det for deres børn også.

Så er der en lang række ting, som Enhedslisten har nævnt her, som man kunne lade tælle med i optjeningen af dagpenge, uddannelsesaktivering, jobrotation, og jeg vil gerne slå meget klart fast og sige, at det jo alt sammen er gode værktøjer til at opkvalificere sig, til at øge muligheden for på varig basis at komme ind på arbejdsmarkedet igen, som vi jo ønsker. Men vi holder fast i at afvise Enhedslistens forslag, fordi vores fokus netop er på at gennemføre de initiativer, der giver danskerne flere arbejdspladser og gør arbejdsmarkedet endnu mere dynamisk. Vi har store udfordringer, men jeg mener også, at mulighederne er til stede, hvis vi fortsætter ad det spor, vi har lagt. Senest er det jo vækstplanen, der skal lægge nye alen til den kurs, som handler om at skabe nye arbejdspladser.

Så Det Radikale Venstre siger nej til Enhedslistens i øvrigt velmente forslag.

Kl. 19:04

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Jeg siger tak til ordføreren. Så er der en kort bemærkning fra hr. Christian Juhl.

Kl. 19:04

Christian Juhl (EL):

Radikale Venstre stemte i 2010 for, at dagpengeperioden skulle halveres og genoptjeningskravet fordobles. Dengang vurderede de, der besluttede det, at der var 2.000-4.000, der ville miste dagpengere retten på baggrund af det initiativ; vel vidende, at vi var midt i en meget, meget dyb krise, vurderede man det dengang. Den vurdering er så blevet justeret ret alvorligt, og meget tyder på, at selv regeringens justeringer fra januar i år vil blive overhalet.

Gør det slet ikke indtryk på Radikale Venstre, at så store grupper af mennesker ryger ud i armod og ingenting har at leve for, ikke har nogen forsørgelse, ikke har nogen hjælp fra det offentlige? Gør det slet ikke indtryk, at tallet er op mod 30.000 efterhånden? Og så kan man jo begynde at tælle sammen, alt efter hvor lang tid man tror, det bliver ved med at være sådan.

Mit bedste gæt er, at vi i 2014 får en tilstand, hvor det måske er 12.000-15.000 om året sådan fremover. Og det vil sige, at vi får jo en hær af folk, der lever i meget, meget stor armod, hvis ikke den her beskæftigelsesplan reelt kommer i gang. Er det fuldstændig ligegyldigt for Radikale Venstre?

Kl. 19:06

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Ordføreren.

Kl. 19:06

Nadeem Farooq (RV):

Hr. Christian Juhl spørger, om det gør indtryk på Radikale Venstre, at der er så mange danskere, der opbruger deres dagpengere, og om det er ligegyldigt. Nej, det er det på ingen måde. Det er dybt alvorligt, og jeg vil da ærligt sige, at det er noget, der smerter mig også. Det gør det.

Men jeg forsøger også at se perspektivet, og perspektivet ligger i at skabe flere arbejdspladser, for det, de ledige, som opbruger deres dagpengere, jo egentlig ønsker til syvende og sidst, er at få et job. Ved siden af de bekymrende tal – og dem vedkender jeg mig fuldt ud – må vi også se på og anerkende, at 160.000 dagpengemodtagere kom i job sidste år. Det vil sige, at der også er positive bevægelser på det danske arbejdsmarked, og det må vi ikke glemme. Så det, der er målet og sigtet nu, er at sikre, at der kommer endnu flere bevægelser *ind* på arbejdsmarkedet, ved at der bliver skabt nye arbejdspladser.

Kl. 19:07

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Hr. Christian Juhl.

Kl. 19:07

Christian Juhl (EL):

Lad os sige, at det samlede Folketing, *hele* regeringen, *alle* kommuner og erhvervslivet gør *alt*, hvad de kan, og en lille smule mere til for at skabe job, varige og permanente job, men såmænd også for min skyld gerne nogle af kortere varighed. De kan også tælle med, når man er arbejdsløs, for der er 3 måneders arbejde somme tider en lykke i sig selv, så jeg ved ikke, hvad det der med varige og permanente job er; jeg vil gerne have det *hele* med, også midlertidige job, også deltidsjob. Hvis alle de her nævnte gør alt, hvad de kan, og der så stadig væk er 160.000 arbejdsløse tilbage, hvoraf mange mister deres ret til forsørgelse, er Radikales eneste budskab til dem så, at det er dybt alvorligt, og at det smerter Radikales ordfører at se, at det sker? Er det fuldstændig umuligt at tænke sig, at man er nødt til at tage et initiativ for at lappe på de huller, der findes? Og er der kun det kriterie, at det skal være et dynamisk samfund, hvor man pisker folk, og hvis ikke de så kommer i arbejde, pisker man dem mere, for hvis man lader være med det, går det galt? Er det ikke en lidt for kynisk politik i den her situation?

Kl. 19:08

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Ordføreren.

Kl. 19:08

Nadeem Farooq (RV):

Nej, jeg mener ikke, det er kynisk. Det ville jo netop være kynisk, hvis man fulgte hr. Christian Juhls linje og kun fokuserede på dagpengene og det at være på dagpenge. Det, der er vores linje i Radikale, og regeringens linje, er jo netop at sige: Der er udfordringer på det danske arbejdsmarked, der *er* for mange ledige, men der er også nogle muligheder på arbejdsmarkedet. Der er også muligheder for, at vi kan få virksomhederne til at indse, at der er et selv bærende op-sving ude i horisonten. Det, vi forsøger at sige til virksomhederne, og som jeg også siger til erhvervslederne hver eneste dag, er: Vi skal nok sikre økonomisk stabilitet, vi skal nok sikre gode rammevilkår for jer. Kan I ikke komme i gang med at ansætte? Det er jo det, der er budskabet fra os til virksomhederne, og hvis vi gennemfører endnu flere reformer, er det jo, at virksomhederne tror på, at de har fast grund under fødderne og ansætter igen. Det er det, der er perspektivet.

Kl. 19:09

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Så er det hr. Henning Hyllested.

Kl. 19:09

Henning Hyllested (EL):

Er filosofien i virkeligheden bag hele spørgsmålet om at forhindre folk i at få dagpenge – kan man næsten sige – bag halveringen af

dagpengene, bag fordoblingen af genoptjeningsretten et øget arbejdsudbud, som skaber øget arbejdsløshed, som skaber løntryk og dermed skaber bedre konkurrenceevne og dermed skaber job? Er det virkelig hele den økonomiske teori og filosofi, der gør, at Det Radikale Venstre ikke bekymrer sig om folks forsørgelse? Og hvorfor gør man så i virkeligheden ikke det? Det må også være ordføreren bekendt, at den samme økonomiske teori jo siger, at mindre forbrug altså også giver mindre omsætning, og det giver tab af arbejdspladser, også mindre offentligt forbrug, og det er det, vi har været vidne til. Det giver usikkerhed, og det betyder, at folk sparer op i stedet for, og dermed sætter man jo væksten i stå i det danske samfund. Er det det, der er baggrunden?

Kl. 19:10

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ordføreren.

Kl. 19:10

Nadeem Farooq (RV):

Jeg mener, at spørgeren er ude i en veritabel fejllæsning af den økonomiske historie de senere år, fordi det, der skete, som var fatalt op igennem 00'erne, jo netop var, at man ikke fokuserede på arbejdsudbuddet, at man ikke gennemførte reformer, der øgede arbejdsudbuddet, for så at sige at balancere det faktum, at der var en stor efterspørgsel. Det førte til, at økonomien kom ud af spor. Så kan man så lide de økonomiske sammenhænge eller ej. Man kan bryde sig om begrebet arbejdsudbud eller ej eller sammenhængen mellem arbejdsudbud og konkurrenceevne osv., men det er altså fakta, og vi bliver nødt til at tage bestik af fakta. Derfor bliver vi nødt til at føre den økonomiske politik, der giver den bedste beskæftigelsesfremgang, og det er det, regeringen er optaget af.

Kl. 19:11

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Henning Hyllested.

Kl. 19:11

Henning Hyllested (EL):

Ja, og imens vi venter på de her job, falder folk ud af dagpengesystemet, mister forsørgelsen for manges vedkommende eller i hvert fald har et voldsomt tab i deres forsørgelsesgrundlag, og det giver vel alt andet lige et mindre forbrug, det giver vel alt andet lige tab af arbejdspladser. Det må da også bekymre Det Radikale Venstre. Man undergraver jo i virkeligheden sin egen økonomiske politik, som man påstår går ud på jobskabelse. Det er vel en kendsgerning, at der er mistet i omegnen af 30.000 job i det offentlige, på grund af at kommunerne er i stramme økonomiske tøjler og holder igen og end ikke lever op til deres egne budgetter. De 30.000 job mangler jo så, på trods af at man forsøger at lave en eller anden form for jobskabelse. På den måde modarbejder man jo i virkeligheden sin egen politik. Det kan jo ikke være måden at gøre det på.

Kl. 19:12

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ordføreren.

Kl. 19:12

Nadeem Farooq (RV):

Der er jeg helt uenig. Det er uheldigt, og det er langtfra optimalt, at der er blevet sparet så meget på så få år i den offentlige sektor. Det har givet nogle omkostninger for mange, men det er jo sket på baggrund af flere års tænkning om, at man bare kunne lade de offentlige udgifter stige og stige. Derfor er vi ude i en genopretning af balancen mellem den private sektor og den offentlige sektor, og så kan man jo så have en ideologisk holdning til den private sektor og den

offentlige sektor, men det er jo den private sektor, som er vækstlokomotivet i Danmark, og som vi har forsømt. Det er den private sektor, som er guldægget, som skal sikre, at der kommer økonomisk fremgang. Så det, jeg mener er kongstanken, er, at den offentlige sektor og den private sektor er hinandens forudsætninger og ikke hinandens modsætninger.

Kl. 19:13

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Jeg siger tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Eigil Andersen fra SF.

Kl. 19:14

(Ordfører)

Eigil Andersen (SF):

Det er vigtigt, at samfundet gør meget for at hjælpe arbejdsløse. Derfor er det fint, at Enhedslisten sætter lediges forhold på dagsordenen i dag. Samfundet har efter SF's mening en meget stor forpligtelse til at fremskaffe flere job. Det er simpelt hen den vigtigste opgave. Men samfundet har også en pligt til at hjælpe med nødvendig uddannelse og efteruddannelse, som bestemt også kan være vejen til, at man kan komme i arbejde igen. Og både det her med jobskabelse og bedre mulighed for efteruddannelse for arbejdsløse er da også noget, som den nuværende regering arbejder intenst med. F.eks. er der nu i vækstplanens første del afsat 1 mia. kr. til uddannelse – et kompetenceløft af arbejdsstyrken. Det er meget, meget positivt.

SF mener, det er godt, at regeringen sammen med Enhedslisten i maj igen skal drøfte situationen for dem, der falder ud af dagpengesystemet på baggrund af den 2-årsdagpengeperiode, som et borgerligt flertal har indført.

Et af Enhedslistens forslag i dag er, at arbejdstimer for vikarer i rotationsprojekter skal tælle med i opfyldelsen af beskæftigelseskravet for at få dagpenge. Det er et forslag, man godt kunne overveje. Det er jo korrekt, at de vikarer, der varetager arbejdet, imens de fastansatte medarbejdere er på skolebænken, udfylder et ganske normalt job, som det også er blevet nævnt, og det gør de, også selv om der er tale om et offentligt tilskud. Personligt har det undret mig meget i årenes løb, at disse timer i jobrotationsprojekter ikke tæller med, når vi ved, at der er arbejdstimer i den såkaldte vidempilotordning for akademikere, der er godkendt som arbejdstimer til at opfylde arbejdskravet. Her gives der også et tilskud fra det offentlige til arbejdsgiveren, men fordi det betragtes som en erhvervsstøtte, accepteres disse arbejdstimer til opfyldelse af beskæftigelseskravet. Og så ville det logiske naturligvis være, at arbejdstimer i et jobrotationsprojekt også kunne medtages til at opfylde det arbejdskrav. Derfor kan man godt overveje Enhedslistens forslag på længere sigt, men regeringen, som SF er en del af, har for øjeblikket ingen aktuelle planer om, at det skal gennemføres, for det ville i givet fald forudsætte en række ting. Bl.a. ville det forudsætte, at man fandt frem til en finansiering.

Med hensyn til et andet forslag fra Enhedslisten om, at virksomhedspraktik og løntilskudsjob skulle tælle som arbejdstimer, skal man være opmærksom på, at der jo så vil opstå et massivt pres fra massevis af arbejdsløse, der så frygtelig gerne ville arbejde gratis i virksomhedspraktik eller i løntilskudsjob. Det vil sige, at endnu mere normalt arbejde end i dag så ville blive udført af ledige i virksomhedspraktik og løntilskudsjob og føre til en endnu større skævvridning af arbejdsmarkedet end den, vi allerede ser for øjeblikket, og det ville naturligvis være dårligt.

Personligt har jeg tænkt på, at man i stedet for Enhedslistens forslag på det her punkt måske kunne overveje en lille ændring vedrørende private løntilskudsjob. Her får man ifølge gældende regler overenskomstmæssig løn. Det offentlige betaler arbejdsgiveren et tilskud, men arbejdsgiveren betaler også selv en del af lønnen til den arbejdsløse under sådan et arbejde. Der kunne man overveje at tælle

de arbejdstimer, der svarer til arbejdsgiverens egen betaling, med i beskæftigelseskravet, men altså ikke de timer, som svarer til det of-fentlige tilskud. Men det er som sagt en overvejelse, man kunne gøre sig på et tidspunkt i fremtiden.

Så er der endelig et forslag fra Enhedslisten om, at al uddannelsesaktivitet skal tælle som arbejdstimer. Jeg mener, Enhedslisten skal roses for at sætte fokus på problematikken omkring arbejdsløshed og uddannelse. På den ene side vil jeg sige, at uddannelse, som ordet også fortæller, ikke er arbejde – det er det jo ikke – og derfor kan det heller ikke tælle med som arbejdstimer, men på den anden side er noget af problematikken omkring arbejdsløshed og uddannelse relevant. Her tænker jeg på, at vi som samfund i høj grad har brug for, at en del af de ufaglærte arbejdsløse deltager i et lidt længere uddannelsesforløb for at forøge deres jobchance. Sagen er jo, at mange ufaglærte job er flyttet til Østeuropa eller til Asien.

Men vil en arbejdsløs så gå i gang med en lidt længere uddannelse, når dagpengeperioden kun er 2 år? Nej, det er der mange, som desværre ikke vil gøre. De vil i stedet opprioritere og sætte alt ind på at få et job, inden indtægten i form af dagpenge holder op efter 2 år. Det er meget uheldigt, fordi uddannelse er vejen frem for mange ufaglærte på fremtidens arbejdsmarked. Det er en kendsgerning, som jeg mener at alle er enige om.

Kl. 19:19

Derfor mener jeg, at man i en større sammenhæng på et senere tidspunkt kunne overveje at sige, at længere nødvendig uddannelse, som er godkendt af jobcenteret eller af a-kassen, bliver gjort til det, man kalder en død periode. Det vil betyde, at hvis uddannelsen f.eks. varer 10 måneder, forlænges dagpengeperioden også med 10 måneder. På den måde ville der være væsentlig flere, der ville turde at gå i gang med det, som samfundet har brug for, nemlig at ledige med ingen eller kun en meget kortvarig uddannelse får en bedre uddannelse.

Som nævnt kan det være en overvejelse i en større sammenhæng på et senere tidspunkt måske, men Enhedslistens forslag, som jo er langt mere omfattende, nemlig at al uddannelse, som arbejdsløse får, skal tælle som arbejdstimer, er det, vi tager stilling til i dag, og det afviser regeringspartierne.

Kl. 19:20

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Der er tre indtegnede til korte bemærkninger, hr. Christian Juhl.

Kl. 19:20

Christian Juhl (EL):

Tak for de positive bemærkninger fra SF's ordfører. Jeg er mest optaget af så at spørge: Hvordan pokker kan vi så komme videre? For når hr. Eigil Andersen siger, at han er positiv over for det, så er næste spørgsmål jo – når han samtidig siger, at det er regeringen ikke klar til: Hvordan kan vi så sammen overbevise regeringen, hvis vi er enige om det? Hvordan kan vi overbevise regeringen om forslaget om en død periode ved længerevarende uddannelse? Kan vi nøjes med et ændringsforslag og så samles om det, eller hvordan kommer vi videre?

Et andet spørgsmål er: Hr. Eigil Andersen mener ikke, det er godt, at der kommer pres på for at komme i løntilskudsjob. Er det ikke godt, at de arbejdsløse får meget stor lyst til at komme ud på arbejdspladserne og blive en del af en arbejdsplads?

Kl. 19:21

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ordføreren.

Kl. 19:21

Eigil Andersen (SF):

Altså, spørgsmålet om, hvordan man kan komme videre med nogle af de her tanker, man kunne overveje, har jeg ikke noget præcist svar på. Jeg mener, at vi har en politisk debat her i dag, at vi har en stillingtagen til nogle konkrete forslag, hvor regeringens linje ligger fast, men det må være tilladt, og jeg mener også et positivt bidrag til debatten, at kunne fortælle, hvad man har af tanker om, hvordan man eventuelt i fremtidige situationer i større sammenhænge kunne skrue noget sammen. Men jeg kan ikke komme med et konkret svar på det. Og i øvrigt vil det være noget, som i givet fald skal diskuteres mellem regeringspartierne.

Så har jeg glemt det andet spørgsmål, for at være ærlig.

Kl. 19:22

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Hr. Christian Juhl.

Kl. 19:22

Christian Juhl (EL):

Det handler om det der med, hvis timerne i løntilskudsjob talte som reelle timer. Og det var et problem, sagde ordføreren – jeg var lige ved at sige du, det ved jeg ikke om man må. Jeg synes, det er godt, jo mere lyst arbejdsløse får til at arbejde. De bliver beskyldt nok for at være dovne og ikke gide arbejde i visse kredse, især i den højre side af salen, så det kunne jo være dejligt at se folk stå i kø for at få lov til at komme ud på arbejdspladserne for at optjene nogle timer. Det kunne da være en fornøjelse, synes jeg. Så kunne vi nemlig vælge og klart se: Er det pisk eller timer, der kunne trække folk ud på arbejdspladserne. Der ville jeg foretrække, at det var timer, som tæller, der fik folk til i rigtig stort tal at komme derud. Jo mere kontakt til arbejdspladserne, des bedre, og jo mere uddannelse, des bedre, hvis ikke man kan få et ordinært, fast arbejde – efter min mening.

Jeg spørger såmænd kun om løsninger, for vi er her jo sådan set for at skabe resultater, og der skal vi jo finde veje til at få flertal, har jeg forstået.

Kl. 19:23

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ordføreren.

Kl. 19:23

Eigil Andersen (SF):

Altså, jeg forstår godt motivet til, at det forslag er stillet, for det er et forsøg på at gavne de arbejdsløse. Men problemet er jo, at når titusinder af arbejdsløse presser på for at komme ud i virksomhedspraktik og arbejde gratis eller komme i løntilskudsjob, så sker der altså det, at hvor vi i dag allerede må konstatere, at der i visse tilfælde er problemer med, at normale job eller en vis arbejdsmængde så i virkeligheden bliver varetaget af folk, som får de her løntilskudsordninger, så vil det jo vokse, og derfor vil vi så få forøget det problem, som hedder fortrængning af den ordinære arbejdskraft. Og det er simpelt hen ikke nogen god mekanisme, så enkelt er det. Derfor mener jeg ikke, det er vejen til at få løst nogen af de her problemer.

Kl. 19:24

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Hr. Finn Sørensen.

Kl. 19:24

Finn Sørensen (EL):

Tak, og tak til ordføreren. Jeg har bare lige en lille kommentar. Jeg tror ikke, at der er nogen arbejdsløse, der brænder efter at komme i et løntilskudsjob, – tror ordføreren virkelig det? De brænder da alle sammen efter at få et ganske almindeligt stykke arbejde, så de er

fuldstændig ligeberettigede med andre kollegaer, og det problem skal vi jo løse ved at tilbyde dem noget ordinært arbejde. Det håber jeg ordføreren er enig i.

Jeg kan forstå på ordføreren, at ordføreren faktisk er meget positiv og i hvert fald vil overveje og har en positiv tilgang til vores forslag. Jeg hørte godt det med timerne i det private løntilskud og forskellen der, men det var da også en imødekommelse. Det er alt sammen noget, man kan kigge på på længere sigt, og så spørger jeg: På hvor lang sigt? Og mere konkret: Er det noget, ordføreren forestiller sig vi kan forhandle om på den her side af et folketingsvalg, eller skal vi over på den anden side af et folketingsvalg?

Kl. 19:25

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ordføreren.

Kl. 19:25

Eigil Andersen (SF):

Jeg mener, det er helt rigtigt, som det bliver sagt, at arbejdsløse brænder efter at få et fast job, ingen tvivl om det. Men hvis de ikke får det og man så laver en mekanisme, som gør, at der kan optjenes arbejdstimer til at opfylde beskæftigelseskravet gennem virksomhedspraktik og løntilskudsjob, mener jeg, at der bliver sat en mekanisme i gang, som vil gøre, at tusinder af arbejdsløse vil brænde efter at komme ind i en sådan rolle. Og det er det, jeg mener vil udvikle sig på en skæv måde.

Det er rigtigt, at jeg har sagt, der er dele af de her forslag, som man kunne overveje på længere sigt, men som jeg også sagde til hr. Christian Juhl, kan jeg ikke komme med et konkret svar på, hvornår det så skulle foregå. Men jeg kan sige, at det jo så i givet fald ville være noget, som i første omgang ville skulle drøftes af de tre regeringspartier indbyrdes.

Kl. 19:26

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Hr. Finn Sørensen.

Kl. 19:26

Finn Sørensen (EL):

Min pointe med det her var jo, at det så er vores, samfundets og arbejdsgivernes opgave at tilbyde dem ordinært arbejde og sige, at i den periode, hvor de er i løntilskudsjob, er de jo ikke i ordinært arbejde, men er arbejdsløse, og derfor er det rimeligt, at de også kan optjene timer der.

Men jeg fik ikke rigtig svar på spørgsmålet: Skal vi og alle de mange arbejdsløse have forhåbninger om, at det er noget, vi kan forhandle på den her side af et folketingsvalg, og vil ordføreren støtte det? Eller må vi slå os til tåls med, at det først er efter næste folketingsvalg, når der er en helt anden sammensætning i Folketinget, at vi kan gøre os håb om at forhandle de her ting, som ordføreren jo overvejende er vældig positiv over for?

Kl. 19:27

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ordføreren.

Kl. 19:27

Eigil Andersen (SF):

Når man er regeringsparti, har man sværget en musketered: En for alle og alle for en. Det betyder, at de ting, man skal aftale, skal aftales indbyrdes de tre partier imellem. Jeg ved ikke, hvordan en sådan diskussion kan forme sig mellem de tre regeringspartier, og jeg ved heller ikke, hvornår den i givet fald ville kunne finde sted.

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Hr. Henning Hyllested.

Kl. 19:27

Kl. 19:27

Henning Hyllested (EL):

Jeg synes, at ordføreren for så vidt er befriende ærlig. Jeg hører helt klart ordførertalen og også nogle af de svar, der gives, ikke mindst her til sidst til hr. Finn Sørensen, sådan, at ordføreren – jeg må trods alt gå ud fra, at ordføreren ikke taler på egne vegne, men kun på SF's vegne – i virkeligheden har det rigtig skidt med at være fanget af en musketered, man er fanget i en regering, som fører en økonomisk politik og en politik over for de arbejdsløse, som ikke tilgodeser muligheden for at blive i dagpengesystemet og faktisk have et ordentligt forsørgelsesgrundlag. Det var en kommentar.

Jeg hørte ordføreren i sin tale sige, at der kunne gives mulighed for, at længerevarende uddannelse måske kunne gøres til en død periode. Ordføreren fik sagt 10 måneder. Jeg ved ikke, om det skal opfattes som en maksimumsgrænse, eller hvad det skulle, eller bare som et løst forslag, for det helt store mantra inden for uddannelsesverdenen i øjeblikket er det dobbelte uddannelsesløft med ufaglært til faglært. Det tager jo altså mere end 10 måneder at få en faglært uddannet. Det tager fra 2½ år til 4 år. Så det vil jeg gerne høre lidt nærmere om.

Kl. 19:29

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ordføreren.

Kl. 19:29

Eigil Andersen (SF):

Jeg vil sige, at det der med de 10 måneder bare er et eksempel. Det er klart, at der også kan være tale om længere forløb. Der kan også være nogle ufaglærte, som i virkeligheden har en erhvervspraksis inden for et bestemt arbejdsområde, som medfører, at for at de kan blive faglærte, behøver de måske ikke tage den fulde faglige uddannelse. Så der er forskellige modeller.

Så vil jeg sige: Nej, SF er ikke ked af at sidde i regering. Når man ser på den indsats, som er sket med hensyn til social dumping, så ser man, at der er foregået mange rigtig gode ting for at stoppe social dumping, og at det har været en succes, men det er noget, vi skal arbejde videre med. Når man ser på, at vi igen har fået indført 6 ugers selvvalgt uddannelse for arbejdsløse uden prisloft, så ser man, at det også er en stor fordel. Og når der nu bliver afsat 1 mia. kr. til at efteruddanne arbejdsstyrken i Danmark over 3 år, er det også et stort plus. Så der er en afgrund til forskel mellem den politik, som den tidligere statsminister, hr. Lars Løkke Rasmussen, stod for, og den politik, som den nuværende regering med fru Helle Thorning-Schmidt som statsminister står for.

Kl. 19:30

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Henning Hyllested.

Kl. 19:30

Henning Hyllested (EL):

Bestemt. Jeg skal ikke underkende, at der er skabt resultater, ikke mindst i samarbejde med Enhedslisten. Helt sikkert. I øjeblikket har vi bare, hvad skal man sige, et akut problem, som det er blevet kaldt, med folk, der falder ud af vores dagpengesystem. De falder ud, og for nogles vedkommende er det til nul forsørgelse og i hvert fald til meget mindre forsørgelse. Det synes vi er et kæmpemæssigt problem. Vores beslutningsforslag i dag kunne jo være med til at rette op på noget af det. Jeg synes måske, at vi under normale forhold vil-

le finde SF på det hold, der støtter det. Jeg hørte jo også ordførertalen sådan, at det på mange måder er en imødekomme. Men så er der lige det med regeringen, som man hænger fast i. Desværre.

Kl. 19:31

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ordføreren.

Kl. 19:31

Eigil Andersen (SF):

Altså, jeg mener som sagt, at det er fint, at SF sidder i regering. Der er der kommet meget godt ud af. På den måde er der, som jeg kan forstå vi er enige om, en afgrund til forskel på den politik, som den tidligere, borgerlige regering førte, og den politik, som den nuværende regering fører. Der har også været og er fortsat et fint samarbejde med Enhedslisten.

Med hensyn til de langtidsarbejdsløse og problemet med at falde ud af dagpengesystemet synes jeg, at det er glimrende, at der er aftalt en samtale og en drøftelse mellem regeringen og Enhedslisten her i maj måned. Det er jo så det sted, hvor man må snakke om, hvad situationen er, og hvad man kan og vil gøre.

Kl. 19:32

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Så er det Hans Andersen.

Kl. 19:32

Hans Andersen (V):

Tak for det. Hr. Eigil Andersen siger en for alle og alle for en og nævner så regeringsgrundlaget. Jeg skal bare spørge SF's ordfører, om hr. Eigil Andersen står ved det regeringsgrundlag, og om hr. Eigil Andersen også vil arbejde for det. For når jeg lytter til debatten, må jeg bare sige, at så kan jeg i hvert fald komme stærkt i tvivl om, hvorvidt SF's ordfører vil arbejde for regeringsgrundlaget. Det forventer jeg da at man gør som ansvarligt parti, der har skrevet under på et regeringsgrundlag. Eller vil SF arbejde for Enhedslistens forslag, som i dag er fremsat?

Kl. 19:32

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ordføreren.

Kl. 19:33

Eigil Andersen (SF):

Altså, jeg ved ikke, hvor den tvivl kunne komme fra i forhold til regeringsgrundlaget. Den er i hvert fald ikke kommet fra mig. Selvfølgelig arbejder vi ud fra regeringsgrundlaget. Hvis det, som Venstres ordfører henviser til, er vores dialog lidt tidligere i dag om den borgerlige gennemførelse af de 2 års dagpengeperiode, er det, der tænkes på, så kan jeg bare sige, at min kommentar til hr. Hans Andersen lidt tidligere i debatten skyldes, at jeg oplevede, at ordføreren ligefrem pralede af, at man har lavet den dagpengereform med de 2 års dagpengeperiode. Og så var det, jeg tillod mig at sige: Jamen forudsætningerne havde jo ændret sig, og hvordan kan man dog stå og prale af det, når det rammer så mange mennesker, som det gør.

Kl. 19:33

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Hans Andersen.

Kl. 19:33

Hans Andersen (V):

Jeg må bare give til kende, at jeg er kommet godt i tvivl om, hvorvidt SF faktisk synes om at sidde i regering. Debatten har indtil videre kørt på, at Enhedslisten i dag har fremsat en række beslutningsforslag, der sådan set skal udhule en del af regeringsgrundlaget. SF's

ordfører, hr. Eigil Andersen, har på forskellige måder prøvet at komme uden om ved at sige, at det må vi kigge på. Senest nævnte hr. Eigil Andersen en samtale, der nu skal foretages i maj måned for at imødekomme Enhedslisten. Det virker, som om SF ikke synes om at sidde i regering. Det er sådan, at SF sådan set helst ville løbe af pladsen. Så skal jeg bare spørge, om det er noget, vi kan opleve i morgen, eller om vi kan opleve det ved et senere beslutningsforslag her i aften, altså at SF sådan set nu løber af pladsen og siger, at det var lige hårdt nok at tage så meget ansvar på en gang.

Kl. 19:34

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Værsgo.

Kl. 19:34

Eigil Andersen (SF):

Når man ser Disney Sjøv, hvis man ser det i fjernsynet, kan man sige, at der er der adgang for fri fantasi, og det er der også her i Folketingssalen nu, kan jeg høre, ud fra de udtalelser, der kommer, og ud fra, hvad vi bliver tillagt af forskellige motiver. Jeg kan sige, at det simpelt hen ikke er rigtigt.

Ordføreren undrer sig over, at der skal være en samtale med Enhedslisten. Jeg vil sige, at det sandelig ikke er noget, jeg har fundet på. Det er noget, der er aftalt med Enhedslisten i forbindelse med finansloven, nemlig at man i maj måned skulle se på, hvad situationen er i forhold til dem, der er faldet ud af eller truet af at falde ud af dagpengesystemet. Så simpelt er det.

Kl. 19:35

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Jeg siger tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Leif Mikkelsen.

Kl. 19:35

(Ordfører)

Leif Mikkelsen (LA):

Tak for det. Vi havde jo et godt landsmøde her i weekenden, og nu kan jeg så forstå, at vi er i gang med opvarmningen til Enhedslistens landsmøde, så jeg vil bestemt ønske Enhedslisten et godt landsmøde.

Nu skal jeg selvfølgelig holde mig lidt til talen, for jeg står her på vegne af vores ordfører, hr. Joachim B. Olsen, som ikke kunne være her. Jeg vil så sige følgende:

I Danmark har vi stadig efter reformerne et meget generøst dagpengesystem. Sammenligner vi os med Sverige, Tyskland, Holland og Storbritannien, har vi på alle måder et system, der er mere attraktivt for de ledige. Den danske dagpengeperiode er den længste, dækningsgraden er den højeste, og vi har den letteste genoptjening. Man skal således kun have en beskæftigelsesandel på en tredjedel for at genoptjene retten til dagpenge, mens det kræver en beskæftigelsesandel på 50 pct. i Storbritannien, Tyskland og Sverige og mere i Holland. Danmark er jo altså ikke en øde ø. Danmark er faktisk en del af en globaliseret verden, og hvis man ikke ønsker et konkurrencedyk i Danmark, er det altså svært at se behovet for lempelser af dagpengesystemet.

Føjer man dertil, at ubalancen mellem den offentlige og den private sektor i Danmark jo nærmest er katastrofalt, så er forslagene, vi behandler her i dag, bestemt et fejlskud. Forslagene her vil medtælle forskellige former for kraftigt støttet beskæftigelse, nemlig løntilskudsjob, virksomhedspraktik, uddannelsesaktivering og job i forbindelse med jobrotationsordningen. Det kan være svært at se en god grund til at ville medtælle disse ordninger på lige fod med reel beskæftigelse, hvis ikke målet alene var at gøre det lettere at genoptjene retten til dagpenge.

En sådan ambition er ikke bare problematisk i forhold til at sikre en fornuftig udvikling på det danske arbejdsmarked, men det er jo

også hamrende uambitiøst over for den ledige. Formålet med dagpengesystemet er at yde en midlertidig hjælp, imens man er ramt af ufrivillig arbejdsløshed, ikke at man kontinuerligt via besøg i offentlige aktiveringstilbud skal kunne forblive på dagpenge. En mere ambitiøs beskæftigelsespolitik er nødvendig, og derfor kan Liberal Alliance ikke støtte forslaget.

Kl. 19:40

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Hr. Christian Juhl har et spørgsmål.

Kl. 19:38

Christian Juhl (EL):

Tak. Jeg vil gerne spørge Liberal Alliances oplæser, hvis det er tilladt, om der overhovedet skal være et dagpengesystem, hvis Liberal Alliance havde flertallet til at bestemme det.

Kl. 19:38

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Ordføreren.

Kl. 19:38

Leif Mikkelsen (LA):
Ja.

Kl. 19:38

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Hr. Christian Juhl.

Kl. 19:38

Christian Juhl (EL):

Det var meget sparsomt, hvad man fik at vide af Liberal Alliances oplæser. Hvordan mon det system skal se ud? Og skal der overhovedet være nogen tryghed for arbejdsløse? Det er trods alt et forsikringssystem, hvor vi jo betaler broderparten af den betaling, vi selv får tilbage som arbejdsløse, når vi er medlem af en a-kasse.

Kl. 19:39

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Ordføreren.

Kl. 19:39

Leif Mikkelsen (LA):

Nu er sagen jo den, at man er nødt til at forholde sig til hvert enkelt partis politik, når vi skal drøfte de her ting. Vi har i vores politiske program peget på at sikre et erhvervsliv og en balance mellem det offentlige og erhvervslivet, der sikrer, at der rent faktisk er job i Danmark. Vi har mistet 175.000 arbejdspladser i industrien i de senere år; det er ikke noget, der kun er sket i denne regerings tid. Men det er sket, og hvis vi ikke fundamentalt ændrer på den politik, så bliver det, Enhedslisten foreslår her, kun lappeløsninger. Og når man står og ærgrer sig over, at der er forsvundet job i den offentlige sektor, vil jeg sige, at det jo er gift for den balance og den politik, og derfor køres Danmark jo simpelt hen i sænk.

Hvis Enhedslisten ville gøre sig den ulejlighed at kigge bare en smule frem, ville de se, at det er en katastrofekurs. Og når nu man ærgrer sig så meget over, at den her regering fører en helt forkert politik, ja, så vil jeg sige, at det jo i hvert fald er godt, at der ikke føres Enhedslistens politik, for så ville det jo gå helt galt med Danmark.

Vi vil nemlig have et system, der hjælper dem, der har hjælp behov, og sikrer en samfundsudvikling, der sikrer, at der ikke er den store mængde arbejdsløse, som vi har i dag, når erhvervslivet ikke kan håndtere og klare at have en så stor og tung offentlig sektor. Det er den ubalance i Danmark, det er galt med, og det er det, vi fundamentalt skal gøre noget ved.

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Jeg siger tak til ordføreren. Så er det hr. Christian Juhl som ordfører for forslagsstillerne.

Kl. 19:41

(Ordfører for forslagsstillerne)

Christian Juhl (EL):

Indtil nu er knap 13.000 mennesker faldet ud af dagpengesystemet i årets første 3 måneder. Det forventes at stige til over 20.000 inden den 1. juli, som jo er en væsentlig dato for de initiativer, der er taget, for der udløber den midlertidige uddannelsesordning og sender en masse mennesker ud i en tilværelse uden forsørgelse. Antallet af mennesker, der mister retten til dagpenge i 2013, forventes at overstige 30.000 ved årsskiftet – i mine øjne et meget ansetigt antal. Det er konsekvensen af, at regeringen mangler det, som en ældre mand, som ikke længere lever, kunne have kaldt rettidig omhu.

I to finanslovsforhandlinger i træk har regeringspartierne afvist Enhedslistens forslag om at finde en permanent løsning. De er i stedet modvilligt og efter min smag meget fodslæbende gået med til henholdsvis ½ års forlængelse af dagpengene i 2012 og en midlertidig uddannelsesordning med kontanthjælpslignende ydelser i 2013. For at føje spot til skade kaldte finansministeren i efteråret 2012 akutjobordningen med akutjob II for en fuld, hel og dækkende løsning. Jeg tror ikke, at der er ret mange danskere, der længere er enig med ham, efterhånden som de har set virkeligheden.

Det, at så mange mennesker ryger ud af dagpengesystemet, er imidlertid kun den ene del af problemet. Den anden er nok så alvorlig. Ændringen af perioden for at genoptjene dagpengene fra 26 uger til 52 uger er lige så alvorlig, fordi den er en massiv hindring for at opnå fornyet dagpengeret. Det er det, de tre forslag handler om, nemlig at sikre, at forskellige typer aktivering tæller med i genoptjening af dagpengene. Der er jo lige nu ca. 40.000 jobklare i aktivering, og dertil kommer nogle kontanthjælpsmodtagere, der ikke er det, man kalder arbejdsmarkedsparete.

Der er tale om tre forslag. Det er ikke evighedsmaskiner, men det er et forsøg på at skabe et minimum af tryghed for dem, der rammes uforskyldt af den arbejdsløshed, som kommer, når der ikke er job til alle.

L 204 er et lovforslag, som jeg fremsætter på vegne af 3F, Danmarks stærkeste forbund. De har fremsendt forslaget til alle partier – jeg ved, at alle har fået det – og opfordrer os til at rejse debatten og vedtage forslaget om forbedring af reglerne for jobrotationen. Jeg ville gerne have, at der havde været et flertal bag det her forslag, og det havde jeg opfordret til også i forberedelserne, men desværre er det endnu ikke lykkedes.

Formålet med forslaget er at sikre, at timer, der præsteres som vikar i forbindelse med jobrotation, medregnes ved opgørelse af timer, der sikrer vikaren genoptjening af ret til dagpenge. Både akutjobaftalen og finansloven for 2013 har fokuseret på øget brug af jobrotation, ikke kun som beskæftigelsespolitisk indsats, måske endda mindst, men som erhvervspolitisk indsats, der kan sikre de allerede ansatte medarbejdere opkvalificering. Vi har været enige i, at ufaglærte skal være faglærte, og faglærte skal være endnu mere. Finansloven for 2013 forhøjede jobrotationsydelsen til arbejdsgiverne fra 160 pct. til 180 pct. af højeste dagpengesats for at fremme det her initiativ. I det lys forekommer det oplagt uhensigtsmæssigt, at vikaren, der går direkte ind på arbejdspladsen, udfører arbejdet for de ansatte, ikke skal sikres optjeningsret af de timer, som han eller hun ellers har præsteret.

B 82 er et beslutningsforslag om genoptjening af dagpengeret af det arbejde, som ydes i løntilskudsjob og virksomhedspraktik. Og der kan jeg sige til arbejdsministeren, at hun gik tilbage til 1990'erne; jeg er desværre selv så gammel, at jeg kan gå tilbage til 1970'er-

ne, men jeg kan sige, at det ikke er et mærkeligt forslag. Det er faktisk et forslag, som vi har arbejdet med under socialdemokratiske regeringer også med stor fordel for de arbejdsløse. Der er ingen saglig grund til, at arbejde under aktivering, iværksat som led i en jobplan, ikke sikrer optjening af timer. Ved arbejde i praktik eller job med løntilskud udføres der ganske almindeligt arbejde, i samme omfang som hvis det bliver udført af ordinært ansatte. De aktiverede kan fyres, hvis arbejdet ikke udføres tilfredsstillende eller med henvisning til manglende arbejde. Der er kort sagt tale om ordinært arbejde.

Kl. 19:45

B 84 er et beslutningsforslag om genoptjening af dagpengeregulering ved uddannelsesaktivering. Den aktiverede har erhvervet sin dagpenge gennem en kompetencegivende uddannelse eller gennem 1 års arbejde, og i det tidsrum, pågældende er i aktivering, mister han eller hun tidsmæssig mulighed for at opfylde beskæftigelseskravet. Jo længere aktivering, jo kortere tid til at optjene timer, og derfor kunne SF's ordførers forslag måske også være værd at overveje, hvis ikke man kan arbejde på den model, vi har her.

Der er eksempler på, at arbejdsløse har været på jobsøgningskurser fra 4 til 6 måneder ud af den forholdsvis lille periode, man kan få sine dagpenge i. Hvis man sammenligner Danmark med andre lande, og det er der jo nogle, der har gjort her, bl.a. den sidste ordfører fra Liberal Alliance, og hvis man gør det med f.eks. øvrige nordiske lande, er reglerne om genoptjening af dagpenge langt skrappe i Danmark. I Danmark skal man have arbejdet i 1.924 timer for at få en ny dagpenge; i Finland under en tredjedel, 612 timer; i Sverige blot 480 timer; og i Norge, som er nævnt, opererer man ikke med et genoptjeningskrav i timer, men med et indtjeningskrav, der kræver mindre arbejde end det danske timekrav.

Så vil jeg sige, at Folketinget i øvrigt den 23. maj skal behandle et beslutningsforslag fra os om at indføre svenske tilstande på det her område. Man kan også sige det på en anden måde, hvis det er svært sådan lige at forstå. 1 års arbejde giver 2 års dagpengeregulering i Danmark. 1 års arbejde i Sverige giver 4½ års dagpengeregulering eller 7 år, hvis man har børn. 1 års arbejde i Finland giver 6 års dagpengeregulering. Så det er klart at se, at der er et fuldstændig forfælt misforhold mellem genoptjening og retten bagefter i Danmark. De danske regler gør således genoptjeningen af dagpenge langt, langt sværere, end reglerne i Sverige og Finland gør.

Man kan undre sig over, at De Radikale og Dansk Folkeparti, der ynder at prale af deres sociale holdning, var med til at stemme for de her asociale dagpengeregler i 2010, endda med Dansk Folkeparti som arkitekt bag forslaget. Jeg ved godt, at hr. Bent Bøgsted er på fuld flugt fra den beslutning, og man bør stille sig det spørgsmål, om der ikke er forskel på, at 2.000-4.000 risikerer at miste dagpenge mod nu 25.000-30.000. Er det ikke en ny situation, som også regeringen inklusive De Radikale bør handle på i stedet for at sige, at det gør ondt og det smerter. Det har ingen arbejdsløse ret meget gavn ud af.

Man kan undre sig over, at en såkaldt centrum-venstre-regering ikke har rullet vedtagelserne tilbage endnu. Regeringen har siden den 15. september – ja, der var regeringen jo ikke skabt, men der havde vi valg – haft en mulighed for at ringe til Enhedslisten og få stemmerne til at gøre noget ved det her, og de får som sagt endnu en mulighed den 23. maj.

Hvis vi går lidt længere ned i de nordiske regler om genoptjening af dagpengeregulering, bliver det danske billede endnu mørkere. Af en eller anden besynderlig grund får mennesker, der kommer i jobrotation og går på almindeligt arbejde hver dag ikke lov til at genoptjene dagpengeregulering. Det samme gælder de mennesker, der hver morgen møder op på fabrikken eller institutionen til løntilskudsjob eller virksomhedspraktik. Endelig gælder det også ved uddannelsesaktivering. Ikke kun Enhedslisten synes, at det er urimeligt. Den holdning deles af parlamenterne både i Stockholm og i Helsinki. I Sverige tæller timer

fra job med løntilskud med ved optjening af dagpengeregulering, og i Finland tæller løntilskudstimerne halvt med.

Det er disse urimeligheder, de tre forslag, vi behandler her, gør op med. Der er tale om en beskeden opblødning af nogle urimelig skrappe genoptjeningsregler, som et enigt Folketing burde kunne støtte, i hvert fald burde der være sikret opbakning fra regeringspartierne og Dansk Folkeparti, hvis man skulle tage dem på de fine ord, der nogle gange bliver sagt.

Jeg vil gerne sige tak for kommentarerne fra ordførerne. Det har været særdeles lærerigt at lytte til, især tak til hr. Eigil Andersen fra SF for de positive kommentarer og de nye ideer. Jeg forstår dog, at regeringen ikke lader sig påvirke af, at der er risiko for, at mange tusinde mister retten til dagpenge inden årets udgang. Ikke ét forslag har jeg kunnet få fra arbejdsministeren, ikke ét forslag har jeg kunnet få fra Socialdemokratiet, ikke ét forslag har jeg kunnet få fra De Radikale. Det samme gælder heldigvis ikke SF, som har en række forslag, som jeg meget, meget gerne vil i gang med at arbejde med.

Kl. 19:50

Jeg er ikke frustreret over regeringen, som Venstres ordfører sagde, det ville ligge mig fjernt – eller var det hr. Bent Bøgsted, jeg ved det ikke. Jeg er frustreret over, at Dansk Folkeparti arbejder som en kameleon og det ene øjeblik vil være med til at lave alt det bøv, vi har, og det andet øjeblik slet ikke vil kendes ved det og lader, som om at det søreme er dem, der gerne vil skabe alle de gode ting. Jeg skal garantere hr. Bent Bøgsted for, at han i det her får mindst 12 muligheder for at stemme for forslaget, som kunne afbøde hans skavanker fra forslaget i 2010, og så får vi jo at se, hvor meget mandfolk der er i ham.

Jeg er ked af det, jeg er ikke frustreret. Jeg har en knude i maven, jeg kender alt for mange af dem, der rammes af den politik, der bliver ført, alt for mange af dem, som bliver arbejdsløse og ikke kan finde sig et job, uanset antydningerne fra kyniske borgerlige politikere, men som ikke kan finde sig et job, selv om de har søgt 50, 75, 100, 200 job. Jeg ved, at de har store forventninger til os og til den relativt nye regering både med at skabe job og med at skabe en ordentlig tryghed for dem, så længe de leder, og så længe de skal have deres familie til at fungere. Det er det, der giver mig en rigtig, rigtig trist fornemmelse. Det er det, der giver mig en kæmpe knude i maven, når jeg skal snakke om de her ting.

Jeg håber inderligt, at der kan skabes en samling om reelle forbedringer. O.k., hvis man ikke kan lide Enhedslistens forslag, så kom med noget bedre selv. Det værste, jeg synes vi kan give de folk, der er i klemme, er bare at sige: Nej, vi gør ikke noget, og vi tror på, at det, der er gjort, skaber forbedringerne. Det gør det jo ikke.

Jeg er overbevist om, at regeringens overlevelse hænger tæt sammen med de her spørgsmål, så jeg vil sige: Kære arbejdsminister, kære regering: Handl, kom med nogle forslag, vis nogle veje ud af de her problemer. Her er tre veje, og jeg vil da gerne opfordre til, at dem, der synes, at der er bedre ideer, kommer med dem.

Kl. 19:53

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Der er lige nogle korte bemærkninger. Hr. Hans Andersen.

Kl. 19:53

Hans Andersen (V):

Tak for det. Jeg har to spørgsmål.

Det ene spørgsmål går sådan set på, om Enhedslisten har et bud på, hvad det her ville koste i kroner og øre, hvis man ville gennemføre det, hvis Enhedslisten formåede at overtale regeringen til at gennemføre de her forslag, som Enhedslisten fremsætter i dag. For det er jo ikke tydeligt beskrevet i beslutningsforslagene.

Det andet spørgsmål er: Forventer Enhedslisten, at ledigheden, hvis man gennemførte det her, alt andet lige ville gå op eller gå ned,

når man kigger isoleret på de her tre forslag, som Enhedslisten fremsætter?

Kl. 19:54

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Ordføreren.

Kl. 19:54

Christian Juhl (EL):

Lovforslag nr. L 204 ville koste 150 mio. kr. brutto. De andre forslag ville hver for sig koste mindre. Jeg ved ikke, præcis hvor meget; det kommer an på, hvad finansministeren siger. Vi overlader det altid til finansministeren at regne det ud, og så finder vi en finansiering bag efter.

Derfor har jeg tilladt mig, ligesom praksis er her, at man fremsætter beslutningsforslag, og så prøver man at finde en finansiering. Jeg er ikke i tvivl om, at der sagtens kan findes en finansiering af de relativt små beløb med de relativt store resultater, det ville kunne give med hensyn til tryghed for de arbejdsløse.

Til det med, om arbejdsløsheden vil gå op eller ned, vil jeg sige, at det kan man ikke sige noget om i forbindelse med de her forslag. De er kun med til at skabe den tryghed for de mennesker, der nu falder ud af dagpengesystemet.

For hver gang man skaber en tryghed for et menneske, undgår man skilsmisser, konkurser osv. Og på den måde er man med til at tjene penge. Det har ingen indflydelse på, om der er flere eller færre job i samfundet.

Kl. 19:55

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Hans Andersen.

Kl. 19:55

Hans Andersen (V):

Det var ikke noget særlig tydeligt svar på, om ledigheden ville gå op eller gå ned som følge af det her forslag. Enhedslistens svar om, at finansieringen ikke er på plads, kommer ikke som nogen overraskelse for mig, sådan er det jo lidt. Enhedslisten fremsætter forslag og håber på, at regeringen kan finde finansieringen. Det er fair nok.

Er det ikke korrekt, at hvis man vedtog Enhedslistens forslag, kunne folk være i dagpengesystemet i en uendelighed, fordi de ville kunne optjene ny dagpengeret, når de var i løntilskudsjob, når de var i virksomhedspraktik. I princippet vil man kunne bevæge sig i dagpengesystemet i en uendelighed. Er det ikke korrekt?

Kl. 19:56

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Ordføreren.

Kl. 19:56

Christian Juhl (EL):

Hvad angår finansiering, har vi aldrig deltaget i forlig, uden at vi har finansieret tingene. Det ville vi også gøre i givet fald, så det behøver man ikke at mistænkeliggøre os for.

I Enhedslisten tror vi ikke, at arbejdsløse er dovne, vi tror, at alle arbejdsløse gerne vil have sig et job og klare sig selv og sine. Hvis man tror, at arbejdsløse er dovne, som Venstre og visse andre måske tror de er, vil arbejdsløsheden selvfølgelig gå op, for så vil det være lukrativt at være doven.

Glem den snak om Robert og de andre! Det her drejer sig om at skabe tryghed for de mennesker, der gerne vil have et job. Og mens de søger et, vil de også gerne føle sig nogenlunde trygge i deres familier. Utrygge mennesker har ikke let ved at søge job.

Arbejdsudbudsteorien, som finansministeren og de borgerlige arbejder med, tror vi ikke på. Det er en elendighedsteori, som betyder,

at jo mere man pisker arbejdsløse, jo flere job får man. Det er kun i fantasiens verden, man kan tro sådan nogle ting.

Man kan skabe job, og så kan man have nogle arbejdsløse, der meget gerne vil arbejde. Jeg har 20 års erfaring med, at arbejdsløse gerne vil arbejde og også gå langt for at få arbejde.

Kl. 19:57

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Bent Bøgsted.

Kl. 19:57

Bent Bøgsted (DF):

Tak, formand. Jamen det, der fik mig til at tage ordet, var det her, hr. Christian Juhl sagde om, at det var noget med, hvor meget mandfolk der var i en. Vedrørende Enhedslisten kan man så begynde at spekulere på, hvor meget mandfolk der er i hr. Christian Juhl og resten af Enhedslisten. For det her er så oplagt at tage med til finanslovsforhandlingerne.

Hr. Christian Juhl siger så, at han ikke tror på finansministerens bedømmelse af, hvad der skal gøres. Men der er nok ikke så meget mandfolk i hr. Christian Juhl, at Enhedslisten vil tage det her med til en finanslovsforhandling, lægge trumf på og sige til regeringen: Det her er det, vi vil have igennem, hvis I skal fortsætte i regering.

Det tror jeg aldrig nogen sinde vi vil komme til at opleve. For når det kommer dertil, kryber hr. Christian Juhl jo i et musehul og gør ingenting alligevel. Og så står man her og råber op fra talerstolen og siger: Det vil vi gøre. Men lige nøjagtig der, hvor man kan få indflydelse og få tingene gennemført, tier man stille. Der gør man ingenting. Man gør i hvert fald ikke alvor af det.

Kl. 19:58

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Ordføreren.

Kl. 19:58

Christian Juhl (EL):

Nu skal vi jo ikke tage en diskussion om, hvem der er størst og stærkest. For jeg har jo lagt mærke til 10 års Dansk Folkepartipolitik, hvor man, hvis man ellers bare kunne få trynet et par flygtninge/indvandrere, jo var godt tilfreds med hvad som helst. Så jeg er såmænd godt tilfreds med, at vi i de 2 første år har nået mere, end hr. Bent Bøgsted og Dansk Folkeparti nåede med den gamle regering på 10 år. Det er jeg godt tilfreds med.

Jeg er bare ikke tilfreds med det tempo, man har på i øjeblikket med hensyn til at skabe tryghed for de arbejdsløse. Jeg synes, at det er en skamlet på regeringen.

Jeg er altså ikke sat i Folketinget for at bane vejen for en endnu mere sort regering, for en regering, der vil smadre a-kasserne, og som vil ødelægge mulighederne for arbejdsløse endnu mere; jeg har jo hørt både hr. Hans Andersen og hr. Bent Bøgsted indimellem snakke om arbejdsløse. Og jeg frygter for den dag, vi måtte få en blå regering tilbage med den styrke, det ser ud til den får i meningsmålingerne i øjeblikket.

Derfor forhandler jeg og bruger min optimale styrke. Jeg beklager, at Enhedslisten kun har 12 mandater, vil jeg sige til hr. Bent Bøgsted. Men vi bruger dem så optimalt, som vi kan. Og når hr. Bent Bøgsted sidder derhjemme i sofaen, tror jeg egentlig, at han er ret misundelig over det, vi har nået med de to første finanslove.

Det vil vi gøre hvad vi kan for at fortsætte. Jeg har ikke udskrevet nogen blankocheck, og jeg mener det, jeg sagde: Forslag mod arbejdsløshed er hjørnesten for, om denne regering vil overleve.

Kl. 19:59

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Bent Bøgsted.

Kl. 19:59

Kl. 20:01

Bent Bøgsted (DF):

Jamen jeg kan garantere hr. Christian Juhl for, at jeg overhovedet ikke er misundelig på Enhedslisten på noget som helst punkt. Det kan jeg give fuld garanti for.

For man kan se, hvordan Enhedslisten agerer, og hvad de opnår ved at lægge pres på regeringen, og man kan se, at Enhedslistens formand, eller hvad de nu kalder det i Enhedslisten, går ud og siger, at regeringen – undskyld udtrykket – pisser på Enhedslisten. Og så hører man Enhedslisten stå og råbe op om, hvad de vil have igennem, uden virkelig at ville lægge pres på regeringen. Det er tomt, det er kun et slag i luften, det giver jo ingen resultater.

Hvis man sammenligner resultater, tror jeg nok, at man på den måde vil se, at Dansk Folkepartis resultatliste er noget længere end Enhedslistens.

Kl. 20:00

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Ordføreren.

Kl. 20:00

Christian Juhl (EL):

Jamen jeg vil gerne overlade til hr. Bent Bøgsted selv at vurdere, om han har fået noget ud af 10 års politik sammen med de borgerlige. Det er helt og holdent Dansk Folkepartis opgave at vurdere det, hvis vi så kan få lov til at vurdere, om vi har fået noget ud af det her. Og den dag, vi ikke får noget ud af det mere, er det jo slut.

Men hr. Bent Bøgsted kunne vel ikke forestille sig, at vi skulle stille os i spidsen for at bane vejen for en knaldsort regering med Venstre og Dansk Folkeparti. Det ville dog være at svigte alle vores vælgere.

Det ville dog være at svigte arbejderne i Danmark, især de arbejdsløse, især folk på kontanthjælp. Det ville blive et frygteligt Danmark at arbejde i, hvis det nogen sinde skulle lykkes. Nu tror jeg ikke på ham deroppe, ellers ville jeg sige: Gud forbyde det.

Kl. 20:01

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Jeg siger tak til ordføreren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet. Forhandlingen er dermed sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget henvises til Beskæftigelsesudvalget.

Da der ikke er nogen, der har indvendinger mod det, gør vi det.

Det næste punkt på dagsordenen er:

**23) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 85:
Forslag til folketingsbeslutning om opgørelse af dagpengesats i timer.**

Af Christian Juhl (EL) m.fl.
(Fremsættelse 20.03.2013).

Kl. 20:01

Forhandling**Fjerde næstformand (Anne Bastrup):**

Beskæftigelsesministeren.

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Tak for det.

Enhedslisten har fremsat forslag om, at forbrug af dagpenge skal opgøres i timer i stedet for i uger. Enhedslisten begrundet dels forslaget med, at nogle rammes hårdere end andre af, at forbruget opgøres i uger, dels med, at beskæftigelseskravet som bekendt opgøres i timer, og at forbruget derfor også bør opgøres i timer.

Dagpengesystemet er i dag i sin grundstruktur et ugebaseret system. Det betyder, at ydelse og forbrug opgøres i uger. At dagpengesystemet er ugebaseret, bevirker, at der i forhold til den enkelte lediges dagpengeforbrug som udgangspunkt ikke er forskel på, om den ledige har fået dagpenge i en fuld uge eller den pågældende kun har fået dagpenge nogle enkelte dage i ugen. Hvis man som timeansat ikke kan arbejde en dag på grund af vejret og derfor sendes hjem, vil man have haft en hel uges dagpengeforbrug, også selv om man kun har fået udbetalt dagpenge den ene dag. Udbetales der G-dage, mens man er hjemsendt, forbruger man dog ikke af sin dagpengeperiode.

Når jeg holder mig lidt mere strikt til talepapiret, end jeg plejer, så er det, fordi det er et mere teknisk forslag, vi behandler her, end det, vi netop har været igennem. Men det, jeg vil frem til at sige, er, at reglerne gælder for alle. Hvis der er forskel på funktionærer og timeansatte, skyldes det ikke reglernes udformning, men nok snarere, at funktionærer kun yderst sjældent er udsat for vejrlig, hvis det overhovedet finder sted.

Det er rigtigt, hvad Enhedslisten siger, nemlig at beskæftigelseskravet opgøres i timer. Det er jo positivt, fordi det sikrer, at man kan medregne alle de arbejdstimer, man måtte have inden for referenceperioden på de 3 år, for at kunne opfylde et beskæftigelseskrav. Og det gælder, uanset om der er få eller mange timers beskæftigelse i ugen, og uanset om der samtidig er udbetalt dagpenge for ugen. Det vil altså sige, at der er en gunstigere opgørelsesmetode for opfyldelse af beskæftigelseskrav, og det er positivt. Men jeg synes ikke, det er nogen begrundelse i sig selv for, at dagpengeforbruget også skal opgøres i timer.

Det er vigtigt for regeringen, at vi balancerer de forskellige hensyn, der er i dagpengesystemet: På den ene side er det vigtigt, at man som ledig kan få dagpenge i tilfælde af ledighed, også selv om der eksempelvis er tale om en helt kortvarig ledighed. Omvendt er det også vigtigt, at reglerne i dagpengesystemet er med til at understøtte, at man hurtigst muligt kommer i beskæftigelse og i videst muligt omfang er i beskæftigelse på fuld tid. Og det er de forskellige ting, der er søgt balanceret i forhold til de gældende opgørelsesregler. På den baggrund kan regeringen ikke støtte forslaget.

Kl. 20:04

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Hr. Christian Juhl for en kort bemærkning.

Kl. 20:04

Christian Juhl (EL):

Jeg vil gerne spørge ministeren, om ikke man kunne forestille sig en nivellering. Altså, i det øjeblik man har haft 5 eller 10 timers dagpenge i en uge, så ryger hele ugen, og det vil sige, at dagpengeretten ryger hurtigere, end den kan tjenes op. Derfor virker det oplagt uretfærdigt. Vi siger jo ikke ugestruktur om, hvor lang tid der skal til for at have sin dagpengeret. Vi siger 1.924 timer. Så kunne man jo også lige så godt sige, at dagpengeretten er på to gange 1.924 timer, i stedet for at sige 2 år. Det ville være et mere retfærdigt system, for så ville der være balance i det. Der er en stor ubalance i øjeblikket.

Kl. 20:05

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Ministeren.

Kl. 20:05

Kl. 20:07

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jamen man kan jo vende ubalancer to veje rundt, og jeg vil fastholde, at det er fornuftigt, at genoptjeningen er timebestemt, for med det sikrer vi, at hvis man overhovedet er i nærheden af arbejdsmarkedet, kan alt tælle med.

Kl. 20:05

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Hr. Finn Sørensen.

Kl. 20:05

Finn Sørensen (EL):

Tak, og tak til ministeren. Der er lige noget, jeg skal prøve at forstå. Ministeren sagde, at den ordning, vi har nu, fører til, at man kommer hurtigere i arbejde, end hvis vi nu fulgte Enhedslistens forslag. Altså, hvorfor skulle det, at man opgør forbruget af dagpengereetten i uger, føre til, at man hurtigere får et job? Hvorfor skulle det føre til, at man hurtigere kommer i job? Det forstår jeg ikke rigtig.

Kl. 20:06

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ministeren.

Kl. 20:06

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Det, jeg siger, er, at der i det hele taget i vores dagpengesystem skal være en balance mellem på den ene side ønsket om at sikre mennesker et ordentligt forsørgelsesgrundlag og på den anden side sikre, at mennesker så hurtigt som muligt kommer i beskæftigelse. Det relaterede sig ikke specifikt til forslaget her.

Kl. 20:06

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Hr. Finn Sørensen.

Kl. 20:06

Finn Sørensen (EL):

Ministeren brugte da begrundelsen i forbindelse med en afvisning af det her forslag, og så er det bare, jeg gerne vil vide, hvorfor det skulle føre til, at man hurtigere fik et job, at vi bruger den nuværende regel om, at dagpengereetten og forbruget af den opgøres i uger. Det er det, jeg ikke forstår.

Kl. 20:06

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ministeren.

Kl. 20:06

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jamen jeg siger ikke, at optællingen af forbruget af dagpengedage eller -uger i sig selv er med til at afgøre, om folk kommer hurtigt i beskæftigelse eller ej. Dertil er der jo alt for mange andre faktorer, der spiller ind. Det, jeg siger, er, at der i det hele taget i forbindelse med vores dagpengeregler er en balance mellem hensyntagen til et socialt sikkerhedsnet og et forsørgelsesgrundlag i tilfælde af arbejdsløshed på den ene side og på den anden side, at mennesker opnår tilknytning til arbejdsmarkedet hurtigst muligt.

Kl. 20:07

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Så er det hr. Christian Juhl igen.

Christian Juhl (EL):

Det her er jo teknik, men det drejer sig også om reelt at have et dynamisk system. Det vil sige, at hvis man som arbejdsløs har ret til to gange 1.924 timer, kan man jo bruge af sine timer, eller man kan lade være med at bruge af sine timer, men man kommer aldrig ud for den uretfærdighed, at der er røget en hel uge af ens ret, hvis man har brugt 10 timer i en uge. Det er jo et slags forsikringssystem, vi bygger op, og derfor skal der vel også være en fornemmelse af retfærdighed i det. F.eks. kan en i arbejde, der arbejder udendørs, jo ikke gøre for, at der er vejrlig, og at det så lige pludselig napper 1 uge af hans dagpenge, hvis han engang risikerer at blive arbejdsløs. Jeg mener, at der er mere retfærdighed i, at man regner det time for time, så man ikke skal snydes af et system, som siger: O.k., du har godt nok kun brugt 10 timer i den her uge, men du har taget 37 timer. Tænk, hvis Folketinget gav løn til ministre på samme betingelser og så sagde: Nåh, men så snyder vi dig lige for 27 timer.

Kl. 20:08

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ministeren.

Kl. 20:08

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jeg vil sige, at hvis man var timelønnet som minister, ville det faktisk ikke se helt sort ud, men jeg er ikke helt sikker på, at der er en overenskomst, der dækker det timetal, der ligger til grund for arbejdsindsatsen. Det er sådan set heller ikke det, der er det afgørende. Jeg synes, at det, der er det afgørende, er at sikre, at vi i videst mulige omfang får tilrettelagt vores arbejde på de danske arbejdspladser, så det ikke er nødvendigt at gøre brug af dagpengene. Det er jo altså kun i yderste konsekvens, at det burde være nødvendigt, og derfor skal vi også tilstræbe, at så få mennesker som muligt sendes hjem i korte ledighedsperioder.

Kl. 20:08

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Så er det Hans Andersen som ordfører.

Kl. 20:09

(Ordfører)

Hans Andersen (V):

Tak for det. Beslutningsforslag nr. B 85, som vi behandler her i dag, handler om opgørelse af dagpengesatser i timer.

Jeg vil bare til en begyndelse afsløre, at Venstre ikke kan støtte det her beslutningsforslag. Vi står ved den genopretningspakke, som vi lavede i 2010. Den havde fokus på at holde ro på de offentlige udgifter, så vi kunne fokusere på at få gang i væksten og få flere job. Det mener vi sådan stadig væk skal have fokus. Vi synes, det er det mest relevante og mest presserende at diskutere i øjeblikket frem for at diskutere ændringer i dagpengesystemet, som vi så drøfter i dag. Jeg kan bemærke, at Enhedslisten jo kan tage de her drøftelser med regeringen. Enhedslisten er det parlamentariske grundlag, og derfor kan man jo godt komme med de synspunkter. Det er helt fair.

Når man kigger på beslutningsforslaget, er økonomien heller ikke taget med, og det er bare et sted, jeg må anholde. Finansieringen er jo ikke på plads. Men det er ikke nogen overraskelse, for det fremgår hverken af dette beslutningsforslag eller de tidligere beslutningsforslag. Det kan være, at Enhedslisten har fundet måder, hvorpå de kan trylle penge frem, så de kan gennemføre de her beslutningsforslag og kan pege på en finansiering.

Jeg vil bare understrege, at det, vi er optaget af, er vækst og jobskabelse, og Enhedslisten er optaget af ændringer i dagpengesystemet. Man kan så undre sig over, at Enhedslisten ikke allerede har få-

et gennemført disse forskellige tiltag i forbindelse med nu to indgåede finanslovsaftaler.

Man kan konstatere, at Enhedslisten i øjeblikket forsøger at sjæle stemmer fra regeringen, og det gør de så ved at fremsætte de her beslutningsforslag, og ja, det er jo temmelig gennemskueligt og måske også trættende for enkelte. Omvendt er det en populistisk tilgang til tingene, og det er fair nok, at Enhedslisten bruger sine muligheder, men man kan sige, at resultatet indtil videre har været lidt sparsomt. Den her kamp mellem Enhedslisten og regeringen kan man tage her i Folketingssalen, og man kan tage den udenfor døren.

Vi kan ikke støtte op om beslutningsforslaget. Det mangler jo både finansiering og ideer til jobskabelse. Og så skal jeg bare slutte af med at sige, at jeg på vegne af De Konservative skal meddele, at de heller ikke kan støtte beslutningsforslaget.

Kl. 20:12

Fjerde næstformand (Anne Baastруп):

Der er en enkelt kort bemærkning. Hr. Christian Juhl.

Kl. 20:12

Christian Juhl (EL):

Nu er det ikke kun en intern diskussion. Det er jo meget lærerigt og efter min mening også meget afslørende, hvad Venstre svarer til de her ting. Det er det i hvert fald for mig.

Arbejdsløsheden har vi prioriteret højt i alle vores forhandlinger med regeringen – det tror jeg ikke er nogen hemmelighed – og det vil vi også gøre fremover. Så jeg kan forstå, at vi helt klart ikke skal satse på en kommende regering med Venstre, hvis vi vil have skabt øget tryghed for de tusinder af arbejdsløse, som der er i vores land, og som der har været i vores land, og som der netop er, fordi Venstre har siddet i regering i så mange år.

Men én ting kan jeg ikke forstå: Hvorfor i alverden er det så magtpåliggende, at arbejdsløse fratages tryghed? Hvorfor kan arbejdsløse ikke have en tryghed, mens de er arbejdsløse? De skal jo under alle omstændigheder tage det arbejde, der bliver anvist til dem. Det vil sige, at der jo ikke er noget problem i at have en arbejdsløshedssperiode på 2, 3 eller 4 år, når vi har pligten til at tage arbejde. Altså, vi skal jo stå til rådighed. Jeg kan slet ikke forstå, at man hele tiden ønsker at skabe den utryghed.

Kl. 20:13

Fjerde næstformand (Anne Baastруп):

Ordføreren.

Kl. 20:13

Hans Andersen (V):

Vi ønsker ikke at skabe nogen utryghed. Jeg er sådan set optaget af, at vi får skabt vækst og job og dermed får flere i arbejde og får reduceret ledigheden. Det er jo derfor, vi forhandler med regeringen om en vækstpakke. Den forhandling er Enhedslisten jo stået af; det ønsker Enhedslisten ikke at være med i. Så det her med at skabe job overlader Enhedslisten så til andre partier. Jeg synes sådan set, at vi først og fremmest skulle arbejde på at skabe noget vækst og nogle job. Det var sådan set den bedste måde og korteste vej til at nedbringe ledigheden.

Kl. 20:14

Fjerde næstformand (Anne Baastруп):

Så er det Christian Juhl.

Kl. 20:14

Christian Juhl (EL):

Det tror jeg ikke er underligt for Venstres ordfører. Vi ønsker ikke at give erhvervslivet tilskud ved at stjæle fra de fattigste i Danmark, ved at stjæle fra SU-modtagerne og ved at stjæle fra kontanthjælps-

modtagerne. Det er jo direkte asocialt, og det skaber jo ikke væsentlig flere arbejdspladser. Det er jo det, der er det værste ved det: Det er skjult erhvervstilskud.

Jeg vil gerne spørge en gang til: Da regeringen og Dansk Folkeparti og Radikale skar i dagpengene, var der jo en årsag til det. Der skete nemlig det, som fru Ulla Tørnæs sagde, nemlig at vi så disciplinerer de arbejdsløse, underforstået at de er en slet race af menneskeheden, som ikke selv kan finde ud af det og dermed skal piskes. Det er derfor, jeg siger, at Venstre vil gøre det utrygt og ubehageligt for de arbejdsløse. De kan ikke engang unde de mennesker – selv om de selv er med til at betale forsikringen – at have et minimum af forsørgelse i den periode, hvor de er arbejdsløse. Nej, de skal fratages trygheden, selv om vi har pligten til at tage arbejde, når der er et. Jeg forstår det ikke.

Kl. 20:15

Fjerde næstformand (Anne Baastруп):

Ordføreren.

Kl. 20:15

Hans Andersen (V):

Vi synes sådan set, at forsørgelsessystemet er fornuftigt. Der er ikke mange lande i verden, der har et forsørgelsessystem, som vi har i Danmark. Der er ikke nogen lande overhovedet, der bruger så mange penge på en aktiv beskæftigelsespolitik, som vi gør i Danmark. Jeg tror, hvis vi tæller det hele sammen, at vi bruger i omegnen af 20 mia. kr. på netop at hjælpe ledige med at blive mere opkvalificerede, med at komme tættere på arbejdsmarkedet og komme ud og få job. Der er ingen andre steder i verden, hvor man bruger så mange penge på det. Vi kan diskutere, om vi bruger dem godt nok, det vil jeg meget gerne være med til, men at påstå, at vi ingenting gør, er simpelt hen ikke korrekt. Vi gør sådan set meget, og vi skal gerne gøre mere, men de penge, vi allerede bruger i øjeblikket, kan vi godt bruge bedre.

Kl. 20:16

Fjerde næstformand (Anne Baastруп):

Så er det Finn Sørensen.

Kl. 20:16

Finn Sørensen (EL):

Jeg har ikke noget spørgsmål til ordføreren, men jeg har en kort bemærkning. Jeg synes, at ordføreren optræder utrolig hånligt og arrogant, når ordføreren siger, at det da er fint nok, at Enhedslisten interesserer sig for de her ting med, hvordan man skaber tryghed for de arbejdsløse, men at det er noget, Enhedslisten kan snakke med regeringen om – underforstået bare ordføreren slipper for at høre på det her i Folketingssalen.

Det er hånligt og arrogant – ikke over for Enhedslisten, for vi kan sagtens tåle den slags opførsel, og vi skal nok holde fast i vores politik, men det er hånligt og arrogant over for de mere end 200.000 mennesker, der mangler et job, og som forgæves søger et. Det er hånligt og arrogant over for de 30.000 mennesker, der mister deres dagpengere i løbet af 2013 som følge af de nedskæringer, som ordføreren og ordføreren parti har lavet sammen med Dansk Folkeparti. Det er hånligt og arrogant over for de 12.000-14.000 af disse 30.000 mennesker, som kommer til at stå helt uden forsørgelsesgrundlag, hvis vi ikke finder nogle ordentlige løsninger sammen med regeringen her inden den 1. juli.

Det var min korte bemærkning. Tak.

Kl. 20:17

Fjerde næstformand (Anne Baastруп):

Ordføreren.

Kl. 20:17

Hans Andersen (V):

Jeg undrer mig bare over, at Enhedslisten bruger så meget energi på lige præcis det her. Jeg mener, at svaret er, at vi skal skabe mere vækst og nogle flere job. Det er sådan set det bedste, vi kan gøre for de ledige, der står til at falde ud af dagpengesystemet. Det er den tryghed, vi kunne være med til at skabe.

Jeg glæder mig sådan set over, at vi lige har aftalt med regeringen, at vi genindfører boligjobordningen, så vi kan skabe flere tusinde job i byggeriet. Det er en ordning, som Enhedslisten var med til at afvikle. Det kan jo lyde mærkværdigt for mennesker, at Enhedslisten var med til at afvikle en ordning, der faktisk skabte job. Venstre er med til at genindføre den. Så den påstand om, at Venstre er hånlige, hører ingen steder hjemme.

Kl. 20:18

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Finn Sørensen.

Kl. 20:18

Finn Sørensen (EL):

Jeg forstår udmærket, at ordføreren undrer sig over, at Enhedslisten spilder tid – måske spilder ordførerens tid – på disse ting, for ordføreren er fløjttende hamrende ligeglad med de mange mennesker, der er arbejdsløse, og som mister deres dagpengeret. Det kan man se af den politik, som ordførerens parti førte igennem 10 år med regeringsmagten, og det kan man se af de forslag, som ordføreren kommer med, når der forhandles vækstpakke. Det kan vi så tage en anden dag, når vi skal diskutere resultatet af det. Det er ikke Enhedslistens opfattelse, at der er ret mange reelle job i den og i hvert fald slet ikke noget, der løser problemet.

Jeg har forstået signalet: Det keder ordføreren helt usigeligt at diskutere med og høre på Enhedslistens synspunkter om at sikre noget tryghed for de mange arbejdsløse mennesker. Tak for bemærkningen.

Kl. 20:19

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ordføreren.

Kl. 20:19

Hans Andersen (V):

Det viser bare, at Venstre og Enhedslisten er et stykke vej fra hinanden, når det handler om aktiv beskæftigelsespolitik, når det handler om vækstplaner og tiltag, der kan øge antallet af job i det her land.

Det var under VK-regeringen, at beskæftigelsen var tårnhøj – indtil krisen kom. Man kan sige, at det var vi sammen om, og det kan vi sammen godt tage æren for. Men vi er sådan set optaget af i Venstre, at det altid skal kunne betale sig at arbejde, og af, at vi laver en aktiv beskæftigelsespolitik. Og vejen til at få flere i job er jo ikke at fastholde mennesker i dagpengesystemet; nej, det er at skabe nogle flere job. Det er den vej, vi skal.

Kl. 20:20

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Jeg siger tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 20:20

(Ordfører)

Leif Lahn Jensen (S):

Tak for det. Jamen jeg vil ikke bruge meget tid på at forklare, hvad det her beslutningsforslag går ud på. Det har vi hørt fra ministeren og fra ordføreren for Venstre. Jeg synes jo rent faktisk, hvis jeg kan

rose Enhedslisten så meget, at det egentlig er meget sympatisk, men jeg vil også gerne komme med en bemærkning og en bekymring.

Bemærkningen er, at hvis man ved vejrlig eller andet bliver fyret, har man jo, hvis retningslinjerne bliver overholdt, ret til 3 dages godtgørelse fra arbejdsgiverne; de såkaldte G-dage. Det vil jo selvfølgelig hjælpe noget på det. Det vil selvfølgelig alt efter de konkrete omstændigheder betyde, at der ikke udbetales dagpenge i den uge, og at der således ikke i forbindelse med vejrlig bruges noget af dagpengeperioden.

Bekymringen er, at det endelig skal bemærkes, at en ændring af reglerne, således at dagpengeforbruget opgøres i timer, vil betyde, at den ledige vil kunne være længere tid i dagpengesystemet, hvilket vil betyde betragtelige offentlige merudgifter, som jeg ikke sådan helt kan forudse. Og derfor støtter Socialdemokratiet ikke forslaget.

Kl. 20:21

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Der er en enkelt kort bemærkning. Hr. Christian Juhl.

Kl. 20:21

Christian Juhl (EL):

Jamen jeg tror godt, at hr. Leif Lahn Jensen fra sin tid ude i den virkelige verden kan huske, at G-dage godt kan være noget, som betyder temmelig mange uger. For hvis man et år, før man bliver arbejdsløs, har brugt et antal G-dage, så er der også gået et antal uger i mange tilfælde, og de bliver jo trukket fra i dagpengeperioden. Det er den ene ting.

Så forstår jeg ikke helt hr. Leif Lahn Jensens kommentar om, at det skulle give en merudgift. Hvordan pokker skulle det kunne give en merudgift at give arbejdsløse en ekstra tryghed? De skal under alle omstændigheder, så snart der kommer et job, jo da tage det job, og på den måde er der jo ikke noget med, at nogen bliver hængende i systemet. Det er jo for at være sikker på, at det ikke går helt galt, hvis det går galt.

Kl. 20:22

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ordføreren.

Kl. 20:22

Leif Lahn Jensen (S):

Hvis man bliver længere tid i dagpengesystemet, vil det alt andet lige give en merudgift.

Kl. 20:22

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Hr. Christian Juhl.

Kl. 20:22

Christian Juhl (EL):

Jamen hvorfor skulle man blive længere tid dagpengesystemet, fordi der omregnes i timer i stedet for uger? Det forstår jeg ikke. Men hvis det er, fordi hr. Leif Lahn Jensen er ligeglad med, om man har en god tryghed i dagpengesystemet, og med, at man kan falde helt ud af systemet og falde lige lukket ned, som vi jo er enige om at man gør, hvis ikke man får sine dagpenge, så er det da rigtigt nok: Så lad dem sejle deres egen sø. Men det troede jeg ikke var hr. Leif Lahn Jensens mening med det. Merudgiften kommer da kun, hvis ikke vi forstår at skabe arbejdspladser.

Kl. 20:22

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ordføreren.

Leif Lahn Jensen (S):

Altså, hr. Christian Juhl ved udmærket godt, at det er hverken min eller Socialdemokraternes mening, at nogen skal falde ud af dagpengesystemet og ikke få nogen som helst forsørgelse. Det er jo netop derfor, at vi sammen med Enhedslisten har lavet alle de indsatser, som vi har. Det kan være på uddannelsesområdet, det kan være – hvad hedder det? – den her akutpakke og alle de ting, som vi har lavet sammen med Enhedslisten. Så selvfølgelig ønsker vi ikke det.

Jeg sætter bare spørgsmålstegn ved økonomien omkring det, og det er den, jeg ikke helt med på, og derfor er jeg nødt til sige, at vi ikke kan støtte forslaget, som det ser ud her.

Kl. 20:23

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Finn Sørensen.

Kl. 20:23

Finn Sørensen (EL):

Ordføreren må lige forklare mig det, som det åbenbart ikke lykkedes at forklare hr. Christian Juhl. Hvorfor skulle det, at man indfører det forslag, vi har her, føre til, at folk bliver længere tid i dagpengesystemet?

Kl. 20:23

Kl. 20:23

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ordføreren.

Kl. 20:23

Leif Lahn Jensen (S):

Jamen jeg er sikker på, at hvis man tager det i timer i forhold til uger, vil det alt andet lige betyde, at man også bliver længere tid i dagpengesystemet. Ellers kan jeg jo stille Enhedslisten dette spørgsmål: Hvorfor er det, man gør det? Det er selvfølgelig for at sikre – og det er derfor, jeg startede med at sige, at det er sympatisk – at de her mennesker skal have en sikring i et stykke tid frem i tiden. Det er det, jeg mener er sympatisk ved det; jeg er bare lidt usikker på økonomien.

Kl. 20:24

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Hr. Finn Sørensen.

Kl. 20:24

Finn Sørensen (EL):

Jeg forstår det stadig væk ikke, så jeg må spørge på en anden måde. Vi er vel enige om, at man kun kan være i dagpengesystemet og få udbetalt dagpenge, hvis man står til rådighed for arbejdsmarkedet og lever op til de krav om at stå til rådighed, der nu en gang er, og hvis ens sagsbehandler på jobcenteret siger: Det er i orden, du kan godt få dagpenge. Det kan vi vel hurtigt blive enige om, ikke? Og skal jeg forstå hr. Leif Lahn Jensens svar på den måde, at hvis der er bedre muligheder for at være i dagpengesystemet, er jobcenteret også sådan indrettet, at man ser stort på, om folk står til rådighed?

Kl. 20:25

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ordføreren.

Kl. 20:25

Leif Lahn Jensen (S):

Selvfølgelig skal man stå til rådighed. Det har vi jo sagt mange gange, og det siger vi også i forhold til kontanthjælpsreformen. Jeg siger ikke og har ikke sagt, at der skulle være bedre mulighed for at stå i dagpengesystemet. Jeg har sagt, og det gjorde jeg også under den

sag, vi havde før, at jeg rent faktisk synes, vi skal gøre alt, hvad vi kan, for at skabe arbejdspladser til de her mennesker, og vi skal sørge for at skabe uddannelse til dem og sørge for – som vi har gjort med Enhedslisten – at de ad den vej også får mulighed for en god løn og på sigt blive en del af arbejdsfællesskabet.

Kl. 20:25

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Jeg siger tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Bent Bøgsted fra Dansk Folkeparti.

Kl. 20:25

(Ordfører)

Bent Bøgsted (DF):

Tak, formand. Det her lovforslag er jo i den samme gruppe som de andre forslag. Man kunne jo egentlig have taget og behandlet dem alle sammen under et, for de er efter Dansk Folkepartis mening alle sammen forslag, som burde indgå i en større forhandling, som Enhedslisten kunne have taget med regeringen eller få overtalte regeringen til at tage med Folketinget.

I alle de forslag er der så omfattende ændringer i dagpengesystemet, at det ikke er noget, der bør behandles i et beslutningsforslag, det drejer sig om en større omlægning af dagpengesystemet. Dermed bør der være en større forhandling, hvor man også skal se på, hvordan man får finansieret alle forslagene.

Det er jo varslet, at der kommer endnu flere forslag i samme dur. Jeg tror, at hr. Christian Juhl sagde, at der kom 14 forslag om det samme. Det ville være på sin plads, at man sagde, at det tog man ind i en større forhandling. Der kunne man sige: Her er noget, som vi mener skal ændres i hele dagpengesystemet. Så kunne man få en ordentlig forhandling om hele dagpengesystemet i stedet for.

Det kan altid være et spørgsmål, om den måde, man opgør det på, er rimelig, om man skal tælle timer eller uger, eller hvordan man nu skal gøre det. Jeg kan godt se, at det godt kan virke urimeligt, at man, hvis man er sendt hjem én dag, bliver trukket for en uges dagpenge, så er den uge væk, men skal man optjene, skal man gå en hel uge. Det kan der godt være noget urimeligt i.

Jeg mener bare, at det her sammen med det andet skulle indgå i en større forhandling og måske i en hel omlægning til et helt nyt dagpengesystem, hvis det var det, der skulle til.

Vi mangler også finansiering af alle forslagene. En ting er at skrive, hvad det koster, en anden er at skrive, hvor man finder pengene henne. Det skal jo også med.

Som forslaget ligger, kan Dansk Folkeparti ikke støtte det, men vi synes, at det ville være på sin plads, hvis alle forslagene egentlig gik ind i en større forhandling.

Kl. 20:28

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Hr. Finn Sørensen.

Kl. 20:28

Finn Sørensen (EL):

Er det ikke sådan en alt eller intet-holdning at have? Hvis man synes, at forslaget er rimeligt, er det vel bare om at støtte det. Hvorfor skal det være betinget af en stor forhandling? Nu hørte jeg oven i købet, at ordføreren sagde, at det var en forhandling. Enhedslisten skulle tage med regeringen. Det lød næsten ligesom det, Venstres ordfører sagde: Snak I bare med regeringen om det, vi gider ikke høre på det.

Men nu kan jeg høre, at ordføreren faktisk synes, at det er et rimeligt forslag. Jamen hvorfor støtter man det så ikke? Og kan det betragtes som en stor omlægning af dagpengesystemet, hvis vi ændrer på det her ene punkt?

Kl. 20:28

Kl. 20:31

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ordføreren.

Kl. 20:28

Bent Bøgsted (DF):

En stor omlægning af dagpengesystemet? Hvis det kun drejede sig om det ene forslag, var den måske ikke så stor, men vi kan se, at alle forslag mere eller mindre hænger sammen. De er alle sammen om dagpengesystemet. Det er der, jeg siger, at alle forslagene burde indgå i én stor forhandling.

I Dansk Folkeparti er vi da villige til at se på, om der er behov for at omlægge hele dagpengesystemet, skabe et nyt dagpengesystem i Danmark. Men det kræver da en tilbundsgående undersøgelse og en forhandling, hvor arbejdsmarkedets parter også kommer ind over, hvis vi skulle lave noget sådant.

Men med alle de forslag er det da oplagt, at man ikke bare kan gøre det her. Altså, selvfølgelig kan hr. Finn Sørensen da have ret, når han siger: Jamen det drejer sig bare lige om det enkelte forslag. Jamen det andet forslag var også bare lige et enkelt forslag – bare lige et enkelt. Men der er jo 14 forslag.

Kl. 20:29

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Hr. Finn Sørensen, anden korte bemærkning.

Kl. 20:29

Finn Sørensen (EL):

Tak. Jamen vi har jo netop skilt dem ad for at gøre det nemt for hr. Bent Bøgsted og andre med samme tilgang. Man vil helst ikke have store ændringer uden at vide, hvad de koster osv. Så har vi delt det op, sådan at alle, der gerne vil hjælpe de arbejdsløse, kan få en chance for at gøre det lige nøjagtig på det punkt, hvor de synes det er noget, de kan overkomme at stemme for.

Så forstår jeg ikke, hr. Bent Bøgsteds attitude til det her. For hr. Bent Bøgsted har ikke nogen kritik af forslaget, men siger, at det skal indgå i en eller anden større, diffus sammenhæng.

Jeg vil spørge hr. Bent Bøgsted: Er det ikke bare en dårlig undskyldning for, at man alligevel ikke vil hjælpe de arbejdsløse, når det kommer til stykket?

Kl. 20:30

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ordføreren.

Kl. 20:30

Bent Bøgsted (DF):

Nej, det er altså et spørgsmål om, at vi skal se, hvor økonomien skal komme fra. Enhedslisten har jo selv gjort opmærksom på, at der er 14 forslag, og at de hænger mere eller mindre sammen. De drejer sig jo alle sammen om dagpengesystemet. Så er det så nemt at sige, at det kun drejer sig om det ene forslag. Men der kommer trods alt 14 forslag.

Derfor burde det jo indgå i en større sammenhæng og en forhandling med regeringen. Som jeg sagde før, har Enhedslisten alle muligheder for at tage de forhandlinger med regeringen, da man er parlamentarisk grundlag.

Kl. 20:30

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Næste korte bemærkning er fra hr. Christian Juhl, Enhedslisten, værsgo.

Christian Juhl (EL):

Da jeg var dreng, sagde min mor, når jeg gjorde ligesom hr. Bent Bøgsted: Christian, du er et sludrechatol. Det forstod jeg ikke i starten hvad betød. Det betød, at jeg bare snakkede uden at sige noget.

Jeg vil sige til kære hr. Bent Bøgsted: Jeg prøver at tage demokratiet i Folketinget alvorligt. Efter temmelig mange forsøg på at få regeringen til at fremsætte et lovforslag på det ene eller det andet eller det tredje område – jeg er sådan set ligeglad hvilket område, bare det gavner trygheden for de arbejdsløse – har jeg fået at vide, at man kan fremsætte beslutningsforslag i salen.

Et beslutningsforslag er en invitation til forhandling med de andre parter, hvor man prøver at fortælle hovedretningen i det, man gerne vil. Og så vil forhandlingen både afsløre, om det er den helt rigtige hovedretning, eller om den skal justeres, hvor meget det koster, og hvordan vi skal få det finansieret.

Nu prøver vi, ikke på 14 områder, jeg må skuffe hr. Bent Bøgsted, men på 11 områder med 1 lovforslag og 11 beslutningsforslag, at se, om der skulle være bare en lille åbning et sted for et flertal i den her sal.

Normalt er det jo regeringen, der har initiativretten, men nu prøver vi via beslutningsforslagene at se, om det demokrati, som fungerer herinde, er o.k., og om der kunne være en direkte mulighed for at komme i dialog.

Kl. 20:32

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ordføreren.

Kl. 20:32

Bent Bøgsted (DF):

Jamen der er altid mulighed for at komme i dialog. Hvordan dialogen så foregår, og hvordan den ender, er jo et vidt begreb. Hvordan det ender, ved man aldrig herinde i Folketinget.

Jeg kan bare konstatere, at regeringen har skudt Enhedslistens forslag ned, og Venstre har også. Og som jeg sagde ved den tidligere behandling: Uanset hvad har Enhedslisten og Dansk Folkeparti jo ikke 90 mandater tilsammen.

Så uanset hvad Enhedslisten gør, kræver det jo, at Enhedslisten skal vejle, hvad regeringen vil. For af det, der er fremgået, får Enhedslisten i hvert fald ikke Venstre med til det. Og så skal Enhedslisten jo vejle, hvad regeringen vil, for at have flertal for beslutningsforslaget. Og det vil Enhedslisten jo ikke.

Kl. 20:33

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Hr. Christian Juhl, anden korte bemærkning.

Kl. 20:33

Christian Juhl (EL):

Nu fremsætter vi alle 11 forslag enkeltvis, for så kan man jo stemme imod det, man ikke synes er hensigtsmæssigt, og gå i dialog om det, der er hensigtsmæssigt. Og jeg kan forstå på Dansk Folkeparti, at de ikke synes, at det er så interessant. De vil gerne af hensyn til vælgerne sige, at det da kunne være interessant teoretisk set og sådan nogle ting.

Jeg arbejder personligt gerne sammen med fanden selv, hvis jeg bare kan gavne de tusindvis af arbejdsløse, som jeg kender, og som jeg ved lider under den her og den tidligere regerings politik.

Jeg har det så skidt med, når folk bare snakker sig væk fra det og aldrig vil handle og aldrig vil være med til at finde løsninger for de stakkels mennesker. Det synes jeg er ret ubehageligt.

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ordføreren.

Kl. 20:34

Bent Bøgsted (DF):

Når man hører Christian Juhl, og at hr. Christian Juhl har det skidt med det og har arbejdet på at få resultater, synes jeg ærlig talt, at det er mærkværdigt, at han ikke går derhen, hvor han kan få resultater. Og det er jo ved at lægge pres på regeringen og sige: Her er noget, vi skal have igennem. Hr. Christian Juhl har alle muligheder for at lægge pres på regeringen og sige: Det her er vores krav, de *skal* igen-

Kl. 20:34

nem. Så hjælper det ikke noget at stå og skælde ud på Dansk Folkeparti. Jeg har så udtalt mig positivt om det her, det gjorde jeg for øvrigt også om jobrotationen, jeg kunne godt se, at der var nogle uretfærdigheder i det. Men det hjælper jo ikke noget som helst, hvis ikke hr. Christian Juhl vil lægge pres på regeringen, der, hvor der virkelig kan opnås resultater, så hjælper det jo ikke noget som helst, hvis det ender med, at Enhedslisten og Dansk Folkeparti bliver enige.

Det løser jo ingen problemer. Det er jo stadig væk regeringen, der skal med. Venstre får Enhedslisten jo ikke med. Liberal Alliance får Enhedslisten nok heller ikke med, og Konservative nok heller ikke. Så er det jo regeringen, der skal bearbejdes.

Kl. 20:35

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Den foreløbig sidste, der har bedt om adgang til korte bemærkninger, er hr. Henning Hyllested, Enhedslisten, værsgo.

Kl. 20:35

Henning Hyllested (EL):

Det hjælper vel altid noget at skabe et så maksimalt pres, som man overhovedet kan. Det gælder så også om at skabe opbakning fra så mange partier, som vi overhovedet kan.

Som hr. Christian Juhl sagde tidligere her: Vi arbejder jo sammen med fanden selv, om det skal være, og vi arbejder også gerne sammen med Dansk Folkeparti i den forbindelse for at skabe det her maksimale pres.

Vi er helt med på, at det kan vi ikke skabe herinde i salen, og at vi er nødt til at forbinde os med det, der kan foregå uden for murene her. Men vi appellerer trods alt alligevel til Dansk Folkeparti om at gøre alle deres fine ord om, at de gerne vil komme de arbejdsløse til hjælp osv. osv., til alvor.

Ordføreren, hr. Bent Bøgsted, har nu sagt, at man da er positiv, og at der da er gode ting i forslaget. Alligevel ender man med at sige nej. Det er der jo ikke rigtig nogen som helst form for logik i.

Jeg vil godt spørge ordføreren: Er hr. Bent Bøgsted opmærksom på, at det danske arbejdsmarked efterhånden består af i titusindvis, hvis ikke i hundredtusindvis, af folk, der arbejder som vikarer eller løsarbejdere af den ene eller den anden slags? Det er en ansættelsesform, som breder sig. De er i virkeligheden hårdt ramt af det her, når man samtidig kombinerer det med, at der er et loft for supplerende understøttelse, som hedder 30 uger. Det betyder i virkeligheden, at dagpengereetten kun er 30 uger for mange af de her mennesker.

Kl. 20:36

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ordføreren.

Kl. 20:36

Bent Bøgsted (DF):

En ting er altså helt hundrede procent sikkert, og det er, at vi i Dansk Folkeparti da i hvert fald har konstateret, at der er lukket op for ad-

gangen fra Europa for arbejdskraft, der er med til at kunne hindre danskere i at få job. Det har vi da i hvert fald konstateret.

Det kan vi takke den nuværende og den tidligere regering for. Dansk Folkeparti har ikke stemt for de love, der åbner for tilgangen fra Østeuropa. Og jeg kan huske, at dengang debatten var der, var Enhedslisten helt vild med, at der skulle være totalt åbent, at der overhovedet ikke skulle være nogle restriktioner fra dag et, de skulle bare være velkomne. Nu står man med problemet.

Så har vi, som hr. Henning Hyllested siger, rigtig mange, der arbejder som løsarbejdere og vikarer, og vi har mange, der har svært ved at finde et job., bl.a. på grund af, at de har fået konkurrence af underbetalt arbejdskraft. Og der har vi da et stort problem.

Men stadig væk er det sådan, at Enhedslisten har indflydelse på regeringen, det siger man i hvert fald. Det har Dansk Folkeparti ikke. Vi kan ikke gå til regeringen og sige: Nu skal vi have det her igen, ellers sidder I ikke som regering længere. Det kan Enhedslisten gøre.

Kl. 20:37

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Hr. Henning Hyllested, anden korte bemærkning.

Kl. 20:37

Henning Hyllested (EL):

Jamen det, der undrer mig, er bare, hvorfor Dansk Folkeparti ikke vil være med til at udøve det pres. Det kan godt være, at Dansk Folkeparti har set, at Enhedslisten har en eller anden speciel tilgang eller adgang til regeringen. Det tvivler vi efterhånden selv på, vil jeg da gerne gøre opmærksom på.

Jeg spørger bare: Hvordan kan man på den ene side stå og sige fra Dansk Folkepartis side, at man såmænd er positiv over for mange af de her ting og enkeltelementer, og så gør man det på den anden side alligevel til en sag i en større sammenhæng, og så kan man alligevel ikke være med.

Hvordan kan man på den ene side stå og sige, at det kan man godt være positive over for, og så på den anden side alligevel ende med at sige nej og sige: Det er i virkeligheden Enhedslistens skyld, for den skal bare gøre noget ved regeringen.

Deltag dog i presset! Det er sådan set det eneste, jeg siger til hr. Bent Bøgsted. Deltag i presset. Vis nu, at det, Dansk Folkeparti prøver at bilde den danske befolkning og de arbejdsløse i det her land ind om, at Dansk Folkeparti er deres venner, også gælder i praksis, så man faktisk er med til at ændre de systemer, som gør, at de så ikke falder ud af dagpengesystemet, og at de rent faktisk får en nemmere genoptjeningsret osv. osv.

Kl. 20:38

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ordføreren.

Kl. 20:38

Bent Bøgsted (DF):

Der skal altså ikke være nogen tvivl om, at vi i Dansk Folkeparti hellere end gerne vil medvirke til en reform af dagpengesystemet, hvis det er det, der er nødvendigt, hvis det er det, Enhedslisten også synes. Så kunne vi jo få ministeren til at indkalde til forhandlinger om reformer af dagpengesystemet, for der er så mange tiltag, så mange forslag fra Enhedslisten, at det er ved at berøre i hvert fald det meste af dagpengesystemet, hvad angår områder.

Så burde det da være oplagt at spørge: Er det måske ikke en ny reform af dagpengesystemet, man skal ind og se på? Nu er ideen jo sået hos ministeren. Det kan jo godt være, at regeringen siger: Jamen o.k., det kunne måske være godt at få en debat om dagpengesystemet, om, hvad der er behov for, og så få gang i nytænkningen inden for hele dagpengesystemet. Så kommer alt jo i spil.

Kl. 20:39

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere, der har bedt om adgang til korte bemærkninger. Næste ordfører i talerrækken er hr. Nadeem Farooq fra Radikale Venstre, værsgo.

Kl. 20:40

(Ordfører)

Nadeem Farooq (RV):

Opgørelsen af dagpengene giver anledning til en bred debat – det kan vi jo se nu. Fra radikal side er vi enige i beskæftigelsesministerens tilkendegivelse, også den bagvedliggende argumentation, i forbindelse med sondringen mellem, hvordan man opgør det, når det handler om beskæftigelseskravet, og når det handler om dagpenge-systemet.

Det er rigtigt, at beskæftigelseskravet opgøres i timer, hvor man kan medregne alle sine timer inden for en periode. Og det er faktisk noget, der stiller den enkelte gunstigt i forhold til opfyldelse af beskæftigelseskravet – det skal vi også lige huske på, for det fremgår ikke så meget af debatten. I modsætning hertil har vi så dagpengesystemet, der i sit udgangspunkt er ugebaseret. Det betyder, at ydelser og forbrug opgøres i uger.

Så jeg mener faktisk, hvis man skal sige det sådan lidt spidst, at Enhedslisten – og også vi andre – egentlig burde være glade for, at man har den sondring. Så jeg mener ikke, at det er oplagt at harmonisere måden at opgøre de to systemer på, og derfor afviser vi Enhedslistens beslutningsforslag.

Kl. 20:41

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Der er foreløbig en, der har bedt om adgang til korte bemærkninger, og det er hr. Christian Juhl fra Enhedslisten, værsgo.

Kl. 20:41

Christian Juhl (EL):

Jeg forstår ikke hr. Nadeem Farooqs logik med, at det gavner beskæftigelseskravet. Man kunne overføre det til den måde, man optjener på, og sige, at så laver vi det hele om, og så går vi den anden vej og siger, at hver gang en arbejder eller en lønmodtager, eller hvad man nu kalder det, har haft 10 timers arbejde på 1 uge, så tæller det 1 uge i optjening. Altså, hver gang en arbejder har haft 10 timers arbejde på 1 uge, så tæller det 1 uge i optjeningskravet. Og vi skal jo have 1 års optjening eller 1.924 timer, som svarer til 1 år. Så var der balance og logik i det, for så optjente vi i uger, og så forbrugte vi i uger. Eller det kunne være et omvendt system, hvor man optjente i timer og forbrugte i timer. Så var der balance i det. Her har vi en ubalance til ugunst for den arbejdsløse. Det er det, jeg ikke forstår.

Men skulle vi lave det på en anden måde? Er det det, De Radikale så hellere vil, altså at vi siger, at hver gang en arbejder har haft 10 timers arbejde, tæller det 1 uge i genoptjening af dagpengene?

Kl. 20:42

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ordføreren.

Kl. 20:42

Nadeem Farooq (RV):

Jeg synes, de udmeldinger, der kommer nu, er at betragte som en sammenblanding af æbler og bananer og pærer, og hvad man nu ellers kan opdrive. Jeg mener ikke, det giver mening. Man kan kigge inden for det enkelte system, dvs. beskæftigelseskravsystemet, og se på, hvordan det er, det bliver gjort op, og se på, hvordan det er i forhold til dagpengesystemet.

Men jeg mener ikke, at man på den måde skal harmonisere det. Og det, der er regeringens ambition, er jo netop at få de ledige til at søge på fuld tid og opnå beskæftigelse på fuld tid. Og derfor synes jeg, det giver mening, at man opgør det i henholdsvis uger og timer.

Kl. 20:43

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Hr. Christian Juhl, anden korte bemærkning.

Kl. 20:43

Christian Juhl (EL):

Jeg begynder langsomt at forstå, at Radikales synspunkt faktisk ligger fuldstændig parallelt med Venstres, altså at de er nærmest lige glade med de arbejdsløse, og at jo mere pisk, man giver dem, jo mere er de disciplineret, og så kan de ellers lære det.

Jeg forstår ikke den der sammenligning mellem æbler og pærer. Der er jo en enormt tæt sammenhæng mellem optjening og ret til dagpenge. Man optjener et antal timer for at få ret til et antal uger. Man kunne jo lige så godt optjene et antal uger for at få ret til et antal timer. Det ville være særdeles fordelagtigt for de arbejdsløse. Men det er ikke det, jeg foreslår. Jeg foreslår en nivellering, hvor timer hører sammen med timer og uger hører sammen med uger. Og det er det samme system.

Jeg kunne fint forestille mig, at man optjente i uger, som jeg sagde før, og at den arbejdsløse så fik timer, men det ville nogle måske synes var lidt uretfærdigt, for det ville voldsomt tilgodese de arbejdsløse. Jeg foreslår bare et ligeværdigt system.

Kl. 20:44

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ordføreren.

Kl. 20:44

Nadeem Farooq (RV):

Jeg mener, at Enhedslisten er ude i en ørkenvandring her, for det, hr. Christian Juhl helt glemmer, er at fokusere på, hvordan vi får flere i arbejde, hvordan vi fine-tuner eller forbedrer vores aktive arbejdsmarkedspolitik, så vi får flere i job, og hvordan vi også får taget fat på anden del, kan man sige, efter dagpengereformen, nemlig hele indsatsdelen. For det, vi har gjort, er at forkorte dagpengeperioden, og det er en afkortning, jeg står fuldt bag ved, men vi mangler jo også så at sige at gentænke vores indsatsdel, sådan at systemet i højere grad tager hånd om de ledige og får dem ud på arbejdspladserne. Vi kan jo se, at virksomhedsrettet indsats virker.

Jeg synes, vi skal fokusere på de ting, der giver perspektiv i forhold til jobskabelse, i stedet for at fedte rundt med nogle tekniske ting.

Kl. 20:45

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Den næste korte bemærkning er fra hr. Henning Hyllested, Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 20:45

Henning Hyllested (EL):

Jeg bemærkede, at ordføreren sagde noget om, at det her jo også handlede om at få folk til at søge arbejde på fuld tid. Er ordføreren ikke opmærksom på, at det danske arbejdsmarked efterhånden er skruet sådan sammen, at det beskæftiger i titusindvis, ja, måske i hundredtusindvis af folk, der ikke arbejder på fuld tid? De arbejder som vikarer eller som løsarbejdere. Funktionen er så, at når man samtidig har en begrænsning på 30 uger på at kunne modtage supplerende understøttelse, så betyder det i virkeligheden, at folk, når de nærmer sig grænsen på 30 uger og ikke kan få et fuldtidsjob, for det er jo det, der er realiteten, altså at de der fuldtidsjob, som de skal sø-

ge, ikke eksisterer, så bliver de fuldtidsarbejdsløse i stedet for, for at bevare dagpengereetten, for ellers mister de den efter 30 uger. Så hvad gør man, når man når til den 28. uge med supplerende understøttelse? Så stopper man selvfølgelig med at arbejde løst og går på fulde dagpenge en hel uge af gangen.

Kl. 20:46

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ordføreren.

Kl. 20:46

Nadeem Farooq (RV):

Her er spørgeren inde at røre ved kernen i det her. Vi har to vidt forskellige anskuelser, det er jeg fuldstændig enig i. For vi skal jo netop animere til, at det godt kan betale sig at arbejde, og at det er godt at få en fuldtidsstilling. Vi skal se bort fra, hvordan det så flugter og ikke flugter med 30 ugers dagpenge eller ej. For når man kommer ud på arbejdspladsen, øger man også sin markedsværdi. Og der har været mange kedelige historier om, at folk, der tager et vikarjob, nærmest bliver opfordret til ikke at gøre det, fordi det kan komme i karambolage med nogle dagpengeregler. Jeg afviser ikke, at der er brug for et eftersyn, men det eftersyn skal animere til, at man tager et vikarjob eller tager et andet job. Og det med fuldtidsarbejde har vi en ambition om, nemlig at hvis danskerne ønsker fuldtidsjob, så skal de have det. Selvfølgelig ved jeg godt, at der også er alle mulige andre modeller på arbejdsmarkedet.

Kl. 20:47

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Hr. Henning Hyllested for den anden korte bemærkning.

Kl. 20:47

Henning Hyllested (EL):

At arbejde som vikar eller for den sags skyld som løsarbejder er i virkeligheden den bedste form for virksomhedspraktik, der findes. Den er til fuld overenskomstmæssig løn, og derfor er det jo rigtig godt. Det bringer virkelig folk tæt på arbejdsmarkedet. De arbejder på rigtige arbejdspladser. De udfører rigtigt arbejde. Jeg kommer selv fra sådan et område, nemlig fra havnen i Esbjerg, hvor det her jo rammer direkte ned. Og jeg kan hilse ordføreren at sige, at det helt klart har den virkning, når folk efterhånden nærmer sig de der 30 uger og har været i arbejde, det kan være 15 timer i en uge, det kan være 20, 25, 27½ timer i en uge med supplerende understøttelse, at de kun går i arbejde, hvis de er sikre på, at den uge, de render ind i, kan give fuldtidsarbejde. Hvis de ikke er sikre på det, holder de sig selvfølgelig tilbage, så de kan få den fulde dagpengereet. Så det har den stik modsatte virkning af det, man vil tilstræbe, sådan som jeg hører ordføreren.

Kl. 20:49

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ordføreren.

Kl. 20:49

Nadeem Farooq (RV):

Det er jo netop dilemmaet i vores velfærdssamfund og i det relativt generøse system, vi har. Vi ønsker jo på den ene side, at det skal kunne betale sig at arbejde, og at der er gevinst ved at arbejde mere og påtage sig et arbejde, men på den anden side vil vi også have nogle rimelige vilkår for understøttelse, når man har brug for det i en kort periode. Hvad ville argumentet så være? Skulle vi så lade være med at have nogle gunstige vilkår for supplerende dagpenge? Det er jo ikke argumentet. Derfor må vi på ryggen af de her relativt gunstige ordninger opfordre til – og det er a-kasser, det er jobcentre, og det er alle gode kræfter – at man anbefaler at tage et job, fordi det øger

den enkeltes markedsværdi. Og så må vi jo kigge på de enkelte hjørner af systemet for at se, om der er nogle uhensigtsmæssigheder eller utilsigtede virkninger, som bremser folk. Det vil jeg ikke afvise.

Kl. 20:50

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Der er ikke flere, der har bedt om adgang til korte bemærkninger, så tak til ordføreren. Den næste ordfører i talerrækken er hr. Eigil Andersen fra SF, værsgo.

Kl. 20:50

(Ordfører)

Eigil Andersen (SF):

Tak for det. Jeg synes, det har været en tankevækkende debat, men jeg vil bare nøjes med i al korthed at sige, at SF ikke kan støtte forslaget.

Kl. 20:50

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak. Jeg skal lige se, om der er nogen, der når at trykke sig ind. Det gør hr. Christian Juhl fra Enhedslisten, værsgo.

Kl. 20:50

Christian Juhl (EL):

Det kan jo blive lidt svært at nå at følge med, med det her tempo. Kunne hr. Eigil Andersen løfte sløret for bare ét argument – ja, gerne to, men bare ét argument – for, hvorfor SF ikke kan støtte det her forslag? Jeg tror, vi kan finde både citater og tidligere dokumenter, der beviser, at det har været SF-politik tidligere.

Kl. 20:50

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ordføreren.

Kl. 20:50

Eigil Andersen (SF):

Jamen altså, man kan jo sige, at en ting, man kan hæfte sig ved her, er, at det ville medføre en merudgift af en eller anden størrelse. Det er jo klart, for forslaget idé er, at der er nogle arbejdsløse, der skulle kunne få dagpenge i en lidt længere periode, end de kan i dag. Det er det, det går ud på, så på en eller anden måde vil det jo medføre en merudgift, og der ligger i hvert fald en diskussion om, hvor pengene skal hentes henne. Som alle ved, har den her regering det princip, at pengene skal være i kassen, før vi bruger dem.

Kl. 20:51

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Hr. Christian Juhl for den anden korte bemærkning.

Kl. 20:51

Christian Juhl (EL):

Jeg er nødt til at gentage, hvad jeg sagde til en tidligere ordfører: Jeg forstår ikke, at det medfører en merudgift. Hvis regeringen tror på, at igangsættelsen af beskæftigelsen fungerer, at man skaber arbejdspladserne, ja, så skal alle arbejdsløse, uanset hvor lang tid de har tilbage på dagpenge, stå til rådighed og tage det arbejde, der er. Hvordan kan det så medføre en merudgift af en eller anden størrelse? Det forstår jeg slet ikke.

Jo, jeg forstår det, hvis man forudsætter og synes, det er o.k., at en arbejdsløs i en periode af sin arbejdsløshed bare ingenting skal have. Så kan jeg godt forstå det. Men jeg troede, vi var enige med SF om, at alle arbejdsløse, der uden egen skyld er endt i arbejdsløshed, selvfølgelig skal have dagpenge, og at vi skal finde en måde, den forsikringsordning kører videre på. For det er jo dybest set en forsikringsordning. Men jeg forstår ikke det der med merudgiften.

Kl. 20:52

Kl. 20:55

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ordføreren.

Kl. 20:52

Kl. 20:55

Eigil Andersen (SF):

Nå, men det vil jeg gerne forklare så, for den merudgift er der jo. Altså, det, vi egentlig taler om her, er, at hvis en person er arbejdsløs i 2 dage i 1 uge og dermed får dagpenge for 15 timer og så er i arbejde de 3 andre dage, er der forbrugt 1 uge af dagpengerettigheden, men vedkommende har jo kun fået dagpenge i 2 dage. Og det vil jo så sige, at hvis man skal følge Enhedslistens forslag, vil det indebære, at den pågældende ikke har mistet de 3 dages ret til dagpenge, som nu er udfyldt af arbejde. Så venter de 3 dage til udbetaling på et senere tidspunkt.

Det er jo virkningen af forslaget. Derfor er det, at det vil koste noget ekstra, og man skal så i hvert fald have kigget på, hvordan det i givet fald skulle finansieres. Men som sagt afviser vi forslaget.

Kl. 20:53

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak. Den næste, der har bedt om adgang til korte bemærkninger, er hr. Henning Hyllested fra Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 20:53

Henning Hyllested (EL):

Jeg har blot den bemærkning, at det er en fuldstændig rigtig beskrivelse af systemet. Man kan næsten sige, at de to systemer klasker mod hinanden, som ordføreren her redegør for. Så vil jeg da bare spørge: Synes ordføreren så, at det er retfærdigt? Altså, en ting er, at det måske vil koste flere penge, men er det retfærdigt, at man i virkeligheden tæller op på to forskellige måder?

Kl. 20:54

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ordføreren.

Kl. 20:54

Eigil Andersen (SF):

Nej, det synes jeg godt at man kan diskutere, men det er så ikke relevant, fordi vi afviser forslaget på grund af det økonomiske aspekt. Men det tør jeg ikke sige. Man kan sige, at enhver diskussion jo også er starten på den næste, så det kan være, at der også bliver lejlighed til at snakke om det her fremover.

Kl. 20:54

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Hr. Henning Hyllested for den anden korte bemærkning.

Kl. 20:54

Henning Hyllested (EL):

Er ordføreren opmærksom på, at det her faktisk vil animere flere til at tage arbejde af kortere tids varighed? Det kan faktisk pludselig betale sig at arbejde 1 eller 2 eller 3 dage, og i virkeligheden er det på det danske arbejdsmarked i dag det, der mange gange tilbydes vikarer, løsarbejdere, og hvad det hedder – jeg har tidligere været inde på det – fordi det ikke æder af dagpengeretten. Så det animerer jo i virkeligheden til at tage, som jeg siger, den bedste virksomhedspraktik, man kan få, nemlig et fuldstændig normalt arbejde, som bare ikke udbydes 37 timer om ugen, men på fuldt overenskomstmæssige vilkår og på de rigtige arbejdspladser. Så hvorfor ikke tage den gevinst med?

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ordføreren.

Eigil Andersen (SF):

Nu er vi jo inde i en meget detaljeret diskussion her. Jeg vil nok egentlig sige, at jeg tror, at folks interesse i at få arbejdstimer og få et job er så stor, at der ikke er nogen, der holder sig tilbage fra at tage det på grund af den problematik, som vi snakker om her. Der kan være andre problematikker, der kan holde folk tilbage fra det, men det må jeg indrømme at jeg ikke tror her.

Kl. 20:55

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Der er ikke flere, der har bedt om adgang til korte bemærkninger. Tak til ordføreren. Den næste ordfører i talerrækken er hr. Leif Mikkelsen fra Liberal Alliance. Værsgo.

Kl. 20:55

(Ordfører)

Leif Mikkelsen (LA):

Tak for det. Man kan jo i hvert fald rolig konstatere, at det her er ved at udvikle sig til sådan en helaftensforestilling. Lytter man til debatten, kan man høre, at den faktisk også udvikler sig. Jeg synes efterhånden, at den udvikler sig til selvpineri, for når nu man lytter til Enhedslistens angreb på i hvert fald dem, jeg havde regnet med at de holdt med, så kan man konstatere, at SF's ordfører, den socialdemokratiske ordfører og den radikale ordfører bliver bidt godt og grundigt og irttesat og bebrejdet. Det er sådan set ordførerne for de her regeringsbærende partier, som Enhedslisten er støtteparti for.

Derfor bliver det jo sådan mere og mere hysterisk, at noget, som ikke kan ordnes i Folketingssalen, skal ordnes her i Folketingssalen. Nu har Enhedslisten jo fået gode råd af hr. Bent Bøgsted tidligere på aftenen, der er en erfaren mand ud i det med at presse regeringer, så jeg forstår simpelt hen ikke, at man fortsætter det her selvpineri i den side af salen. Man udstiller jo, at en svækket regering har et støtteparti, som ikke mener tingene alvorligt.

Hvis nu det er så alvorlig en sag, som især hr. Christian Juhl har givet udtryk for, og hvis det er så vigtigt – det er simpelt hen det vigtigste i verden – så må det være vigtigere end regeringens liv. Ellers er der jo ingen sandhed i eller vægt bag den her diskussion. Jeg synes bare, det udstiller, at det er sådan en helaftensforestilling i selvpineri, som jeg slet ikke kan forstå at man vil byde sig selv. Havde man nu jagtet os andre groft, havde det jo været på sin plads. Det havde været forståelig politik. Men at en i forvejen svækket regering skal bringes til det selvpineri, kan man næsten sidde og få helt ondt af.

Men jeg skal måske huske at sige, at vi ikke støtter forslaget.

Kl. 20:57

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak. Der er en enkelt, der har bedt om adgang til en kort bemærkning. Det er hr. Christian Juhl fra Enhedslisten, værsgo.

Kl. 20:57

Christian Juhl (EL):

Hr. Leif Mikkelsen har misforstået det. Det her handler ikke om Enhedslisten. Det handler om titusindvis af arbejdsløse, der er ved at miste deres forsørgelse. Det handler om en højrefløj i det her Folketing, som bestemt ville gøre det endnu ringere, hvis de havde magt til det, støttet af Liberal Alliance, som er klar med kniven – det er der ingen tvivl om – måske anført af et regeringsparti, der hedder Venstre, som i den grad ville forringe vilkårene for de arbejdsløse,

og Dansk Folkeparti ville selvfølgelig springe bagefter og sige: Vi skal nok levere stemmer, hvis det er nødvendigt.

Skulle vi vælge at sige, at nu gør vi det beskidte arbejde for Liberal Alliance og Venstre og vælter regeringen, så ville vi få noget, der var endnu værre – nogle ville sige: om muligt endnu værre. Jeg har fantasi til at forestille mig, hvordan det bliver efter næste valg, hvis ikke vi får rejst den her regering op. Det vil jeg gerne sige åbent og ærligt her. Så det har hverken noget med selvpineri, vores profilering eller noget som helst andet at gøre. Det har noget at gøre med at få regeringen overbevist om det her, og der vælger vi den metode, der er at vælge. Det er ikke muligt at komme i dialog med regeringen i øjeblikket om de her spørgsmål, og så må vi tage debatten her.

Kl. 20:58

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ordføreren.

Kl. 20:58

Leif Mikkelsen (LA):

Det bliver mere og mere fantastisk. Der er et flertal, som denne regering fik ved sidste valg, og med sit parlamentariske grundlag kan man vel gennemføre det, man har lyst til. Så hvor er skurkene henne? Skurkene findes jo i det flertal, vi har nu. Hvis der er noget galt i Danmark, er det jo flertallet, der skal ændre det. Og Enhedslisten er parlamentarisk grundlag, så det er en gang hykleri, som jeg sjældent har hørt det, fra hr. Christian Juhl, som jeg dog har kendt i mange år. Det er tegn på afmagt, og derfor bliver det en gang sludder, hvor sådan et dagsprogram her i Folketingssalen bliver et spild af mange gode menneskers tid.

Det er en gang sludder, som man uanset hvad kunne sætte alvor bag, hvis man turde, så man må jo være begejstret for det, man har. Det er jo noget, man støtter, så jeg går ud fra, at af Enhedslisten kan vi forvente, at uanset hvad man siger, uanset hvad man kommer med af beslutningsforslag her i dette Folketing, som vi så skal stå og forholde os til, så bliver man ved med at bære på en svækket og ifølge hr. Christian Juhl helt forkert regering, der har en forkert politik, men som man åbenbart skal prøve at have op at stå. Det ved jeg så ikke om lykkes inden næste valg, vil jeg sige til hr. Christian Juhl, men det værktøj, der kunne gøre det, har hr. Christian Juhl ikke mod til at bruge, har vi bare kunnet konstatere. Når det her, som vi har hørt det i dag, er det allervigtigste, som skærer hr. Christian Juhl i hjertet, er det bare ordfloam.

Kl. 21:00

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Hr. Christian Juhl for den anden korte bemærkning.

Kl. 21:00

Christian Juhl (EL):

Jeg vil sige, at hvis man har en regering, som man ikke er særlig godt tilfreds med, men kan se, at hvis man vælter den, får man noget, der er meget, meget værre, og som ser voldsomt dystert ud, er det vel ikke ordsqualder at sige, at man må prøve at finde en balance, at man må prøve at finde veje til at ændre den regering. Nogle gange hører man så også fra oppositionen, at de egentlig i ord gerne vil noget for de arbejdsløse, men overhovedet ikke ønsker at handle, og så er vi jo nødt til at tage diskussionen, indtil vi får et flertal. Hvis der i morgen var et rødere flertal til venstre for den her regering, skulle man bare se, så var den regering væltet i løbet af 10 minutter. Det er da noget, der siger sig selv.

Men lige i øjeblikket er alternativet Liberal Alliance, Venstre og Dansk Folkeparti, og så får man ikke mig til at lave det beskidte arbejde i den her sammenhæng. Derfor vil det også være interessant at høre, hvad i alverden det er for en holdning at have for de arbejdsløse at stå her og sige, at jeg spilder min tid. Hr. Leif Mikkelsen skulle

vide, hvor lang tid det tager for arbejdsløse at blive tæsket igennem aktiveringssystemer, ofte meningsløse, udfyldte skemaer, søge job, der ikke findes, og den slags ting. Det har hr. Leif Mikkelsen ansvar for, for han har været med til at lave de love, og så skal man ikke sidde og være arrogant, men lytte til de voldsomt store problemer, der er for titusindvis af mennesker i Danmark.

Kl. 21:01

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ordføreren.

Kl. 21:01

Leif Mikkelsen (LA):

Jamen så tal med regeringen, den regering, som hr. Christian Juhl er parlamentarisk grundlag for, og lad være med at bebrejde os andre noget som helst, vil jeg sige til hr. Christian Juhl, for vi har ikke flertallet, heller ikke engang til at indføre det, hr. Christian Juhl kunne ønske sig. Det er derfor, det er en gang sludder af værste skuffe, for nu at blive i den terminologi. Jeg går ud fra, at Enhedslisten en gang imellem taler med den regering, hvorfra der er en enkelt minister til stede, måske i sammenhæng, måske på et fælles, hyggeligt aften-gruppemøde, hyggeligt er måske så meget sagt, men aften-gruppemøder så, for det må man dog have, hvis der er alvor i det. Eller læser Enhedslisten også i avisen om de forskellige tiltag, som man har indtryk af?

Så fra nu af, og til der bliver valg igen, har Enhedslisten absolut ingen – absolut ingen – betydning i det her Folketing, sådan som Enhedslisten optræder nu. Det er slut, der er ingen, der tager det alvorligt, og efter i dag er der to gange blevet sat streg under det. Det er sådan en hjertesag for Enhedslisten, og vi har en stribe af forslag, men man tør overhovedet ikke tage konsekvensen af det. Der er ingen, der efterfølgende kan tage det alvorligt, og det tror jeg heller ikke regeringen gør, og det er den situation, hr. Christian Juhl har bragt Enhedslisten i nu, og det ved regeringen, for det er sagt her fra talerstolen: Vi vælter aldrig den her regering, uanset hvad den finder på – aldrig! Tak for det, vil jeg sige til hr. Christian Juhl.

Kl. 21:02

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Tak til ordføreren.

Husk, at tidsgrænsen på 1 minut skal overholdes.

Men tak til ordføreren, der er ikke flere, der har adgang til korte bemærkninger. Den næste på listen over talere er ordføreren for forslagsstillerne, og det er hr. Christian Juhl fra Enhedslisten, værsgo.

Kl. 21:03

(Ordfører for forslagsstillerne)

Christian Juhl (EL):

Det her forslag handler om at regne i timer i stedet for at regne i uger, når man gør brug af sine dagpengerettigheder, fordi man netop optjener i timer. Det handler om, at løsarbejdere og folk, der er afhængige af vejret, rammes urimeligt af de her ordninger. Det handler om, at der kunne være en meget, meget bedre balance ved at gøre det her. Det er et meget lille forslag, men et forslag, der ville være til stor gavn for arbejdsløse. Det er én ting. 1 time optjent kan forbruges som 1 time. Det giver stor fleksibilitet.

Det andet punkt, som vi jo har været inde på, er, at det her forslag også er et centralt punkt i at gøre arbejdsmarkedet mere fleksibelt, gøre det fleksibelt på den måde, at hvis en arbejdsgiver kun har brug for en i 20 timer, kan man få suppleret og bruge sine dagpenge time for time. Hvis man kan få en enkelt dags arbejde, kan man tage det, ligesom havnearbejderne gør. Hvis man holder fast i det gamle, stive system og i øvrigt gør det stivere og stivere, så skader man ikke kun de arbejdsløse, så skader man også de arbejdsgivere, der ikke helt har produktion til en person i 37 timer, men som nogle gange har

brug for fleksibiliteten. For flexicuritysystemet, som vi oprindeligt talte om, bygger netop på, at vi har et dagpengesystem, som dybest set er med til at gøre arbejdsmarkedet fleksibelt for arbejdsgiverne, så arbejdskraften er til rådighed, når man har brug for det. Det tordner Liberal Alliance, Dansk Folkeparti og Venstre imod. O.k., det må man klare med sine venner i arbejdsgiverforeningen. Men til flexicuritysystemet hører der altså også, at de ansatte så får sikkerheden. Det er derfor, det hedder flexicurity – fleksibilitet og security. Hvis man kun vil have et fleksibelt samfund og kun vil have en pisk til at piske de arbejdsløse, som vi har set tendenser til i den lovgivning, vi har haft de sidste 10 år, så får vi et rigtig, rigtig trist samfund, som på et tidspunkt bliver afløst af meget lange opsigelser, meget stive systemer for de arbejdsgivere, der skal være i det, og det er jeg helt overbevist om arbejdsgiverforeningerne ikke er med på – i hvert fald ikke arbejdsgiverforeningerne for de små arbejdsgivere. Derfor skal der være balance i det, og derfor er det en rigtig god idé at regne det her i timer, og derfor er det en rigtig god idé at indbygge den ekstra fleksibilitet for begge parter, som er i det. Det bliver rigtig spændende at høre, om vi egentlig står alene, når man kommer ud i virkeligheden og snakker med sine venner derude – uanset om man sidder i regering eller sidder i den sorte opposition.

Jeg vil gerne sige tak for kommentarerne, de har været særdeles lærerige. Jeg kan forstå på Venstre, at de bare siger nej, nej, nej; hvis ikke vi har en hård kurs over for de arbejdsløse, bliver de dovne, og så går det ad pommern til. Dansk Folkeparti vil have en hel reform eller ingenting, enten-eller, ikke noget midt mellem, ikke et enkelt godt forslag, der kunne gøre en lille smule gavn, det er der ingen grund til, det skal være en hel reform, og det er der ingen nytte i at diskutere.

Jeg er lidt skuffet over Socialdemokraternes kommentarer. De siger, at timeberegning giver længere tid i dagpengesystemet. Det er forkert. Timeberegning giver længere ret til dagpenge, men ret til dagpenge er jo ikke det samme, som at man bruger sin ret. Det er, at man har en tryghed, det er, at man føler sig tryk sammen med sin familie og ved, at går det galt, går det nok. Det er, at man ved, at det kan betale sig at tage et deltidsjob og ikke overveje, om man kun skal tage det i 30 uger, men kan gøre det fuldt ud, fordi man har sine timer at mingelere med og så sige, at man har pengene, man kan supplere med. Det er den tryghed, vi efterlyser i de her forslag, sådan at folk har mod til også at tage det løse arbejde, der er. Vi er uenige med Liberal Alliance i, at det kun skal være fuldtidsjob, for virkeligheden ser helt anderledes ud, og den skal indrettes efter den virkelighed, sådan at folk ikke kommer i klemme. Vi forstår slet ikke, når ordføreren for Socialdemokratiet kan sige, at det automatisk betyder længere tid i dagpengesystemet. SF var også lidt inde på det. Det kan betyde én ting, det kan betyde, at man langsomt lader sig infficere af den meget ubehagelige og ydmygende holdning, der er skabt i Danmark, om, at nogle arbejdsløse skulle være dovne. Jeg skal ikke afvise, at der findes fem dovne arbejdsløse i Danmark, men jeg skal afvise, at nogen skal komme her og demonisere alle arbejdsløse og sige, at alle er dovne, fordi der er en, der hedder Carina eller Robert, som måske bruger dagpengesystemet alternativt. Det er jo ikke en tendens.

Kl. 21:08

Langt de fleste – for ikke at sige stort set alle – vil gerne have et stykke ordinært arbejde, og hvis ikke de kan få det, vil de gerne have et deltidsjob. Hvis ikke de kan få det, vil de gerne have et deltidsjob, hvor de skal køre lang tid efter det og så bruge en hel arbejdsdag på det alligevel. Folk har meget, meget lyst til at være selvforsørgende og har meget, meget lyst til at være uafhængige af et system, der er forfærdeligt at komme ind i. Og derfor vil jeg gerne opfordre til, at hvis der skulle være bare antydning af den holdning, at folk er dovne i det arbejdsløshedssystem, som Socialdemokraterne og til dels SF står bag, så skal vi bekæmpe det. For det er forkert, det er usandt, og

det er især ydmygende og uanstændigt over for de titusindvis af arbejdsløse, der bare tørster efter at få et arbejde.

Derfor vil jeg sige, at det her ikke giver en merudgift. Det giver en længerevarende ret; man har lov til at mingelere lidt mere fleksibelt med sin dagpengeret, hvis man gør det på den her måde. Man har lov til at sige: O.k., jeg har lige en periode nu, hvor der er noget job – der er måske et sommerferiejob – det kan jeg lige nappe uden at blive svedig af det; så har jeg godt nok brugt nogle timer, men jeg har da heldigvis ikke brugt en uge hver gang.

Liberal Alliances ordfører forstår ikke sammenhængen mellem optjening og dagpengeret. Den er ellers helt logisk, for den hænger totalt sammen. Hvis ikke man har optjent dagpengene, har man ikke ret til at få dagpengene, så derfor hænger det helt tæt sammen. Så enten skal vi vælge optjening i uger og udbetaling i uger eller optjening i timer og udbetaling i timer, hvis vi vil have en lille smule balance og retfærdighed og have noget fleksibilitet.

Hr. Leif Mikkelsen vil jo slet ikke forholde sig til det, og jeg er meget bange for, at min mistanke om, at han slet ikke synes, at der skal være nogen rettigheder for arbejdsløse – altså sådan at de skal stå helt uden forsørgelse og så selv må spare sammen, hvis de vil have det – kommer tættere og tættere på, især når han bliver så hysterisk over, at Enhedslisten ikke vil lave det beskudte arbejde for Liberal Alliance, så de kan komme tæt på en sort regering.

Men sådan er det, og jeg vil sige til hr. Leif Mikkelsen, at man ikke får os til at lave det beskudte arbejde. Det er muligt, at regeringen endda vælter sig selv. Jeg er bange for – jeg vil gerne gentage det – at regeringens overlevelse hænger tæt, tæt sammen med evnen til at skabe resultater både på ene område, beskæftigelsen, og på det andet område, trygheden for de arbejdsløse. Hvis regeringen ikke når at indse det, frygter jeg valget, og så frygter jeg den regering, der kommer bagefter. Men tak for kommentarerne, det var lærerigt at høre, hvordan man stillede sig til det her relativt lille forslag.

Kl. 21:11

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak. Der er en enkelt, der har bedt om adgang til korte bemærkninger, og det er hr. Leif Mikkelsen fra Liberal Alliance, værsgo.

Kl. 21:11

Leif Mikkelsen (LA):

Tak for endnu en erkendelse, vil jeg sige til hr. Christian Juhl. For det vil sige, at hr. Christian Juhl nu fortæller Danmarks befolkning, at den her regering er så svækket og med et støtteparti, der overhovedet ikke tror på det projekt, sådan at hvis man sætter trumf på, så er man helt sikker på, at man får en ny regering. Det siger hr. Christian Juhl. Det vil sige, at man tror hverken på egne evner eller på regeringens evner til overhovedet at kunne vinde et valg ved at udforme den politik, som man nu tror at vælgerne vil have. Det er da en selverkendelse, der vil noget. Det gør mig nu slet ikke hysterisk, det gør mig måske nærmere salig, så jeg skal nok lade være med at hidse mig op over det. Men det er noget af en konstatering, det er noget af en melding, her en sen aften i Folketinget, under en debat om det her emne, at der bliver sendt så store politiske signaler. Jeg går ud fra, at regeringschefen også bliver helt opmærksom på, at sådan er forholdet, at sådan er tilliden til det projekt, statsministeren står i spidsen for, støttepartiets tillid, altså en manglende tro på, at man overhovedet har en chance for at vinde en valgkamp, når man konstaterer: Vi gør ikke noget, for så får vi en anden sort regering. Det er jo fantastisk.

Kl. 21:12

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ordføreren.

Kl. 21:12

Christian Juhl (EL):

Jeg havde ellers lige forstået, at hr. Leif Mikkelsen syntes, det var spild af tid at diskutere med Enhedslisten, spild af tid at bruge sin tid på det i aften. Men det glæder mig da, at Liberal Alliance alligevel tager det en smule alvorligt. Jeg tror, befolkningen er klar over, at vi har nogle voldsomme problemer på det her område, og at de forbedringer, der trods alt er kommet, er for få og for små til at løse problemet. Vi har jo kunnet få flertal for at lave nogle lapperier, og derfor prøver vi nu at se, om vi ikke ad den her vej kan inspirere. Vi prøver også ad andre veje, men det skal jeg undlade at underholde hr. Leif Mikkelsen med; han kunne sikkert godt tænke sig at vide, hvordan man gør sådan nogle ting.

Regeringen er fuldt ud klar over Enhedslistens synspunkter og ved, hvor Enhedslistens grænser går, og derfor tror jeg ikke, at det, jeg siger, er nogen overraskelse for regeringen. Jeg tror ikke, at et eneste ord overrasker regeringen. Jeg tror heller ikke, det overrasker regeringen, at vi faktisk ønsker forbedringer på det her område, og det bliver vi ved med at arbejde for, indtil vi får dem.

Kl. 21:13

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Hr. Leif Mikkelsen for den anden korte bemærkning, værsgo.

Kl. 21:13

Leif Mikkelsen (LA):

Jeg kan forstå på hr. Christian Juhl, at resultaterne er for små og for dårlige med den her regering, og at der sådan set kun er én begrundelse for at holde den i live, og det er frykten for noget, der er ringere. Det vil sige, at der ikke er noget positivt at sige om den her regering fra Enhedslistens side. Vi har jo ellers en placering her i salen, der sådan siger højre og venstre side, og jeg opfatter det sådan, at de på siden derovre bakker hinanden op. Så jeg synes bare, det er en voldsom erkendelse. Jeg ved ikke, om vi kan kigge tilbage i historiebøgerne og finde en situation, hvor en regering har haft en sådan opbakning fra et støtteparti, så man i Folketinget udbreder sig om, at den her regering er for svag og for dårlig, men man frygter noget, der er værre; at det er så ringe, at den ikke engang kan vinde et valg, og derfor tør man ikke udløse det. Jeg tror ikke, vi kan finde eksempler i historiebøgerne, der siger, at vi har været i en situation af den karakter. Det er ganske overraskende her en aften kl. 21.15, men der er da nok noget til historieskrivningen, så tak for erkendelsen, vil jeg sige til hr. Christian Juhl.

Kl. 21:14

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ordføreren.

Kl. 21:14

Christian Juhl (EL):

Jeg har det sådan, at jeg plejer at udtrykke mig så tæt på virkeligheden som muligt, og det gør jeg også i det her spørgsmål, uanset hvor meget det chokerer hr. Leif Mikkelsen. Hr. Leif Mikkelsen bragte jo selv syn for sagen ved at sige, at resultaterne er små og dårlige. Hvis der ingen resultater havde været, så havde jeg fortalt om virkeligheden og sagt, at der var ingen resultater. Så havde der ikke været en finanslov med Enhedslisten, så havde der ikke været en finanslov II og de andre småreformer, vi har lavet.

Når jeg siger, at de er for små og for dårlige, så er det, fordi jeg har temperamentet til på de arbejdsløses vegne at komme længere end det, vi har nået, ikke kun med hensyn til flere arbejdspladser, men også med hensyn til en tryghed for dem, som rammes af arbejdsløshed, som rammes uforskyldt af arbejdsløshed.

Derfor er der en ret klar holdning i det her, vil jeg sige, hvis Leif Mikkelsen ønsker at lytte til det. Men det ønsker hr. Leif Mikkelsen ikke, for han ønsker selvfølgelig, at vi skal lave det beskidte arbejde for ham, det, han ikke selv magter, nemlig at vælte regeringen. Men det er det overladt til Liberal Alliance og Venstre selv at klare; det er ikke vores opgave. Vores opgave er at prøve at bruge den tid, vi har den her regering, til at se, om vi kan få noget rød politik ud af det og få gavn af det, især til gavn for de arbejdsløse.

Kl. 21:15

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak til ordføreren for forslagsstillerne.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget henvises til Beskæftigelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

24) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 86:

Forslag til folketingsbeslutning om ret til fuld dagpengesats for nyudlærte.

Af Christian Juhl (EL) m.fl.

(Fremsættelse 20.03.2013).

Kl. 21:16

Forhandling

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Forhandlingen er åbnet. Den første, der får ordet, er beskæftigelsesministeren, værsgo.

Kl. 21:16

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Tak for det, og tak til Enhedslisten for at fremsætte også dette beslutningsforslag om ret til fuld dagpengesats for nyudlærte.

Jeg vil gerne starte med at sige, at jeg her er meget uenig med Enhedslisten. I mange spørgsmål, jeg drøfter med partiet, er vi enige om mangt og meget – ikke mindst, når det kommer til langsigtede mål for dette samfund og dets udvikling. Her er jeg uenig. Jeg er uenig i, at man fra det ene øjeblik til det andet skal kunne gå fra SU til fuld dagpengesats. Jeg er uenig i en mekanisme, som jeg tror vil betyde en højere ungdomsarbejdsløshed. Og ligegyldigt hvor optaget man måtte være af at sikre, at vi har et stærkt socialt sikkerhedsnet i Danmark, tror jeg ikke, man må undervurdere, at det sikkerhedsnet også kan blive til snubletråde, hvis vi ikke tænker os godt om.

Nyuddannede i Danmark har efter gældende regler ret til dagpenge, og det har de efter meget gunstige regler sammenlignet med andre grupper på vores arbejdsmarked. Som dimittend under dimittendordningen har man ret til at vente med at melde sig ind i en a-kasse og betale sit medlemsbidrag til sent i uddannelsen. Man har ret til at få uddannelse sidestillet med arbejde, og det vil sige, at det for nogles vedkommende betyder, at de har ret til dagpenge allerede 1 måned efter uddannelsens afslutning. Sådan er det jo ikke, hvis man er almindelig lønmodtager på vores arbejdsmarked. Her skal man have haft i hvert fald 1 års medlemskab af en a-kasse, man skal have betalt sit medlemsbidrag, og man skal have haft arbejde svarende til fuldtidsarbejde i mindst 1 år inden for 3 år – som også diskuteret tidligere i dag.

Når man melder sig ledig, får man som udgangspunkt beregnet en individuel dagpengesats. Er man derimod dimittend, får man en fast sats, som svarer til 82 pct. af dagpengenes højeste beløb. Det er godt 14.000 kr. om måneden. Der vil i langt de fleste tilfælde allere- de her være tale om en endog meget stor indtægtsfremgang i forhold til de indtægter, man har haft under uddannelse. I dag kan dimitten- der få beregnet en ny dagpengesats, når der er forløbet 6 måneder, efter dagpengeretten er indtrådt, hvis der i perioden er beskæftigelse, der berettiger til, at man kan få beregnet en ny individuel dagpenge- sats. En ny beregning af satsen kan betyde endnu en indkomstfrem- gang til ca. 17.350 kr. Dimittender skal således i dag vente 6 måne- der, før de kan få beregnet en ny og højere dagpengesats. Andre le- dige på vores arbejdsmarked skal vente 12 måneder, før de kan få beregnet en ny sats.

Enhedslisten lægger i sit beslutningsforslag op til, at reglerne æn- dres, så nyuddannede efter 3 måneders arbejde opnår fuld ret til dag- penge. Jeg kan forstå på Enhedslisten, at man også begrundet det med, at nyuddannede, der endnu ikke har optjent ret til fuld dagpen- gesats, kan risikere at forlade deres fagområde, fordi de ikke har råd til den lavere sats og derfor søger arbejde andre steder.

Her vil jeg gerne sige, at jeg har meget stor forståelse for, at man som nyuddannet ønsker at arbejde inden for det fagområde, man har uddannet sig i. Det er også det, der samfundsøkonomisk giver mest mening. Har man taget en uddannelse, er det da både til gavn for en selv og for resten af samfundet, at man søger arbejde inden for det område, man har kvalifikationer til. Men jeg vil samtidig gerne sige, at det at have et job altid er bedre end ikke at have et job, og kan man ikke hurtigt få et job inden for det område, man er uddannet, sy- nes jeg, man skal søge bredt. Der er ikke nogen grund til at gå i stå i sin start på arbejdslivet, fordi man ikke kan få det drømme- eller øn- skejob, man vil have. Og der er ikke nogen jobgaranti i Danmark, der har ikke været en jobgaranti, og jeg tror heller ikke på, at der kommer en jobgaranti. Så ligegyldigt hvor meget man måtte ønske sig for de unge, at de kan få det job, de gerne vil have, som deres uddannelse taler for, og som deres kvalifikationer berettiger dem til, kan de jo sagtens komme i den situation, at jobbet ikke er der, på det tidspunkt, hvor de gerne vil have det, og at de derfor er nødt til at søge bredere.

Jeg har det sådan, at står man og er nyuddannet ungt menneske i Danmark og rammes af arbejdsløshed, umiddelbart efter ens studium er afsluttet, er det bare med at komme ud på arbejdsmarkedet og sø- ge alle de job, der måtte være på et område, man har kvalifikationer og kompetencer til. Der er ikke nogen grund til at vente på, at det job, man måske allerhelst vil have, skulle vise sig, for det er sådan, at ungdomsarbejdsløshed er noget af det værste i et samfund. Vi tag- er håbet og modet fra mange. Det er den forkerte måde at starte et forhåbentlig langt og godt arbejdsliv på. Man skal ud at bruge sig selv og de talenter, man nu måtte have, og de kvalifikationer, man har fået oparbejdet.

Derfor kan regeringen ikke støtte beslutningsforslaget her.

Kl. 21:21

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak til beskæftigelsesministeren. Der er ingen, der har bedt om ad- gang til korte bemærkninger. Derfor går vi videre til den næste ord- fører i talerrekken, og det er hr. Hans Andersen fra Venstre. Vær- sgo.

Kl. 21:21

(Ordfører)

Hans Andersen (V):

Tak for det. Vi behandler i dag B 86, forslag til folketingsbeslutning om ret til fuld dagpengesats for nyudlærte. Det bliver lidt en gentagelse af de tidligere debatter, vi har haft i dag.

Venstre kan ikke støtte det her beslutningsforslag. Vi er sådan set optaget af at få styr på de offentlige finanser og fokusere på private job og vækst. Af beslutningsforslaget fremgår der jo heller ikke no- get finansieringsgrundlag, og nu har vi så hørt beskæftigelsesmini- steren argumentere for, hvorfor regeringen ikke kan støtte det, og der er vi sådan set meget på linje med det, der er blevet fremført af argu- menter. Vi synes, at den ordning, vi har i dag, er meget fornuftig, og vi ser sådan set ikke nogen argumenter for, at man skulle gå fra SU til fuld dagpengesats. Vi er også af den opfattelse, at det kunne gå hen og føre til højere ungdomsarbejdsløshed, og det er jo ikke lige- frem det, der er formålet.

Så kan man jo undre sig over, at Enhedslisten ikke sætter sådan lidt trumf på deres beslutningsforslag. Det har vi berørt i et par de- batter tidligere her i aften, men altså, man kunne godt sætte større trumf på utilfredsheden med regeringen. Man kunne jo sætte dem stolen for døren og sige, at nu er det slut, nu trækker man stikket som parlamentarisk grundlag. Men vi har så også hørt i aften, at det bliver der jo heller ikke tale om.

I Venstre kan vi ikke støtte det her beslutningsforslag. Vi synes sådan set, det er en fornuftig ordning, der er nu, og at det handler om, at vi får de unge mennesker i gang og ud i job. Og så sent som den 12. april var antallet af jobopslag på www.jobnet.dk faktisk det højeste i 3 år, så der er begyndt at vise sig ting, der går i den rigtige retning.

Så skal jeg bare endnu engang også hilse fra De Konservative og meddele, at de heller ikke kan støtte B 86. Tak.

Kl. 21:24

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak til ordføreren. Der er ikke nogen, der har bedt om adgang til korte bemærkninger, så vi går videre til den næste ordfører i taler- rækken, og det er hr. Leif Lahn Jensen for Socialdemokraterne. Vær- sgo.

Kl. 21:24

(Ordfører)

Leif Lahn Jensen (S):

Tak for det. Med dette forslag ønsker Enhedslisten, som vi har hørt, at den nyuddannede kan få ret til fuld dagpengesats efter 3 måneders arbejde.

Som det er i dag, vil nyuddannede kunne få dagpenge, 1 måned efter de har afsluttet uddannelsen. De skal ikke som andre forsikrede medlemmer opfylde kravet om 1 års forudgående medlemskab og betaling af medlemsbidrag til a-kassen for at opnå ret til dagpenge. Dimittender opnår ret til dagpenge 1 måned efter uddannelsens af- slutning. Hvis de melder sig ind i en a-kasse uden at betale kontin- gent, 1 år før deres uddannelse stopper, kan de faktisk få dagpenge med det samme. De har samme 2-årige dagpengeret som andre le- dige.

Hvis man sammenligner det her med andre landes forhold, er for- holdene for de uddannede allerede nu ret unikke. Man skal huske på, at de går fra en SU- til en dagpengesats, som i forvejen er et ret stort spring i indtægt. Den ordning, vi har nu, betyder rent faktisk, at det er en fordel for dem at være forsikrede, og at de dermed også melder sig ind i en a-kasse, hvilket jeg jo personligt synes er rigtig, rigtig godt. Den betyder også, at de skal arbejde i ½ år, inden der skal la- ves nye beregninger for en større dagpengesats; det synes jeg ikke er urimeligt.

Angående det om, at de nyuddannede vil forlade deres område, snakkede jeg forleden dag med en ung mand, som jeg har kendt i rigtig, rigtig mange år. Da han var kommet ud fra uddannelsen, kun- ne han ikke få noget arbejde, og da jeg snakkede med ham for et års tid siden, sagde jeg til ham: Prøv nu at søge et andet sted end der, hvor du gerne vil ind, søg nu bare et job og få dig et job. Det gjorde han, og han fik sig et job, ikke drømmejobbet. Jeg snakkede med

ham i weekenden. Nu har han fået sig et nyt job, det var drømmejobbet, han havde fået kun et halvt år efter, og nu har han det job, han gerne vil have. Så for ham var det rent faktisk godt at komme ud og få et andet arbejde.

Så sagt med de ord er jeg slet ikke enig i det her forslag, og derfor kan Socialdemokratiet ikke støtte forslaget.

Kl. 21:26

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Der er en enkelt, der har bedt om adgang til korte bemærkninger, og det er hr. Christian Juhl fra Enhedslisten, værsgo.

Kl. 21:27

Christian Juhl (EL):

De fleste unge, jeg kender, er lærlinge, som går fra lærlingeløn, som jo optrappes langsomt i systemet. Der findes selvfølgelig også folk, der er gået fra SU, og som så kommer på dimittendsats. Men ideen er jo netop, at man langsomt går op til fuld voksenunderstøttelse og fuld voksenløn, og det mener jeg kun er rimeligt. Det er et gammelt problem, vi har haft i a-kassesystemet i rigtig, rigtig mange år, og som mange har påpeget det uretfærdige i.

Jeg forstår ikke, hvorfor der er så alvorlig en modstand imod at få rettet op på den her fejl. Det er en fejl, som ikke er dyr at rette op på. Det er jo unge mennesker, som er ved starten af deres liv, og når vi snakker om, at de er ved starten af deres liv, så handler det jo ikke kun om at få et job; det handler også om at få etableret den familie, som man skal have til at fungere, indtil man får jobbet.

Vi har i de senere år set øget dimittendledighed, som vi kalder det, og derfor er det jo vigtigt at sige, at det er meget, meget svært for os i øjeblikket at få dimittender ud i arbejde, uanset hvilket arbejde det drejer sig om. Hvordan skal vi så klare det problem?

Kl. 21:28

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ordføreren.

Kl. 21:28

Leif Lahn Jensen (S):

Jeg synes rent faktisk, at det er rimeligt, at de i dag optjener fuld dagpengerefter de 6 måneder, og jeg synes også, vi gør ret meget for at få dem ud, også for at skabe arbejdspladser, med alle de ting, vi gør.

Men der er en ting, jeg undrer mig over. Nu har jeg stået her i salen hele aftenen og hørt på, at Enhedslisten gerne vil sammenligne os med andre lande på alle mulige områder. Men det vil man åbenbart ikke her, for jeg startede jo lige med at sige, at det, vi allerede nu har i det her land, er ret unikt, og det vil man så gøre endnu mere unikt. Så her mener Enhedslisten åbenbart ikke at man skal sammenligne os med andre lande. Her skal det bare være langt bedre. Jeg kunne da godt tænke mig en forklaring på, hvorfor det lige skal være her, for jeg er ikke overbevist om, at det her hjælper ret meget til at få de her unge mennesker i gang.

Kl. 21:28

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Hr. Christian Juhl for den anden korte bemærkning.

Kl. 21:28

Christian Juhl (EL):

Jeg kender ikke forholdene på det her område. Det har været meget debatteret, hvordan dagpengereglerne er i andre lande, og det har jeg fulgt levende med i. Jeg er ikke klar over, hvordan betingelserne er her, så det kan jeg af gode grunde ikke udtale mig om. Det vil jeg gerne vide, hvis nogen ved det meget præcist, ikke bare som en formodning.

Et andet spørgsmål, som så er interessant, er, at jeg mener, det er dybt retfærdigt for unge mennesker, der er langt over 18 år, når de er færdig med deres uddannelse – det er langt de fleste – at de også får fuld SU eller fuld dagpengesats så hurtigt som muligt. Vi har jo set et problem, og derfor er jeg uenig med arbejdsministeren i, at man hurtigst muligt skal gå fra sit fag over i et andet fag. Jeg er også uenig med hr. Leif Lahn Jensen i det. Det, der sker i de her år, er gøgeungeeffekten, og det betyder, at man presser unge til at gå væk fra deres fag, sådan at akademikerne kan tage de mellemuddannedes job, de mellemuddannede kan tage svendejobbene, og svendene kan tage de ufraglærtes job, og så kan fanden tage de sidste.

Det er jo rigtig ubehageligt at have et system, der fungerer på den måde, men det er jo den måde, som systemet fungerer på, og derfor mener jeg, at det er rigtig, rigtig godt, hvis dem, der har fået sig en uddannelse og har det privilegium, at de også er med til at holde systemet i gang, viser en smule hensyn til dem, der slet ingen uddannelse har. Det synes jeg ikke man kan vende ryggen til ved bare at sige: Man skal søge bredt. For vi ved jo godt, hvem der betaler prisen for det.

Kl. 21:30

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ordføreren.

Kl. 21:30

Leif Lahn Jensen (S):

Nu har Enhedslisten igen stået her hele dagen og sagt, at de er et parti, der lytter til alle folk derude, og at de er et parti, der virkelig forstår det. Men det gør de åbenbart ikke her, for jeg har snakket med den her unge mand, og jeg har snakket med flere unge mennesker, som rent faktisk den dag i dag er glade for, at de har taget et arbejde, måske ikke lige inden for det fagområde, som de gerne ville, men det fik de så senere. Så jeg vil da opfordre Enhedslisten til at gå ud og snakke med de her mennesker; så tror jeg, de bliver langt klogere på det her område.

Kl. 21:30

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak. Hr. Christian Juhl har bedt om adgang til korte bemærkninger, men det kan hr. Christian Juhl ikke få, for han har brugt sine to. Så tak til ordføreren. Vi går videre til den næste ordfører i talerrækken, og det er hr. Bent Bøgsted fra Dansk Folkeparti, værsgo.

Kl. 21:30

(Ordfører)

Bent Bøgsted (DF):

Jeg synes egentlig, at der er sagt en hel del om det her beslutningsforslag, og jeg skal kort sige, at Dansk Folkeparti er enige i det, ministeren har sagt, og det, de tidligere ordførere har sagt. Og vi kan dermed ikke støtte forslaget.

Kl. 21:31

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak. Vi skal lige give tid til, hvis der er nogen, der vil have adgang til korte bemærkninger. Det synes jeg ikke at være tilfældet, så tak til ordføreren. Vi går videre til den næste ordfører i talerrækken, og det er hr. Nadeem Farooq fra Radikale Venstre, værsgo.

Kl. 21:31

(Ordfører)

Nadeem Farooq (RV):

Tak. Jeg vil gerne lægge mig i slipstrømmen af beskæftigelsesministerens meget koncise og meget inspirerende tale – som altid, er jeg fristet jeg til at sige. Jeg mener også, at hr. Leif Lahn Jensen jo gjorde

de rede for, hvor unik en model vi har i Danmark, så jeg mener ikke, der er grund til ændringer. Derfor vil jeg afvise forslaget.

Kl. 21:34

Kl. 21:31

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører i talerrækken er hr. Eigil Andersen for SF. Værsgo.

Kl. 21:32

(Ordfører)

Eigil Andersen (SF):

Som det fremgår af debatten, afviser regeringspartierne forslaget. Jeg forstår det på den måde, at i dag er det sådan, at den første måned, efter man er blevet uddannet, får man ingen dagpenge. Hvis man i løbet af de efterfølgende 6 måneder har mindst 3 måneders arbejde, kan man få en beregnet ny sats, som træder i kraft fra den syvende måned, efter man er blevet uddannet. Jeg forstår Enhedslistens forslag sådan, at den mulighed for at komme op på den højeste dagpengesats, som efter de nugældende regler er efter 7 måneder, skal rykkes frem, så det skal være 4 måneder efter uddannelsens afslutning. Sådan forstår jeg det.

Jeg forstår også godt, at det jo er noget, som vil være en fordel for de nyuddannede. Men jeg vil også være nødt til at sige, at den fremrykning på 3 måneder for mig at se tilhører en mindre afdeling. Vi er i afdelingen for mindre betydningsfulde ting, selv om det selvfølgelig er betydningsfuldt for den enkelte nyuddannede, som det vedrører. Jeg synes på den måde, at den debat, som vi havde tidligere i dag, og som handlede om, hvordan man kan se på arbejdstimer og døde perioder i forbindelse med jobrotation og i forbindelse med løntilskud og virksomhedspraktik – der var også et tredje punkt – i virkeligheden er mere principiel og mere vigtig end lige det her punkt.

Kl. 21:33

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Hr. Christian Juhl fra Enhedslisten har bedt om adgang til en kort bemærkning, værsgo.

Kl. 21:33

Christian Juhl (EL):

Vi har et princip i Enhedslisten om, at vi stemmer for selv den mindste forbedring og imod selv den mindste forringelse. Vi tager selv den mindste gevinst med hjem, når vi forhandler med regeringen, og afviser selv den mindste forringelse. Om det har mindre eller større betydning, er ikke så vigtigt for mig. Det vigtige er, at det er et af kravene, som er blevet rejst af lærlinge og studenterbevægelsen adskillige gange, også da ordføreren og jeg var yngre. Da kunne vi bedre huske det.

Det er måske også indirekte et svar til hr. Leif Lahn Jensen. Jeg havde ikke mulighed for at give det før, men svaret er netop, at det er fint at lytte til enkeltpersoner, men det er også rigtig godt at lytte til enkeltpersoners kollektive organisationer, som prøver at opsamle den fælles erfaring og de fælles krav, som man rejser. Når lærlinge og studenterbevægelsen rejser krav om de her ting, synes jeg, det er værd at tage det alvorligt, for vi skal give de unge mennesker en start i livet, og derfor synes jeg også, at det har sin berettigelse at diskutere den slags ting og også at rejse dem i det høje Ting, uanset at visse medlemmer synes, at det er ubehageligt.

Kl. 21:34

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ordføreren.

Eigil Andersen (SF):

Det synes jeg bestemt ikke er ubehageligt. Det vil jeg gerne ramme en pæl igennem. Jeg synes da, at det er glimrende. Vi har et frit demokrati, og der skal da bringes de forslag frem, som den enkelte og det enkelte parti føler behov for at bringe frem. De skal naturligvis også kunne diskuteres. Det kan der slet ikke være nogen tvivl om.

Men jeg prøver måske at signalere noget i retning af, at efter mine begreber skal man også, hvad skal man sige, kunne prioritere dem i forskellige lag. Jeg synes i virkeligheden, at det, som hr. Christian Juhl kom ind på i en af sine replikker for nogle få minutter siden, nemlig spørgsmålet om, hvordan vi bærer os ad med at skaffe job til de her nyuddannede, er meget vigtigere. Det opfatter jeg som et langt mere væsentligt problem at få gjort noget ved, end om man lige kan få den højeste dagpengesats 3 måneder før eller siden, når forholdet i øvrigt er det, at man i forvejen får en dagpengesats på 82 pct. af det maksimale beløb.

Kl. 21:35

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Hr. Christian Juhl for den anden korte bemærkning.

Kl. 21:35

Christian Juhl (EL):

Jeg glemte helt at sige, at SF's ordførers opfattelse af forslaget er fuldstændig rigtig. Det er jo ikke et lille problem for den, der får gavn af forslaget, og derfor er det med i den her gruppe af forslag, vi fremsætter på beskæftigelsesområdet, fordi de alle sammen handler om dagpengesystemet, og fordi vi ønsker at skabe et bedre og mere trygt dagpengesystem på alle de områder, hvor vi ved at der er nogle væsentlige ting at ændre. Så det er såmænd forklaringen på det, og derfor håber jeg også, at det, som SF's ordfører siger, egentlig er, at det er et mindre forslag, men et fornuftigt forslag. Sådan hører jeg det i hvert fald.

Kl. 21:36

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ordføreren.

Kl. 21:36

Eigil Andersen (SF):

Jeg vil nok sige – sådan tror jeg også, at det, jeg har sagt, er blevet opfattet – at jeg er tilbøjelig til at mene, at der er andre emner, som netop er vigtigere. Derfor vil jeg være tilbøjelig til at skubbe det her lidt ud til siden og sige, at vi må tage fat på nogle væsentligere ting. Jeg synes da som sagt f.eks., at de jobrotationsmuligheder, som også er blevet skabt og udvidet i forbindelse med unge nyuddannede, og som de også kan have gavn af, er langt væsentligere, men jeg vil ikke på nogen måde betvivle nogens ret til at stille forslag og pege på store og små problemer.

Kl. 21:37

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Der er ikke flere korte bemærkninger. Tak til ordføreren. Næste ordfører på talerlisten er hr. Leif Mikkelsen fra Liberal Alliance, værsgo.

Kl. 21:37

(Ordfører)

Leif Mikkelsen (LA):

Tak for det. Af hensyn til hr. Christian Juhls blodtryk skal jeg indskrænke mig til at sige, at vi ikke kan støtte forslaget.

Kl. 21:37

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Det giver ikke anledning til korte bemærkninger. Tak til ordføreren. Den næste ordfører på talerlisten er ordføreren for forslagsstillerne, og det er hr. Christian Juhl fra Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 21:37

(Ordfører for forslagsstillerne)

Christian Juhl (EL):

Det her handler om den måde, vi behandler unge mennesker på, når de kommer og har taget en uddannelse og har investeret. Alle unge, der har taget en uddannelse, har en drøm, og det er at komme til at arbejde inden for deres fag, samtidig med at de selvfølgelig får stiftet en familie eller får etableret sig i den boform eller den familieform, de nu har lyst til. Derfor er overgangen fra uddannelse til arbejde en meget vigtig periode. Vi har i hvert fald længe diskuteret det især med lærlinge og spurgt, hvorfor der er den her uretfærdighed. Kunne vi ikke ændre på den, sådan at vi siger, at o.k., 3 måneders arbejde, ja, men hvorfor skal de vente til den 20. måned med at få sikret deres opgradering af dagpengene?

Det kan forekomme som en lille ting, når man som jeg er oppe i årene. Det er bare lærlingene, og de unge klarer sig jo nok. Men jeg tror, at vi skal passe meget, meget på. Jeg er meget nervøs for dimittendarbejdsløsheden. Jeg er meget, meget nervøs for, at vi presser unge til at synes, at det er helt o.k. bare at gå løs på det, der ender som en gøgeungeeffekt, det vil sige at gå nedad og tage et job. Hvis vi kan undgå det, skal vi gøre det, fordi det nu samfundsmæssigt er en bedre investering at lade dem arbejde der, hvor de har deres uddannelse, og det er også en meget, meget bedre idé for de unge selv, at de netop får mulighed for at realisere deres drømme. Det giver meget mere effekt, end hvis de skal ud at arbejde et sted.

Ud over det er det jo rigtig skidt, at de ufaglærte så altid skal gå nede bagest og vente og have overarbejdsløshed. Det har de, hver eneste gang der bliver krise. Det er der mange der gerne vil sige nogle pæne ord om. Der er ikke ret mange, der vil gøre ret meget ved det. Det glæder mig, at arbejdsministeren og jeg på de lange stræk mange gange er enige. Jeg er selvfølgelig lidt ked af, at vi ikke er enige på det her område, som vi kunne klare ret hurtigt. Det er jo ikke, fordi der skal den store pung op for at klare de her problemer, især ikke, hvis regeringen og for den sags skyld den sorte del af oppositionen tror på deres egen indsats i vækstplaner og deslignende. For så er det jo ikke noget stort problem. Så kommer de jo i arbejde, og så behøver vi slet ikke at tænke på de her ting.

Jeg har været voksen i i hvert fald 40 år, og jeg har en fornemmelse af, at vi måske ikke lige næste år eller næste år igen kommer til det krisefri samfund; til det samfund, hvor der ingen arbejdsløse er, og hvor der bliver mangel på arbejdskraft. Jeg ville ønske, at det blev sådan, for så ville fagforeningerne blive stærkere, og de unge ville blive meget, meget stærkere til at kunne rejse de krav over for arbejdsgiverne, som er nødvendige. Men jeg tror ikke på det. Jeg har ikke set det samfund endnu. Jeg har ikke set den tilstand i det danske samfund endnu. Derfor er vi nødt til at prøve at tage enkeltkravene op en gang imellem og så prøve at se, om vi kan komme videre her. Kan vi beskytte de ufaglærte ved, at man ikke fremmer gøgeungeeffekten, og kan man give de unge en bedre start på livet? Hvis ja, så er det en rigtig god ting. Så derfor skal man lige prøve at tænke sig lidt om, indtil vi når frem til at skulle stemme om det. Jeg tror, det kunne være rigtig godt at vedtage det her lille og forsigtige og nærmest socialdemokratiske forslag.

Kl. 21:41

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak til ordføreren for forslagsstillerne.

Der er ikke nogen, der yderligere har bedt om ordet, og derfor er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget henvises til Beskæftigelsesudvalget, og hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 21:41

Meddelelser fra formanden

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 24. april 2013, kl. 13.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

:

Mødet er hævet. (Kl. 21:41).